

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 5303/2026

Αναμόρφωση του κληρονομικού δικαίου και άλλες διατάξεις.

ΦΕΚ Α' 81/22.05.2026

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΜΕΡΟΣ Α' — ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ TEIL A — REFORM DES ERBRECHTS

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' — ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ KAPITEL A — ZWECK · GEGENSTAND

Άρθρο 1 — Σκοπός

Artikel 1 — Zweck

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι ο εκσυγχρονισμός και η προσαρμογή του Κληρονομικού Δικαίου στις σύγχρονες οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες.

Zweck dieses Gesetzes ist die Modernisierung und Anpassung des Erbrechts an die heutigen wirtschaftlichen und gesellschaftlichen Bedürfnisse.

Άρθρο 2 — Αντικείμενο

Artikel 2 — Gegenstand

Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι:

- η αναμόρφωση της εξ αδιαθέτου κληρονομικής διαδοχής και της νόμιμης μοίρας,
- η αναθεώρηση του συστήματος για την ευθύνη του κληρονόμου για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας,
- η αναβάθμιση του θεσμού της δικαστικής εκκαθάρισης κληρονομίας,
- η απλοποίηση της διευθέτησης των σχέσεων των συγκληρονόμων,
- η εισαγωγή των νέων θεσμών κληρονομικού δικαίου, ήτοι των κληρονομικών συμβάσεων αιτία θανάτου και των κληρονομικών συμβάσεων παραίτησης από μελλοντικά δικαιώματα στην κληρονομία και
- η κατάργηση θεσμών του κληρονομικού δικαίου που έχουν περιπέσει σε αχρησία.

Gegenstand dieses Gesetzes ist:

- die Neugestaltung der gesetzlichen Erbfolge und des Pflichtteils,
- die Überarbeitung des Systems der Haftung des Erben für die Nachlassverbindlichkeiten,
- die Aufwertung des Instituts der gerichtlichen Nachlassabwicklung,
- die Vereinfachung der Ordnung der Beziehungen der Miterben,
- die Einführung der neuen erbrechtlichen Institute, nämlich der Erbverträge von Todes wegen und der Erbverträge über den Verzicht auf künftige Rechte am Nachlass, und
- die Aufhebung erbrechtlicher Institute, die außer Gebrauch geraten sind.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' — ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ - ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΠΕΜΠΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 3 — Αναμόρφωση του κληρονομικού δικαίου - Αντικατάσταση Πέμπτου Βιβλίου Αστικού Κώδικα

Artikel 3 — Reform des Erbrechts · Ersetzung des Fünften Buches des Zivilgesetzbuches

Το Βιβλίο Πέμπτο του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α` 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«ΒΙΒΛΙΟ ΠΕΜΠΤΟ — ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

Das Fünfte Buch des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A` 164) wird wie folgt ersetzt:

„FÜNFTES BUCH — ERBRECHT

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ — Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΔΟΧΗ ΓΕΝΙΚΑ

ERSTES KAPITEL — DIE ERBFOLGE IM ALLGEMEINEN

Άρθρο 1710 — Έννοια

Artikel 1710 — Begriff

Κατά τον θάνατο του προσώπου η περιουσία του ως σύνολο (κληρονομία) περιέρχεται από τον νόμο ή από διάταξη τελευταίας βούλησης (διαθήκη, κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου) σε ένα ή περισσότερα πρόσωπα (κληρονόμοι).

Η κληρονομική διαδοχή από τον νόμο επέρχεται όταν δεν υπάρχει διάταξη τελευταίας βούλησης ή όταν η διαδοχή από αυτή ματαιωθεί ολικά ή μερικά.

Mit dem Tod einer Person geht ihr Vermögen als Ganzes (Nachlass) kraft Gesetzes oder aufgrund einer Verfügung von Todes wegen (Testament, Erbvertrag von Todes wegen) auf eine oder mehrere Personen (Erben) über.

Die gesetzliche Erbfolge tritt ein, wenn keine Verfügung von Todes wegen vorhanden ist oder wenn die Erbfolge aus dieser ganz oder teilweise vereitelt wird.

Άρθρο 1711 — Ύπαρξη κληρονόμου

Artikel 1711 — Vorhandensein des Erben

Κληρονόμος μπορεί να γίνει όποιος κατά τον χρόνο της επαγωγής βρίσκεται στη ζωή ή έχει τουλάχιστον συλληφθεί. Κληρονόμος μπορεί να γίνει και το τέκνο που γεννήθηκε ύστερα από μεταθανάτια τεχνητή γονιμοποίηση. Χρόνος της επαγωγής είναι ο χρόνος θανάτου του κληρονομούμενου.

Erbe kann werden, wer im Zeitpunkt des Erbfalls lebt oder zumindest gezeugt ist. Erbe kann auch das Kind werden, das nach einer postmortalen künstlichen Befruchtung geboren wurde. Zeitpunkt des Erbfalls ist der Zeitpunkt des Todes des Erblassers.

Άρθρο 1712 — Εγκατάσταση κληρονόμου

Artikel 1712 — Erbeinsetzung

Ο κληρονομούμενος μπορεί να εγκαταστήσει κληρονόμο με διάταξη τελευταίας βούλησης.

Der Erblasser kann durch Verfügung von Todes wegen einen Erben einsetzen.

Άρθρο 1713 — Αποκλεισμός από την εξ αδιαθέτου διαδοχή

Artikel 1713 — Ausschluss von der gesetzlichen Erbfolge

Ο κληρονομούμενος μπορεί με διαθήκη, χωρίς να εγκαταστήσει κληρονόμο, να αποκλείσει από την εξ αδιαθέτου διαδοχή ορισμένο συγγενή ή τον σύζυγο, με την επιφύλαξη των διατάξεων για τη νόμιμη μοίρα.

Der Erblasser kann durch Testament, ohne einen Erben einzusetzen, einen bestimmten Verwandten oder den Ehegatten von der gesetzlichen Erbfolge ausschließen, vorbehaltlich der Vorschriften über den Pflichtteil.

Άρθρο 1714 — Κληροδοσία

Artikel 1714 — Vermächtnis

Ο κληρονομούμενος μπορεί με διάταξη τελευταίας βούλησης να προσπορίσει σε κάποιον περιουσιακή ωφέλεια, χωρίς να τον εγκαταστήσει κληρονόμο (κληροδοσία).

Der Erblasser kann durch Verfügung von Todes wegen jemandem einen Vermögensvorteil zuwenden, ohne ihn als Erben einzusetzen (Vermächtnis).

Άρθρο 1715 — Τρόπος

Artikel 1715 — Auflage

Ο κληρονομούμενος μπορεί με διάταξη τελευταίας βούλησης να υποχρεώσει τον κληρονόμο ή τον κληροδόχο σε παροχή, χωρίς να προσπορίσει σε άλλον δικαίωμα σε αυτή την παροχή (τρόπος).

Der Erblasser kann durch Verfügung von Todes wegen den Erben oder den Vermächtnisnehmer zu einer Leistung verpflichten, ohne einem anderen ein Recht auf diese Leistung zuzuwenden (Auflage).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ — ΣΥΝΤΑΞΗ, ΑΝΑΚΛΗΣΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΔΙΑΘΗΚΩΝ

ZWEITES KAPITEL — ERRICHTUNG, WIDERRUF UND VERÖFFENTLICHUNG VON TESTAMENTEN

Άρθρο 1716 — Αυτοπρόσωπη σύνταξη

Artikel 1716 — Höchstpersönliche Errichtung

Η διαθήκη συντάσσεται μόνο αυτοπροσώπως και μόνο κατά τις διατυπώσεις που ορίζονται στον νόμο.

Das Testament wird nur höchstpersönlich und nur in den gesetzlich bestimmten Formen errichtet.

Άρθρο 1717 — Σύνταξη διαθήκης από περισσότερους

Artikel 1717 — Testamentserrichtung durch mehrere

Η σύνταξη διαθήκης από περισσότερους με την ίδια πράξη μπορεί να ισχύσει ως κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της τελευταίας· διαφορετικά είναι άκυρη.

Die Errichtung eines Testaments durch mehrere Personen in derselben Urkunde kann als Erbvertrag von Todes wegen wirksam sein, sofern dessen Voraussetzungen vorliegen; andernfalls ist sie nichtig.

Άρθρο 1718 — Ακυρότητα διαθήκης

Artikel 1718 — Nichtigkeit des Testaments

Διαθήκη, για τη σύνταξη της οποίας δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 1719 έως 1751, είναι άκυρη εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά.

Ein Testament, bei dessen Errichtung die Vorschriften der Artikel 1719 bis 1751 nicht eingehalten wurden, ist nichtig, sofern das Gesetz nichts anderes bestimmt.

Άρθρο 1719 — Ανίκανοι

Artikel 1719 — Testierunfähige

Ανίκανοι να συντάσσουν διαθήκη είναι: 1. οι ανήλικοι που δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος· 2. όσοι βρίσκονται σε δικαστική συμπαράσταση με πλήρη στέρηση της δικαιοπρακτικής τους ικανότητας ή με ρητή στέρηση της ικανότητας να συντάσσουν διαθήκη· 3. όσοι κατά τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης δεν έχουν συνείδηση των πράξεών τους ή βρίσκονται σε ψυχική ή διανοητική διαταραχή που περιορίζει αποφασιστικά τη λειτουργία της βούλησής τους. Η ανικανότητα των συμπαραστατούμενων αρχίζει από τη στιγμή

που υποβλήθηκε η αίτηση ή συντάχθηκε η πράξη για την αυτεπάγγελη εισαγωγή της υπόθεσης προς συζήτηση, με βάση τις οποίες διατάχθηκε η υποβολή στη δικαστική συμπαράσταση.

Zur Errichtung eines Testaments unfähig sind: 1. Minderjährige, die das sechzehnte Lebensjahr nicht vollendet haben; 2. wer unter gerichtlicher Betreuung mit vollständiger Entziehung der Geschäftsfähigkeit oder mit ausdrücklicher Entziehung der Testierfähigkeit steht; 3. wer im Zeitpunkt der Testamentserrichtung kein Bewusstsein seiner Handlungen hat oder sich in einer seelischen oder geistigen Störung befindet, die die Willensbildung entscheidend einschränkt. Die Unfähigkeit der Betreuten beginnt mit dem Zeitpunkt, in dem der Antrag gestellt oder die Verfügung über die Einleitung des Verfahrens von Amts wegen errichtet wurde, aufgrund derer die Unterstellung unter die gerichtliche Betreuung angeordnet wurde.

Άρθρο 1720 — Διαθήκη συμπαραστατούμενου

Artikel 1720 — Testament des Betreuten

Αν ο συμπαραστατούμενος, από τον οποίον είχε αφαιρεθεί ρητά η ικανότητα να συντάσσει διαθήκη, συνέταξε διαθήκη προτού καταστεί τελεσίδικη η απόφαση που τον υπέβαλε σε δικαστική συμπαράσταση, η μεταγενέστερη τελεσιδικία της απόφασης δεν επιδρά στο κύρος της διαθήκης, αν ο διαθέτης απεβίωσε πριν από την τελεσιδικία. Αν ο συμπαραστατούμενος συνέταξε διαθήκη μετά την υποβολή της αίτησης για άρση της δικαστικής συμπαράστασης ή την έκδοση της πράξης, με την οποία εισάγεται αυτεπαγγέλτως η υπόθεση της άρσης στο δικαστήριο, και απεβίωσε πριν από την τελεσιδικία της απόφασης με την οποία το δικαστήριο προέβη στην άρση της συμπαράστασης, θεωρείται ότι ήταν ικανός προς σύνταξη διαθήκης.

Hat der Betreute, dem die Testierfähigkeit ausdrücklich entzogen worden war, ein Testament errichtet, bevor die ihn unter gerichtliche Betreuung stellende Entscheidung rechtskräftig wurde, so berührt der spätere Eintritt der Rechtskraft die Wirksamkeit des Testaments nicht, wenn der Erblasser vor Eintritt der Rechtskraft verstorben ist. Hat der Betreute ein Testament errichtet, nachdem der Antrag auf Aufhebung der gerichtlichen Betreuung gestellt oder die Verfügung erlassen wurde, mit der das Aufhebungsverfahren von Amts wegen bei Gericht eingeleitet wird, und ist er vor Rechtskraft der Entscheidung verstorben, mit der das Gericht die Betreuung aufgehoben hat, so gilt er als testierfähig.

Άρθρο 1721 — Ιδιόγραφη διαθήκη

Artikel 1721 — Eigenhändiges Testament

Η ιδιόγραφη διαθήκη γράφεται ολόκληρη με το χέρι του διαθέτη, χρονολογείται και υπογράφεται από αυτόν. Από τη χρονολογία πρέπει να προκύπτουν η ημέρα, ο μήνας και το έτος.

Η ιδιόγραφη διαθήκη δεν υποβάλλεται σε κανέναν άλλο τύπο.

Ψευδής, εσφαλμένη ή ελλιπής χρονολογία δεν επάγεται μόνη της ακυρότητα της ιδιόγραφης διαθήκης.

Απλές προσθήκες σε περιθώριο ή σε υστερόγραφο υπογράφονται από τον διαθέτη, διαφορετικά θεωρούνται σαν να μην έχουν γραφεί. Διαγραφές, παρεγγραφές, ξύσματα ή άλλα τέτοια εξωτερικά ελαττώματα περιγράφονται από τον συμβολαιογράφο που δημοσίευσε τη διαθήκη και μπορούν να επιφέρουν ολικά ή μερικά την ακυρότητα της διαθήκης.

Das eigenhändige Testament wird vom Erblasser vollständig mit der Hand geschrieben, datiert und unterschrieben. Aus der Datierung müssen Tag, Monat und Jahr hervorgehen.

Das eigenhändige Testament unterliegt keiner weiteren Form.

Eine unrichtige, fehlerhafte oder unvollständige Datierung führt für sich allein nicht zur Nichtigkeit des eigenhändigen Testaments.

Bloße Zusätze am Rand oder in einem Nachsatz sind vom Erblasser zu unterschreiben; andernfalls gelten sie als nicht geschrieben. Streichungen, Einfügungen, Rasuren oder ähnliche äußere Mängel werden von dem Notar beschrieben, der das Testament veröffentlicht hat, und können die Nichtigkeit des Testaments ganz oder teilweise herbeiführen.

Άρθρο 1722 — Κατάθεση ιδιόγραφης

Artikel 1722 — Hinterlegung des eigenhändigen Testaments

Η ιδιόγραφη διαθήκη μπορεί να κατατεθεί από τον διαθέτη αυτοπροσώπως σε συμβολαιογράφο για φύλαξη κατά τις κοινές διατάξεις για την κατάθεση των εγγράφων.

Das eigenhändige Testament kann vom Erblasser höchstpersönlich bei einem Notar zur Verwahrung nach den allgemeinen Vorschriften über die Hinterlegung von Urkunden hinterlegt werden.

Άρθρο 1723 — Ανίκανος για ιδιόγραφη

Artikel 1723 — Zum eigenhändigen Testament Unfähige

Ο ανήλικος και όποιος δεν είναι ικανός να διαβάζει χειρόγραφα δεν μπορούν να συντάξουν ιδιόγραφη διαθήκη.

Der Minderjährige und wer nicht fähig ist, Handschriften zu lesen, können kein eigenhändiges Testament errichten.

Άρθρο 1724 — Ιδιόγραφη διαθήκη από πρόσωπα που περιθάλπονται σε φορείς παροχής υπηρεσιών υγείας ή κοινωνικής φροντίδας

Artikel 1724 — Eigenhändiges Testament von Personen, die in Einrichtungen der Gesundheitsversorgung oder der sozialen Fürsorge betreut werden

Ιδιόγραφη διαθήκη, η οποία καταρτίζεται από πρόσωπα που περιθάλπονται σε φορείς παροχής υπηρεσιών υγείας ή κοινωνικής φροντίδας κατά τη διάρκεια της περίθαλψής τους ή εντός τριών (3) μηνών από τη διακοπή της για οποιονδήποτε λόγο, είναι άκυρη κατά το μέρος που με αυτήν εγκαθίστανται κληρονόμοι νομικά ή φυσικά πρόσωπα που συνδέονται με τους φορείς αυτούς καθώς και συγγενείς προσώπων αυτών σε ευθεία γραμμή απεριορίστα ή έως τον τρίτο βαθμό σε πλάγια γραμμή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή ο σύζυγος ή σύντροφος με σύμφωνο συμβίωσης, εκτός αν πρόκειται για πρόσωπα που θα περιλαμβάνονταν στους εξ αδιαθέτου κληρονόμους.

Ein eigenhändiges Testament, das von Personen errichtet wird, die in Einrichtungen der Gesundheitsversorgung oder der sozialen Fürsorge betreut werden, während der Dauer ihrer Betreuung oder innerhalb von drei (3) Monaten nach deren Beendigung aus welchem Grund auch immer, ist insoweit nichtig, als darin juristische oder natürliche Personen, die mit diesen Einrichtungen verbunden sind, sowie deren Verwandte in gerader Linie unbeschränkt oder bis zum dritten Grad in der Seitenlinie, blutsverwandt oder verschwägert, oder der Ehegatte oder der Partner aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag als Erben eingesetzt werden, es sei denn, es handelt sich um Personen, die zu den gesetzlichen Erben zählen würden.

Άρθρο 1725 — Δημόσια διαθήκη

Artikel 1725 — Öffentliches Testament

Η δημόσια διαθήκη συντάσσεται με δήλωση από τον διαθέτη της τελευταίας του βούλησης ενώπιον συμβολαιογράφου, ενώ είναι παρόντες δύο (2) μάρτυρες ή δεύτερος συμβολαιογράφος και ένας (1) μάρτυρας κατά τις διατάξεις των άρθρων 1726 έως 1738.

Das öffentliche Testament wird durch Erklärung des letzten Willens des Erblassers vor einem Notar errichtet, in Anwesenheit von zwei (2) Zeugen oder eines zweiten Notars und eines (1) Zeugen, nach den Vorschriften der Artikel 1726 bis 1738.

Άρθρο 1726 — Κώλυμα συμμετοχής συζύγου ή συγγενούς ως συμβολαιογράφου ή μάρτυρα

Artikel 1726 — Hinderungsgrund der Mitwirkung des Ehegatten oder eines Verwandten als Notar oder Zeuge

Ως συμβολαιογράφος ή μάρτυρας δεν μπορεί να συμπράξει για τη σύνταξη διαθήκης: 1. ο σύζυγος ή αυτός που διετέλεσε σύζυγος του διαθέτη· 2. ο συγγενής του διαθέτη σε ευθεία γραμμή ή έως και τον τρίτο βαθμό σε πλάγια γραμμή εξ αίματος ή εξ αγχιστείας.

Als Notar oder Zeuge kann bei der Errichtung eines Testaments nicht mitwirken: 1. der Ehegatte oder wer Ehegatte des Erblassers war; 2. der Verwandte des Erblassers in gerader Linie oder bis einschließlich zum dritten Grad in der Seitenlinie, blutsverwandt oder verschwägert.

Άρθρο 1727 — Κώλυμα συμμετοχής του τιμωμένου, του εκτελεστή ή συγγενούς τους ως συμβολαιογράφου ή μάρτυρα

Artikel 1727 — Hinderungsgrund der Mitwirkung des Bedachten, des Vollstreckers oder ihrer Verwandten als Notar oder Zeuge

Ως συμβολαιογράφος ή μάρτυρας δεν μπορεί να συμπράξει για τη σύνταξη διαθήκης ο τιμώμενος με αυτή ή εκείνος που διορίζεται με αυτή εκτελεστής, ή όποιος βρίσκεται προς κάποιον τιμώμενο ή διοριζόμενο ως εκτελεστή στη διαθήκη σε κάποια από τις σχέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1726.

Η σύμπραξη προσώπου που αποκλείεται κατά την παρ. 1 συνεπάγεται μόνο την ακυρότητα της διάταξης υπέρ του τιμώμενου προσώπου ή υπέρ του εκτελεστή.

Als Notar oder Zeuge kann bei der Errichtung eines Testaments nicht mitwirken, wer darin bedacht oder darin zum Testamentsvollstrecker ernannt wird, oder wer zu einem darin Bedachten oder zum Testamentsvollstrecker Ernannten in einem der in Artikel 1726 genannten Verhältnisse steht.

Die Mitwirkung einer nach Absatz 1 ausgeschlossenen Person hat nur die Nichtigkeit der Verfügung zugunsten der bedachten Person oder zugunsten des Testamentsvollstreckers zur Folge.

Άρθρο 1728 — Μη σύμπραξη ως δεύτερου συμβολαιογράφου ή μάρτυρα

Artikel 1728 — Keine Mitwirkung als zweiter Notar oder Zeuge

Ως δεύτερος συμβολαιογράφος ή μάρτυρας δεν μπορεί να συμπράξει στη σύνταξη της διαθήκης όποιος διατελεί προς τον συμβολαιογράφο που συντάσσει τη διαθήκη σε κάποια σχέση από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1726.

Οι μάρτυρες και ο δεύτερος συμβολαιογράφος δεν πρέπει να έχουν μεταξύ τους κάποια σχέση από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1726· η παράβαση όμως της παραγράφου αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Als zweiter Notar oder Zeuge kann bei der Errichtung des Testaments nicht mitwirken, wer zu dem das Testament errichtenden Notar in einem der in Artikel 1726 genannten Verhältnisse steht.

Die Zeugen und der zweite Notar dürfen untereinander in keinem der in Artikel 1726 genannten Verhältnisse stehen; ein Verstoß gegen diesen Absatz führt jedoch nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

Άρθρο 1729 — Αδυναμία σύμπραξης ως μάρτυρα σε διαθήκη

Artikel 1729 — Unfähigkeit zur Mitwirkung als Zeuge bei einem Testament

Ως μάρτυρες για σύνταξη διαθήκης δεν μπορούν να συμπράττουν:

1. όποιοι δεν έχουν καθόλου όραση ή ακοή· 2. συνεργάτες ή υπάλληλοι του συμβολαιογράφου· 3. οι ανήλικοι που δεν έχουν συμπληρώσει το δέκατο έκτο έτος· 4. όποιοι δεν γνωρίζουν την ελληνική γλώσσα.

Als Zeugen bei der Errichtung eines Testaments können nicht mitwirken:

1. wer über keinerlei Seh- oder Hörvermögen verfügt; 2. Mitarbeiter oder Angestellte des Notars; 3. Minderjährige, die das sechzehnte Lebensjahr nicht vollendet haben; 4. wer die griechische Sprache nicht beherrscht.

Άρθρο 1730 — Συμβολαιογράφος που αγνοεί τον διαθέτη ή τους μάρτυρες

Artikel 1730 — Notar, dem der Erblasser oder die Zeugen unbekannt sind

Ο διαθέτης και οι μάρτυρες πρέπει να είναι γνωστοί στον συμβολαιογράφο που συντάσσει τη διαθήκη.

Αν ο διαθέτης, σύμφωνα με τη βεβαίωση του συμβολαιογράφου, δεν είναι γνωστός σε αυτόν, οι μάρτυρες πρέπει να βεβαιώσουν την ταυτότητα του διαθέτη. Αν για τη σύνταξη της διαθήκης συμπράττει και άλλος συμβολαιογράφος, αρκεί ο διαθέτης να είναι γνωστός σε αυτόν.

Μόνη η απόδειξη ότι ο συμβολαιογράφος αγνοούσε τον διαθέτη ή τους μάρτυρες ή ότι οι μάρτυρες αγνοούσαν τον διαθέτη ή ότι δεν βεβαίωσαν την ταυτότητά του, δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Der Erblasser und die Zeugen müssen dem das Testament errichtenden Notar bekannt sein.

Ist der Erblasser nach der Feststellung des Notars diesem nicht bekannt, so müssen die Zeugen die Identität des Erblassers bestätigen. Wirkt bei der Errichtung des Testaments ein weiterer Notar mit, so genügt es, dass der Erblasser diesem bekannt ist.

Der bloße Nachweis, dass der Notar den Erblasser oder die Zeugen nicht kannte oder dass die Zeugen den Erblasser nicht kannten oder dessen Identität nicht bestätigt haben, führt nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

Άρθρο 1731 — Δήλωση της βούλησης του διαθέτη

Artikel 1731 — Erklärung des Willens des Erblassers

Ο διαθέτης δηλώνει προφορικά την τελευταία του βούληση ενώπιον του συμβολαιογράφου και των λοιπών προσώπων που συμπράττουν. Ο διαθέτης μπορεί να υπαγορεύει από σχέδιο ή να κάνει χρήση σημειώσεων. Σε περίπτωση σοβαρής αναπηρίας λόγου, ο διαθέτης μπορεί να χρησιμοποιεί μηχανικά ή ηλεκτρονικά μέσα που επιτρέπουν τη φωνητική απόδοση της τελευταίας του βούλησης ή να προσλαμβάνει διερμηνέα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 1738.

Τα πρόσωπα που συμπράττουν κατά τη σύνταξη της διαθήκης πρέπει να είναι παρόντα σε όλη τη διάρκεια της πράξης.

Απαγορεύεται η παρουσία κατά τη σύνταξη της διαθήκης οποιουδήποτε άλλου, πέρα από τον διαθέτη και τα πρόσωπα που συμπράττουν.

Der Erblasser erklärt seinen letzten Willen mündlich vor dem Notar und den übrigen mitwirkenden Personen. Der Erblasser kann nach einem Entwurf diktieren oder Aufzeichnungen verwenden. Bei einer schweren Sprachbehinderung kann der Erblasser mechanische oder elektronische Hilfsmittel verwenden, die die lautliche Wiedergabe seines letzten Willens ermöglichen, oder nach Maßgabe des Artikels 1738 einen Dolmetscher hinzuziehen.

Die bei der Errichtung des Testaments mitwirkenden Personen müssen während der gesamten Dauer des Aktes anwesend sein.

Die Anwesenheit jeder anderen Person außer dem Erblasser und den mitwirkenden Personen ist bei der Errichtung des Testaments untersagt.

Άρθρο 1732 — Όρκιση μαρτύρων

Artikel 1732 — Vereidigung der Zeugen

Οι μάρτυρες ορκίζονται ενώπιον του συμβολαιογράφου και του διαθέτη ότι θα τηρήσουν μυστικές τις διατάξεις της διαθήκης έως τη δημοσίευσή της. Η παράβαση της διάταξης αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Die Zeugen schwören vor dem Notar und dem Erblasser, die Verfügungen des Testaments bis zu dessen Veröffentlichung geheim zu halten. Ein Verstoß gegen diese Vorschrift führt nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

Άρθρο 1733 — Πράξη για τη δημόσια διαθήκη

Artikel 1733 — Urkunde über das öffentliche Testament

Για τη διαθήκη συντάσσεται πράξη που πρέπει να περιέχει: 1. την ημέρα, τον μήνα, το έτος και τον τόπο της σύνταξής της· 2. τον προσδιορισμό του διαθέτη, ώστε να μη γεννάται αμφιβολία για την ταυτότητά του· 3. το όνομα και επώνυμο του συμβολαιογράφου και των λοιπών προσώπων που συμπράττουν καθώς επίσης, χωρίς ποινή ακυρότητας, την έδρα του συμβολαιογράφου και το επάγγελμα και την κατοικία των λοιπών προσώπων που συμπράττουν· 4. τη δήλωση της τελευταίας βούλησης του διαθέτη και τη μνεία ότι τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στο άρθρο 1731.

Η πράξη πρέπει να μνημονεύει επίσης ότι τηρήθηκαν όσα προβλέπονται στα άρθρα 1730 και 1732· η παράλειψη της διατύπωσης της παραγράφου αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Über das Testament wird eine Urkunde errichtet, die enthalten muss: 1. Tag, Monat, Jahr und Ort der Errichtung; 2. die Bezeichnung des Erblassers, sodass über seine Identität kein Zweifel entsteht; 3. Vor- und Zuname des Notars und der übrigen mitwirkenden Personen sowie – ohne Nichtigkeitsfolge – den Amtssitz des Notars und den Beruf und Wohnsitz der übrigen mitwirkenden Personen; 4. die Erklärung des letzten Willens des Erblassers und die Angabe, dass die Vorgaben des Artikels 1731 eingehalten wurden.

Die Urkunde muss ferner erwähnen, dass die Vorgaben der Artikel 1730 und 1732 eingehalten wurden; die Nichtbeachtung der Förmlichkeit dieses Absatzes führt nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

Άρθρο 1734 — Ανάγνωση και υπογραφή της πράξης

Artikel 1734 — Verlesung und Unterzeichnung der Urkunde

Η πράξη πρέπει να διαβασθεί στον διαθέτη, ενώ ακούουν τα πρόσωπα που συμπράττουν, και να βεβαιωθεί αυτό στην πράξη.

Η πράξη πρέπει να υπογραφεί από τον διαθέτη και από τα πρόσωπα που συμπράττουν. Πράξεις με περισσότερα φύλλα πρέπει να υπογράφονται και στο τέλος κάθε φύλλου. Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι δεν μπορεί να υπογράψει, η υπογραφή του αναπληρώνεται από τη βεβαίωση της δήλωσης αυτής στην πράξη.

Die Urkunde muss dem Erblasser in Hörweite der mitwirkenden Personen vorgelesen und dies in der Urkunde festgestellt werden.

Die Urkunde muss vom Erblasser und von den mitwirkenden Personen unterschrieben werden. Urkunden mit mehreren Blättern sind auch am Ende jedes Blattes zu unterschreiben. Erklärt der Erblasser, dass er nicht unterschreiben kann, so wird seine Unterschrift durch die Feststellung dieser Erklärung in der Urkunde ersetzt.

Άρθρο 1735 — Άλλες διατυπώσεις

Artikel 1735 — Weitere Förmlichkeiten

Οι γενικές διατάξεις για τα συμβολαιογραφικά έγγραφα εφαρμόζονται και στη δημόσια διαθήκη, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά.

Die allgemeinen Vorschriften über notarielle Urkunden finden auch auf das öffentliche Testament Anwendung, soweit nichts anderes bestimmt ist.

Άρθρο 1736 — Σύνταξη διαθήκης από κωφό

Artikel 1736 — Testamentserrichtung durch einen Gehörlosen

Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι είναι κωφός, πρέπει επιπλέον να δοθεί σε αυτόν η πράξη για να τη διαβάσει και να βεβαιωθεί στην πράξη ότι αυτό έγινε.

Erklärt der Erblasser, dass er gehörlos ist, so ist ihm zusätzlich die Urkunde zum Lesen zu geben und in der Urkunde festzustellen, dass dies geschehen ist.

Άρθρο 1737 — Διαθέτης κωφός που δεν γνωρίζει ανάγνωση

Artikel 1737 — Gehörloser Erblasser, der nicht lesen kann

Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι είναι κωφός και δεν μπορεί να διαβάσει, η διαθήκη συντάσσεται ενώπιον τριών (3) μαρτύρων ή δεύτερου συμβολαιογράφου και δύο (2) μαρτύρων.

Erklärt der Erblasser, dass er gehörlos ist und nicht lesen kann, so wird das Testament vor drei (3) Zeugen oder einem zweiten Notar und zwei (2) Zeugen errichtet.

Άρθρο 1738 — Διαθέτης που αγνοεί την ελληνική γλώσσα

Artikel 1738 — Erblasser, der die griechische Sprache nicht beherrscht

Αν ο συμβολαιογράφος διαπιστώσει ότι ο διαθέτης αγνοεί την ελληνική γλώσσα ή αν ο διαθέτης δηλώσει ότι αγνοεί τα ελληνικά, προσλαμβάνεται διερμηνέας. Ως προς τον διερμηνέα εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 1726 έως 1729 για τους μάρτυρες.

Ο διερμηνέας ορκίζεται ότι θα διερμηνεύσει πιστά τη βούληση του διαθέτη, και μεταφράζει την πράξη, πριν από την υπογραφή της, στη γλώσσα στην οποία εκφράζεται ο διαθέτης, ενώ οι άλλοι ακούουν.

Ο διερμηνέας είναι της εκλογής του διαθέτη και ορκίζεται ότι θα τηρήσει μυστικές τις διατάξεις της διαθήκης έως τη δημοσίευσή της· η παράβαση όμως αυτή δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Η πράξη, πέρα από όσα ορίζονται στα άρθρα 1733 και 1734, περιέχει το όνομα και το επώνυμο του διερμηνέα και τη βεβαίωση ότι τηρήθηκαν όσα ορίζονται στις παρ. 1 και 2, και υπογράφεται και από τον διερμηνέα. Περιέχει, επίσης, χωρίς όμως ποινή ακυρότητας της διαθήκης, ότι τηρήθηκαν όσα ορίζονται στην παρ. 3.

Stellt der Notar fest, dass der Erblasser die griechische Sprache nicht beherrscht, oder erklärt der Erblasser, dass er kein Griechisch beherrscht, so wird ein Dolmetscher hinzugezogen. Auf den Dolmetscher finden die Artikel 1726 bis 1729 über die Zeugen entsprechende Anwendung.

Der Dolmetscher schwört, den Willen des Erblassers getreu zu übertragen, und übersetzt die Urkunde vor ihrer Unterzeichnung in die Sprache, in der sich der Erblasser ausdrückt, in Hörweite der übrigen Beteiligten.

Der Dolmetscher wird vom Erblasser gewählt und schwört, die Verfügungen des Testaments bis zu dessen Veröffentlichung geheim zu halten; ein Verstoß hiergegen führt jedoch nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

Die Urkunde enthält über die Vorgaben der Artikel 1733 und 1734 hinaus Vor- und Zunamen des Dolmetschers und die Feststellung, dass die Vorgaben der Absätze 1 und 2 eingehalten wurden, und wird auch vom Dolmetscher unterschrieben. Sie enthält ferner – jedoch ohne Nichtigkeitsfolge für das Testament – die Angabe, dass die Vorgaben des Absatzes 3 eingehalten wurden.

Άρθρο 1739 — Μυστική διαθήκη

Artikel 1739 — Geheimes Testament

Για την κατάρτιση μυστικής διαθήκης ο διαθέτης εγχειρίζει στον συμβολαιογράφο, ενώ είναι παρόντες δύο (2) μάρτυρες ή δεύτερος συμβολαιογράφος και ένας (1) μάρτυρας, έγγραφο δηλώνοντας προφορικά ότι περιέχει την τελευταία του βούληση.

Zur Errichtung eines geheimen Testaments übergibt der Erblasser dem Notar in Anwesenheit von zwei (2) Zeugen oder eines zweiten Notars und eines (1) Zeugen eine Urkunde mit der mündlichen Erklärung, dass sie seinen letzten Willen enthält.

Άρθρο 1740 — Ανάλογη εφαρμογή διατάξεων στη μυστική διαθήκη

Artikel 1740 — Entsprechende Anwendung von Vorschriften auf das geheime Testament

Τα άρθρα 1726 έως 1730 για τον συμβολαιογράφο και τα λοιπά πρόσωπα που συμπράττουν εφαρμόζονται και στη μυστική διαθήκη.

Die Artikel 1726 bis 1730 über den Notar und die übrigen mitwirkenden Personen finden auch auf das geheime Testament Anwendung.

Άρθρο 1741 — Το έγγραφο που εγχειρίζεται

Artikel 1741 — Die übergebene Urkunde

Το έγγραφο που εγχειρίζεται γραμμένο από τον διαθέτη ή από άλλο πρόσωπο ή με μηχανικά μέσα, με την επιφύλαξη της περίπτωσης του άρθρου 1745, φέρει την υπογραφή του διαθέτη. Αν είναι γραμμένο ολικά ή μερικά από άλλον ή με μηχανικά μέσα, φέρει την υπογραφή του διαθέτη και σε κάθε ημίφυλλο. Η παρ. 4 του άρθρου 1721 εφαρμόζεται και εδώ.

Die übergebene Urkunde, geschrieben vom Erblasser oder von einer anderen Person oder mit mechanischen Mitteln, trägt – vorbehaltlich des Falles des Artikels 1745 – die Unterschrift des Erblassers. Ist sie ganz oder teilweise von einem anderen oder mit mechanischen Mitteln geschrieben, so trägt sie die Unterschrift des Erblassers auch auf jeder Halbseite. Artikel 1721 Absatz 4 findet auch hier Anwendung.

Άρθρο 1742 — Σφράγιση

Artikel 1742 — Versiegelung

Το έγγραφο που εγχειρίζεται ή το περικάλυμμά του, αν δεν είναι σφραγισμένο έτσι που να μην μπορεί να ανοιχθεί χωρίς ρήξη ή βλάβη του σφραγίσματος, πρέπει να σφραγισθεί με τέτοιο τρόπο μπροστά στον διαθέτη και στα πρόσωπα που συμπράττουν.

Die übergebene Urkunde oder ihre Umhüllung muss, wenn sie nicht so versiegelt ist, dass sie ohne Zerstörung oder Beschädigung des Siegels nicht geöffnet werden kann, in dieser Weise vor dem Erblasser und den mitwirkenden Personen versiegelt werden.

Άρθρο 1743 — Σημείωση στο έγγραφο

Artikel 1743 — Vermerk auf der Urkunde

Στο έγγραφο που είναι σφραγισμένο ή που σφραγίζεται κατά το άρθρο 1742, ή στο περικάλυμμά του, ο συμβολαιογράφος πρέπει να σημειώσει το όνομα και το επώνυμο του διαθέτη και τη χρονολογία της εγχείρισης, και η σημείωση αυτή πρέπει να υπογραφεί από τον διαθέτη και τα πρόσωπα που συμπράττουν. Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι δεν μπορεί να υπογράψει, η υπογραφή του αναπληρώνεται από τη βεβαίωση της δήλωσης αυτής στη σημείωση.

Η παρ. 2 του άρθρου 1731 εφαρμόζεται και σε αυτή την περίπτωση.

Auf der versiegelten oder nach Artikel 1742 versiegelten Urkunde oder auf ihrer Umhüllung hat der Notar Vor- und Zunamen des Erblassers und das Datum der Übergabe zu vermerken; dieser Vermerk ist vom Erblasser und den mitwirkenden Personen zu unterschreiben. Erklärt der Erblasser, dass er nicht unterschreiben kann, so wird seine Unterschrift durch die Feststellung dieser Erklärung im Vermerk ersetzt.

Artikel 1731 Absatz 2 findet auch in diesem Fall Anwendung.

Άρθρο 1744 — Πράξη για τη μυστική διαθήκη

Artikel 1744 — Urkunde über das geheime Testament

Για την κατάρτιση της μυστικής διαθήκης πρέπει να συνταχθεί πράξη.

Στην πράξη αυτή εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 1733 παρ. 1 αριθ. 1, 2, 3, 1734, 1735 και 1736. Στην πράξη πρέπει να βεβαιώνεται επίσης ότι τηρήθηκαν όσα ορίζονται στα άρθρα 1731 παρ. 2, 1739, 1742 και 1743.

Ο συμβολαιογράφος πρέπει να σημειώνει στο έγγραφο που του εγχειρίσθηκε ή στο περικάλυμμά του τον αριθμό της πράξης και να τα προσαρτά στην πράξη· η παράβαση όμως της παραγράφου αυτής δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Über die Errichtung des geheimen Testaments ist eine Urkunde zu errichten.

Auf diese Urkunde finden die Artikel 1733 Absatz 1 Nummern 1, 2, 3, 1734, 1735 und 1736 entsprechende Anwendung. In der Urkunde ist ferner festzustellen, dass die Vorgaben der Artikel 1731 Absatz 2, 1739, 1742 und 1743 eingehalten wurden.

Der Notar hat auf der ihm übergebenen Urkunde oder auf ihrer Umhüllung die Nummer der Urkunde zu vermerken und beides der Urkunde beizufügen; ein Verstoß gegen diesen Absatz führt jedoch nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

Άρθρο 1745 — Διαθέτης που δεν μπόρεσε να υπογράψει

Artikel 1745 — Erblasser, der nicht unterschreiben konnte

Αν ο διαθέτης δηλώσει ότι μπορεί να διαβάζει χειρόγραφα, αλλά δεν μπορεί να γράψει, ή ότι δεν μπόρεσε να θέσει την υπογραφή του στο έγγραφο που περιέχει την τελευταία του βούληση, πρέπει επιπλέον να δηλώσει ενώπιον του συμβολαιογράφου και των προσώπων που συμπράττουν ότι το διάβασε και να διευκρινίσει την αιτία που τον εμπόδισε να υπογράψει. Όλα αυτά πρέπει να βεβαιωθούν στην πράξη.

Erklärt der Erblasser, dass er Handschriften lesen, jedoch nicht schreiben kann, oder dass er seine Unterschrift auf der seinen letzten Willen enthaltenden Urkunde nicht leisten konnte, so hat er zusätzlich vor dem Notar und den mitwirkenden Personen zu erklären, dass er sie gelesen hat, und den Grund darzulegen, der ihn am Unterschreiben gehindert hat. All dies ist in der Urkunde festzustellen.

Άρθρο 1746 — Διαθέτης με σοβαρή αναπηρία λόγου

Artikel 1746 — Erblasser mit schwerer Sprachbehinderung

Όποιος, κατά τη διαπίστωση του συμβολαιογράφου, έχει σοβαρή αναπηρία λόγου ή από άλλη αιτία εμποδίζεται να μιλάει, μπορεί να συντάξει μυστική διαθήκη. Για τον σκοπό αυτό πρέπει να γράψει επάνω στο έγγραφο που εγχειρίζεται ή στο περικάλυμμά του, ιδιοχειρώς τη δήλωση ότι το έγγραφο είναι η διαθήκη του και, αν το έγγραφο γράφηκε από άλλον, ότι το διάβασε ο διαθέτης.

Αυτή η δήλωση πρέπει να γραφεί από τον διαθέτη ενώπιον του συμβολαιογράφου και των λοιπών προσώπων που συμπράττουν και να βεβαιωθεί αυτό στην πράξη.

Wer nach der Feststellung des Notars eine schwere Sprachbehinderung hat oder aus anderer Ursache am Sprechen gehindert ist, kann ein geheimes Testament errichten. Zu diesem Zweck muss er auf der übergebenen Urkunde oder auf ihrer Umhüllung eigenhändig die Erklärung schreiben, dass die Urkunde sein Testament ist, und, wenn die Urkunde von einem anderen geschrieben wurde, dass der Erblasser sie gelesen hat.

Diese Erklärung muss vom Erblasser vor dem Notar und den übrigen mitwirkenden Personen geschrieben und dies in der Urkunde festgestellt werden.

Άρθρο 1747 — Διαθέτης που αγνοεί την ελληνική γλώσσα

Artikel 1747 — Erblasser, der die griechische Sprache nicht beherrscht

Αν ο συμβολαιογράφος διαπιστώσει ότι ο διαθέτης αγνοεί την ελληνική γλώσσα ή αν ο διαθέτης δηλώσει ότι αγνοεί τα ελληνικά, εφαρμόζεται αναλόγως και στη μυστική διαθήκη το άρθρο 1738.

Stellt der Notar fest, dass der Erblasser die griechische Sprache nicht beherrscht, oder erklärt der Erblasser, dass er kein Griechisch beherrscht, so findet Artikel 1738 auch auf das geheime Testament entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1748 — Μυστική που ισχύει ως ιδιόγραφη

Artikel 1748 — Geheimes Testament, das als eigenhändiges wirksam ist

Άκυρη μυστική διαθήκη ισχύει ως ιδιόγραφη, αν είναι έγκυρη ως ιδιόγραφη.

Ein nichtiges geheimes Testament ist als eigenhändiges wirksam, wenn es als eigenhändiges gültig ist.

Άρθρο 1749 — Ανίκανος για μυστική διαθήκη

Artikel 1749 — Zum geheimen Testament Unfähige

Ο ανήλικος και όποιος δεν είναι ικανός να διαβάξει δεν μπορούν να συντάξουν μυστική διαθήκη.

Der Minderjährige und wer nicht fähig ist zu lesen, können kein geheimes Testament errichten.

Άρθρο 1750 — Διαθήκη σε έκτακτες περιστάσεις (έκτακτη διαθήκη)

Artikel 1750 — Testament unter außerordentlichen Umständen (Nottestament)

Όποιος διατρέχει άμεσο κίνδυνο θανάτου και λόγω έκτακτων περιστάσεων, ιδίως αποκλεισμού, επιδημίας, θαλάσσιου ταξιδιού ή πολέμου, είναι αδύνατη ή σημαντικά δυσχερής η κατάρτιση διαθήκης με κάποιον από τους τύπους των άρθρων 1721 έως 1749, μπορεί να συντάξει διαθήκη δηλώνοντας προφορικά την τελευταία του βούληση ενώπιον τριών (3) μαρτύρων.

Η δήλωση του διαθέτη και οι έκτακτες περιστάσεις υπό τις οποίες συντάσσεται η διαθήκη καταγράφονται από έναν (1) μάρτυρα, το έγγραφο χρονολογείται και υπογράφεται από όλους τους μάρτυρες.

Τα άρθρα 1725 έως 1738 εφαρμόζονται αναλόγως.

Παραβάσεις του τύπου δεν επάγονται την ακυρότητα της διαθήκης, αν αποδειχθεί ότι η καταγραφή της περιλαμβάνει την αληθινή δήλωση της τελευταίας βούλησης του διαθέτη.

Wer sich in unmittelbarer Todesgefahr befindet und für den es wegen außerordentlicher Umstände, insbesondere einer Absperrung, einer Epidemie, einer Seereise oder eines Krieges, unmöglich oder erheblich erschwert ist, ein Testament in einer der Formen der Artikel 1721 bis 1749 zu errichten, kann ein Testament errichten, indem er seinen letzten Willen mündlich vor drei (3) Zeugen erklärt.

Die Erklärung des Erblassers und die außerordentlichen Umstände, unter denen das Testament errichtet wird, werden von einem (1) Zeugen aufgezeichnet; die Urkunde wird datiert und von allen Zeugen unterschrieben.

Die Artikel 1725 bis 1738 finden entsprechende Anwendung.

Formverstöße führen nicht zur Nichtigkeit des Testaments, wenn nachgewiesen wird, dass die Aufzeichnung die wahre Erklärung des letzten Willens des Erblassers enthält.

Άρθρο 1751 — Ισχύς των διαθηκών σε έκτακτες περιστάσεις

Artikel 1751 — Wirksamkeit der Testamente unter außerordentlichen Umständen

Διαθήκη που έχει συνταχθεί σύμφωνα με το άρθρο 1750 καθίσταται ανίσχυρη μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από τη σύνταξή της, εφόσον ο διαθέτης είναι ακόμη εν ζωή.

Η προθεσμία αναστέλλεται για όσο διάστημα ο διαθέτης αδυνατεί να συντάξει διαθήκη με κάποιον από τους τύπους των άρθρων 1721 έως 1749.

Αν ο διαθέτης πριν από την παρέλευση της προθεσμίας βρεθεί πάλι κάτω από τις ίδιες περιστάσεις, η προθεσμία διακόπτεται. Η προθεσμία που διακόπηκε αρχίζει και πάλι μετά την παρέλευση των έκτακτων περιστάσεων.

Αν ο διαθέτης κηρυχθεί άφαντος μετά τη λήξη της προθεσμίας, η διαθήκη παραμένει σε ισχύ εφόσον η προθεσμία δεν είχε λήξει κατά τον χρόνο έναρξης της αφάνειας.

Ein nach Artikel 1750 errichtetes Testament wird nach Ablauf von drei (3) Monaten seit seiner Errichtung unwirksam, sofern der Erblasser noch am Leben ist.

Die Frist ist gehemmt, solange der Erblasser außerstande ist, ein Testament in einer der Formen der Artikel 1721 bis 1749 zu errichten.

Gerät der Erblasser vor Ablauf der Frist erneut unter dieselben Umstände, so wird die Frist unterbrochen. Die unterbrochene Frist beginnt nach dem Wegfall der außerordentlichen Umstände von Neuem.

Wird der Erblasser nach Ablauf der Frist für verschollen erklärt, so bleibt das Testament wirksam, sofern die Frist im Zeitpunkt des Beginns der Verschollenheit noch nicht abgelaufen war.

Άρθρο 1752 — Παράδοση έκτακτης διαθήκης

Artikel 1752 — Übergabe des Nottestaments

Εκείνος που έχει καταγράψει την τελευταία βούληση του διαθέτη οφείλει να παραδώσει την έκτακτη διαθήκη σε συμβολαιογράφο στην Ελλάδα ή σε ελληνική προξενική αρχή στο εξωτερικό.

Εκείνος που παραδίδει τη διαθήκη οφείλει συγχρόνως να γνωστοποιήσει στον συμβολαιογράφο ή την προξενική αρχή τον τυχόν θάνατο του διαθέτη και κάθε άλλη γνωστή σε αυτόν πληροφορία για τον τόπο της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του διαθέτη· σχετική μνεία γίνεται στην πράξη της παράδοσης.

Για την παράδοση της διαθήκης συντάσσεται πράξη, η οποία υπογράφεται από αυτόν που παραλαμβάνει και από αυτόν που παραδίδει τη διαθήκη. Ο συμβολαιογράφος ή η προξενική αρχή που παρέλαβε τη διαθήκη έχει υποχρέωση να στείλει αντίγραφο της πράξης αυτής στο Υπουργείο Δικαιοσύνης χωρίς υπαίτια καθυστέρηση.

Η διαθήκη που παραδόθηκε φυλάσσεται από τον συμβολαιογράφο ή την προξενική αρχή και δημοσιεύεται μετά τον θάνατο του διαθέτη.

Η μη τήρηση όσων ορίζονται στο άρθρο αυτό δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Wer den letzten Willen des Erblassers aufgezeichnet hat, ist verpflichtet, das Nottestament einem Notar in Griechenland oder einer griechischen Konsularbehörde im Ausland zu übergeben.

Wer das Testament übergibt, hat dem Notar oder der Konsularbehörde zugleich den etwaigen Tod des Erblassers und jede ihm bekannte weitere Information über den Ort des letzten Wohnsitzes oder Aufenthalts des Erblassers mitzuteilen; hierüber wird in der Übergabeurkunde ein Vermerk aufgenommen.

Über die Übergabe des Testaments wird eine Urkunde errichtet, die von dem Empfänger und von dem Übergebenden unterschrieben wird. Der Notar oder die Konsularbehörde, die das Testament entgegengenommen hat, ist verpflichtet, eine Abschrift dieser Urkunde ohne schuldhaftes Zögern an das Justizministerium zu übersenden.

Das übergebene Testament wird vom Notar oder von der Konsularbehörde verwahrt und nach dem Tod des Erblassers veröffentlicht.

Die Nichtbeachtung der Vorgaben dieses Artikels führt nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

Άρθρο 1753 — Ανάκληση διαθήκης

Artikel 1753 — Widerruf des Testaments

Κάθε διαθήκη μπορεί να ανακληθεί: 1. με σχετική δήλωση σε μεταγενέστερη διαθήκη· αν η μεταγενέστερη ανακληθεί, η προγενέστερη διαθήκη ενεργεί σαν να μην είχε καταργηθεί· 2. με δήλωση που γίνεται ενώπιον συμβολαιογράφου με την παρουσία δύο (2) μαρτύρων και με τις λοιπές διατυπώσεις των συμβολαιογραφικών εγγράφων. Αν αυτή η δήλωση ανακληθεί, η διαθήκη ενεργεί σαν να μην είχε ανακληθεί.

Jedes Testament kann widerrufen werden: 1. durch entsprechende Erklärung in einem späteren Testament; wird das spätere widerrufen, so wirkt das frühere Testament, als wäre es nicht aufgehoben worden; 2. durch eine Erklärung, die vor einem Notar in Anwesenheit von zwei (2) Zeugen und unter Beachtung der übrigen Förmlichkeiten notarieller Urkunden abgegeben wird. Wird diese Erklärung widerrufen, so wirkt das Testament, als wäre es nicht widerrufen worden.

Άρθρο 1754 — Σιωπηρή ανάκληση

Artikel 1754 — Stillschweigender Widerruf

Μεταγενέστερη διαθήκη καταργεί με το περιεχόμενό της την προγενέστερη, μόνο κατά το μέρος που αντίκειται σε αυτήν.

Αν η μεταγενέστερη ανακληθεί, η προγενέστερη ενεργεί σαν να μην είχε καταργηθεί.

Ein späteres Testament hebt durch seinen Inhalt das frühere nur insoweit auf, als es ihm widerspricht.

Wird das spätere widerrufen, so wirkt das frühere, als wäre es nicht aufgehoben worden.

Άρθρο 1755 — Ανάκληση ιδιόγραφης

Artikel 1755 — Widerruf des eigenhändigen Testaments

Ιδιόγραφη διαθήκη μπορεί να ανακληθεί και αν ο διαθέτης με πρόθεση ανάκλησης καταστρέψει το έγγραφό της ή επιχειρήσει σε αυτό μεταβολές, με τις οποίες συνήθως εκφράζεται η βούληση για ανάκληση έγγραφης δήλωσης.

Αν ο διαθέτης κατέστρεψε το έγγραφο της διαθήκης ή το μετέβαλε με τον τρόπο που σημειώθηκε, τεκμαίρεται ότι είχε σκοπό να ανακαλέσει τη διαθήκη.

Ein eigenhändiges Testament kann auch dadurch widerrufen werden, dass der Erblasser in Widerrufsabsicht dessen Urkunde vernichtet oder an ihr Veränderungen vornimmt, mit denen üblicherweise der Wille zum Widerruf einer schriftlichen Erklärung ausgedrückt wird.

Hat der Erblasser die Testamentsurkunde vernichtet oder sie in der bezeichneten Weise verändert, so wird vermutet, dass er das Testament widerrufen wollte.

Άρθρο 1756 — Ανάκληση μυστικής

Artikel 1756 — Widerruf des geheimen Testaments

Μυστική διαθήκη θεωρείται ότι έχει ανακληθεί, αν ο διαθέτης αναλάβει το έγγραφο που περιέχει την τελευταία βούλησή του και είχε εγχειρισθεί στον συμβολαιογράφο και σφραγισθεί.

Αν θεωρηθεί ότι το έγγραφο αυτό έχει ισχύ ιδιόγραφης διαθήκης, η ανάληψη δεν θεωρείται ανάκλησή της.

Ο διαθέτης μπορεί να ενεργήσει οποτεδήποτε την ανάληψη. Η απόδοση του εγγράφου μπορεί να γίνει μόνο προσωπικά στον διαθέτη. Για την απόδοση συντάσσεται πράξη κατά τις κοινές διατάξεις, κάτω από την πράξη της κατάρτισης της μυστικής διαθήκης.

Ein geheimes Testament gilt als widerrufen, wenn der Erblasser die seinen letzten Willen enthaltende Urkunde zurücknimmt, die dem Notar übergeben und versiegelt worden war.

Gilt diese Urkunde als eigenhändiges Testament wirksam, so gilt die Rücknahme nicht als dessen Widerruf.

Der Erblasser kann die Rücknahme jederzeit vornehmen. Die Herausgabe der Urkunde kann nur persönlich an den Erblasser erfolgen. Über die Herausgabe wird nach den allgemeinen Vorschriften eine Urkunde errichtet, und zwar unterhalb der Urkunde über die Errichtung des geheimen Testaments.

Άρθρο 1757 — Ανάληψη κατατεθείσας για φύλαξη ιδιόγραφης διαθήκης

Artikel 1757 — Rücknahme eines zur Verwahrung hinterlegten eigenhändigen Testaments

Ιδιόγραφη διαθήκη που έχει κατατεθεί στον συμβολαιογράφο για φύλαξη μπορεί να αναληφθεί με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 1756. Η ανάληψη όμως δεν θεωρείται ανάκλησή της.

Ein beim Notar zur Verwahrung hinterlegtes eigenhändiges Testament kann in der in Artikel 1756 vorgesehenen Weise zurückgenommen werden. Die Rücknahme gilt jedoch nicht als dessen Widerruf.

Άρθρο 1758 — Άλλοι όροι για την ανάκληση

Artikel 1758 — Weitere Voraussetzungen für den Widerruf

Τα άρθρα 1716 έως 1720 εφαρμόζονται αναλόγως και στην ανάκληση διαθήκης.

Die Artikel 1716 bis 1720 finden auch auf den Widerruf eines Testaments entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1759 — Δημοσίευση διαθήκης

Artikel 1759 — Veröffentlichung des Testaments

Συμβολαιογράφος, στον οποίο υπάρχει διαθήκη, οφείλει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να δημοσιεύσει τη διαθήκη στην ειδική ηλεκτρονική πλατφόρμα δημοσίευσης διαθηκών «Μητρώο Διαθηκών», που τηρείται από τους συμβολαιογραφικούς συλλόγους της χώρας.

Όποιος κατέχει ιδιόγραφη διαθήκη οφείλει, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να την εμφανίσει για δημοσίευση σε συμβολαιογράφο.

Για τη δημοσίευση διαθήκης ο συμβολαιογράφος συντάσσει πρακτικό, στο οποίο καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη με περιγραφή των τυχόν εξωτερικών ελαττωμάτων της. Το κύρος της διαθήκης κρίνεται από το δικαστήριο. Ο συμβολαιογράφος φυλάσσει στο αρχείο του τα πρωτότυπα των διαθηκών που δημοσίευσε.

Ein Notar, bei dem sich ein Testament befindet, ist verpflichtet, dieses ohne schuldhaftes Zögern, sobald er vom Tod des Erblassers Kenntnis erlangt, auf der besonderen elektronischen Plattform zur Veröffentlichung von Testamenten „Testamentsregister“ zu veröffentlichen, die von den Notarkammern des Landes geführt wird.

Wer ein eigenhändiges Testament besitzt, ist verpflichtet, es ohne schuldhaftes Zögern, sobald er vom Tod des Erblassers Kenntnis erlangt, einem Notar zur Veröffentlichung vorzulegen.

Über die Veröffentlichung eines Testaments errichtet der Notar ein Protokoll, in das das Testament vollständig unter Beschreibung etwaiger äußerer Mängel aufgenommen wird. Über die Wirksamkeit des Testaments entscheidet das Gericht. Der Notar verwahrt die Urschriften der von ihm veröffentlichten Testamente in seinem Archiv.

Άρθρο 1760 — Δημοσίευση από προξενική αρχή

Artikel 1760 — Veröffentlichung durch eine Konsularbehörde

Προξενική αρχή, στην οποία υπάρχει διαθήκη, οφείλει, μόλις πληροφορηθεί τον θάνατο του διαθέτη, να τη δημοσιεύσει σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 1759, συντάσσοντας πρακτικό, στο οποίο καταχωρίζεται ολόκληρη η διαθήκη και το οποίο υπογράφεται από τον προϊστάμενο και έναν υπάλληλο της προξενικής αρχής. Το πρωτότυπο της διαθήκης με το τυχόν περικάλυμμα, αφού θεωρηθεί από τον προϊστάμενο της προξενικής αρχής κατά το άρθρο 1759, προσαρτάται στο πρακτικό και φυλάσσεται στα αρχεία της προξενικής αρχής.

Eine Konsularbehörde, bei der sich ein Testament befindet, ist verpflichtet, es, sobald sie vom Tod des Erblassers Kenntnis erlangt, nach Maßgabe des Artikels 1759 zu veröffentlichen, indem sie ein Protokoll errichtet, in das das Testament vollständig aufgenommen wird und das vom Leiter und einem Bediensteten der Konsularbehörde unterschrieben wird. Die Urschrift des Testaments samt etwaiger Umhüllung wird, nachdem sie vom Leiter der Konsularbehörde nach Artikel 1759 beglaubigt wurde, dem Protokoll beigelegt und in den Archiven der Konsularbehörde verwahrt.

Άρθρο 1761 — Δημοσίευση ιδιόγραφης διαθήκης επί διαμονής του κατόχου στο εξωτερικό

Artikel 1761 — Veröffentlichung eines eigenhändigen Testaments bei Aufenthalt des Besitzers im Ausland

Αν αυτός που κατέχει την ιδιόγραφη διαθήκη διαμένει στο εξωτερικό, μπορεί να την εμφανίσει για δημοσίευση και στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, οπότε εφαρμόζεται το άρθρο 1760.

Σχετικά με την παράδοση στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής της διαθήκης για δημοσίευση συντάσσεται πράξη, την οποία υπογράφουν αυτός που έλαβε και αυτός που παρέδωσε τη διαθήκη.

Hält sich derjenige, der das eigenhändige Testament besitzt, im Ausland auf, so kann er es auch dem Leiter der Konsularbehörde zur Veröffentlichung vorlegen; in diesem Fall findet Artikel 1760 Anwendung.

Über die Übergabe des Testaments an den Leiter der Konsularbehörde zur Veröffentlichung wird eine Urkunde errichtet, die von dem Empfänger und von dem Übergabenden unterschrieben wird.

Άρθρο 1762 — Κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας

Artikel 1762 — Für rechtsbeständig erklärtes eigenhändiges Testament

Ιδιόγραφη διαθήκη, η οποία έχει δημοσιευθεί, μπορεί να κηρυχθεί κυρία από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον.

Ein eigenhändiges Testament, das veröffentlicht wurde, kann auf Antrag jedes rechtlich Interessierten für rechtsbeständig erklärt werden.

Άρθρο 1763 — Παραγωγή έννομων αποτελεσμάτων ιδιόγραφης διαθήκης

Artikel 1763 — Eintritt der Rechtswirkungen des eigenhändigen Testaments

Δημοσιευθείσα ιδιόγραφη διαθήκη, η οποία είχε κατατεθεί προς φύλαξη από τον διαθέτη κατά το άρθρο 1722, παράγει τα έννομα αποτελέσματά της πριν από την κήρυξή της ως κυρίας. Αν δεν είχε κατατεθεί προς φύλαξη, παράγει τα έννομα αποτελέσματά της πριν από την κήρυξή της ως κυρίας μόνο αν με αυτήν τιμώνται και κατιόντες ή σύζυγος. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, πρέπει να κηρυχθεί κυρία, για να παραγάγει τα έννομα αποτελέσματά της. Το ίδιο ισχύει και αν η διαθήκη δημοσιεύθηκε μετά την πάροδο δύο (2) ετών από τον θάνατο του κληρονομουμένου, ανεξάρτητα από την ιδιότητα του τιμωμένου.

Ein veröffentlichtes eigenhändiges Testament, das vom Erblasser nach Artikel 1722 zur Verwahrung hinterlegt worden war, entfaltet seine Rechtswirkungen schon vor seiner Rechtsbeständigkeitserklärung. War es nicht zur Verwahrung hinterlegt, so entfaltet es seine Rechtswirkungen vor der Rechtsbeständigkeitserklärung nur dann, wenn darin auch Abkömmlinge oder der Ehegatte bedacht sind. In jedem anderen Fall muss es für rechtsbeständig erklärt werden, um seine Rechtswirkungen zu entfalten. Dasselbe gilt, wenn das Testament nach Ablauf von zwei (2) Jahren seit dem Tod des Erblassers veröffentlicht wurde, unabhängig von der Eigenschaft des Bedachten.

Άρθρο 1764 — Τεκμήριο γνησιότητας κυρίας διαθήκης

Artikel 1764 — Echtheitsvermutung des für rechtsbeständig erklärten Testaments

Ιδιόγραφη διαθήκη που δημοσιεύθηκε και κηρύχθηκε κυρία τεκμαίρεται γνήσια, αν επί πέντε (5) έτη από τη δημοσίευσή της δεν αμφισβητήθηκε η γνησιότητά της σε δίκη ανάμεσα σε πρόσωπα που αντλούν δικαιώματα από αυτήν ή που βλάπτονται από την ύπαρξή της.

Ein eigenhändiges Testament, das veröffentlicht und für rechtsbeständig erklärt wurde, wird als echt vermutet, wenn seine Echtheit fünf (5) Jahre lang seit seiner Veröffentlichung in keinem Rechtsstreit zwischen Personen bestritten wurde, die Rechte aus ihm herleiten oder durch sein Bestehen beeinträchtigt werden.

Άρθρο 1765 — Μη ακυρότητα

Artikel 1765 — Keine Nichtigkeit

Η μη τήρηση των άρθρων 1759 έως 1763 δεν επιφέρει ακυρότητα της διαθήκης.

Die Nichtbeachtung der Artikel 1759 bis 1763 führt nicht zur Nichtigkeit des Testaments.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ — ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

DRITTES KAPITEL — INHALT DES TESTAMENTS

Άρθρο 1766 — Διάταξη υπέρ αόριστου προσώπου

Artikel 1766 — Verfügung zugunsten einer unbestimmten Person

Είναι άκυρη η διάταξη της διαθήκης υπέρ προσώπου τόσο αορίστου, ώστε ο προσδιορισμός του να είναι αδύνατος.

Nichtig ist die Verfügung des Testaments zugunsten einer Person, die so unbestimmt ist, dass ihre Bestimmung unmöglich ist.

Άρθρο 1767 — Διάταξη εξαιτίας απειλής ή δόλου

Artikel 1767 — Verfügung infolge Drohung oder Arglist

Η διάταξη της διαθήκης είναι ακυρώσιμη, αν είναι προϊόν απειλής που ασκήθηκε παράνομα ή αντίθετα προς τα χρηστά ήθη.

Η διάταξη είναι επίσης ακυρώσιμη, αν είναι προϊόν απάτης, χωρίς την οποία ο διαθέτης δεν θα διατύπωνε τη διάταξη.

Die Verfügung des Testaments ist anfechtbar, wenn sie das Ergebnis einer widerrechtlich oder gegen die guten Sitten verstoßend ausgeübten Drohung ist.

Die Verfügung ist ferner anfechtbar, wenn sie das Ergebnis einer Täuschung ist, ohne die der Erblasser die Verfügung nicht getroffen hätte.

Άρθρο 1768 — Διάταξη από πλάνη περί την ταυτότητα

Artikel 1768 — Verfügung aufgrund Irrtums über die Identität

Η διάταξη της διαθήκης είναι ακυρώσιμη, αν ο διαθέτης βρισκόταν σε πλάνη περί την ταυτότητα του τιμωμένου ή του αντικειμένου που ήθελε να αφήσει. Η εσφαλμένη ονομασία ή περιγραφή προσώπου ή αντικειμένου δεν παραβιάζει το κύρος της διάταξης.

Die Verfügung des Testaments ist anfechtbar, wenn der Erblasser sich über die Identität des Bedachten oder des Gegenstands, den er hinterlassen wollte, im Irrtum befand. Eine unrichtige Benennung oder Beschreibung einer Person oder eines Gegenstands beeinträchtigt die Wirksamkeit der Verfügung nicht.

Άρθρο 1769 — Διάταξη από πλάνη περί τα αίτια που μνημονεύονται στη διαθήκη

Artikel 1769 — Verfügung aufgrund Irrtums über die im Testament genannten Beweggründe

Η διάταξη της διαθήκης είναι ακυρώσιμη, αν υπήρξε αποτέλεσμα πλάνης από αίτια που μνημονεύονται στη διαθήκη και ανάγονται στο παρελθόν, το παρόν ή το μέλλον, χωρίς τα οποία ο διαθέτης δεν θα διατύπωνε τη διάταξη.

Die Verfügung des Testaments ist anfechtbar, wenn sie das Ergebnis eines Irrtums über im Testament genannte Beweggründe ist, die sich auf die Vergangenheit, die Gegenwart oder die Zukunft beziehen und ohne die der Erblasser die Verfügung nicht getroffen hätte.

Άρθρο 1770 — Διάταξη υπέρ του συζύγου ή του συντρόφου με σύμφωνο συμβίωσης

Artikel 1770 — Verfügung zugunsten des Ehegatten oder des Partners aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag

Η διάταξη σε διαθήκη του κληρονομούμενου υπέρ του συζύγου του σε περίπτωση αμφιβολίας είναι ακυρώσιμη, αν ο μεταξύ τους γάμος είναι άκυρος ή λύθηκε όσο ζούσε ο διαθέτης, ή αν ο διαθέτης έχοντας βάσιμο λόγο διαζυγίου είχε ασκήσει την αγωγή διαζυγίου κατά του συζύγου του, ή είχε συναφθεί η συμφωνία για τη συναινετική λύση του γάμου, ή είχε υποβληθεί η κοινή ψηφιακή δήλωση κατά το άρθρο 1441. Το ίδιο ισχύει και αν είχε υπογραφεί η συναινετική ή η μονομερής πράξη για τη λύση του συμφώνου συμβίωσης.

Die Verfügung im Testament des Erblassers zugunsten seines Ehegatten ist im Zweifel anfechtbar, wenn die zwischen ihnen bestehende Ehe nichtig ist oder zu Lebzeiten des Erblassers aufgelöst wurde, oder wenn der Erblasser bei Vorliegen eines begründeten Scheidungsgrundes die Scheidungsklage gegen seinen Ehegatten erhoben hatte oder die Vereinbarung über die einvernehmliche Auflösung der Ehe geschlossen oder die gemeinsame digitale Erklärung nach Artikel 1441 abgegeben worden war. Dasselbe gilt, wenn die einvernehmliche oder die einseitige Erklärung über die Auflösung des Lebenspartnerschaftsvertrags unterzeichnet worden war.

Άρθρο 1771 — Παράλειψη μεριδούχου

Artikel 1771 — Übergehung eines Pflichtteilsberechtigten

Αν ο διαθέτης στη διαθήκη του παρέλειψε τον μεριδούχο που υπήρχε κατά τον θάνατό του και η ύπαρξή του κατά τη σύνταξη της διαθήκης δεν του ήταν γνωστή, ή που γεννήθηκε ή έγινε μεριδούχος μετά τη σύνταξή της, η διαθήκη είναι ακυρώσιμη κατά το μέτρο που περιορίζει την εξ αδιαθέτου μερίδα του παραλειφθέντος μεριδούχου.

Η ακύρωση αποκλείεται όταν αποδεικνύεται ότι ο διαθέτης θα προέβαινε στη σύνταξη της διαθήκης και αν γνώριζε την πραγματική κατάσταση που υπήρχε ή επήλθε.

Hat der Erblasser in seinem Testament einen Pflichtteilsberechtigten übergangen, der bei seinem Tod vorhanden war und dessen Vorhandensein ihm bei der Testamentserrichtung nicht bekannt war, oder der nach der Errichtung geboren wurde oder pflichtteilsberechtigt geworden ist, so ist das Testament insoweit anfechtbar, als es den gesetzlichen Erbteil des übergangenen Pflichtteilsberechtigten schmälert.

Die Anfechtung ist ausgeschlossen, wenn nachgewiesen wird, dass der Erblasser das Testament auch dann errichtet hätte, wenn er die bestehende oder eingetretene tatsächliche Lage gekannt hätte.

Άρθρο 1772 — Ποιος ζητεί την ακύρωση

Artikel 1772 — Wer die Anfechtung verlangen kann

Την ακύρωση της διάταξης της διαθήκης στις περιπτώσεις των άρθρων 1767 έως 1771 μπορεί να ζητήσει μόνο εκείνος που ωφελείται άμεσα από την ακύρωσή της, και στην περίπτωση του άρθρου 1771 μόνο ο μεριδούχος που παραλείφθηκε. Το άρθρο 145 δεν εφαρμόζεται στην ακύρωση διάταξης της διαθήκης.

Die Anfechtung der Verfügung des Testaments in den Fällen der Artikel 1767 bis 1771 kann nur derjenige verlangen, der aus der Anfechtung unmittelbar einen Vorteil zieht, und im Fall des Artikels 1771 nur der übergangene Pflichtteilsberechtigte. Artikel 145 findet auf die Anfechtung einer Verfügung des Testaments keine Anwendung.

Άρθρο 1773 — Αποσβεστική προθεσμία

Artikel 1773 — Ausschlussfrist

Το δικαίωμα για ακύρωση διάταξης τελευταίας βούλησης αποσβήνεται δύο (2) έτη μετά τη δημοσίευση της διαθήκης.

Das Recht zur Anfechtung einer Verfügung von Todes wegen erlischt zwei (2) Jahre nach der Veröffentlichung des Testaments.

Άρθρο 1774 — Εξάρτηση διάταξης από τη γνώμη άλλου

Artikel 1774 — Abhängigkeit der Verfügung vom Ermessen eines anderen

Ο διαθέτης δεν μπορεί να εξαρτήσει την ισχύ διάταξης τελευταίας βούλησης από τη γνώμη άλλου. Δεν μπορεί επίσης να αναθέσει σε άλλον τον προσδιορισμό είτε του τιμώμενου προσώπου είτε του πράγματος που καταλείπεται.

Der Erblasser kann die Wirksamkeit einer Verfügung von Todes wegen nicht vom Ermessen eines anderen abhängig machen. Er kann auch nicht einem anderen die Bestimmung der bedachten Person oder der zugewendeten Sache übertragen.

Άρθρο 1775 — Διάταξη υπέρ «συγγενών»

Artikel 1775 — Verfügung zugunsten der „Verwandten“

Αν ο διαθέτης χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό μνημόνευσε στη διαθήκη τους «εξ αδιαθέτου» ή τους «νόμιμους» κληρονόμους του ή τους «συγγενείς» του, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι έχουν τιμηθεί εκείνοι που καλούνται εξ αδιαθέτου κατά τον χρόνο της επαγωγής, κατά την αναλογία της μερίδας τους.

Hat der Erblasser im Testament ohne nähere Bestimmung seine „gesetzlichen“ (ex a diaθέτου) oder „rechtmäßigen“ (νόμιμους) Erben oder seine „Verwandten“ erwähnt, so gelten im Zweifel diejenigen als bedacht, die im Zeitpunkt des Erbfalls gesetzlich berufen sind, und zwar im Verhältnis ihrer Erbteile.

Άρθρο 1776 — Διάταξη υπέρ κατιόντος

Artikel 1776 — Verfügung zugunsten eines Abkömmlings

Αν ο διαθέτης μνημόνευσε στη διαθήκη του κατιόντα του, σε περίπτωση αμφιβολίας, αν αυτός εκπέσει από οποιονδήποτε λόγο, τη θέση του παίρνουν οι δικοί του κατιόντες, εφόσον θα καλούνταν εξ αδιαθέτου.

Hat der Erblasser in seinem Testament einen Abkömmling erwähnt, so treten im Zweifel, wenn dieser aus welchem Grund auch immer wegfällt, dessen eigene Abkömmlinge an seine Stelle, sofern sie gesetzlich berufen wären.

Άρθρο 1777 — Διάταξη για τους φτωχούς ή απόρους

Artikel 1777 — Verfügung zugunsten der Armen oder Bedürftigen

Όσα καταλείπονται στους φτωχούς ή απόρους χωρίς ειδικότερο προσδιορισμό, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρείται ότι έχουν καταλειφθεί στον δήμο, στον οποίο ο διαθέτης είχε την τελευταία κατοικία ή διαμονή του και, αν αυτή δεν βρισκόταν στην Ελλάδα, θεωρείται ότι έχουν καταλειφθεί στο Δημόσιο και ξοδεύονται για τους φτωχούς ή απόρους.

Was den Armen oder Bedürftigen ohne nähere Bestimmung zugewendet wird, gilt im Zweifel als der Gemeinde zugewendet, in der der Erblasser seinen letzten Wohnsitz oder Aufenthalt hatte; lag dieser nicht in Griechenland, so gilt es als dem Staat zugewendet und wird für die Armen oder Bedürftigen verwendet.

Άρθρο 1778 — Αμφιβολία ως προς τον τιμώμενο

Artikel 1778 — Zweifel über den Bedachten

Αν ο προσδιορισμός του τιμωμένου από τον διαθέτη αρμόζει σε περισσότερα πρόσωπα και δεν μπορεί να εξακριβωθεί σε ποιο από αυτά απέβλεπε, θεωρείται ότι όλα αυτά τα πρόσωπα έχουν τιμηθεί κατά ίσα μέρη.

Passt die Bestimmung des Bedachten durch den Erblasser auf mehrere Personen und lässt sich nicht feststellen, welche von ihnen er gemeint hat, so gelten alle diese Personen als zu gleichen Teilen bedacht.

Άρθρο 1779 — Αίρεση ακατάληπτη

Artikel 1779 — Unverständliche Bedingung

Οι ακατάληπτες αιρέσεις που έχουν προστεθεί σε διάταξη τελευταίας βούλησης θεωρούνται σαν να μην έχουν γραφεί.

Unverständliche Bedingungen, die einer Verfügung von Todes wegen beigefügt sind, gelten als nicht geschrieben.

Άρθρο 1780 — Παράνομη ή ανήθικη αίρεση, αίρεση αγαμίας ή χηρείας

Artikel 1780 — Widerrechtliche oder sittenwidrige Bedingung, Bedingung der Ehelosigkeit oder des Witwenstandes

Παράνομη ή ανήθικη αίρεση που προστίθεται σε διάταξη τελευταίας βούλησης, καθώς και αίρεση αγαμίας ή χηρείας, θεωρείται σαν να μην έχουν γραφεί.

Eine widerrechtliche oder sittenwidrige Bedingung, die einer Verfügung von Todes wegen beigefügt ist, sowie eine Bedingung der Ehelosigkeit oder des Witwenstandes gelten als nicht geschrieben.

Άρθρο 1781 — Διάταξη δελεαστική

Artikel 1781 — Captatorische Verfügung

Η κατάλειψη με διάταξη τελευταίας βούλησης υπό την αίρεση της αμοιβαίας ελευθεριότητας σε διαθήκη από τον κληρονόμο ή τον κληροδόχο είναι άκυρη.

Die Zuwendung durch Verfügung von Todes wegen unter der Bedingung einer gegenseitigen unentgeltlichen Zuwendung im Testament des Erben oder des Vermächtnisnehmers ist nichtig.

Άρθρο 1782 — Αίρεση αναβλητική

Artikel 1782 — Aufschiebende Bedingung

Η διάταξη διαθήκης που εξαρτάται από αναβλητική αίρεση, σε περίπτωση αμφιβολίας, ισχύει μόνο αν ο τιμώμενος με τη διάταξη αυτή ζει όταν πληρωθεί η αίρεση.

Eine unter einer aufschiebenden Bedingung stehende Verfügung des Testaments ist im Zweifel nur wirksam, wenn der mit dieser Verfügung Bedachte bei Eintritt der Bedingung lebt.

Άρθρο 1783 — Αίρεση που επιβάλλει παράλειψη

Artikel 1783 — Bedingung, die ein Unterlassen auferlegt

Αν με διάταξη τελευταίας βούλησης έχει καταλειφθεί οτιδήποτε με την αίρεση ότι ο τιμώμενος θα παραλείψει ορισμένη ενέργεια ή θα εξακολουθήσει να την επιχειρεί για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρείται ότι η διάταξη έχει τεθεί με διαλυτική αίρεση αντίθετου περιεχομένου.

Ist durch Verfügung von Todes wegen etwas unter der Bedingung zugewendet worden, dass der Bedachte eine bestimmte Handlung unterlässt oder sie für unbestimmte Zeit weiterhin vornimmt, so gilt im Zweifel die Verfügung als unter einer auflösenden Bedingung gegenteiligen Inhalts getroffen.

Άρθρο 1784 — Αίρεση που θεωρείται ότι έχει πληρωθεί

Artikel 1784 — Als eingetreten geltende Bedingung

Αν απαιτείται να συμπράξει τρίτος για να πληρωθεί η αίρεση, με την οποία έχει γραφεί ο τιμώμενος, και ο τρίτος αρνείται να συμπράξει, η αίρεση, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρείται ότι έχει πληρωθεί.

Ist zum Eintritt der Bedingung, unter der der Bedachte eingesetzt ist, die Mitwirkung eines Dritten erforderlich und verweigert der Dritte die Mitwirkung, so gilt die Bedingung im Zweifel als eingetreten.

Άρθρο 1785 — Ιδιότητα του τιμωμένου

Artikel 1785 — Stellung des Bedachten

Αν ο διαθέτης άφησε στον τιμώμενο ολόκληρη την περιουσία, θεωρείται ότι ο τιμώμενος έχει εγκατασταθεί ως κληρονόμος, ακόμη και αν δεν ονομάστηκε κληρονόμος. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση αμφιβολίας αν ο διαθέτης του άφησε ποσοστό ή ειδικά αντικείμενα τα οποία, λαμβανομένης υπόψη της αξίας της κληρονομίας, αντιπροσωπεύουν σημαντικό τμήμα αυτής. Αν έχουν αφεθεί μόνο ειδικά αντικείμενα στον τιμώμενο, σε περίπτωση αμφιβολίας και λαμβανομένης υπόψη της αξίας αυτών σε σχέση με το σύνολο της κληρονομίας, αυτός θεωρείται κληροδόχος, ακόμη και αν ονομάστηκε κληρονόμος.

Hat der Erblasser dem Bedachten das gesamte Vermögen hinterlassen, so gilt der Bedachte als Erbe eingesetzt, auch wenn er nicht als Erbe bezeichnet wurde. Dasselbe gilt im Zweifel, wenn der Erblasser ihm einen Bruchteil oder einzelne Gegenstände hinterlassen hat, die – gemessen am Wert des Nachlasses – einen wesentlichen Teil desselben ausmachen. Sind dem Bedachten nur einzelne Gegenstände hinterlassen worden, so gilt er im Zweifel und unter Berücksichtigung ihres Wertes im Verhältnis zum gesamten Nachlass als Vermächtnisnehmer, auch wenn er als Erbe bezeichnet wurde.

Άρθρο 1786 — Εγκατάσταση σε μέρος της κληρονομίας

Artikel 1786 — Einsetzung auf einen Teil des Nachlasses

Αν έχει εγκατασταθεί ένας μόνο κληρονόμος και έχει περιορισθεί σε μέρος της κληρονομίας, ως προς το υπόλοιπο μέρος επέρχεται η εξ αδιαθέτου διαδοχή.

Το ίδιο ισχύει και όταν έχουν εγκατασταθεί περισσότεροι κληρονόμοι, καθένας από τους οποίους έχει περιορισθεί σε μέρος της κληρονομίας και το σύνολο των καταλειφθέντων δεν εξαντλεί τον κλήρο.

Ist nur ein Erbe eingesetzt und auf einen Teil des Nachlasses beschränkt worden, so tritt hinsichtlich des übrigen Teils die gesetzliche Erbfolge ein.

Dasselbe gilt, wenn mehrere Erben eingesetzt sind, von denen jeder auf einen Teil des Nachlasses beschränkt ist, und die Summe der Zuwendungen den Nachlass nicht erschöpft.

Άρθρο 1787 — Εγκατάστατοι ως μόνοι κληρονόμοι

Artikel 1787 — Als alleinige Erben Eingesetzte

Αν, σύμφωνα με τη βούληση του διαθέτη, οι εγκατάστατοι γράφηκαν ως οι μόνοι κληρονόμοι, καθένας από αυτούς εγκαταστάθηκε σε ποσοστό και τα ποσοστά δεν εξαντλούν τον κλήρο, επέρχεται ανάλογη αύξηση των ποσοστών.

Sind nach dem Willen des Erblassers die Eingesetzten als die alleinigen Erben eingesetzt, ist jeder von ihnen auf eine Quote eingesetzt und erschöpfen die Quoten den Nachlass nicht, so erfolgt eine verhältnismäßige Erhöhung der Quoten.

Άρθρο 1788 — Εγκαταστάσεις που υπερβαίνουν τον κλήρο

Artikel 1788 — Einsetzungen, die den Nachlass übersteigen

Αν καθένας από τους εγκαταστάτους γράφηκε σε ποσοστό και τα ποσοστά υπερβαίνουν τον κλήρο, επέρχεται ανάλογη μείωση των ποσοστών.

Ist jeder der Eingesetzten auf eine Quote eingesetzt und übersteigen die Quoten den Nachlass, so erfolgt eine verhältnismäßige Herabsetzung der Quoten.

Άρθρο 1789 — Εγκαταστάσεις αορίστως

Artikel 1789 — Unbestimmte Einsetzungen

Αν εγκαταστήθηκαν περισσότεροι κληρονόμοι χωρίς προσδιορισμό των μερίδων, θεωρούνται όλοι εγκατάστατοι σε ίσα μέρη, εκτός από τις περιπτώσεις των άρθρων 1775 και 1776.

Sind mehrere Erben ohne Bestimmung der Erbteile eingesetzt, so gelten sie – außer in den Fällen der Artikel 1775 und 1776 – als zu gleichen Teilen eingesetzt.

Άρθρο 1790 — Εγκαταστάσεις με προσδιορισμό και χωρίς προσδιορισμό μερών

Artikel 1790 — Einsetzungen mit und ohne Bestimmung der Teile

Αν εγκαταστήθηκαν περισσότεροι κληρονόμοι, από τους οποίους μερικοί σε ποσοστά και άλλοι χωρίς προσδιορισμό μερίδων, εκείνοι που έχουν εγκατασταθεί αόριστα παίρνουν ό,τι απομένει μετά την αφαίρεση των ποσοστών.

Αν τα ορισμένα ποσοστά εξαντλούν τον κλήρο, επέρχεται ανάλογη μείωσή τους, έτσι ώστε καθένας από εκείνους που έχουν εγκατασταθεί αόριστα να πάρει όση μερίδα πήρε εκείνος που εγκαταστάθηκε στο μικρότερο ποσοστό.

Sind mehrere Erben eingesetzt, von denen einige auf Quoten und andere ohne Bestimmung der Erbteile, so erhalten die unbestimmt Eingesetzten das, was nach Abzug der Quoten verbleibt.

Erschöpfen die bestimmten Quoten den Nachlass, so erfolgt eine verhältnismäßige Herabsetzung, sodass jeder der unbestimmt Eingesetzten denjenigen Teil erhält, den der auf die kleinste Quote Eingesetzte erhalten hat.

Άρθρο 1791 — Εγκατάσταση σε κοινή μερίδα

Artikel 1791 — Einsetzung auf einen gemeinschaftlichen Erbteil

Αν ορισμένοι από τους περισσότερους εγκαταστάτους γράφηκαν σε ένα και το ίδιο ποσοστό (κοινή μερίδα), εφαρμόζονται αναλόγως στην κοινή μερίδα τα άρθρα 1787 έως 1790.

Sind einige der mehreren Eingesetzten auf ein und dieselbe Quote (gemeinschaftlicher Erbteil) eingesetzt, so finden auf den gemeinschaftlichen Erbteil die Artikel 1787 bis 1790 entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1792 — Προσαύξηση

Artikel 1792 — Anwachsung

Αν περισσότεροι εγκαταστήθηκαν κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να αποκλείεται η εξ αδιαθέτου διαδοχή, και ένας από αυτούς εξέπεσε πριν ή μετά την επαγωγή, η μερίδα του προσαυξάνει στους λοιπούς, ανάλογα με τις μερίδες τους.

Αν μερικοί από τους εγκαταστάτους γράφηκαν σε κοινή μερίδα, η προσαύξηση επέρχεται κατά προτίμηση μεταξύ τους.

Αν με την εγκατάσταση έχει διατεθεί μέρος μόνο της κληρονομίας, και ως προς το υπόλοιπο επέρχεται η εξ αδιαθέτου διαδοχή, τότε μόνο γίνεται προσαύξηση μεταξύ των εγκαταστάτων όταν έχουν γραφεί σε κοινή μερίδα.

Ο διαθέτης μπορεί να αποκλείσει την προσαύξηση.

Sind mehrere Erben in der Weise eingesetzt, dass die gesetzliche Erbfolge ausgeschlossen ist, und fällt einer von ihnen vor oder nach dem Erbfall weg, so wächst sein Erbteil den übrigen im Verhältnis ihrer Erbteile an.

Sind einige der Eingesetzten auf einen gemeinschaftlichen Erbteil eingesetzt, so erfolgt die Anwachsung vorrangig unter ihnen.

Ist durch die Einsetzung nur über einen Teil des Nachlasses verfügt und tritt hinsichtlich des übrigen die gesetzliche Erbfolge ein, so findet eine Anwachsung unter den Eingesetzten nur statt, wenn sie auf einen ge-

meinschaftlichen Erbteil eingesetzt sind.

Der Erblasser kann die Anwachsung ausschließen.

Άρθρο 1793 — Μεριδα που αποκτάται κατά προσαύξηση

Artikel 1793 — Durch Anwachsung erworbener Erbteil

Η μερίδα που αποκτάται κατά προσαύξηση θεωρείται ως προς τις κληροδοσίες ή τον τρόπο που βαρύνουν εκείνον που απέκτησε ή εξέπεσε, καθώς και ως προς την υποχρέωση της συνεισφοράς, ως ιδιαίτερη μερίδα.

Der durch Anwachsung erworbene Erbteil gilt hinsichtlich der Vermächtnisse oder der Auflage, die den Erwerber oder den Weggefallenen belasten, sowie hinsichtlich der Ausgleichungspflicht als besonderer Erbteil.

Άρθρο 1794 — Υποκατάσταση κοινή

Artikel 1794 — Gemeine Ersatzerbeinsetzung

Ο διαθέτης μπορεί να διορίσει υποκατάστατο κληρονόμο για την περίπτωση που ο εγκατάστατος εκπέσει πριν ή μετά την επαγωγή.

Der Erblasser kann für den Fall, dass der eingesetzte Erbe vor oder nach dem Erbfall wegfällt, einen Ersatz-erben bestimmen.

Άρθρο 1795 — Υποκατάστατος σε περίπτωση αμφιβολίας

Artikel 1795 — Ersatzerbe im Zweifel

Ο υποκατάστατος, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρείται ότι έχει ταχθεί τόσο για την περίπτωση που ο εγκατάστατος δεν μπορεί να είναι κληρονόμος όσο και για την περίπτωση που δεν θέλει να είναι κληρονόμος.

Der Ersatzerbe gilt im Zweifel als sowohl für den Fall bestimmt, dass der eingesetzte Erbe nicht Erbe sein kann, als auch für den Fall, dass er nicht Erbe sein will.

Άρθρο 1796 — Υποκατάσταση αμοιβαία

Artikel 1796 — Gegenseitige Ersatzerbeinsetzung

Αν οι εγκατάστατοι έχουν αμοιβαία υποκατασταθεί ή αν για τον έναν από αυτούς ορίσθηκαν υποκατάστατοι οι λοιποί, σε περίπτωση αμφιβολίας, θεωρούνται ότι έχουν υποκατασταθεί ανάλογα με τη μερίδα τους.

Αν οι εγκατάστατοι υποκαταστάθηκαν αμοιβαία, αλλά μερικοί από αυτούς γράφηκαν σε κοινή μερίδα, σε περίπτωση αμφιβολίας, εκείνοι που έχουν έτσι γραφεί προηγούνται από τους λοιπούς ως υποκατάστατοι για τη μερίδα αυτή.

Sind die eingesetzten Erben gegenseitig als Ersatzerben bestimmt oder sind für einen von ihnen die übrigen als Ersatzerben bestimmt, so gelten sie im Zweifel im Verhältnis ihrer Erbteile als Ersatzerben eingesetzt.

Sind die eingesetzten Erben gegenseitig als Ersatzerben bestimmt, einige von ihnen jedoch auf einen gemeinschaftlichen Erbteil eingesetzt, so gehen im Zweifel die so Eingesetzten den übrigen als Ersatzerben für diesen Erbteil vor.

Άρθρο 1797 — Υποκατάσταση και προσαύξηση

Artikel 1797 — Ersatzerbeinsetzung und Anwachsung

Το δικαίωμα από την υποκατάσταση προηγείται από το δικαίωμα της προσαύξησης.

Das Recht aus der Ersatzerbeinsetzung geht dem Anwachsungsrecht vor.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ — ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΙΤΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

VIERTES KAPITEL — ERBVERTRAG VON TODES WEGEN

Άρθρο 1798 — Έννοια και κατάρτιση

Artikel 1798 — Begriff und Errichtung

Ο κληρονομούμενος μπορεί με σύμβαση να εγκαταστήσει κληρονόμο, να συστήσει καταπίστευμα, κληροδοσία ή τρόπο και να επιλέξει το εφαρμοστέο δίκαιο στην κληρονομική του διαδοχή (κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου). Τιμώμενος μπορεί να είναι ο αντισυμβαλλόμενος ή τρίτος. Με την ίδια κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου μπορούν να διαθέτουν την περιουσία τους περισσότεροι.

Η κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου καταρτίζεται ενώπιον συμβολαιογράφου με αυτοπρόσωπη παρουσία των συμβαλλομένων. Η ικανότητα του συμβαλλομένου που διαθέτει αιτία θανάτου την περιουσία του κρίνεται κατά τα άρθρα 1719 έως 1720.

Der Erblasser kann durch Vertrag einen Erben einsetzen, eine Nacherbschaft, ein Vermächtnis oder eine Auflage anordnen und das auf seine Erbfolge anwendbare Recht wählen (Erbvertrag von Todes wegen). Bedachter kann der Vertragspartner oder ein Dritter sein. In demselben Erbvertrag von Todes wegen können mehrere Personen über ihr Vermögen verfügen.

Der Erbvertrag von Todes wegen wird vor einem Notar bei persönlicher Anwesenheit der Vertragsschließenden errichtet. Die Fähigkeit des Vertragsschließenden, der von Todes wegen über sein Vermögen verfügt, bestimmt sich nach den Artikeln 1719 bis 1720.

Άρθρο 1799 — Δεσμευτικότητα της κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου

Artikel 1799 — Bindungswirkung des Erbvertrags von Todes wegen

Με την επιφύλαξη του άρθρου 1804, διατάξεις της κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου με τις οποίες ο συμβαλλόμενος εγκαθιστά κληρονόμο, συνιστά καταπίστευμα, κληροδοσία ή τρόπο, ή επιλέγει το εφαρμοστέο δίκαιο στην κληρονομική του διαδοχή, δεν ανακαλούνται μονομερώς. Διατάξεις τελευταίας βούλησης πέραν εκείνων της παρ. 1 μπορούν να περιληφθούν σε κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου, αλλά ανακαλούνται ελεύθερα με μεταγενέστερη διάταξη τελευταίας βούλησης.

Ο τιμώμενος με κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου έχει δικαίωμα να αποδεχθεί ή να αποποιηθεί την κληρονομία ή την κληροδοσία μετά την επαγωγή.

Vorbehaltlich des Artikels 1804 können Verfügungen des Erbvertrags von Todes wegen, mit denen der Vertragsschließende einen Erben einsetzt, eine Nacherbschaft, ein Vermächtnis oder eine Auflage anordnet oder das auf seine Erbfolge anwendbare Recht wählt, nicht einseitig widerrufen werden. Verfügungen von Todes wegen, die über die des Absatzes 1 hinausgehen, können in einen Erbvertrag von Todes wegen aufgenommen werden, sind aber durch eine spätere Verfügung von Todes wegen frei widerruflich.

Der durch Erbvertrag von Todes wegen Bedachte hat das Recht, die Erbschaft oder das Vermächtnis nach dem Erbfall anzunehmen oder auszuschlagen.

Άρθρο 1800 — Επίδραση της κληρονομικής σύμβασης σε άλλες διατάξεις τελευταίας βούλησης

Artikel 1800 — Wirkung des Erbvertrags auf andere Verfügungen von Todes wegen

Η κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου τροποποιείται ή καταργείται με μεταγενέστερη σύμβαση μεταξύ των ίδιων συμβαλλομένων, που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 1798. Κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου καταργεί προγενέστερη διαθήκη μόνο κατά το μέρος που αντίκειται σε αυτή.

Διαθήκη ή κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου του κληρονομούμενου με άλλον αντισυμβαλλόμενο δεν ισχύει κατά το μέρος που αντίκειται σε προγενέστερη κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου του κληρονομούμενου.

Der Erbvertrag von Todes wegen wird durch einen späteren, zwischen denselben Vertragsschließenden nach Artikel 1798 errichteten Vertrag geändert oder aufgehoben. Ein Erbvertrag von Todes wegen hebt ein früheres Testament nur insoweit auf, als es ihm widerspricht.

Ein Testament oder ein Erbvertrag von Todes wegen des Erblassers mit einem anderen Vertragspartner ist insoweit unwirksam, als er einem früheren Erbvertrag von Todes wegen des Erblassers widerspricht.

Άρθρο 1801 — Ελευθερία διάθεσης εν ζωή

Artikel 1801 — Freiheit der Verfügung unter Lebenden

Η κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου δεν περιορίζει την ελευθερία του κληρονομούμενου να διαθέτει την περιουσία του εν ζωή, εκτός αν συμφωνηθεί διαφορετικά κατά το άρθρο 177. Αν ο κληρονομούμενος διαθέσει εν ζωή την περιουσία του από χαριστική αιτία προς βλάβη του τιμωμένου, ο τιμώμενος έχει δικαίωμα μετά την επαγωγή να ζητήσει με αγωγή την ανατροπή της χαριστικής δικαιοπραξίας. Η αγωγή ασκείται εντός

δύο (2) ετών από τη δημοσίευση της κληρονομικής σύμβασης και πάντως εντός πέντε (5) ετών από τη διάθεση.

Der Erbvertrag von Todes wegen beschränkt die Freiheit des Erblassers nicht, über sein Vermögen unter Lebenden zu verfügen, sofern nicht nach Artikel 177 etwas anderes vereinbart ist. Verfügt der Erblasser unter Lebenden unentgeltlich über sein Vermögen zum Nachteil des Bedachten, so hat der Bedachte das Recht, nach dem Erbfall die Rückgängigmachung des unentgeltlichen Rechtsgeschäfts im Klagewege zu verlangen. Die Klage ist binnen zwei (2) Jahren seit der Veröffentlichung des Erbvertrags und jedenfalls binnen fünf (5) Jahren seit der Verfügung zu erheben.

Άρθρο 1802 — Ανάλογη εφαρμογή άρθρων

Artikel 1802 — Entsprechende Anwendung von Vorschriften

Τα άρθρα 1766 έως 1797 εφαρμόζονται αναλόγως και στις κληρονομικές συμβάσεις αιτία θανάτου. Στην περίπτωση του άρθρου 1771 η κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου είναι ακυρώσιμη στο σύνολό της, εκτός αν το δικαστήριο κρίνει διαφορετικά.

Τα άρθρα 1904 έως 1922, 1934 έως 1977 και 1978 έως 1983 εφαρμόζονται και σε καταπίστευμα, κληροδοσία και τρόπο που συνιστάται με κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου.

Die Artikel 1766 bis 1797 finden auch auf Erbverträge von Todes wegen entsprechende Anwendung. Im Fall des Artikels 1771 ist der Erbvertrag von Todes wegen insgesamt anfechtbar, sofern das Gericht nicht anders entscheidet.

Die Artikel 1904 bis 1922, 1934 bis 1977 und 1978 bis 1983 finden auch auf eine Nacherbschaft, ein Vermächtnis und eine Auflage Anwendung, die durch Erbvertrag von Todes wegen angeordnet werden.

Άρθρο 1803 — Ακύρωση κληρονομικής σύμβασης

Artikel 1803 — Anfechtung des Erbvertrags

Την ακύρωση της κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου ή διάταξης αυτής λόγω πλάνης, απάτης ή απειλής μπορεί να ζητήσει ο κληρονομούμενος εντός της προθεσμίας του άρθρου 157. Ακύρωση δεν χωρεί μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου, αν το δικαίωμα ακύρωσης είχε ήδη γεννηθεί στο πρόσωπο αυτού και κατά τον χρόνο της επαγωγής είχε αποσβεσθεί.

Αν με την ίδια κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου διαθέτουν την περιουσία τους περισσότεροι, η ακύρωση διάταξης τελευταίας βούλησης του ενός συμβαλλομένου, σε περίπτωση αμφιβολίας, συνεπιφέρει την ακύρωση ολόκληρης της σύμβασης.

Die Anfechtung des Erbvertrags von Todes wegen oder einer seiner Verfügungen wegen Irrtums, Täuschung oder Drohung kann der Erblasser innerhalb der Frist des Artikels 157 verlangen. Nach dem Tod des Erblassers findet eine Anfechtung nicht statt, wenn das Anfechtungsrecht bereits in seiner Person entstanden und im Zeitpunkt des Erbfalls erloschen war.

Verfügen in demselben Erbvertrag von Todes wegen mehrere Personen über ihr Vermögen, so hat die Anfechtung einer Verfügung von Todes wegen des einen Vertragsschließenden im Zweifel die Anfechtung des gesamten Vertrags zur Folge.

Άρθρο 1804 — Ανάκληση λόγω παραπτώματος του τιμωμένου

Artikel 1804 — Widerruf wegen Verfehlung des Bedachten

Ο κληρονομούμενος μπορεί να ανακαλέσει διάταξη της κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου, αν ο τιμώμενος με αυτή υποπέσει έναντί του σε παράπτωμα που, αν ήταν μεριδούχος, θα δικαιολογούσε τη στέρηση της νόμιμης μοίρας του.

Η ανάκληση γίνεται με αυτοπρόσωπη δήλωση του κληρονομούμενου προς τον αντισυμβαλλόμενο του ή τους κληρονόμους του και προς τον τιμώμενο και υπόκειται στον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου.

Der Erblasser kann eine Verfügung des Erbvertrags von Todes wegen widerrufen, wenn sich der damit Bedachte ihm gegenüber eine Verfehlung zuschulden kommen lässt, die – wäre er Pflichtteilsberechtigter – die Entziehung seines Pflichtteils rechtfertigen würde.

Der Widerruf erfolgt durch höchstpersönliche Erklärung des Erblassers gegenüber seinem Vertragspartner oder dessen Erben und gegenüber dem Bedachten und bedarf der Form der notariellen Urkunde.

Άρθρο 1805 — Κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου έναντι ανταλλάγματος εν ζωή

Artikel 1805 — Erbvertrag von Todes wegen gegen Gegenleistung unter Lebenden

Αν με την κληρονομική σύμβαση ο κληρονομούμενος διαθέτει την περιουσία του αιτία θανάτου έναντι εν ζωή ανταλλάγματος του αντισυμβαλλομένου του, σε περίπτωση μη εκπλήρωσης ή μη προσήκουσας εκπλήρωσης του ανταλλάγματος μπορεί να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση.

Δικαίωμα υπαναχώρησης έχει και ο αντισυμβαλλόμενος του κληρονομούμενου, αν συντρέχει σπουδαίος λόγος, ιδίως αν ο κληρονομούμενος διαθέτει εν ζωή την περιουσία του αντίθετα προς την κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου ή με τη συμπεριφορά του καθιστά αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερή την εκπλήρωση του ανταλλάγματος.

Η υπαναχώρηση γίνεται με δήλωση αυτού που έχει το δικαίωμα να υπαναχωρήσει προς τον αντισυμβαλλόμενο του και υπόκειται στον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου. Οι γενικές διατάξεις για την υπαναχώρηση εφαρμόζονται αναλόγως.

Verfügt der Erblasser mit dem Erbvertrag von Todes wegen über sein Vermögen gegen eine Gegenleistung seines Vertragspartners unter Lebenden, so kann er bei Nichterfüllung oder nicht ordnungsgemäßer Erfüllung der Gegenleistung vom Vertrag zurücktreten.

Ein Rücktrittsrecht hat auch der Vertragspartner des Erblassers, wenn ein wichtiger Grund vorliegt, insbesondere wenn der Erblasser unter Lebenden über sein Vermögen entgegen dem Erbvertrag von Todes wegen verfügt oder durch sein Verhalten die Erfüllung der Gegenleistung unmöglich oder besonders erschwert macht.

Der Rücktritt erfolgt durch Erklärung des Rücktrittsberechtigten gegenüber seinem Vertragspartner und bedarf der Form der notariellen Urkunde. Die allgemeinen Vorschriften über den Rücktritt finden entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1806 — Δημοσίευση κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου

Artikel 1806 — Veröffentlichung des Erbvertrags von Todes wegen

Οι διατάξεις για τη δημοσίευση διαθήκης εφαρμόζονται αναλόγως και για τη δημοσίευση κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου.

Αν στην ίδια κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου διαθέτουν την περιουσία τους περισσότεροι, οι διατάξεις τελευταίας βούλησης του επιζώντος συμβαλλομένου απαλείφονται από τη δημοσίευση, στο μέτρο που μπορούν να διαχωριστούν από εκείνες του αποβιώσαντος. Μετά τον θάνατο και του τελευταίου συμβαλλομένου η κληρονομική σύμβαση δημοσιεύεται εκ νέου στο σύνολό της.

Die Vorschriften über die Veröffentlichung eines Testaments finden auf die Veröffentlichung eines Erbvertrags von Todes wegen entsprechende Anwendung.

Verfügen in demselben Erbvertrag von Todes wegen mehrere Personen über ihr Vermögen, so werden die Verfügungen von Todes wegen des überlebenden Vertragsschließenden von der Veröffentlichung ausgenommen, soweit sie sich von denen des Verstorbenen trennen lassen. Nach dem Tod auch des letzten Vertragsschließenden wird der Erbvertrag insgesamt erneut veröffentlicht.

Άρθρο 1807 — Ακυρότητα υποσχετικών συμβάσεων που περιορίζουν την ελευθερία του διατιθέναι

Artikel 1807 — Nichtigkeit von Verpflichtungsverträgen, die die Testierfreiheit beschränken

Σύμβαση, με την οποία ο κληρονομούμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταρτίσει ή να μην καταρτίσει διάταξη τελευταίας βούλησης ή να ανακαλέσει ή να μην ανακαλέσει υφιστάμενη διάταξη τελευταίας βούλησης, είναι άκυρη.

Σύμβαση, με την οποία ο κληρονομούμενος αναλαμβάνει την υποχρέωση να καταρτίσει διάταξη τελευταίας βούλησης υπέρ ορισμένου προσώπου, μπορεί να ισχύσει ως κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου κατά τα άρθρα 1798 έως 1806, αν συνάγεται ότι τα μέρη θα την ήθελαν σε περίπτωση που γνώριζαν την ακυρότητα.

Ein Vertrag, durch den der Erblasser die Verpflichtung übernimmt, eine Verfügung von Todes wegen zu errichten oder nicht zu errichten oder eine bestehende Verfügung von Todes wegen zu widerrufen oder nicht zu widerrufen, ist nichtig.

Ein Vertrag, durch den der Erblasser die Verpflichtung übernimmt, eine Verfügung von Todes wegen zugunsten einer bestimmten Person zu errichten, kann nach den Artikeln 1798 bis 1806 als Erbvertrag von Todes wegen wirksam sein, wenn anzunehmen ist, dass die Parteien dies bei Kenntnis der Nichtigkeit gewollt hätten.

Άρθρο 1808 — Πρώτη τάξη

Artikel 1808 — Erste Ordnung

Ως κληρονόμοι εξ αδιαθέτου στην πρώτη τάξη καλούνται οι κατιόντες του κληρονομούμενου. Ο πλησιέστερος από αυτούς αποκλείει τον απώτερο της ίδιας ρίζας.

Στη θέση κατιόντος που εξέπεσε πριν ή μετά την επαγωγή υπεισέρχονται οι κατιόντες που μέσω αυτού συνδέονται με συγγένεια με τον κληρονομούμενο (διαδοχή κατά ρίζες).

Τα τέκνα κληρονομούν κατ' ισομοιρία.

Als gesetzliche Erben der ersten Ordnung sind die Abkömmlinge des Erblassers berufen. Der nähere von ihnen schließt den entfernteren desselben Stammes aus.

An die Stelle eines Abkömmlings, der vor oder nach dem Erbfall weggefallen ist, treten die Abkömmlinge, die durch ihn mit dem Erblasser verwandt sind (Erbfolge nach Stämmen).

Die Kinder erben zu gleichen Teilen.

Άρθρο 1809 — Δεύτερη τάξη

Artikel 1809 — Zweite Ordnung

Στη δεύτερη τάξη καλούνται μαζί οι γονείς του κληρονομούμενου, οι αδελφοί, καθώς και τα τέκνα και οι εγγονοί αδελφών που εξέπεσαν πριν ή μετά την επαγωγή. Οι γονείς και οι αδελφοί κληρονομούν κατ' ισομοιρία. Τα τέκνα ή οι εγγονοί αδελφών που εξέπεσαν κληρονομούν κατά ρίζες. Τα τέκνα αδελφού του κληρονομούμενου, που κληρονομούν κατά ρίζες, αποκλείουν τους εγγονούς της ίδιας ρίζας.

Η μερίδα του γονέα που εξέπεσε προσαυξάνει κατ' ισομοιρία τη μερίδα των αδελφών ή των τέκνων ή εγγονών αδελφών, που κληρονομούν κατά ρίζες. Αν δεν καλούνται στην κληρονομία αδελφοί ή τέκνα ή εγγονοί αδελφών, η μερίδα του γονέα που εξέπεσε προσαυξάνει το μερίδιο του επιζώντος συζύγου.

Ετεροθαλείς αδελφοί, αν συντρέχουν με γονείς ή αμφιθαλείς αδελφούς ή τέκνα ή εγγονούς αμφιθαλών αδελφών, καλούνται στο μισό της μερίδας που περιέρχεται στους αμφιθαλείς. Τα τέκνα ή οι εγγονοί ετεροθαλούς αδελφού, που εξέπεσε πριν ή μετά την επαγωγή, κληρονομούν κατά ρίζες.

In der zweiten Ordnung sind gemeinsam berufen die Eltern des Erblassers, die Geschwister sowie die Kinder und Enkel von Geschwistern, die vor oder nach dem Erbfall weggefallen sind. Die Eltern und die Geschwister erben zu gleichen Teilen. Die Kinder oder Enkel weggefallener Geschwister erben nach Stämmen. Die Kinder eines Geschwisters des Erblassers, die nach Stämmen erben, schließen die Enkel desselben Stammes aus.

Der Erbteil des weggefallenen Elternteils wächst zu gleichen Teilen dem Erbteil der Geschwister oder der Kinder oder Enkel von Geschwistern an, die nach Stämmen erben. Sind keine Geschwister oder Kinder oder Enkel von Geschwistern zur Erbschaft berufen, so wächst der Erbteil des weggefallenen Elternteils dem Anteil des überlebenden Ehegatten an.

Halbbürtige Geschwister sind, wenn sie mit Eltern oder vollbürtigen Geschwistern oder Kindern oder Enkeln vollbürtiger Geschwister zusammentreffen, auf die Hälfte des Erbteils berufen, der den Vollbürtigen zufällt. Die Kinder oder Enkel eines halbbürtigen Geschwisters, das vor oder nach dem Erbfall weggefallen ist, erben nach Stämmen.

Άρθρο 1810 — Ο επιζών σύζυγος

Artikel 1810 — Der überlebende Ehegatte

Ο επιζών σύζυγος καλείται ως κληρονόμος εξ αδιαθέτου με τους συγγενείς της πρώτης τάξης στο τρίτο της κληρονομίας, αν συντρέχει με ένα τέκνο, και στο τέταρτο της κληρονομίας, αν συντρέχει με δύο ή περισσότερα τέκνα. Με τους συγγενείς της δεύτερης τάξης ο επιζών σύζυγος καλείται στο μισό της κληρονομίας. Επιπλέον, παίρνει ως εξαίρετο, ανεξάρτητα από την τάξη στην οποία καλείται, τα έπιπλα, σκεύη, ενδύματα και άλλα τέτοια οικιακά αντικείμενα που τα χρησιμοποιούσε είτε μόνος εκείνος που επιζεί είτε μαζί με τον κληρονομούμενο. Αν όμως υπάρχουν τέκνα του κληρονομούμενου, λαμβάνονται υπόψη και οι ανάγκες τους, εφόσον το επιβάλλουν οι ειδικές περιστάσεις για λόγους επιείκειας.

Αν στην κληρονομία περιλαμβάνεται ακίνητο το οποίο χρησίμευε όσο ζούσε ο κληρονομούμενος ως ο κύριος τόπος διαμονής του ίδιου και του συζύγου του, ο σύζυγος δικαιούται την αποκλειστική χρήση του ακινήτου χωρίς αντάλλαγμα για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους από τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Αντί για την κληρονομική μερίδα κατά την παρ. 1, ο επιζών σύζυγος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο της κληρονομίας, εντός τεσσάρων (4) μηνών από τη λήξη των προθεσμιών του άρθρου 1845, να λάβει την επικαρπία σε αντικείμενα της κληρονομίας. Η επικαρπία αποσβήνεται με τον θάνατο του συζύγου και δεν μεταβιβάζεται.

Der überlebende Ehegatte ist als gesetzlicher Erbe neben den Verwandten der ersten Ordnung zu einem Drittel des Nachlasses berufen, wenn er mit einem Kind zusammentrifft, und zu einem Viertel des Nachlasses, wenn er mit zwei oder mehr Kindern zusammentrifft. Neben den Verwandten der zweiten Ordnung ist der überlebende Ehegatte zur Hälfte des Nachlasses berufen. Darüber hinaus erhält er als Voraus, unabhängig von der Ordnung, in der er berufen ist, die Möbel, Geräte, Kleidung und ähnliche Haushaltsgegenstände, die der Überlebende entweder allein oder gemeinsam mit dem Erblasser benutzt hat. Sind jedoch Kinder des Erblassers vorhanden, so werden auch deren Bedürfnisse berücksichtigt, soweit es die besonderen Umstände aus Billigkeitsgründen gebieten.

Gehört zum Nachlass ein Grundstück, das zu Lebzeiten des Erblassers als dessen und seines Ehegatten hauptsächlicher Wohnort diente, so ist der Ehegatte für die Dauer eines (1) Jahres seit dem Tod des Erblassers zur ausschließlichen unentgeltlichen Nutzung des Grundstücks berechtigt.

Anstelle des Erbteils nach Absatz 1 kann der überlebende Ehegatte binnen vier (4) Monaten nach Ablauf der Fristen des Artikels 1845 beim Nachlassgericht beantragen, den Nießbrauch an Nachlassgegenständen zu erhalten. Der Nießbrauch erlischt mit dem Tod des Ehegatten und ist nicht übertragbar.

Άρθρο 1811 — Τρίτη τάξη

Artikel 1811 — Dritte Ordnung

Αν δεν υπάρχουν συγγενείς της πρώτης και της δεύτερης τάξης, ο σύζυγος που επιζεί καλείται ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος σε ολόκληρη την κληρονομία.

Sind keine Verwandten der ersten und der zweiten Ordnung vorhanden, so ist der überlebende Ehegatte als gesetzlicher Erbe auf den gesamten Nachlass berufen.

Άρθρο 1812 — Αποκλεισμός συζύγου

Artikel 1812 — Ausschluss des Ehegatten

Το κληρονομικό δικαίωμα καθώς και το δικαίωμα στο εξαίρετο του επιζώντος συζύγου αποκλείονται, αν εκκρεμεί διαδικασία για τη λύση του γάμου ή του συμφώνου συμβίωσης. Σε περίπτωση συναινετικού διαζυγίου πρέπει να έχει καταρτισθεί η συμφωνία για τη λύση του γάμου ή να έχει υποβληθεί η κοινή ψηφιακή δήλωση.

Αν την αγωγή διαζυγίου άσκησε ο κληρονομούμενος, ο επιζών σύζυγος στερείται τη νόμιμη μοίρα, μόνο εφόσον η αγωγή ασκήθηκε για βάσιμο λόγο.

Das Erbrecht sowie das Recht auf den Voraus des überlebenden Ehegatten sind ausgeschlossen, wenn ein Verfahren zur Auflösung der Ehe oder des Lebenspartnerschaftsvertrags anhängig ist. Im Fall der einvernehmlichen Scheidung muss die Vereinbarung über die Auflösung der Ehe geschlossen oder die gemeinsame digitale Erklärung abgegeben worden sein.

Hat der Erblasser die Scheidungsklage erhoben, so verliert der überlebende Ehegatte den Pflichtteil nur, wenn die Klage aus einem begründeten Grund erhoben wurde.

Άρθρο 1813 — Τέταρτη τάξη

Artikel 1813 — Vierte Ordnung

Στην τέταρτη τάξη καλούνται οι παππούδες και οι γιαγιάδες του κληρονομούμενου και από τους κατιόντες τους τα τέκνα και οι εγγονοί.

Αν κατά την επαγωγή ζουν οι παππούδες και οι γιαγιάδες και των δύο γραμμών, κληρονομούν μόνο αυτοί κατ' ισομοιρία. Αν πριν ή μετά την επαγωγή εξέπεσε ο παππούς ή η γιαγιά από την πατρική ή τη μητρική γραμμή, στη θέση του υπεισέρχονται τα τέκνα και οι εγγονοί του. Αν δεν υπάρχουν τέκνα και εγγονοί, η μερίδα αυτού που εξέπεσε περιέρχεται στον παππού ή στη γιαγιά της ίδιας γραμμής και, αν δεν υπάρχει, στα τέκνα και στους εγγονούς του. Αν πριν ή μετά την επαγωγή εξέπεσαν ο παππούς και η γιαγιά, είτε από την

πατρική είτε από τη μητρική γραμμή, και δεν υπάρχουν τέκνα και εγγονοί αυτών, κληρονομούν μόνο ο παππούς ή η γιαγιά ή τα τέκνα και οι εγγονοί τους από την άλλη γραμμή.

Τα τέκνα κληρονομούν κατ' ισομοιρία και αποκλείουν τους εγγονούς της ίδιας ρίζας. Οι εγγονοί κληρονομούν κατά ρίζες.

In der vierten Ordnung sind die Großväter und Großmütter des Erblassers und von deren Abkömmlingen die Kinder und Enkel berufen.

Leben im Zeitpunkt des Erbfalls die Großväter und Großmütter beider Linien, so erben nur sie zu gleichen Teilen. Ist vor oder nach dem Erbfall der Großvater oder die Großmutter der väterlichen oder der mütterlichen Linie weggefallen, so treten dessen Kinder und Enkel an seine Stelle. Sind keine Kinder und Enkel vorhanden, so fällt der Erbteil des Weggefallenen dem Großvater oder der Großmutter derselben Linie zu und, wenn ein solcher nicht vorhanden ist, deren Kindern und Enkeln. Sind vor oder nach dem Erbfall der Großvater und die Großmutter entweder der väterlichen oder der mütterlichen Linie weggefallen und sind deren Kinder und Enkel nicht vorhanden, so erben nur der Großvater oder die Großmutter oder deren Kinder und Enkel der anderen Linie.

Die Kinder erben zu gleichen Teilen und schließen die Enkel desselben Stammes aus. Die Enkel erben nach Stämmen.

Άρθρο 1814 — Δικαίωμα από περισσότερες ρίζες

Artikel 1814 — Berechtigung aus mehreren Stämmen

Όποιος στην περίπτωση της διαδοχής κατά ρίζες ανήκει σε περισσότερες ρίζες, παίρνει τη μερίδα που ανήκει σε κάθε ρίζα. Κάθε μερίδα θεωρείται ιδιαίτερη κληρονομική μερίδα.

Wer im Fall der Erbfolge nach Stämmen mehreren Stämmen angehört, erhält den auf jeden Stamm entfallenden Erbteil. Jeder Erbteil gilt als besonderer Erbteil.

Άρθρο 1815 — Διαδοχή τάξεων - προσαύξηση

Artikel 1815 — Aufeinanderfolge der Ordnungen · Anwachsung

Δεν καλείται στην κληρονομία κληρονόμος επόμενης τάξης, εφόσον υπάρχει κληρονόμος προηγούμενης τάξης.

Αν ο εξ αδιαθέτου κληρονόμος εξέπεσε πριν ή μετά την επαγωγή και από την αιτία αυτή αυξήθηκε η μερίδα άλλου εξ αδιαθέτου κληρονόμου, το μέρος κατά το οποίο επήλθε η αύξηση θεωρείται ιδιαίτερη κληρονομική μερίδα ως προς τις κληροδοσίες ή τον τρόπο που βαρύνουν τον κληρονόμο αυτόν ή εκείνον που εξέπεσε, καθώς και ως προς την υποχρέωση συνεισφοράς.

Ein Erbe einer späteren Ordnung ist nicht zur Erbschaft berufen, solange ein Erbe einer vorhergehenden Ordnung vorhanden ist.

Ist der gesetzliche Erbe vor oder nach dem Erbfall weggefallen und hat sich aus diesem Grund der Erbteil eines anderen gesetzlichen Erben erhöht, so gilt der Teil, um den die Erhöhung eingetreten ist, hinsichtlich der Vermächtnisse oder der Auflage, die diesen Erben oder den Weggefallenen belasten, sowie hinsichtlich der Ausgleichungspflicht als besonderer Erbteil.

Άρθρο 1816 — Δικαίωμα αναζήτησης δωρεών, κληρονομιών και κληροδοσιών

Artikel 1816 — Recht auf Rückverlangen von Schenkungen, Erbschaften und Vermächtnissen

Αν δεν κληρονομούν κατιόντες, αδελφοί, τέκνα και εγγονοί αδελφών και σύζυγος, καθένας από τους γονείς, τους παππούδες, τις γιαγιάδες, τα τέκνα ή τους εγγονούς τους, εφόσον καλούνται στην κληρονομία ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι, δικαιούται, εντός τεσσάρων (4) μηνών από τη λήξη των προθεσμιών του άρθρου 1845, να ζητήσει, κατά περίπτωση, από τον άλλο γονέα, τους παππούδες, τις γιαγιάδες, τα τέκνα ή τους εγγονούς τους της άλλης συγγενικής γραμμής, που κληρονομούν εξ αδιαθέτου, την απόδοση, εφόσον σώζονται, αντικειμένων που ανήκουν στην κληρονομία και προέρχονται από χαριστική εν ζωή παροχή, κληρονομία ή κληροδοσία προς τον κληρονομούμενο από πρόσωπα της ίδιας συγγενικής γραμμής.

Οι δανειστές της κληρονομίας μπορούν να ικανοποιηθούν από το αντικείμενο της χαριστικής εν ζωή παροχής και μετά την απόδοσή του στον γονέα που το ζήτησε, με την επιφύλαξη του άρθρου 1895.

Erben keine Abkömmlinge, Geschwister, Kinder und Enkel von Geschwistern und kein Ehegatte, so ist jeder der Elternteile, Großväter, Großmütter, deren Kinder oder Enkel, sofern sie als gesetzliche Erben zur Erb-

schaft berufen sind, berechtigt, binnen vier (4) Monaten nach Ablauf der Fristen des Artikels 1845 von dem jeweils anderen Elternteil, den Großvätern, Großmüttern, deren Kindern oder Enkeln der anderen Verwandtschaftslinie, die gesetzlich erben, die Herausgabe – sofern noch vorhanden – derjenigen Gegenstände zu verlangen, die zum Nachlass gehören und aus einer unentgeltlichen Zuwendung unter Lebenden, aus einer Erbschaft oder einem Vermächtnis von Personen derselben Verwandtschaftslinie an den Erblasser stammen.

Die Nachlassgläubiger können sich aus dem Gegenstand der unentgeltlichen Zuwendung unter Lebenden auch nach dessen Herausgabe an den Elternteil, der sie verlangt hat, befriedigen, vorbehaltlich des Artikels 1895.

Άρθρο 1817 — Πέμπτη τάξη - Πρόσωπο που συζούσε μόνιμα σε ελεύθερη ένωση με τον κληρονομούμενο

Artikel 1817 — Fünfte Ordnung · Person, die mit dem Erblasser dauerhaft in freier Lebensgemeinschaft zusammenlebte

Αν στην κληρονομία δεν καλείται σύζυγος, το κατά το άρθρο 1810 εξαίρετο περιέρχεται στο πρόσωπο με το οποίο ο κληρονομούμενος συζούσε μόνιμα σε ελεύθερη ένωση κατά τα τελευταία τρία (3) έτη πριν από τον θάνατό του ή χωρίς χρονικό περιορισμό, αν είχε αποκτήσει κοινά τέκνα με τον κληρονομούμενο.

Αν δεν καλείται σύζυγος και στην κληρονομία περιλαμβάνεται ακίνητο το οποίο χρησίμευε όσο ζούσε ο κληρονομούμενος ως ο κύριος τόπος διαμονής του ίδιου και του προσώπου με το οποίο εκείνος συζούσε μόνιμα σε ελεύθερη ένωση, το πρόσωπο αυτό δικαιούται υπό τις προϋποθέσεις της παρ. 1 την αποκλειστική χρήση του ακινήτου χωρίς αντάλλαγμα για χρονικό διάστημα ενός (1) έτους από τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Αν στην κληρονομία δεν καλείται σύζυγος ή συγγενής του κληρονομούμενου, αυτή περιέρχεται στο πρόσωπο με το οποίο ο κληρονομούμενος συζούσε μόνιμα σε ελεύθερη ένωση κατά τα τελευταία τρία (3) έτη πριν από τον θάνατό του ή χωρίς χρονικό περιορισμό αν είχε αποκτήσει κοινά τέκνα με τον κληρονομούμενο και αυτά εξέπεσαν πριν ή μετά την επαγωγή. Το πρόσωπο αυτό αποκτά την κληρονομία ήδη κατά τον χρόνο του θανάτου του κληρονομούμενου, μόνο εφόσον το δικαστήριο της κληρονομίας, μετά από αίτησή του, που υποβάλλεται εντός των προθεσμιών του άρθρου 1845, βεβαιώσει τις προϋποθέσεις του παρόντος.

Ist kein Ehegatte zur Erbschaft berufen, so fällt der Voraus nach Artikel 1810 derjenigen Person zu, mit der der Erblasser während der letzten drei (3) Jahre vor seinem Tod dauerhaft in freier Lebensgemeinschaft zusammenlebte, oder ohne zeitliche Beschränkung, wenn sie mit dem Erblasser gemeinsame Kinder hatte.

Ist kein Ehegatte berufen und gehört zum Nachlass ein Grundstück, das zu Lebzeiten des Erblassers als dessen und derjenigen Person hauptsächlicher Wohnort diente, mit der er dauerhaft in freier Lebensgemeinschaft zusammenlebte, so ist diese Person unter den Voraussetzungen des Absatzes 1 für die Dauer eines (1) Jahres seit dem Tod des Erblassers zur ausschließlichen unentgeltlichen Nutzung des Grundstücks berechtigt.

Ist weder ein Ehegatte noch ein Verwandter des Erblassers zur Erbschaft berufen, so fällt diese derjenigen Person zu, mit der der Erblasser während der letzten drei (3) Jahre vor seinem Tod dauerhaft in freier Lebensgemeinschaft zusammenlebte, oder ohne zeitliche Beschränkung, wenn sie mit dem Erblasser gemeinsame Kinder hatte und diese vor oder nach dem Erbfall weggefallen sind. Diese Person erwirbt den Nachlass bereits im Zeitpunkt des Todes des Erblassers, jedoch nur, wenn das Nachlassgericht auf ihren binnen der Fristen des Artikels 1845 gestellten Antrag hin das Vorliegen der Voraussetzungen dieser Vorschrift feststellt.

Άρθρο 1818 — Έκτη τάξη

Artikel 1818 — Sechste Ordnung

Αν δεν κληρονομεί άλλος κληρονόμος από εκείνους που καλούνται κατά τον νόμο, ως εξ αδιαθέτου κληρονόμος καλείται το Δημόσιο.

Erbt kein anderer der gesetzlich berufenen Erben, so ist der Staat als gesetzlicher Erbe berufen.

Άρθρο 1819 — Κληροδοσία εκ του νόμου υπέρ του προσώπου που παρείχε φροντίδα στον κληρονομούμενο

Artikel 1819 — Gesetzliches Vermächtnis zugunsten der Person, die dem Erblasser Betreuung geleistet hat

Συνιστάται κληροδοσία εκ του νόμου υπέρ του προσώπου που είχε αναλάβει τη φροντίδα του κληρονομούμενου, συμβάλλοντας ουσιαδώς και χωρίς αντάλλαγμα ή αντίστοιχη νόμιμη υποχρέωση στην κάλυψη των αναγκών του, είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω άλλου, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον έξι (6) μηνών κατά τα

τελευταία τρία (3) έτη πριν από τον θάνατο του κληρονομούμενου. Δικαιούχος της κληροδοσίας μπορεί να είναι και κληρονόμος ή μεριδούχος.

Αντικείμενο της κληροδοσίας είναι χρηματικό ποσό, το ύψος του οποίου προσδιορίζεται με κριτήρια όπως το είδος, η διάρκεια και η έκταση των αναγκών του κληρονομούμενου που καλύφθηκαν από τον δικαιούχο. Το δικαστήριο μπορεί, αν το επιβάλλουν οι περιστάσεις, να διατάξει αντί χρηματικού ποσού την αυτούσια απόδοση περιουσιακού στοιχείου της κληρονομίας αντίστοιχης αξίας.

Ο κληρονομούμενος μπορεί με διαθήκη να αποκλείσει την κληροδοσία της παρ. 1. Σε περίπτωση αμφιβολίας, η κληροδοσία συνιστάται και όταν ο δικαιούχος τιμάται με διάταξη τελευταίας βούλησης.

Η κληροδοσία της παρ. 1 εκπληρώνεται πριν από τις λοιπές κληροδοσίες και τους τρόπους. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις για τις κληροδοσίες.

Es wird ein gesetzliches Vermächtnis zugunsten derjenigen Person angeordnet, die die Betreuung des Erblassers übernommen und wesentlich sowie ohne Gegenleistung oder entsprechende gesetzliche Verpflichtung zur Deckung seiner Bedürfnisse beigetragen hat, sei es persönlich oder durch einen anderen, und zwar für einen Zeitraum von mindestens sechs (6) Monaten in den letzten drei (3) Jahren vor dem Tod des Erblassers. Berechtigter des Vermächtnisses kann auch ein Erbe oder ein Pflichtteilsberechtigter sein.

Gegenstand des Vermächtnisses ist ein Geldbetrag, dessen Höhe nach Kriterien wie Art, Dauer und Umfang der vom Berechtigten gedeckten Bedürfnisse des Erblassers bestimmt wird. Das Gericht kann, wenn die Umstände es gebieten, statt eines Geldbetrags die Herausgabe eines Nachlassgegenstands entsprechenden Wertes in Natur anordnen.

Der Erblasser kann das Vermächtnis nach Absatz 1 durch Testament ausschließen. Im Zweifel ist das Vermächtnis auch dann angeordnet, wenn der Berechtigte durch eine Verfügung von Todes wegen bedacht ist.

Das Vermächtnis nach Absatz 1 wird vor den übrigen Vermächtnissen und Auflagen erfüllt. Im Übrigen finden die Vorschriften über Vermächtnisse entsprechende Anwendung.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΚΤΟ — ΝΟΜΙΜΗ ΜΟΙΡΑ SECHSTES KAPITEL — PFLICHTTEIL

Άρθρο 1820 — Χρηματική αξίωση - Ποσοστό

Artikel 1820 — Geldanspruch · Quote

Οι κατιόντες και οι γονείς του κληρονομούμενου, καθώς και ο σύζυγος που επιζεί, οι οποίοι θα είχαν κληθεί ως εξ αδιαθέτου κληρονόμοι, έχουν αξίωση νόμιμης μοίρας κατά του κληρονόμου. Η αξίωση αυτή είναι χρηματική και ανέρχεται στο μισό της αξίας της εξ αδιαθέτου μερίδας. Περισσότεροι κληρονόμοι ευθύνονται έναντι του νόμιμου μεριδούχου σύμφωνα με το άρθρο 1881.

Η αξίωση γεννάται με τον θάνατο του κληρονομούμενου, είναι κληρονομητή και μεταβιβαστή. Ο μεριδούχος μπορεί να παραιτηθεί από την αξίωσή του με μονομερή δήλωσή του προς τον κληρονόμο.

Το δικαστήριο μπορεί, αν το επιβάλλουν οι περιστάσεις, να διατάξει την αυτούσια απόδοση ποσοστού ή περιουσιακού στοιχείου της κληρονομίας που αντιστοιχεί στη νόμιμη μοίρα. Την ίδια δυνατότητα έχει το δικαστήριο και σε σχέση με στοιχείο της ατομικής περιουσίας του κληρονόμου, εφόσον αυτός ευθύνεται έναντι των δανειστών της κληρονομίας και με την ατομική του περιουσία.

Η αξίωση παραγράφεται σε μία διετία, η οποία αρχίζει μόλις λήξει το έτος εντός του οποίου ο μεριδούχος πληροφoρήθηκε την ύπαρξη της αξίωσης. Σε κάθε περίπτωση η αξίωση παραγράφεται μετά την πάροδο είκοσι (20) ετών από τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Die Abkömmlinge und die Eltern des Erblassers sowie der überlebende Ehegatte, die als gesetzliche Erben berufen gewesen wären, haben gegen den Erben einen Pflichtteilsanspruch. Dieser Anspruch ist auf Geld gerichtet und beläuft sich auf die Hälfte des Wertes des gesetzlichen Erbteils. Mehrere Erben haften gegenüber dem Pflichtteilsberechtigten nach Artikel 1881.

Der Anspruch entsteht mit dem Tod des Erblassers, ist vererblich und übertragbar. Der Pflichtteilsberechtigte kann durch einseitige Erklärung gegenüber dem Erben auf seinen Anspruch verzichten.

Das Gericht kann, wenn die Umstände es gebieten, die Herausgabe einer Quote oder eines Nachlassgegenstands in Natur anordnen, die dem Pflichtteil entspricht. Dieselbe Möglichkeit hat das Gericht auch hinsichtlich eines Gegenstands des Eigenvermögens des Erben, sofern dieser den Nachlassgläubigern auch mit seinem Eigenvermögen haftet.

Der Anspruch verjährt in zwei Jahren; die Frist beginnt mit dem Ablauf des Jahres, in dem der Pflichtteilsberechtigte vom Bestehen des Anspruchs Kenntnis erlangt hat. In jedem Fall verjährt der Anspruch nach Ablauf von zwanzig (20) Jahren seit dem Tod des Erblassers.

Άρθρο 1821 — Ερμηνευτικός κανόνας

Artikel 1821 — Auslegungsregel

Αν ο διαθέτης αφήσει σε μεριδούχο τη νόμιμη μοίρα, σε περίπτωση αμφιβολίας δεν θεωρείται ότι τον εγκαθιστά κληρονόμο.

Hinterlässt der Erblasser einem Pflichtteilsberechtigten den Pflichtteil, so gilt er im Zweifel nicht als zum Erben eingesetzt.

Άρθρο 1822 — Διαδοχή στη νόμιμη μοίρα

Artikel 1822 — Nachfolge in den Pflichtteil

Αν κάποιος μεριδούχος στερήθηκε ολικά ή μερικά τη νόμιμη μοίρα ή παραιτήθηκε εκ των προτέρων από το δικαίωμα αυτής ή εξέπεσε λόγω κληρονομικής ανικανότητας ή αναξιοότητας, την αξίωση της νόμιμης μοίρας ασκούν οι μεριδούχοι που έρχονται στη θέση του κατά τη σειρά της εξ αδιαθέτου διαδοχής. Στην αξίωση της νόμιμης μοίρας δεν χωρεί προσαύξηση.

Ist einem Pflichtteilsberechtigten der Pflichtteil ganz oder teilweise entzogen worden oder hat er im Voraus auf dieses Recht verzichtet oder ist er wegen Erbunfähigkeit oder Erbunwürdigkeit weggefallen, so machen den Pflichtteilsanspruch diejenigen Pflichtteilsberechtigten geltend, die nach der Ordnung der gesetzlichen Erbfolge an seine Stelle treten. Beim Pflichtteilsanspruch findet keine Anwachsung statt.

Άρθρο 1823 — Συμπλήρωση της νόμιμης μοίρας

Artikel 1823 — Ergänzung des Pflichtteils

Αν στον μεριδούχο έχει καταλειφθεί λιγότερο από τη νόμιμη μοίρα, η αξίωσή του υπάρχει για το μέρος που λείπει.

Ist dem Pflichtteilsberechtigten weniger als der Pflichtteil hinterlassen worden, so besteht sein Anspruch in Höhe des fehlenden Teils.

Άρθρο 1824 — Κληροδοσία στον μεριδούχο

Artikel 1824 — Vermächtnis an den Pflichtteilsberechtigten

Αν στον μεριδούχο καταλείφθηκε κληροδοσία, μπορεί να την αποποιηθεί και να ασκήσει ολόκληρη την αξίωσή του στη νόμιμη μοίρα. Αν δεν αποποιηθεί την κληροδοσία, ασκεί την αξίωση στη νόμιμη μοίρα για το μέρος που λείπει.

Εκείνος που βαρύνεται με την κληροδοσία δικαιούται να τάξει στον μεριδούχο εύλογη προθεσμία για να την αποποιηθεί. Αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, το δικαίωμα αποποίησης χάνεται.

Ist dem Pflichtteilsberechtigten ein Vermächtnis hinterlassen worden, so kann er es ausschlagen und den vollen Pflichtteilsanspruch geltend machen. Schlägt er das Vermächtnis nicht aus, so macht er den Pflichtteilsanspruch in Höhe des fehlenden Teils geltend.

Der mit dem Vermächtnis Beschwerte ist berechtigt, dem Pflichtteilsberechtigten eine angemessene Frist zur Ausschlagung zu setzen. Verstreicht die Frist fruchtlos, so erlischt das Ausschlagungsrecht.

Άρθρο 1825 — Περιορισμοί της νόμιμης μοίρας

Artikel 1825 — Beschränkungen des Pflichtteils

Αν ο μεριδούχος είναι συγχρόνως και κληρονόμος και η νόμιμη μοίρα του περιορίζεται με την επιβολή καταπιστεύματος ή τον ορισμό εκτελεστή διαθήκης ή βαρύνεται με κληροδοσία ή τρόπο, μπορεί να ζητήσει τη νόμιμη μοίρα, αν αποποιηθεί την κληρονομία. Η προθεσμία αποποίησης αρχίζει μόλις ο μεριδούχος λάβει γνώση του περιορισμού ή του βάρους.

Περιορισμός της νόμιμης μοίρας υφίσταται και όταν ο μεριδούχος εγκαθίσταται ως καταπιστευματοδόχος.

Ist der Pflichtteilsberechtigte zugleich Erbe und wird sein Pflichtteil durch die Anordnung einer Nacherbschaft oder die Ernennung eines Testamentsvollstreckers beschränkt oder mit einem Vermächtnis oder einer Auflage beschwert, so kann er den Pflichtteil verlangen, wenn er die Erbschaft ausschlägt. Die Ausschlagungsfrist beginnt, sobald der Pflichtteilsberechtigte von der Beschränkung oder der Beschwerung Kenntnis erlangt.

Eine Beschränkung des Pflichtteils liegt auch vor, wenn der Pflichtteilsberechtigte als Nacherbe eingesetzt wird.

Άρθρο 1826 — Προσδιορισμός μερίδας

Artikel 1826 — Bestimmung des Erbteils

Για τον προσδιορισμό της εξ αδιαθέτου μερίδας με βάση την οποία υπολογίζεται η νόμιμη μοίρα, συναριθμούνται όσοι έχουν στερηθεί τη νόμιμη μοίρα με τη διαθήκη, όσοι έχουν αποποιηθεί την κληρονομία, όσοι έχουν παραιτηθεί εκ των προτέρων από το κληρονομικό δικαίωμα ή τη νόμιμη μοίρα και όσοι έχουν κηρυχθεί ανάξιοι ή είναι αυτοδικαίως ανάκτοροι να κληρονομήσουν.

Für die Bestimmung des gesetzlichen Erbteils, nach dem der Pflichtteil berechnet wird, werden mitgezählt: diejenigen, denen der Pflichtteil durch Testament entzogen wurde, diejenigen, die die Erbschaft ausgeschlagen haben, diejenigen, die im Voraus auf das Erbrecht oder den Pflichtteil verzichtet haben, und diejenigen, die für erbunwürdig erklärt wurden oder von Rechts wegen erbunfähig sind.

Άρθρο 1827 — Προσδιορισμός της κληρονομίας

Artikel 1827 — Bestimmung des Nachlasses

Ο υπολογισμός της νόμιμης μοίρας γίνεται με βάση την κατάσταση και την αξία της κληρονομίας κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου, αφού αφαιρεθούν τα χρέη και οι δαπάνες της κηδείας του. Ο μεριδούχος έχει κατά του κληρονόμου την αξίωση παροχής πληροφοριών του άρθρου 1876.

Στην κληρονομία προστίθενται, με την αξία που είχαν κατά τον χρόνο της παροχής, οτιδήποτε ο κληρονομούμενος παραχώρησε, όσο ζούσε, χωρίς αντάλλαγμα σε μεριδούχο είτε με δωρεά είτε με γονική παροχή ή με άλλο τρόπο, και επίσης οποιαδήποτε δωρεά έκανε ο κληρονομούμενος στα τελευταία πέντε (5) έτη πριν από τον θάνατό του, εκτός αν την επέβαλαν λόγοι ευπρέπειας ή ιδιαίτερο ηθικό καθήκον. Στην κληρονομία προστίθεται και κάθε δωρεά αιτία θανάτου με την αξία που είχε κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου.

Για τον υπολογισμό της νόμιμης μοίρας του γονέα δεν συνυπολογίζεται ό,τι περιέρχεται ως εξαίρετο, σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 1810, στον σύζυγο που επιζεί.

Επίσης, δεν συνυπολογίζονται τα αντικείμενα του άρθρου 1816, τα οποία προέρχονται από την άλλη συγγενική γραμμή.

Die Berechnung des Pflichtteils erfolgt auf der Grundlage des Bestandes und des Wertes des Nachlasses im Zeitpunkt des Todes des Erblassers nach Abzug der Schulden und der Kosten seiner Bestattung. Der Pflichtteilsberechtigte hat gegen den Erben den Auskunftsanspruch nach Artikel 1876.

Dem Nachlass hinzugerechnet wird – mit dem Wert im Zeitpunkt der Zuwendung – alles, was der Erblasser zu Lebzeiten ohne Gegenleistung einem Pflichtteilsberechtigten überlassen hat, sei es durch Schenkung, durch elterliche Zuwendung oder auf andere Weise, sowie jede Schenkung, die der Erblasser in den letzten fünf (5) Jahren vor seinem Tod vorgenommen hat, es sei denn, sie war durch Anstandsrücksichten oder eine besondere sittliche Pflicht geboten. Dem Nachlass hinzugerechnet wird auch jede Schenkung von Todes wegen mit dem Wert, den sie im Zeitpunkt des Todes des Erblassers hatte.

Für die Berechnung des Pflichtteils des Elternteils wird dasjenige nicht mitgerechnet, was dem überlebenden Ehegatten nach Artikel 1810 Absatz 1 Satz 3 als Voraus zufällt.

Ebenso werden die Gegenstände des Artikels 1816 nicht mitgerechnet, die aus der anderen Verwandtschaftslinie stammen.

Άρθρο 1828 — Αποτίμηση της κληρονομίας

Artikel 1828 — Bewertung des Nachlasses

Η αξία της κληρονομίας, εφόσον είναι αναγκαίο, βρίσκεται με εκτίμηση. Η εκτίμηση από τον κληρονομούμενο δεν είναι υποχρεωτική.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις της κληρονομίας που εξαρτώνται από αναβλητική αίρεση δεν υπολογίζονται κατά την εκτίμηση, και όσα εξαρτώνται από διαλυτική αίρεση υπολογίζονται χωρίς την αίρεση. Αν η αίρεση πληρωθεί, γίνεται η εξίσωση που αρμόζει προς την κατάσταση που άλλαξε.

Για αβέβαια ή επισφαλή δικαιώματα, καθώς και για αμφίβολες υποχρεώσεις της κληρονομίας, ισχύει ό,τι και για αυτά που εξαρτώνται από αναβλητική αίρεση.

Der Wert des Nachlasses wird, soweit erforderlich, durch Schätzung ermittelt. Eine Schätzung durch den Erblasser ist nicht bindend.

Rechte und Verbindlichkeiten des Nachlasses, die von einer aufschiebenden Bedingung abhängen, werden bei der Schätzung nicht berücksichtigt; solche, die von einer auflösenden Bedingung abhängen, werden ohne die Bedingung berücksichtigt. Tritt die Bedingung ein, so erfolgt der der veränderten Lage entsprechende Ausgleich.

Für ungewisse oder unsichere Rechte sowie für zweifelhafte Verbindlichkeiten des Nachlasses gilt dasselbe wie für die von einer aufschiebenden Bedingung abhängigen.

Άρθρο 1829 — Τι καταλογίζεται στη νόμιμη μοίρα

Artikel 1829 — Was auf den Pflichtteil angerechnet wird

Στη νόμιμη μοίρα καταλογίζονται οι παροχές σε μεριδούχο, με την αξία που είχαν όταν έγιναν, εφόσον προστίθενται στην κληρονομία σύμφωνα με το άρθρο 1827, εκτός αν ο κληρονομούμενος όρισε διαφορετικά όταν έδωσε την παροχή ή μεταγενέστερα.

Ο καταλογισμός γίνεται και αν στη θέση του κατιόντος, που έλαβε την παροχή, υπεισέρχεται ως μεριδούχος άλλος κατιών του μεριδούχου.

Auf den Pflichtteil werden die Zuwendungen an einen Pflichtteilsberechtigten mit dem Wert angerechnet, den sie zur Zeit der Zuwendung hatten, soweit sie nach Artikel 1827 dem Nachlass hinzugerechnet werden, es sei denn, der Erblasser hat bei der Zuwendung oder später etwas anderes bestimmt.

Die Anrechnung erfolgt auch dann, wenn an die Stelle des Abkömmlings, der die Zuwendung erhalten hat, ein anderer Abkömmling des Pflichtteilsberechtigten als Pflichtteilsberechtigter tritt.

Άρθρο 1830 — Αξίωση κατά του λήπτη παροχής χωρίς αντάλλαγμα

Artikel 1830 — Anspruch gegen den Empfänger einer unentgeltlichen Zuwendung

Εφόσον η κληρονομία που υπάρχει κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου δεν επαρκεί για να καλύψει τη νόμιμη μοίρα, ο μεριδούχος μπορεί να ζητήσει από το πρόσωπο που δέχθηκε από τον κληρονομούμενο δωρεά αιτία θανάτου, δωρεά εν ζωή ή γονική παροχή, η οποία κατά το άρθρο 1827 υπολογίζεται στην κληρονομία, την καταβολή του ποσού που ελλείπει για την ικανοποίηση της νόμιμης μοίρας του. Η ευθύνη του λήπτη δεν υπερβαίνει την αξία του αντικειμένου που έλαβε, όπως αυτή υπολογίζεται κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομούμενου. Ο λήπτης, αντί καταβολής ποσού, μπορεί να ικανοποιήσει τον μεριδούχο και με αυτούσια απόδοση του αντικειμένου που έλαβε. Η αξίωση ασκείται μόνο από τον μεριδούχο κατά του λήπτη ή των κληρονόμων του.

Όταν στην κληρονομία υπολογίζονται κατά το άρθρο 1827 και δωρεές αιτία θανάτου και δωρεές εν ζωή ή γονικές παροχές, η αξίωση του μεριδούχου ασκείται κατά του δωρεοδόχου εν ζωή ή του λήπτη γονικής παροχής, εφόσον αυτή δεν μπορεί να ικανοποιηθεί πλήρως από τον δωρεοδόχο αιτία θανάτου. Αν έγιναν διαδοχικές δωρεές εν ζωή ή γονικές παροχές, η αξίωση του μεριδούχου ασκείται κατά των υποχρέων κατ' αντίστροφη χρονολογική σειρά ωσότου ικανοποιηθεί πλήρως η νόμιμη μοίρα του. Αν περισσότερες δωρεές εν ζωή ή γονικές παροχές έγιναν συγχρόνως, η αξίωση του μεριδούχου ικανοποιείται σύμμετρα.

Η αξίωση παραγράφεται τρία (3) έτη μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Ο μεριδούχος μπορεί για την ικανοποίηση της αξίωσής του να εναγάγει με το ίδιο δικόγραφο τον κληρονόμο και τους υποχρέους κατά την παρ. 1 υπό την αίρεση της απόρριψης της αγωγής κατά του προηγούμενου εναγομένου.

Reicht der im Zeitpunkt des Todes des Erblassers vorhandene Nachlass zur Deckung des Pflichtteils nicht aus, so kann der Pflichtteilsberechtigte von der Person, die vom Erblasser eine Schenkung von Todes wegen, eine Schenkung unter Lebenden oder eine elterliche Zuwendung erhalten hat, die nach Artikel 1827 dem Nachlass hinzugerechnet wird, die Zahlung des zur Befriedigung seines Pflichtteils fehlenden Betrages verlangen. Die Haftung des Empfängers übersteigt nicht den Wert des empfangenen Gegenstands, wie er im Zeitpunkt des Todes des Erblassers berechnet wird. Der Empfänger kann den Pflichtteilsberechtigten statt durch Zahlung eines Betrages auch durch Herausgabe des empfangenen Gegenstands in Natur befrie-

δigen. Der Anspruch wird nur vom Pflichtteilsberechtigten gegen den Empfänger oder dessen Erben geltend gemacht.

Werden dem Nachlass nach Artikel 1827 sowohl Schenkungen von Todes wegen als auch Schenkungen unter Lebenden oder elterliche Zuwendungen hinzugerechnet, so wird der Anspruch des Pflichtteilsberechtigten gegen den Beschenkten unter Lebenden oder den Empfänger der elterlichen Zuwendung geltend gemacht, soweit er vom Beschenkten von Todes wegen nicht vollständig befriedigt werden kann. Sind aufeinanderfolgende Schenkungen unter Lebenden oder elterliche Zuwendungen erfolgt, so wird der Anspruch des Pflichtteilsberechtigten gegen die Verpflichteten in umgekehrter zeitlicher Reihenfolge geltend gemacht, bis sein Pflichtteil vollständig befriedigt ist. Sind mehrere Schenkungen unter Lebenden oder elterliche Zuwendungen gleichzeitig erfolgt, so wird der Anspruch des Pflichtteilsberechtigten anteilig befriedigt.

Der Anspruch verjährt drei (3) Jahre nach dem Tod des Erblassers.

Der Pflichtteilsberechtigte kann zur Durchsetzung seines Anspruchs mit derselben Klageschrift den Erben und die Verpflichteten nach Absatz 1 verklagen, und zwar unter der Bedingung der Abweisung der Klage gegen den jeweils vorhergehenden Beklagten.

Άρθρο 1831 — Ο μεριδούχος ως λήπτης παροχής χωρίς αντάλλαγμα

Artikel 1831 — Der Pflichtteilsberechtigte als Empfänger einer unentgeltlichen Zuwendung

Αν ο λήπτης της παροχής χωρίς αντάλλαγμα είναι μεριδούχος, υποχρεούται να καταβάλει μόνο ό,τι έλαβε επιπλέον της νόμιμης μοίρας που του αναλογεί.

Ist der Empfänger der unentgeltlichen Zuwendung ein Pflichtteilsberechtigter, so ist er nur verpflichtet zu leisten, was er über den ihm zustehenden Pflichtteil hinaus erhalten hat.

Άρθρο 1832 — Στέρηση της νόμιμης μοίρας

Artikel 1832 — Entziehung des Pflichtteils

Ο διαθέτης μπορεί, για ορισμένους λόγους που αναφέρονται στα άρθρα 1833 έως 1835, να στερήσει από τον μεριδούχο τη νόμιμη μοίρα. Η στέρηση συντελείται με διαθήκη.

Der Erblasser kann dem Pflichtteilsberechtigten aus bestimmten, in den Artikeln 1833 bis 1835 genannten Gründen den Pflichtteil entziehen. Die Entziehung erfolgt durch Testament.

Άρθρο 1833 — Λόγοι στέρησης της νόμιμης μοίρας

Artikel 1833 — Gründe für die Entziehung des Pflichtteils

Ο διαθέτης μπορεί να στερήσει από τον μεριδούχο τη νόμιμη μοίρα αν αυτός: 1. επιβουλεύθηκε τη ζωή του διαθέτη, του συζύγου ή συντρόφου με σύμφωνο συμβίωσης ή άλλου μέλους της οικογένειάς του· 2. έγινε ένοχος κακουργήματος ή σοβαρού πλημμελήματος και ιδίως ενδοοικογενειακής βίας κατά του διαθέτη ή των προσώπων που αναφέρονται στην περίπτωση 1· 3. με βαρύ παράπτωμα φάνηκε αχάριστος απέναντι στον διαθέτη ή στα αναφερόμενα στην περίπτωση 1 πρόσωπα και ιδίως αν αθέτησε κακόβουλα την υποχρέωση που είχε από τον νόμο να διατρέφει τον διαθέτη.

Der Erblasser kann dem Pflichtteilsberechtigten den Pflichtteil entziehen, wenn dieser: 1. dem Leben des Erblassers, seines Ehegatten oder Partners aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag oder eines anderen Mitglieds seiner Familie nachgestellt hat; 2. eines Verbrechens oder eines schweren Vergehens, insbesondere häuslicher Gewalt, gegen den Erblasser oder die in Nummer 1 genannten Personen schuldig geworden ist; 3. sich durch eine schwere Verfehlung gegenüber dem Erblasser oder den in Nummer 1 genannten Personen undankbar gezeigt hat, insbesondere wenn er die ihm gesetzlich obliegende Pflicht zum Unterhalt des Erblassers böswillig verletzt hat.

Άρθρο 1834 — Στέρηση της νόμιμης μοίρας για λόγους πρόνοιας

Artikel 1834 — Entziehung des Pflichtteils aus Fürsorgegründen

Αν ο μεριδούχος ζει βίο άσωτο ή είναι καταχρεωμένος, ο διαθέτης μπορεί είτε να διατάξει με τη διαθήκη να περιέλθει η νόμιμη μοίρα του στους κατιόντες του μεριδούχου, εφόσον αυτοί θα καλούνταν στην εξ αδιαθέτου διαδοχή, είτε να ορίσει εκτελεστή για να τη διοικεί ή και τα δύο. Η διάταξη δεν ισχύει, αν κατά τον θάνατο του διαθέτη έπαυσε να υπάρχει ο λόγος της.

Führt der Pflichtteilsberechtigte einen verschwenderischen Lebenswandel oder ist er überschuldet, so kann der Erblasser durch Testament entweder anordnen, dass sein Pflichtteil den Abkömmlingen des Pflichtteilsberechtigten zufällt, sofern diese zur gesetzlichen Erbfolge berufen wären, oder einen Vollstrecker zu dessen Verwaltung bestimmen oder beides. Die Verfügung ist unwirksam, wenn ihr Grund im Zeitpunkt des Todes des Erblassers weggefallen ist.

Άρθρο 1835 — Λόγοι στέρησης της νόμιμης μοίρας του συζύγου

Artikel 1835 — Gründe für die Entziehung des Pflichtteils des Ehegatten

Ο διαθέτης μπορεί να στερήσει από τον σύζυγό του τη νόμιμη μοίρα, πέρα από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 1833, αν κατά τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης είχε βάσιμο λόγο διαζυγίου. Η διάταξη δεν ισχύει, αν κατά τον θάνατο του διαθέτη έπαυσε να υφίσταται βάσιμος λόγος διαζυγίου.

Der Erblasser kann seinem Ehegatten den Pflichtteil über die in Artikel 1833 genannten Gründe hinaus entziehen, wenn er im Zeitpunkt der Testamentserrichtung einen begründeten Scheidungsgrund hatte. Die Verfügung ist unwirksam, wenn im Zeitpunkt des Todes des Erblassers ein begründeter Scheidungsgrund nicht mehr vorlag.

Άρθρο 1836 — Πότε πρέπει να υπάρχει ο λόγος

Artikel 1836 — Wann der Grund vorliegen muss

Ο λόγος στέρησης της νόμιμης μοίρας πρέπει να υπάρχει κατά τον χρόνο σύνταξης της διαθήκης και να αναφέρεται σε αυτή.

Εκείνος που επικαλείται τον λόγο στέρησης της νόμιμης μοίρας οφείλει να τον αποδείξει.

Der Grund für die Entziehung des Pflichtteils muss im Zeitpunkt der Testamentserrichtung vorliegen und im Testament angegeben werden.

Wer sich auf den Entziehungsgrund beruft, hat ihn zu beweisen.

Άρθρο 1837 — Συγγνώμη του λόγου

Artikel 1837 — Verzeihung

Η διάταξη της διαθήκης, με την οποία ο διαθέτης στερήσει τη νόμιμη μοίρα, παύει να ισχύει, αν ο διαθέτης συγχώρησε μεταγενέστερα τον μεριδούχο.

Die Verfügung des Testaments, mit der der Erblasser den Pflichtteil entzogen hat, wird unwirksam, wenn der Erblasser dem Pflichtteilsberechtigten nachträglich verzeihen hat.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ — ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗΣ ΑΠΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

SIEBTES KAPITEL — VERTRAG ÜBER DEN VORHERIGEN VERZICHT AUF RECHTE AM NACHLASS

Άρθρο 1838 — Έννοια

Artikel 1838 — Begriff

Με σύμβαση είναι δυνατή η παραίτηση προσώπου από μελλοντικά του δικαιώματα στην κληρονομία του αντισυμβαλλομένου του, είτε αυτά απορρέουν από τον νόμο είτε από υφιστάμενη διάταξη τελευταίας βούλησης.

Η παραίτηση μπορεί να είναι ολική ή μερική, με ή χωρίς αντάλλαγμα.

Η παραίτηση μπορεί να περιορίζεται στο δικαίωμα της νόμιμης μοίρας.

Durch Vertrag kann eine Person auf ihre künftigen Rechte am Nachlass ihres Vertragspartners verzichten, gleichviel ob diese aus dem Gesetz oder aus einer bestehenden Verfügung von Todes wegen herrühren.

Der Verzicht kann ganz oder teilweise, mit oder ohne Gegenleistung erfolgen.

Der Verzicht kann sich auf das Pflichtteilsrecht beschränken.

Άρθρο 1839 — Κατάρτιση της σύμβασης

Artikel 1839 — Errichtung des Vertrags

Η σύμβαση παραίτησης καταρτίζεται με αυτοπρόσωπη δήλωση των μερών ενώπιον συμβολαιογράφου χωρίς αίρεση ή προθεσμία. Αν το πρόσωπο στην κληρονομία του οποίου αφορά η σύμβαση τελεί υπό επικουρική δικαστική συμπαράσταση, καταρτίζει τη σύμβαση χωρίς τη συναίνεση του δικαστικού συμπαραστάτη, εφόσον από τη σύμβαση αποκτά απλώς και μόνο έννομο όφελος.

Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις για τις δικαιοπραξίες. Ακύρωση της σύμβασης λόγω πλάτης, απάτης ή απειλής δεν χωρεί μετά την πάροδο δύο (2) ετών από τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Der Verzichtvertrag wird durch höchstpersönliche Erklärung der Parteien vor einem Notar ohne Bedingung oder Befristung errichtet. Steht die Person, deren Nachlass der Vertrag betrifft, unter unterstützender gerichtlicher Betreuung, so schließt sie den Vertrag ohne Zustimmung des gerichtlichen Betreuers, sofern sie durch den Vertrag lediglich einen rechtlichen Vorteil erlangt.

Im Übrigen finden die allgemeinen Vorschriften über Rechtsgeschäfte Anwendung. Eine Anfechtung des Vertrags wegen Irrtums, Täuschung oder Drohung findet nach Ablauf von zwei (2) Jahren seit dem Tod des Erblassers nicht mehr statt.

Άρθρο 1840 — Αποτελέσματα

Artikel 1840 — Wirkungen

Κατά το μέτρο στο οποίο ισχύει η παραίτηση, ο παραιτηθείς θεωρείται σαν να μην ζούσε κατά τον χρόνο της επαγωγής.

Σε περίπτωση αμφιβολίας, τα αποτελέσματα εκτείνονται και στους κατιόντες του παραιτηθέντος. Το πρόσωπο, στην κληρονομία του οποίου αφορά η σύμβαση, μπορεί να τιμήσει τον παραιτηθέντα με διάταξη τελευταίας βούλησης.

Soweit der Verzicht wirksam ist, gilt der Verzichtende, als hätte er im Zeitpunkt des Erbfalls nicht gelebt.

Im Zweifel erstrecken sich die Wirkungen auch auf die Abkömmlinge des Verzichtenden. Die Person, deren Nachlass der Vertrag betrifft, kann den Verzichtenden durch Verfügung von Todes wegen bedenken.

Άρθρο 1841 — Παραίτηση έναντι ανταλλάγματος

Artikel 1841 — Verzicht gegen Gegenleistung

Αν η παραίτηση συμφωνήθηκε έναντι ανταλλάγματος εν ζωή, δεν αναπτύσσει τα αποτελέσματά της εφόσον δεν καταβληθεί το αντάλλαγμα εντός έξι (6) μηνών από την κατάρτισή της. Το ίδιο ισχύει και αν κάποιος από τους συμβαλλομένους αποβιώσει πριν από την καταβολή του ανταλλάγματος.

Η συμφωνία ως προς το αντάλλαγμα που καταβλήθηκε στον παραιτηθέντα θεωρείται δωρεά.

Ανάκληση της συμφωνίας χωρεί κατά τις διατάξεις για την ανάκληση δωρεάς που εφαρμόζονται αναλόγως. Η δήλωση για την ανάκληση γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και γνωστοποιείται στον παραιτηθέντα. Η ανάκληση καθιστά την παραίτηση ανίσχυρη.

Ο παραιτηθείς έχει δικαίωμα υπαναχώρησης από τη σύμβαση, αν υποχρεωθεί στην απόδοση του ανταλλάγματος που έλαβε για την ικανοποίηση δανειστών του αντισυμβαλλομένου του. Η υπαναχώρηση υπόκειται στον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου και γνωστοποιείται στον αντισυμβαλλόμενο ή τους κληρονόμους του. Η υπαναχώρηση αποκλείεται μετά την πάροδο ενός (1) έτους από τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Ist der Verzicht gegen eine Gegenleistung unter Lebenden vereinbart worden, so entfaltet er seine Wirkungen nicht, wenn die Gegenleistung nicht binnen sechs (6) Monaten nach der Errichtung erbracht wird. Dasselbe gilt, wenn einer der Vertragsschließenden vor Erbringung der Gegenleistung verstirbt.

Die Vereinbarung über die dem Verzichtenden erbrachte Gegenleistung gilt als Schenkung.

Ein Widerruf der Vereinbarung findet nach den entsprechend anzuwendenden Vorschriften über den Widerruf einer Schenkung statt. Die Widerrufserklärung erfolgt durch notarielle Urkunde und wird dem Verzichtenden mitgeteilt. Der Widerruf macht den Verzicht unwirksam.

Der Verzichtende hat ein Rücktrittsrecht vom Vertrag, wenn er zur Herausgabe der empfangenen Gegenleistung zur Befriedigung von Gläubigern seines Vertragspartners verpflichtet wird. Der Rücktritt bedarf der Form der notariellen Urkunde und wird dem Vertragspartner oder dessen Erben mitgeteilt. Der Rücktritt ist nach Ablauf eines (1) Jahres seit dem Tod des Erblassers ausgeschlossen.

Άρθρο 1842 — Αντίθετη σύμβαση

Artikel 1842 — Aufhebungsvertrag

Τα αποτελέσματα της σύμβασης παραίτησης αναιρούνται με αντίθετη συμφωνία των συμβαλλομένων, που καταρτίζεται σύμφωνα με το άρθρο 1839.

Die Wirkungen des Verzehrsvertrags werden durch eine gegenteilige Vereinbarung der Vertragsschließenden aufgehoben, die nach Artikel 1839 errichtet wird.

Άρθρο 1843 — Σύμβαση αποποίησης της κληρονομίας

Artikel 1843 — Vertrag über die Ausschlagung der Erbschaft

Σύμβαση, με την οποία ο ένας συμβαλλόμενος αναλαμβάνει εκ των προτέρων την υποχρέωση να αποποιηθεί τα δικαιώματά του ή να παραιτηθεί από την αξίωση νόμιμης μοίρας στην κληρονομία του αντισυμβαλλομένου του μετά την επαγωγή, ισχύει ως σύμβαση παραίτησης από τα μελλοντικά δικαιώματά του στην κληρονομία, αν θα ήταν έγκυρη ως τέτοια.

Ein Vertrag, durch den ein Vertragsschließender im Voraus die Verpflichtung übernimmt, nach dem Erbfall seine Rechte auszuschlagen oder auf den Pflichtteilsanspruch am Nachlass seines Vertragspartners zu verzichten, ist als Vertrag über den Verzicht auf seine künftigen Rechte am Nachlass wirksam, wenn er als solcher gültig wäre.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΟΓΔΟΟ — ΑΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΑΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

ACHTES KAPITEL — ANNAHME UND AUSSCHLAGUNG DER ERBSCHAFT

Άρθρο 1844 — Αυτοδικαίη κτήση

Artikel 1844 — Erwerb von Rechts wegen

Ο κληρονόμος αποκτά αυτοδικαίως την κληρονομία μόλις γίνει η επαγωγή, με την επιφύλαξη των άρθρων 1198 και 1817.

Der Erbe erwirbt den Nachlass von Rechts wegen mit dem Erbfall, vorbehaltlich der Artikel 1198 und 1817.

Άρθρο 1845 — Προθεσμία αποποίησης

Artikel 1845 — Ausschlagungsfrist

Ο κληρονόμος μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία μέσα σε προθεσμία τεσσάρων (4) μηνών που αρχίζει από τότε που πληροφορήθηκε την επαγωγή και τον λόγο της. Αν ο κληρονομούμενος είχε την τελευταία κατοικία του στο εξωτερικό ή αν ο κληρονόμος κατά την έναρξη της προθεσμίας διέμενε στο εξωτερικό, η προθεσμία είναι ενός (1) έτους. Στην επαγωγή από διάταξη τελευταίας βούλησης η προθεσμία δεν αρχίζει πριν από τη δημοσίευσή της.

Η προθεσμία αναστέλλεται για τους ίδιους λόγους που αναστέλλεται και η παραγραφή.

Der Erbe kann die Erbschaft binnen einer Frist von vier (4) Monaten ausschlagen, die mit dem Zeitpunkt beginnt, in dem er vom Erbfall und dessen Grund Kenntnis erlangt hat. Hatte der Erblasser seinen letzten Wohnsitz im Ausland oder hielt sich der Erbe bei Fristbeginn im Ausland auf, so beträgt die Frist ein (1) Jahr. Bei einem Erbfall aufgrund einer Verfügung von Todes wegen beginnt die Frist nicht vor deren Veröffentlichung.

Die Frist ist aus denselben Gründen gehemmt, aus denen auch die Verjährung gehemmt ist.

Άρθρο 1846 — Δήλωση αποποίησης

Artikel 1846 — Ausschlagungserklärung

Η αποποίηση γίνεται με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας. Για αποποίηση που γίνεται με αντιπρόσωπο απαιτείται ειδική πληρεξουσιότητα με συμβολαιογραφικό έγγραφο.

Το Δημόσιο δεν μπορεί να αποποιηθεί την κληρονομία που του έχει επαχθεί εξ αδιαθέτου.

Die Ausschlagung erfolgt durch Erklärung gegenüber dem Urkundsbeamten des Nachlassgerichts. Für eine durch einen Vertreter erklärte Ausschlagung ist eine besondere Vollmacht in Form einer notariellen Urkunde erforderlich.

Der Staat kann die ihm gesetzlich angefallene Erbschaft nicht ausschlagen.

Άρθρο 1847 — Ακυρότητα αποποίησης λόγω αποδοχής

Artikel 1847 — Nichtigkeit der Ausschlagung wegen Annahme

Η αποποίηση είναι άκυρη, αν ο κληρονόμος έχει ρητά ή σιωπηρά δηλώσει ότι αποδέχεται την κληρονομία. Από τη σύνταξη απογραφής της κληρονομίας, την καταβολή δαπανών κηδείας και την επιμέλεια για τη δημοσίευση διάταξης τελευταίας βούλησης και μόνο δεν συνάγεται τέτοια δήλωση. Πράξεις διαχείρισης της κληρονομίας κατά την παρ. 2 του άρθρου 1856 τεκμαίρεται ότι δεν συνιστούν τέτοια δήλωση.

Die Ausschlagung ist nichtig, wenn der Erbe ausdrücklich oder stillschweigend erklärt hat, dass er die Erbschaft annimmt. Allein aus der Errichtung eines Nachlassinventars, der Zahlung von Bestattungskosten und der Sorge für die Veröffentlichung einer Verfügung von Todes wegen ist eine solche Erklärung nicht zu folgern. Bei Verwaltungshandlungen bezüglich des Nachlasses nach Artikel 1856 Absatz 2 wird vermutet, dass sie keine solche Erklärung darstellen.

Άρθρο 1848 — Ακυρότητα αποποίησης μετά την πάροδο της προθεσμίας

Artikel 1848 — Nichtigkeit der Ausschlagung nach Fristablauf

Η αποποίηση είναι άκυρη, αν γίνει μετά την πάροδο της προθεσμίας για αποποίηση. Αν περάσει η προθεσμία, η κληρονομία θεωρείται ότι έχει γίνει αποδεκτή.

Die Ausschlagung ist nichtig, wenn sie nach Ablauf der Ausschlagungsfrist erfolgt. Verstreicht die Frist, so gilt die Erbschaft als angenommen.

Άρθρο 1849 — Ακυρότητα αποποίησης από άλλους λόγους

Artikel 1849 — Nichtigkeit der Ausschlagung aus anderen Gründen

Η αποδοχή ή η αποποίηση της κληρονομίας είναι άκυρη αν έγινε πριν από τον θάνατο του κληρονομούμενου. Επίσης είναι άκυρη, αν έγινε από πλάνη ως προς τον λόγο της επαγωγής ή υπό αίρεση ή προθεσμία ή για μέρος της κληρονομίας.

Die Annahme oder die Ausschlagung der Erbschaft ist nichtig, wenn sie vor dem Tod des Erblassers erfolgt ist. Sie ist ferner nichtig, wenn sie aufgrund eines Irrtums über den Grund des Erbfalls oder unter einer Bedingung oder Befristung oder für einen Teil der Erbschaft erfolgt ist.

Άρθρο 1850 — Αποποίηση και αποδοχή από άλλο λόγο

Artikel 1850 — Ausschlagung und Annahme aus anderem Grund

Εκείνος που αποποιήθηκε την κληρονομία, η οποία του έχει επαχθεί με διάταξη τελευταίας βούλησης, μπορεί να την αποδεχθεί αν ύστερα του επαχθεί εξ αδιαθέτου.

Wer die ihm durch Verfügung von Todes wegen angefallene Erbschaft ausgeschlagen hat, kann sie annehmen, wenn sie ihm später kraft Gesetzes anfällt.

Άρθρο 1851 — Περισσότερες μερίδες

Artikel 1851 — Mehrere Erbteile

Αν ο κληρονόμος καλείται σε περισσότερες μερίδες από τον ίδιο ή από διάφορους λόγους, μπορεί να τις αποδεχθεί ή να τις αποποιηθεί όλες μαζί ή κάθε μια από αυτές χωριστά, εκτός αν ο διαθέτης διέταξε διαφορετικά.

Η κατά προσαύξηση μερίδα δεν επιδέχεται χωριστή αποδοχή ή αποποίηση, εκτός από τις περιπτώσεις των άρθρων 1793 και 1816.

Ist der Erbe auf mehrere Erbteile aus demselben oder aus verschiedenen Gründen berufen, so kann er sie alle zusammen oder jeden einzeln annehmen oder ausschlagen, sofern der Erblasser nichts anderes ange-

ordnet hat.

Der durch Anwachsung erworbene Erbteil kann – außer in den Fällen der Artikel 1793 und 1816 – nicht gesondert angenommen oder ausgeschlagen werden.

Άρθρο 1852 — Κληρονομητό του δικαιώματος αποδοχής ή αποποίησης

Artikel 1852 — Vererblichkeit des Annahme- oder Ausschlagungsrechts

Το δικαίωμα για αποδοχή ή αποποίηση της κληρονομίας μεταβαίνει στους κληρονόμους του κληρονόμου.

Das Recht zur Annahme oder Ausschlagung der Erbschaft geht auf die Erben des Erben über.

Άρθρο 1853 — Αποβίωση κληρονόμου πριν από παρέλευση προθεσμίας αποποίησης

Artikel 1853 — Tod des Erben vor Ablauf der Ausschlagungsfrist

Αν αποβιώσει ο κληρονόμος πριν από την παρέλευση της προθεσμίας για αποποίηση, η προθεσμία αυτή δεν λήγει πριν από την παρέλευση της προθεσμίας για αποποίηση που τάσσεται για την κληρονομία του κληρονόμου.

Αν υπάρχουν περισσότεροι κληρονόμοι του κληρονόμου, ο καθένας μπορεί να αποδεχθεί ή να αποποιηθεί την κληρονομία κατά το μέρος που αντιστοιχεί στη μερίδα του.

Verstirbt der Erbe vor Ablauf der Ausschlagungsfrist, so endet diese Frist nicht vor Ablauf der für den Nachlass des Erben bestimmten Ausschlagungsfrist.

Sind mehrere Erben des Erben vorhanden, so kann jeder die Erbschaft in dem seinem Erbteil entsprechenden Umfang annehmen oder ausschlagen.

Άρθρο 1854 — Συνέπειες αποποίησης

Artikel 1854 — Folgen der Ausschlagung

Αν ο κληρονόμος αποποιηθεί την κληρονομία, η επαγωγή προς αυτόν που αποποιήθηκε θεωρείται ότι δεν επήλθε. Η κληρονομία επάγεται σε εκείνον που θα είχε κληθεί, αν ο αποποιηθείς δεν ζούσε κατά τον θάνατο του κληρονομούμενου. Η επαγωγή θεωρείται ότι επήλθε κατά τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Schlägt der Erbe die Erbschaft aus, so gilt der Anfall an den Ausschlagenden als nicht erfolgt. Die Erbschaft fällt demjenigen an, der berufen gewesen wäre, wenn der Ausschlagende zur Zeit des Todes des Erblassers nicht gelebt hätte. Der Anfall gilt als im Zeitpunkt des Todes des Erblassers erfolgt.

Άρθρο 1855 — Αμετάκλητο της αποδοχής ή αποποίησης

Artikel 1855 — Unwiderruflichkeit der Annahme oder Ausschlagung

Η αποδοχή ή η αποποίηση της κληρονομίας είναι αμετάκλητη.

Η αποδοχή ή η αποποίηση που οφείλεται σε πλάνη ή απειλή ή απάτη κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις για τις δικαιοπραξίες. Το δικαίωμα για την ακύρωση αποσβήνεται μετά από έξι (6) μήνες.

Η πλάνη σχετικά με το ενεργητικό ή το παθητικό της κληρονομίας δεν θεωρείται ουσιώδης.

Το παρόν άρθρο εφαρμόζεται και σε αποδοχή που συνάγεται από την παραμέληση της προθεσμίας για αποποίηση.

Η ακύρωση της αποδοχής ισχύει ως αποποίηση. Η ακύρωση της αποποίησης ισχύει ως αποδοχή.

Die Annahme oder die Ausschlagung der Erbschaft ist unwiderruflich.

Eine auf Irrtum, Drohung oder Täuschung beruhende Annahme oder Ausschlagung beurteilt sich nach den Vorschriften über Rechtsgeschäfte. Das Anfechtungsrecht erlischt nach sechs (6) Monaten.

Ein Irrtum über die Aktiva oder die Passiva des Nachlasses gilt nicht als wesentlich.

Dieser Artikel findet auch auf eine Annahme Anwendung, die aus der Versäumung der Ausschlagungsfrist gefolgert wird.

Die Anfechtung der Annahme wirkt als Ausschlagung. Die Anfechtung der Ausschlagung wirkt als Annahme.

Άρθρο 1856 — Η θέση του κληρονόμου πριν από την αποποίηση

Artikel 1856 — Die Stellung des Erben vor der Ausschlagung

Διαχειριστική πράξη που έγινε από εκείνον που αποποιήθηκε, πριν από την αποποίηση της κληρονομιάς, κρίνεται απέναντι στον κληρονόμο κατά τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων.

Η διάθεση αντικειμένου πριν από την αποποίηση της κληρονομιάς, από εκείνον που αποποιήθηκε, εφόσον δεν μπορούσε χωρίς ζημία της κληρονομιάς να αναβληθεί, καθώς και η μονομερής δικαιοπραξία τρίτου προς αυτόν ως κληρονόμο, παραμένουν ισχυρές και μετά την αποποίηση.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ή άλλων ειδικών διατάξεων, όσο ο κληρονόμος έχει το δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομία δεν μπορεί να ασκηθεί δικαστικώς εναντίον του αξίωση που στρέφεται κατά της κληρονομιάς.

Eine Verwaltungshandlung, die der Ausschlagende vor der Ausschlagung der Erbschaft vorgenommen hat, beurteilt sich gegenüber dem Erben nach den Vorschriften über die Geschäftsführung ohne Auftrag.

Die Verfügung über einen Gegenstand vor der Ausschlagung der Erbschaft durch den Ausschlagenden bleibt, sofern sie ohne Nachteil für den Nachlass nicht aufgeschoben werden konnte, ebenso wie ein einseitiges Rechtsgeschäft eines Dritten ihm gegenüber als Erben auch nach der Ausschlagung wirksam.

Vorbehaltlich der Vorschriften der Zivilprozessordnung oder anderer besonderer Vorschriften kann, solange der Erbe zur Ausschlagung der Erbschaft berechtigt ist, ein gegen den Nachlass gerichteter Anspruch gegen ihn nicht gerichtlich geltend gemacht werden.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ — ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΞΙΟΤΗΤΑ

NEUNTES KAPITEL — ERBUNFÄHIGKEIT UND ERBUNWÜRDIGKEIT

Άρθρο 1857 — Κληρονομική ανικανότητα

Artikel 1857 — Erbunfähigkeit

Αυτοδικαίως ανίκανος να κληρονομήσει είναι όποιος καταδικάσθηκε αμετάκλητα για τη θανάτωση, την απόπειρα θανάτωσης του κληρονομουμένου, ή την τέλεση σε βάρος του άλλου κακούργηματος που αφορά στη ζωή, στην υγεία ή στη γενετήσια ελευθερία του.

Η κληρονομία επάγεται σε εκείνον που θα είχε κληθεί, αν ο ανίκανος δεν ζούσε κατά την επαγωγή. Η επαγωγή θεωρείται ότι έγινε κατά τον χρόνο θανάτου του κληρονομουμένου.

Von Rechts wegen erbunfähig ist, wer wegen der Tötung, des Tötungsversuchs am Erblasser oder der Begehung eines anderen Verbrechens gegen dessen Leben, Gesundheit oder sexuelle Selbstbestimmung rechtskräftig verurteilt wurde.

Die Erbschaft fällt demjenigen an, der berufen gewesen wäre, wenn der Erbunfähige zur Zeit des Erbfalls nicht gelebt hätte. Der Anfall gilt als im Zeitpunkt des Todes des Erblassers erfolgt.

Άρθρο 1858 — Κληρονομική αναξιότητα

Artikel 1858 — Erbunwürdigkeit

Με δικαστική απόφαση κηρύσσεται ανάξιος να κληρονομήσει: 1. εκείνος που τέλεσε κάποιο από τα κακούργηματα που αναφέρονται στο άρθρο 1857, καθώς και εκείνος που από πρόθεση τέλεσε σε βάρος του κληρονομουμένου κακούργημα κατά της περιουσίας ή της ιδιοκτησίας ή σοβαρό πλημμέλημα· 2. εκείνος που διέπραξε κακούργημα σε βάρος των κατιόντων, των ανιόντων ή του συζύγου του κληρονομουμένου που αφορά στη ζωή, την υγεία ή τη γενετήσια ελευθερία τους· 3. εκείνος που από πρόθεση εμπόδισε τον κληρονομούμενο να συντάξει, ανακαλέσει ή τροποποιήσει διάταξη τελευταίας βούλησης· 4. εκείνος που με απάτη παρακίνησε ή με απειλή ανάγκασε τον κληρονομούμενο να συντάξει, ανακαλέσει ή τροποποιήσει διάταξη τελευταίας βούλησης· 5. εκείνος που από πρόθεση πλαστογράφησε, αλλοίωσε ή εξαφάνισε τη διάταξη τελευταίας βούλησης του κληρονομουμένου.

Όταν καταστεί τελεσίδικη η απόφαση που κηρύσσει την αναξιότητα, η επαγωγή προς τον ανάξιο θεωρείται σαν να μην έχει επέλθει. Η κληρονομία επάγεται σε εκείνον που θα είχε κληθεί, αν ο ανάξιος δεν ζούσε κατά την επαγωγή. Η επαγωγή θεωρείται ότι επήλθε κατά τον θάνατο του κληρονομουμένου.

Durch gerichtliche Entscheidung wird für erbunwürdig erklärt: 1. wer eines der in Artikel 1857 genannten Verbrechen begangen hat, sowie wer vorsätzlich zum Nachteil des Erblassers ein Verbrechen gegen das Vermögen oder das Eigentum oder ein schweres Vergehen begangen hat; 2. wer ein Verbrechen zum

Nachteil der Abkömmlinge, der Vorfahren oder des Ehegatten des Erblassers begangen hat, das deren Leben, Gesundheit oder sexuelle Selbstbestimmung betrifft; 3. wer den Erblasser vorsätzlich daran gehindert hat, eine Verfügung von Todes wegen zu errichten, zu widerrufen oder zu ändern; 4. wer den Erblasser durch Täuschung dazu bestimmt oder durch Drohung dazu genötigt hat, eine Verfügung von Todes wegen zu errichten, zu widerrufen oder zu ändern; 5. wer die Verfügung von Todes wegen des Erblassers vorsätzlich gefälscht, verfälscht oder beseitigt hat.

Mit Eintritt der Rechtskraft der die Erbunwürdigkeit aussprechenden Entscheidung gilt der Anfall an den Erbunwürdigen als nicht erfolgt. Die Erbschaft fällt demjenigen an, der berufen gewesen wäre, wenn der Erbunwürdige zur Zeit des Erbfalls nicht gelebt hätte. Der Anfall gilt als im Zeitpunkt des Todes des Erblassers erfolgt.

Άρθρο 1859 — Κήρυξη της αναξιοότητας

Artikel 1859 — Erklärung der Erbunwürdigkeit

Την αγωγή για κήρυξη της αναξιοότητας έχει δικαίωμα να ασκήσει όποιος έχει έννομο συμφέρον από τον παραμερισμό του αναξίου είτε μόνο αυτού του ιδίου είτε και άλλου που καλείται ύστερα από αυτόν.

Το δικαίωμα άσκησης αγωγής για την κήρυξη της αναξιοότητας αποσβήνεται δύο (2) έτη αφότου ο δικαιούχος έλαβε γνώση του λόγου αναξιοότητας και σε κάθε περίπτωση δέκα (10) έτη από την επαγωγή προς τον ανάξιο.

Zur Erhebung der Klage auf Erklärung der Erbunwürdigkeit ist berechtigt, wer ein rechtliches Interesse an der Ausschaltung des Erbunwürdigen hat, sei es nur seiner allein, sei es auch eines anderen, der nach ihm berufen ist.

Das Recht zur Erhebung der Klage auf Erklärung der Erbunwürdigkeit erlischt zwei (2) Jahre, nachdem der Berechtigte vom Grund der Erbunwürdigkeit Kenntnis erlangt hat, in jedem Fall zehn (10) Jahre nach dem Anfall an den Erbunwürdigen.

Άρθρο 1860 — Συγγνώμη

Artikel 1860 — Verzeihung

Ο λόγος της ανικανότητας ή της αναξιοότητας αίρεται, εφόσον ο κληρονομούμενος γνωρίζοντας το παράπτωμα συγχώρησε τον δράστη με δημόσιο έγγραφο ή με διάταξη τελευταίας βούλησης.

Der Grund der Erbunfähigkeit oder der Erbunwürdigkeit entfällt, wenn der Erblasser in Kenntnis der Verfehlung dem Täter durch öffentliche Urkunde oder durch Verfügung von Todes wegen verzeihen hat.

Άρθρο 1861 — Εφαρμογή των διατάξεων για κληρονομική ανικανότητα και αναξιοότητα

Artikel 1861 — Anwendung der Vorschriften über Erbunfähigkeit und Erbunwürdigkeit

Οι διατάξεις για την κληρονομική ανικανότητα και την κληρονομική αναξιοότητα εφαρμόζονται αναλόγως και ως προς τον μεριδούχο, τον κληροδόχο, τον ωφελούμενο με τρόπο και τον αιτία θανάτου δωρεοδόχο.

Die Vorschriften über die Erbunfähigkeit und die Erbunwürdigkeit finden auf den Pflichtteilsberechtigten, den Vermächtnisnehmer, den durch eine Auflage Begünstigten und den Beschenkten von Todes wegen entsprechende Anwendung.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ — ΣΧΟΛΑΖΟΥΣΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

ZEHNTES KAPITEL — RUHENDER NACHLASS

Άρθρο 1862 — Περιπτώσεις διορισμού κηδεμόνα της κληρονομίας

Artikel 1862 — Fälle der Bestellung eines Nachlasspflegers

Αν ο κληρονόμος είναι άγνωστος ή δεν είναι βέβαιο ότι αποδέχθηκε την κληρονομία, αναλαμβάνει την κληρονομία κηδεμόνας, όπως ορίζει ο νόμος.

Ist der Erbe unbekannt oder ist ungewiss, ob er die Erbschaft angenommen hat, so übernimmt ein Nachlasspfleger den Nachlass nach Maßgabe des Gesetzes.

Άρθρο 1863 — Εξουσία του κηδεμόνα

Artikel 1863 — Befugnisse des Nachlasspflegers

Ο κηδεμόνας αντιπροσωπεύει τον κληρονόμο και διαχειρίζεται την κληρονομία όπως ορίζει ο νόμος.

Der Nachlasspfleger vertritt den Erben und verwaltet den Nachlass nach Maßgabe des Gesetzes.

Άρθρο 1864 — Μητέρα κληρονόμου που κυοφορείται

Artikel 1864 — Mutter eines noch nicht geborenen Erben

Αν ο κληρονόμος κυοφορείται κατά τον θάνατο του κληρονομούμενου, η μητέρα, αν δεν μπορεί να διατρέφει τον εαυτό της, μπορεί να απαιτήσει ανάλογη διατροφή από την κληρονομική μερίδα του κυοφορουμένου, έως τον τοκετό. Για να καθορισθεί η κληρονομική μερίδα θεωρείται ότι θα γεννηθεί ένα μόνο τέκνο.

Wird der Erbe zur Zeit des Todes des Erblassers im Mutterleib getragen, so kann die Mutter, wenn sie sich nicht selbst unterhalten kann, aus dem Erbteil des Ungeborenen bis zur Entbindung einen angemessenen Unterhalt verlangen. Zur Bestimmung des Erbteils wird angenommen, dass nur ein Kind geboren wird.

Άρθρο 1865 — Όταν δεν βρίσκεται κληρονόμος

Artikel 1865 — Wenn kein Erbe ermittelt wird

Αν δεν βρεθεί κληρονόμος μέσα σε προθεσμία ανάλογη προς τις περιστάσεις, το δικαστήριο της κληρονομίας βεβαιώνει ότι δεν υπάρχει άλλος κληρονόμος, εκτός από το Δημόσιο. Η βεβαίωση δημιουργεί τεκμήριο ότι το Δημόσιο είναι εξ αδιαθέτου κληρονόμος.

Wird innerhalb einer den Umständen angemessenen Frist kein Erbe ermittelt, so stellt das Nachlassgericht fest, dass außer dem Staat kein anderer Erbe vorhanden ist. Die Feststellung begründet die Vermutung, dass der Staat gesetzlicher Erbe ist.

Άρθρο 1866 — Άσκηση δικαιώματος υπέρ ή κατά του Δημοσίου

Artikel 1866 — Geltendmachung von Rechten zugunsten oder zulasten des Staates

Πριν από τη δικαστική βεβαίωση ότι δεν υπάρχει άλλος κληρονόμος, δεν μπορεί να ασκηθεί δικαίωμα από το Δημόσιο ή κατά του Δημοσίου ως εξ αδιαθέτου κληρονόμου.

Vor der gerichtlichen Feststellung, dass kein anderer Erbe vorhanden ist, kann ein Recht vom Staat oder gegen den Staat als gesetzlichen Erben nicht geltend gemacht werden.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟ — ΑΓΩΓΗ ΠΕΡΙ ΚΛΗΡΟΥ

ELFTES KAPITEL — ERBSCHAFTSKLAGE

Άρθρο 1867 — Εναγόμενος

Artikel 1867 — Beklagter

Ο κληρονόμος έχει δικαίωμα να απαιτήσει από εκείνον που κατακρατεί ως κληρονόμος αντικείμενα της κληρονομίας (νομέα της κληρονομίας) την αναγνώριση του κληρονομικού δικαιώματος και την απόδοση της κληρονομίας ή κάποιου αντικειμένου από αυτή.

Der Erbe ist berechtigt, von demjenigen, der Nachlassgegenstände als Erbe vorenthält (Erbschaftsbesitzer), die Anerkennung des Erbrechts und die Herausgabe des Nachlasses oder eines Gegenstands daraus zu verlangen.

Άρθρο 1868 — Αντικείμενα της κληρονομίας

Artikel 1868 — Nachlassgegenstände

Ως αντικείμενα της κληρονομίας κατά το άρθρο 1867 θεωρούνται επίσης: 1. εκείνα στα οποία ο κληρονομούμενος κατά τον χρόνο του θανάτου του είχε δικαίωμα νομής ή κατοχής, ακόμη και αν είχε αποβληθεί όταν ζούσε· 2. οτιδήποτε αποκτά ο νομέας κληρονομίας με δικαιοπραξία χρησιμοποιώντας κληρονομαία μέσα.

Όταν ο κληρονόμος λάβει οτιδήποτε προέρχεται από τέτοια δικαιοπραξία, η δικαιοπραξία αυτή, αν ήταν ανίσχυρη, ισχυροποιείται.

Als Nachlassgegenstände im Sinne des Artikels 1867 gelten auch: 1. diejenigen, an denen der Erblasser im Zeitpunkt seines Todes ein Recht zum Besitz oder zur Innehabung hatte, auch wenn er zu Lebzeiten daraus verdrängt worden war; 2. alles, was der Erbschaftsbesitzer durch Rechtsgeschäft unter Verwendung von Nachlassmitteln erwirbt. Erhält der Erbe etwas, das aus einem solchen Rechtsgeschäft stammt, so wird dieses Rechtsgeschäft, falls es unwirksam war, wirksam.

Άρθρο 1869 — Μη αυτούσια απόδοση

Artikel 1869 — Keine Herausgabe in Natur

Εφόσον ο νομέας της κληρονομίας δεν είναι σε θέση να την αποδώσει αυτούσιως, ευθύνεται κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό.

Soweit der Erbschaftsbesitzer die Erbschaft nicht in Natur herausgeben kann, haftet er nach den Vorschriften über die ungerechtfertigte Bereicherung.

Άρθρο 1870 — Καλόπιστος νομέας. Ωφελήματα

Artikel 1870 — Gutgläubiger Besitzer · Nutzungen

Ο καλόπιστος νομέας της κληρονομίας έχει υποχρέωση να αποδώσει τα ωφελήματα που εξήγαγε πριν από την επίδοση της αγωγής και κάθε άλλη επαύξηση των κληρονομιαίων, αλλά μόνο στο μέτρο που έγινε από αυτά πλουσιότερος. Η υποχρέωση εκτείνεται και στους καρπούς που ο νομέας απέκτησε κατά κυριότητα.

Der gutgläubige Erbschaftsbesitzer ist verpflichtet, die vor der Zustellung der Klage gezogenen Nutzungen und jede sonstige Vermehrung der Nachlassgegenstände herauszugeben, jedoch nur, soweit er dadurch bereichert ist. Die Verpflichtung erstreckt sich auch auf die Früchte, an denen der Besitzer Eigentum erworben hat.

Άρθρο 1871 — Δαπάνες

Artikel 1871 — Verwendungen

Ο καλόπιστος νομέας της κληρονομίας έχει δικαίωμα να απαιτήσει κάθε δαπάνη που έγινε υπέρ της κληρονομίας ή υπέρ των κληρονομιαίων αντικειμένων, εφόσον η δαπάνη αυτή δεν καλύπτεται κατά τον υπολογισμό του αδικαιολόγητου πλουτισμού σύμφωνα με το άρθρο 1869. Στις δαπάνες ανήκει και οτιδήποτε κατέβαλε ο νομέας για να αποσβέσει βάρη ή χρέη της κληρονομίας.

Ο νομέας, για την απαίτηση των δαπανών, έχει δικαίωμα να αντιτάξει επίσχεση των κληρονομιαίων ενσωμάτων.

Der gutgläubige Erbschaftsbesitzer ist berechtigt, jede Verwendung zugunsten des Nachlasses oder der Nachlassgegenstände zu verlangen, soweit diese Verwendung nicht bereits bei der Berechnung der ungerechtfertigten Bereicherung nach Artikel 1869 berücksichtigt ist. Zu den Verwendungen gehört auch alles, was der Besitzer zur Tilgung von Lasten oder Schulden des Nachlasses aufgewendet hat.

Der Besitzer ist berechtigt, wegen seines Anspruchs auf Verwendungsersatz ein Zurückbehaltungsrecht an den körperlichen Nachlassgegenständen geltend zu machen.

Άρθρο 1872 — Επίδοση της αγωγής

Artikel 1872 — Zustellung der Klage

Αν μετά την επίδοση της αγωγής τα κληρονομαία χειροτέρευσαν ή καταστράφηκαν ή από άλλον λόγο δεν μπορούν να αποδοθούν, ο καλόπιστος νομέας της κληρονομίας ευθύνεται κατά τις διατάξεις που ρυθμίζουν την ευθύνη του νομέα πράγματος μετά την επίδοση της διεκδικητικής αγωγής.

Το ίδιο ισχύει και για τα εξαχθέντα μετά την επίδοση της αγωγής ωφελήματα, ή για την επαύξηση των κληρονομιαίων ενσωμάτων, καθώς επίσης και για τις απαιτήσεις του νομέα από δαπάνες που έγιναν μετά την επίδοση της αγωγής.

Haben sich die Nachlassgegenstände nach der Zustellung der Klage verschlechtert oder sind sie untergegangen oder können sie aus einem anderen Grund nicht herausgegeben werden, so haftet der gutgläubige

Erbschaftsbesitzer nach den Vorschriften, die die Haftung des Besitzers einer Sache nach Zustellung der Herausgabeklage regeln.

Dasselbe gilt für die nach Zustellung der Klage gezogenen Nutzungen oder für die Vermehrung der körperlichen Nachlassgegenstände sowie für die Ansprüche des Besitzers aus nach Zustellung der Klage getätigten Verwendungen.

Άρθρο 1873 — Κακόπιστος νομέας

Artikel 1873 — Bösgläubiger Besitzer

Αν ο νομέας της κληρονομίας ήταν κακόπιστος όταν απέκτησε τη νομή ή αργότερα έμαθε ότι δεν είναι κληρονόμος, ευθύνεται από τον χρόνο αυτό κατά το άρθρο 1872.

Δεν αποκλείεται και περαιτέρω ευθύνη του από υπερημερία.

War der Erbschaftsbesitzer beim Besitzerwerb bösgläubig oder hat er später erfahren, dass er nicht Erbe ist, so haftet er von diesem Zeitpunkt an nach Artikel 1872.

Eine weitergehende Haftung wegen Verzugs ist nicht ausgeschlossen.

Άρθρο 1874 — Ευθύνη νομέα της κληρονομίας σε περίπτωση απόκτησης με κολάσιμη πράξη

Artikel 1874 — Haftung des Erbschaftsbesitzers bei Erwerb durch strafbare Handlung

Αν ο νομέας της κληρονομίας απέκτησε τη νομή κάποιου αντικειμένου της με κολάσιμη πράξη, ευθύνεται κατά τις διατάξεις για τις αδικοπράξεις.

Hat der Erbschaftsbesitzer den Besitz an einem Nachlassgegenstand durch eine strafbare Handlung erlangt, so haftet er nach den Vorschriften über unerlaubte Handlungen.

Άρθρο 1875 — Χρησικτησία κατά κληρονόμου

Artikel 1875 — Ersitzung gegenüber dem Erben

Εφόσον δεν έχει παραγραφεί η αγωγή περί κλήρου, ο νομέας της κληρονομίας δεν μπορεί να επικαλεσθεί κατά του κληρονόμου τη χρησικτησία πράγματος που το νέμεται σαν να ανήκει στην κληρονομία.

Solange die Erbschaftsklage nicht verjährt ist, kann sich der Erbschaftsbesitzer gegenüber dem Erben nicht auf die Ersitzung einer Sache berufen, die er besitzt, als gehöre sie zum Nachlass.

Άρθρο 1876 — Υποχρέωση παροχής πληροφοριών

Artikel 1876 — Auskunftspflicht

Ο νομέας της κληρονομίας έχει υποχρέωση να παράσχει στον κληρονόμο πληροφορίες για την κατάσταση της κληρονομίας, καθώς και για την τύχη των αντικειμένων της. Την ίδια υποχρέωση έχει και: 1. όποιος, χωρίς να είναι νομέας της κληρονομίας, παίρνει από αυτήν ένα πράγμα στη νομή του πριν καταλάβει τη νομή ο κληρονόμος· 2. όποιος κατά τον θάνατο του κληρονομούμενου βρισκόταν με αυτόν σε οικιακή κοινωνία.

Der Erbschaftsbesitzer ist verpflichtet, dem Erben Auskunft über den Bestand des Nachlasses sowie über den Verbleib der Nachlassgegenstände zu erteilen. Dieselbe Pflicht trifft auch: 1. wer, ohne Erbschaftsbesitzer zu sein, eine Sache aus dem Nachlass in Besitz nimmt, bevor der Erbe den Besitz ergriffen hat; 2. wer im Zeitpunkt des Todes des Erblassers mit diesem in häuslicher Gemeinschaft lebte.

Άρθρο 1877 — Άσκηση ειδικής αγωγής

Artikel 1877 — Erhebung einer besonderen Klage

Ο νομέας της κληρονομίας ευθύνεται κατά τις διατάξεις της αγωγής περί κλήρου, και αν ακόμη ο κληρονόμος ασκήσει εναντίον του τις αρμόζουσες ειδικές αγωγές για τα αντικείμενα της κληρονομίας.

Der Erbschaftsbesitzer haftet auch dann nach den Vorschriften über die Erbschaftsklage, wenn der Erbe gegen ihn die für die Nachlassgegenstände einschlägigen besonderen Klagen erhebt.

Άρθρο 1878 — Εκείνος που αποκτά από νομέα

Έναντι του κληρονόμου νομέας της κληρονομίας θεωρείται και όποιος αποκτά με σύμβαση την κληρονομία ως σύνολο από τον νομέα της.

Als Erbschaftsbesitzer gegenüber dem Erben gilt auch, wer die Erbschaft als Ganzes durch Vertrag von ihrem Besitzer erwirbt.

Άρθρο 1879 — Σε περίπτωση αφάντου

Artikel 1879 — Im Fall der Verschollenheit

Αν εμφανισθεί ο άφαντος, μπορεί να απαιτήσει την απόδοση της περιουσίας του κατά τις διατάξεις της αγωγής περί κλήρου. Ενόσω ζει ακόμη ο άφαντος, η παραγραφή της απαίτησής του δεν λήγει πριν πληροφορηθεί ότι κηρύχθηκε άφαντος και παρέλθει ένα (1) έτος από την πληροφόρηση. Το ίδιο ισχύει και αν από πλάνη κάποιος κρίθηκε ότι απεβίωσε, χωρίς να έχει κηρυχθεί άφαντος.

Tritt der Verschollene wieder auf, so kann er die Herausgabe seines Vermögens nach den Vorschriften über die Erbschaftsklage verlangen. Solange der Verschollene noch lebt, endet die Verjährung seines Anspruchs nicht, bevor er erfahren hat, dass er für verschollen erklärt wurde, und ein (1) Jahr seit dieser Kenntnis verstrichen ist. Dasselbe gilt, wenn jemand irrtümlich für verstorben gehalten wurde, ohne für verschollen erklärt worden zu sein.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΩΔΕΚΑΤΟ — ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΩΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΩΝ

ZWÖLFTES KAPITEL — BEZIEHUNGEN MEHRERER ERBEN

Άρθρο 1880 — Κοινωνία

Artikel 1880 — Gemeinschaft

Αν οι κληρονόμοι είναι περισσότεροι, η κληρονομία γίνεται κοινή κατά τον λόγο της μερίδας του καθενός. Αν δεν ορίζει διαφορετικά ο νόμος, στη σχέση μεταξύ των συγκληρονόμων εφαρμόζονται οι γενικές διατάξεις για την κοινωνία.

Sind mehrere Erben vorhanden, so wird der Nachlass nach dem Verhältnis der Erbteile gemeinschaftlich. Soweit das Gesetz nichts anderes bestimmt, finden auf das Verhältnis zwischen den Miterben die allgemeinen Vorschriften über die Gemeinschaft Anwendung.

Άρθρο 1881 — Μερισμός απαιτήσεων και χρεών

Artikel 1881 — Teilung von Forderungen und Schulden

Οι απαιτήσεις και τα χρέη της κληρονομίας διαιρούνται αυτοδικαίως μεταξύ των συγκληρονόμων ανάλογα με τη μερίδα του καθενός.

Die Forderungen und die Schulden des Nachlasses teilen sich von Rechts wegen unter den Miterben nach dem Verhältnis ihrer Erbteile.

Άρθρο 1882 — Διάθεση μερίδας

Artikel 1882 — Verfügung über den Erbteil

Κάθε συγκληρονόμος μπορεί να διαθέσει τη μερίδα του στην κληρονομία ή σε κάθε αντικείμενό της.

Jeder Miterbe kann über seinen Anteil am Nachlass oder an jedem Nachlassgegenstand verfügen.

Άρθρο 1883 — Διανομή

Artikel 1883 — Auseinandersetzung

Κάθε συγκληρονόμος έχει δικαίωμα οποτεδήποτε να ζητήσει τη διανομή της κληρονομίας. Ο διαθέτης δεν μπορεί να απαγορεύσει τη διανομή. Κάθε συγκληρονόμος δικαιούται να ζητήσει αυτούσια τη μερίδα του στα αντικείμενα της κληρονομίας. Σύμβαση μεταξύ συγκληρονόμων με την οποία διανέμεται η κληρονομία, ολόκληρη ή εν μέρει, ισχύει και ως αποδοχή της κληρονομίας από τους συμβαλλομένους.

Ο κληρονομούμενος μπορεί να ορίσει με διαθήκη τον τρόπο της διανομής και ιδίως μπορεί να αναθέσει τον τρόπο της διανομής στην εύλογη κρίση τρίτου.

Αν η αυτούσια διανομή ορισμένου κληρονομιαίου αντικειμένου είναι ανέφικτη ή ασύμφορη, το δικαστήριο μπορεί κατά την εύλογη κρίση του, κατόπιν αίτησης κάποιου από τους συγκληρονόμους, να επιδικάσει τη μερίδα άλλου συγκληρονόμου σε αυτόν που τη ζητεί έναντι καταβολής χρηματικού ποσού ίσου προς την αγοραία αξία της μερίδας. Αν περισσότεροι ζητήσουν την επιδίκαση του ίδιου αντικειμένου, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, την ικανότητα καθενός για την επωφελή αξιοποίηση του αντικειμένου. Η αξία των αντικειμένων της κληρονομίας, εφόσον είναι αναγκαίο, βρίσκεται με εκτίμηση από το δικαστήριο.

Jeder Miterbe ist berechtigt, jederzeit die Auseinandersetzung des Nachlasses zu verlangen. Der Erblasser kann die Auseinandersetzung nicht ausschließen. Jeder Miterbe ist berechtigt, seinen Anteil an den Nachlassgegenständen in Natur zu verlangen. Ein Vertrag zwischen Miterben, durch den der Nachlass ganz oder teilweise auseinandergesetzt wird, gilt zugleich als Annahme der Erbschaft durch die Vertragsschließenden.

Der Erblasser kann durch Testament die Art der Auseinandersetzung bestimmen und insbesondere die Bestimmung der Art der Auseinandersetzung dem billigen Ermessen eines Dritten überlassen.

Ist die Teilung eines bestimmten Nachlassgegenstands in Natur undurchführbar oder unwirtschaftlich, so kann das Gericht nach billigem Ermessen auf Antrag eines der Miterben dem Antragsteller den Anteil eines anderen Miterben gegen Zahlung eines Geldbetrags in Höhe des Verkehrswerts dieses Anteils zusprechen. Beantragen mehrere die Zuweisung desselben Gegenstands, so berücksichtigt das Gericht unter anderem die Fähigkeit eines jeden zur nutzbringenden Verwertung des Gegenstands. Der Wert der Nachlassgegenstände wird, soweit erforderlich, durch Schätzung des Gerichts ermittelt.

Άρθρο 1884 — Έγγραφα που αφορούν στις προσωπικές σχέσεις

Artikel 1884 — Urkunden, die persönliche Verhältnisse betreffen

Έγγραφα που αφορούν στις προσωπικές σχέσεις του κληρονομούμενου ή της οικογένειάς του ή ολόκληρη την κληρονομία παραμένουν κοινά και παραδίδονται για φύλαξη σε έναν συγκληρονόμο που ορίζεται από το δικαστήριο της διανομής.

Urkunden, die die persönlichen Verhältnisse des Erblassers oder seiner Familie oder den gesamten Nachlass betreffen, bleiben gemeinschaftlich und werden einem vom Auseinandersetzungsgesicht bestimmten Miterben zur Verwahrung übergeben.

Άρθρο 1885 — Ρύθμιση ως προς την οικογενειακή στέγη

Artikel 1885 — Regelung hinsichtlich der Familienwohnung

Αν υπάρχει στη διανεμητέα κληρονομία ακίνητο, το οποίο χρησίμευε ενόσω ζούσε ο κληρονομούμενος ως ο κύριος τόπος διαμονής του ίδιου και του επιζώντος συζύγου, το δικαστήριο μπορεί κατά τη διανομή της κληρονομίας, ύστερα από αίτηση του τελευταίου, εκτιμώντας τις ειδικές περιστάσεις, να επιδικάσει την κυριότητα του ακινήτου αποκλειστικά σε αυτόν. Αν η αξία του ακινήτου κατά τον θάνατο του κληρονομούμενου είναι μεγαλύτερη από την αξία της κληρονομικής μερίδας του επιζώντος συζύγου, η επιδίκαση γίνεται αφού ο τελευταίος καταβάλει τη διαφορά. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται και σε περίπτωση διανομής μόνο του ακινήτου που χρησίμευε ως οικογενειακή στέγη, αν αυτό περιήλθε σε περισσότερους, ανάμεσα στους οποίους είναι ο επιζών σύζυγος.

Αν ο κληρονομούμενος δεν είχε σύζυγο και το διανεμητέο ακίνητο χρησίμευε ενόσω ζούσε ως ο τόπος της κύριας διαμονής του ίδιου και άλλου προσώπου που καλείται στην κληρονομία, το δικαστήριο μπορεί, κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 1, να επιδικάσει την κυριότητα του ακινήτου αποκλειστικά στο πρόσωπο αυτό.

Gehört zum auseinanderzusetzenden Nachlass ein Grundstück, das zu Lebzeiten des Erblassers als dessen und des überlebenden Ehegatten hauptsächlicher Wohnort diente, so kann das Gericht bei der Auseinandersetzung des Nachlasses auf Antrag des Letzteren unter Würdigung der besonderen Umstände das Eigentum an dem Grundstück ausschließlich diesem zusprechen. Ist der Wert des Grundstücks im Zeitpunkt des Todes des Erblassers höher als der Wert des Erbteils des überlebenden Ehegatten, so erfolgt die Zuweisung, nachdem dieser die Differenz gezahlt hat. Diese Vorschrift findet auch im Fall der Auseinandersetzung allein des als Familienwohnung dienenden Grundstücks Anwendung, wenn dieses an mehrere Personen gefallen ist, unter denen sich der überlebende Ehegatte befindet.

Hatte der Erblasser keinen Ehegatten und diente das auseinanderzusetzende Grundstück zu seinen Lebzeiten als hauptsächlicher Wohnort seiner selbst und einer anderen zur Erbschaft berufenen Person, so kann das Gericht in entsprechender Anwendung des Absatzes 1 das Eigentum an dem Grundstück ausschließlich dieser Person zusprechen.

Άρθρο 1886 — Προϋποθέσεις συνεισφοράς

Artikel 1886 — Voraussetzungen der Ausgleichung

Οι κατιόντες, όταν κληρονομούν εξ αδιαθέτου, έχουν την υποχρέωση να συνεισφέρουν ο ένας στον άλλο ο,τιδήποτε τους προσπόρισε με δωρεά ή γονική παροχή ή οπωσδήποτε τους παραχώρησε χωρίς αντάλλαγμα ο κληρονομούμενος, όσο ζούσε, καθώς και ό,τι δαπάνησε για την επαγγελματική μόρφωσή τους, εφόσον αυτό υπερέβαινε το μέτρο που θα ανταποκρινόταν στην οικονομική κατάσταση του κληρονομούμενου. Η υποχρέωση συνεισφοράς αποκλείεται, αν ο κληρονομούμενος το όρισε με διαθήκη όταν προέβη στην παροχή ή έκανε τη δαπάνη ή μεταγενέστερα.

Κάθε κατιών δικαιούται να ζητήσει από τους λοιπούς πληροφορίες σχετικά με τις παροχές ή τις δαπάνες που έγιναν προς αυτούς, ως προς τις οποίες υπάρχει υποχρέωση συνεισφοράς.

Die Abkömmlinge sind, wenn sie gesetzlich erben, verpflichtet, einander alles auszugleichen, was ihnen der Erblasser zu Lebzeiten durch Schenkung oder elterliche Zuwendung zugewendet oder ihnen in sonstiger Weise ohne Gegenleistung überlassen hat, sowie das, was er für ihre berufliche Ausbildung aufgewendet hat, soweit dies das den Vermögensverhältnissen des Erblassers entsprechende Maß überstieg. Die Ausgleichungspflicht ist ausgeschlossen, wenn der Erblasser dies durch Testament bei der Zuwendung oder der Aufwendung oder später bestimmt hat.

Jeder Abkömmling ist berechtigt, von den übrigen Auskunft über die ihnen gegenüber erfolgten Zuwendungen oder Aufwendungen zu verlangen, hinsichtlich deren eine Ausgleichungspflicht besteht.

Άρθρο 1887 — Συνεισφορά στη θέση άλλου

Artikel 1887 — Ausgleichung anstelle eines anderen

Ο κατιών που παίρνει τη θέση κατιόντος που εξέπεσε πριν ή μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου και ο οποίος ως κληρονόμος θα είχε υποχρέωση συνεισφοράς, έχει υποχρέωση να συνεισφέρει τις παροχές που έγιναν στον εκπεσόντα.

Αν ο κληρονομούμενος όρισε υποκατάστατο για τον κατιόντα που έχει εκπέσει, σε περίπτωση αμφιβολίας ο υποκατάστατος έχει υποχρέωση να συνεισφέρει τις παροχές που έγιναν στον εκπεσόντα.

Der Abkömmling, der an die Stelle eines vor oder nach dem Tod des Erblassers weggefallenen Abkömmlings tritt, welcher als Erbe ausgleichungspflichtig gewesen wäre, ist verpflichtet, die dem Weggefallenen gemachten Zuwendungen auszugleichen.

Hat der Erblasser für den weggefallenen Abkömmling einen Ersatzerben bestimmt, so ist im Zweifel der Ersatzerbe verpflichtet, die dem Weggefallenen gemachten Zuwendungen auszugleichen.

Άρθρο 1888 — Συνεισφορά σε περίπτωση διαδοχής από διάταξη τελευταίας βούλησης

Artikel 1888 — Ausgleichung bei gewillkürter Erbfolge

Αν ο κληρονομούμενος εγκατέστησε κληρονόμους τους κατιόντες του με την ίδια αναλογία μερίδων που θα κληρονομούσαν και χωρίς διάταξη τελευταίας βούλησης, σε περίπτωση αμφιβολίας υπάρχει υποχρέωση συνεισφοράς στην έκταση που θα υπήρχε και στην εξ αδιαθέτου διαδοχή.

Hat der Erblasser seine Abkömmlinge zu Erben mit demselben Verhältnis der Erbteile eingesetzt, in dem sie auch ohne Verfügung von Todes wegen erben würden, so besteht im Zweifel eine Ausgleichungspflicht in dem Umfang, in dem sie auch bei gesetzlicher Erbfolge bestünde.

Άρθρο 1889 — Παροχή σε απώτερο κατιόντα

Artikel 1889 — Zuwendung an einen entfernteren Abkömmling

Παροχή που έκανε ο κληρονομούμενος σε απώτερο κατιόντα πριν εκπέσει ο εγγύτερος κατιών που τον αποκλείει, ή σε κατιόντα που υπεισέρχεται ως υποκατάστατος άλλου κατιόντος δεν συνεισφέρεται, εκτός αν ο κληρονομούμενος κατά τον χρόνο της παροχής διέταξε τη συνεισφορά.

Το ίδιο ισχύει και για όποιον έλαβε παροχή από τον κληρονομούμενο πριν αποκτήσει τη νομική θέση κατιόντος.

Eine Zuwendung, die der Erblasser einem entfernteren Abkömmling gemacht hat, bevor der ihn ausschließende nähere Abkömmling weggefallen ist, oder einem Abkömmling, der als Ersatzerbe eines anderen Abkömmlings eintritt, ist nicht auszugleichen, es sei denn, der Erblasser hat zur Zeit der Zuwendung die Ausgleichung angeordnet.

Dasselbe gilt für denjenigen, der eine Zuwendung vom Erblasser erhalten hat, bevor er die Rechtsstellung eines Abkömmlings erlangte.

Άρθρο 1890 — Πώς γίνεται η συνεισφορά

Artikel 1890 — Wie die Ausgleichung erfolgt

Η συνεισφορά γίνεται με τον υπολογισμό της αξίας της παροχής, για την οποία υπάρχει υποχρέωση συνεισφοράς, στην αξία της κληρονομίας που πρέπει να διανεμηθεί μεταξύ των κατιόντων και την αφαίρεση κατόπιν της αξίας της από τη μερίδα εκείνου που έχει υποχρέωση συνεισφοράς.

Για τον προσδιορισμό της αξίας της παροχής λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος που έγινε η παροχή.

Με τη συνεισφορά δεν μεταβάλλονται οι μερίδες των κατιόντων. Ο υπόχρεος οφείλει να καταβάλει σε χρήμα στους λοιπούς, κατά την αναλογία των μερίδων τους, την αξία της παροχής που έλαβε κατά το μέτρο που υπερβαίνει την αξία της κληρονομικής του μερίδας με συνυπολογισμό και της συνεισφοράς. Το δικαστήριο μπορεί, αν το επιβάλλουν οι περιστάσεις, να διατάξει αντί χρηματικού ποσού την αυτούσια απόδοση περιουσιακού στοιχείου της κληρονομίας ίσης αξίας. Η αξίωση συνεισφοράς παραγράφεται τρία (3) έτη από τον θάνατο του κληρονομούμενου.

Die Ausgleichung erfolgt, indem der Wert der ausgleichungspflichtigen Zuwendung dem Wert des unter den Abkömmlingen zu verteilenden Nachlasses hinzugerechnet und sodann von dem Erbteil des Ausgleichungspflichtigen abgezogen wird.

Für die Bestimmung des Wertes der Zuwendung ist der Zeitpunkt der Zuwendung maßgebend.

Durch die Ausgleichung werden die Erbteile der Abkömmlinge nicht verändert. Der Verpflichtete schuldet den übrigen im Verhältnis ihrer Erbteile die Zahlung des Wertes der empfangenen Zuwendung in Geld, soweit dieser den Wert seines Erbteils unter Einrechnung der Ausgleichung übersteigt. Das Gericht kann, wenn die Umstände es gebieten, statt eines Geldbetrags die Herausgabe eines Nachlassgegenstands gleichen Wertes in Natur anordnen. Der Ausgleichungsanspruch verjährt drei (3) Jahre nach dem Tod des Erblassers.

Άρθρο 1891 — Μεγαλύτερη αξία της παροχής που συνεισφέρεται

Artikel 1891 — Höherer Wert der auszugleichenden Zuwendung

Αν η αξία της παροχής που πρέπει να συνεισφέρει ο κατιών είναι μεγαλύτερη από τη μερίδα που του ανήκει, δεν έχει υποχρέωση για το επιπλέον. Σε αυτή την περίπτωση ο κατιών που έλαβε την παροχή υποχρεούται να μεταβιβάσει τη μερίδα του στους λοιπούς κατιόντες, κατά την αναλογία των μερίδων τους.

Ist der Wert der vom Abkömmling auszugleichenden Zuwendung höher als der ihm zustehende Erbteil, so besteht hinsichtlich des Mehrbetrags keine Verpflichtung. In diesem Fall ist der Abkömmling, der die Zuwendung erhalten hat, verpflichtet, seinen Erbteil auf die übrigen Abkömmlinge im Verhältnis ihrer Erbteile zu übertragen.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ — ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ ΤΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ

VIERZEHNTES KAPITEL — BEFRIEDIGUNG DER NACHLASSGLÄUBIGER

Άρθρο 1892 — Ευθύνη κληρονόμου

Artikel 1892 — Haftung des Erben

Ο κληρονόμος δεν ευθύνεται με την ατομική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας, εκτός αν δηλώσει στον γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας ότι θα τη διαχειρίζεται και θα τη διαθέτει ελεύθερα, ή αν συντρέχει κάποια από τις περιπτώσεις του άρθρου 1895.

Der Erbe haftet für die Nachlassverbindlichkeiten nicht mit seinem Eigenvermögen, es sei denn, er erklärt gegenüber dem Urkundsbeamten des Nachlassgerichts, dass er den Nachlass verwalten und frei über ihn verfügen werde, oder es liegt einer der Fälle des Artikels 1895 vor.

Άρθρο 1893 — Δικαστική εκκαθάριση κληρονομίας

Artikel 1893 — Gerichtliche Nachlassabwicklung

Το δικαστήριο της κληρονομίας μπορεί οποτεδήποτε, ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, να διατάξει την εκκαθάριση της κληρονομίας.

Η εκκαθάριση διατάσσεται και αν ακόμα η κληρονομία σχολάζει.

Das Nachlassgericht kann jederzeit auf Antrag jedes rechtlich Interessierten die Abwicklung des Nachlasses anordnen.

Die Abwicklung wird auch dann angeordnet, wenn der Nachlass ruhend ist.

Άρθρο 1894 — Η κληρονομία ως χωριστή ομάδα

Artikel 1894 — Der Nachlass als gesonderte Vermögensmasse

Από τη δημοσίευση της απόφασης που διατάσσει την εκκαθάριση, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις της κληρονομίας αποχωρίζονται αυτοδικαίως από την περιουσία του κληρονόμου και αποτελούν χωριστή ομάδα που διοικείται από τον εκκαθαριστή.

Απαγορεύεται μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου η εγγραφή υποθήκης με οποιονδήποτε τίτλο, καθώς και η εγγραφή προσημείωσης υποθήκης στα κληρονομαία ακίνητα υπέρ του κληρονόμου ή των δανειστών του.

Mit der Veröffentlichung der die Abwicklung anordnenden Entscheidung werden die Rechte und Verbindlichkeiten des Nachlasses von Rechts wegen vom Vermögen des Erben getrennt und bilden eine gesonderte Vermögensmasse, die vom Abwickler verwaltet wird.

Nach dem Tod des Erblassers ist die Eintragung einer Hypothek aus welchem Titel auch immer sowie die Eintragung einer Sicherungshypothek an den Nachlassgrundstücken zugunsten des Erben oder seiner Gläubiger untersagt.

Άρθρο 1895 — Επίταση της ευθύνης του κληρονόμου

Artikel 1895 — Verschärfung der Haftung des Erben

Πριν από την απόφαση που διατάσσει την εκκαθάριση της κληρονομίας, ο κληρονόμος δεν έχει δικαίωμα να διαθέτει αντικείμενα της κληρονομίας χωρίς άδεια του δικαστηρίου, η οποία παρέχεται για σπουδαίο λόγο που αφορά τη ζωή ή την υγεία του κληρονόμου ή του συζύγου, των γονέων ή των τέκνων του, εκτός αν είχε υποβάλει τη δήλωση της παρ. 1 του άρθρου 1892. Έχει όμως δικαίωμα να αποκομίζει τα ωφελήματα της κληρονομίας. Επίσης, έχει δικαίωμα να διαθέτει κεφάλαιο της κληρονομίας προς τον σκοπό της ικανοποίησης των δανειστών της ή της συντήρησης των αντικειμένων της.

Ο κληρονόμος ευθύνεται και με την ατομική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας, αν διέθεσε αντικείμενα της κληρονομίας κατά παράβαση της παρ. 1. Κάθε διάθεση που έγινε από τον κληρονόμο κατά παράβαση της παρ. 1 είναι άκυρη υπέρ των δανειστών της κληρονομίας, εφόσον ματαιώνει την ικανοποίηση των απαιτήσεών τους.

Αν από υπαιτιότητα του κληρονόμου μειώθηκε η αξία της κληρονομίας, οι αξιώσεις των δανειστών της μπορούν να ικανοποιηθούν και από την ατομική περιουσία του.

Οι αξιώσεις των δανειστών του κληρονομούμενου και των νόμιμων μεριδούχων ικανοποιούνται πριν από την εκπλήρωση των κληροδοσιών, των τρόπων και των δωρεών αιτία θανάτου. Αν δεν τηρήθηκε η σειρά του προηγούμενου εδαφίου, ο κληρονόμος ευθύνεται και με την ατομική του περιουσία για την ικανοποίηση των αξιώσεων των δανειστών του κληρονομούμενου που παραλείφθηκαν.

Vor der die Abwicklung des Nachlasses anordnenden Entscheidung ist der Erbe nicht berechtigt, ohne Genehmigung des Gerichts über Nachlassgegenstände zu verfügen; die Genehmigung wird aus wichtigem Grund erteilt, der das Leben oder die Gesundheit des Erben oder seines Ehegatten, seiner Eltern oder seiner Kinder betrifft, es sei denn, er hatte die Erklärung nach Artikel 1892 Absatz 1 abgegeben. Er ist jedoch berechtigt, die Nutzungen des Nachlasses zu ziehen. Ferner ist er berechtigt, Nachlasskapital zum Zweck der Befriedigung der Nachlassgläubiger oder der Erhaltung der Nachlassgegenstände einzusetzen.

Der Erbe haftet für die Nachlassverbindlichkeiten auch mit seinem Eigenvermögen, wenn er unter Verstoß gegen Absatz 1 über Nachlassgegenstände verfügt hat. Jede Verfügung, die der Erbe unter Verstoß gegen Absatz 1 vorgenommen hat, ist zugunsten der Nachlassgläubiger nichtig, sofern sie die Befriedigung ihrer Forderungen vereitelt.

Ist der Wert des Nachlasses durch ein Verschulden des Erben gemindert worden, so können die Ansprüche der Nachlassgläubiger auch aus seinem Eigenvermögen befriedigt werden.

Die Ansprüche der Gläubiger des Erblassers und der Pflichtteilsberechtigten werden vor der Erfüllung der Vermächtnisse, der Auflagen und der Schenkungen von Todes wegen befriedigt. Wurde die Reihenfolge des vorstehenden Satzes nicht eingehalten, so haftet der Erbe auch mit seinem Eigenvermögen für die Befriedigung der übergangenen Ansprüche der Gläubiger des Erblassers.

Άρθρο 1896 — Διορισμός εκκαθαριστή

Artikel 1896 — Bestellung des Abwicklers

Η απόφαση που διατάσσει την εκκαθάριση διορίζει ως εκκαθαριστή της κληρονομίας δικηγόρο, ο οποίος περιλαμβάνεται σε ειδικό κατάλογο που τηρείται στο δικαστήριο της κληρονομίας. Ως εκκαθαριστής δεν μπορεί να διορισθεί ο κληρονόμος ή ο δανειστής του κληρονομουμένου, ο σύζυγός του και κάθε συγγενής του εξ αίματος σε ευθεία ή πλάγια γραμμή μέχρι τον τέταρτο βαθμό.

Η απόφαση για τον διορισμό του εκκαθαριστή καταχωρίζεται σε ειδικό δημόσιο βιβλίο που τηρείται στη γραμματεία του δικαστηρίου και επιδίδεται στον εκκαθαριστή με επιμέλεια της γραμματείας.

Ο εκκαθαριστής οφείλει, εντός δέκα (10) ημερών από την επίδοση της απόφασης, να αποδεχθεί τον διορισμό του με δήλωση στη γραμματεία του δικαστηρίου. Αν παρέλθει η προθεσμία, θεωρείται ότι έχει αποποιηθεί. Μετά την αποδοχή του διορισμού του, ο εκκαθαριστής παραλαμβάνει από τον κληρονόμο τα αντικείμενα της κληρονομίας και τα καταγράφει.

Ο εκκαθαριστής μπορεί, οποτεδήποτε μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, να ζητήσει από το δικαστήριο την αντικατάστασή του για σπουδαίο λόγο. Το ίδιο δικαίωμα έχουν και τα πρόσωπα που δικαιούνται να ζητήσουν τη δικαστική εκκαθάριση της κληρονομίας.

Die die Abwicklung anordnende Entscheidung bestellt zum Abwickler des Nachlasses einen Rechtsanwalt, der in einer beim Nachlassgericht geführten besonderen Liste aufgeführt ist. Zum Abwickler können nicht bestellt werden: der Erbe oder ein Gläubiger des Erblassers, dessen Ehegatte sowie jeder mit ihm in gerader oder in der Seitenlinie bis zum vierten Grad Blutsverwandte.

Die Entscheidung über die Bestellung des Abwicklers wird in ein besonderes öffentliches Buch eingetragen, das bei der Geschäftsstelle des Gerichts geführt wird, und dem Abwickler durch die Geschäftsstelle zugestellt.

Der Abwickler hat binnen zehn (10) Tagen nach Zustellung der Entscheidung seine Bestellung durch Erklärung gegenüber der Geschäftsstelle des Gerichts anzunehmen. Verstreicht die Frist, so gilt die Bestellung als abgelehnt. Nach Annahme seiner Bestellung übernimmt der Abwickler vom Erben die Nachlassgegenstände und verzeichnet sie.

Der Abwickler kann jederzeit nach Übernahme seines Amtes beim Gericht aus wichtigem Grund seine Ersetzung beantragen. Dasselbe Recht haben auch die Personen, die berechtigt sind, die gerichtliche Abwicklung des Nachlasses zu beantragen.

Άρθρο 1897 — Πρόσκληση κληρονομικών δανειστών

Artikel 1897 — Aufforderung der Nachlassgläubiger

Ο εκκαθαριστής, μέσα σε ένα (1) μήνα από την αποδοχή του διορισμού του, δημοσιεύει στον τύπο περίληψη της απόφασης και τη δήλωση αποδοχής του διορισμού του με πρόσκληση των δανειστών της κληρονομίας να αναγγείλουν τις απαιτήσεις τους και να υποβάλλουν τα δικαιολογητικά τους στοιχεία.

Η απόφαση που διατάσσει την εκκαθάριση καθορίζει τα σχετικά με τη δημοσίευση. Σε κάθε περίπτωση, η περίληψη με την πρόσκληση των δανειστών δημοσιεύεται σε μία εφημερίδα της πρωτεύουσας και στο δελτίο δικαστικών δημοσιεύσεων.

Εντός της προθεσμίας της παρ. 1 ο εκκαθαριστής γνωστοποιεί με κάθε πρόσφορο μέσο την περίληψη της απόφασης και τη δήλωση αποδοχής του σε κάθε δανειστή που έχει εγγράψει υποθήκη ή προσημείωση υποθήκης ή έχει επιβάλει κατάσχεση σε ακίνητο της κληρονομίας ή έχει αποκτήσει ενέχυρο που είναι γραμμένο σε δημόσιο βιβλίο.

Der Abwickler veröffentlicht binnen eines (1) Monats nach Annahme seiner Bestellung in der Presse einen Auszug der Entscheidung und seine Erklärung über die Annahme der Bestellung, verbunden mit der Aufforderung an die Nachlassgläubiger, ihre Forderungen anzumelden und ihre Belege einzureichen.

Die die Abwicklung anordnende Entscheidung regelt die Einzelheiten der Veröffentlichung. In jedem Fall wird der Auszug mit der Aufforderung an die Gläubiger in einer Zeitung der Hauptstadt und im Bulletin für gerichtliche Bekanntmachungen veröffentlicht.

Innerhalb der Frist des Absatzes 1 teilt der Abwickler den Auszug der Entscheidung und seine Annahmeerklärung mit jedem geeigneten Mittel jedem Gläubiger mit, der eine Hypothek oder eine Sicherungshypothek eingetragen oder eine Pfändung an einem Nachlassgrundstück bewirkt oder ein in einem öffentlichen Buch eingetragenes Pfandrecht erworben hat.

Άρθρο 1898 — Αναγγελία δανειστών και απογραφή

Artikel 1898 — Anmeldung der Gläubiger und Inventar

Μέσα σε έξι (6) μήνες από την τελευταία δημοσίευση, που γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 1897, όποιος θεωρεί ότι διατηρεί απαίτηση κατά της κληρονομίας οφείλει να την αναγγείλει στον εκκαθαριστή και να υποβάλλει τα δικαιολογητικά στοιχεία. Η αναγγελία περιλαμβάνει την περιγραφή της απαίτησης και υπογράφεται από δικηγόρο, ο οποίος θεωρείται αντίκλητος του δανειστή.

Ο εκκαθαριστής, αφού επαληθεύσει τις απαιτήσεις των δανειστών που αναγγέλθηκαν, έχει υποχρέωση, μέσα σε τέσσερις (4) μήνες από την παρέλευση της προθεσμίας για αναγγελία, να ολοκληρώσει την απογραφή της κληρονομίας και να συντάξει έκθεση. Το δικαστήριο της κληρονομίας μπορεί να παρατείνει αυτή την προθεσμία για σπουδαίο λόγο.

Ο εκκαθαριστής έχει υποχρέωση να καταθέσει την έκθεση απογραφής στο δικαστήριο της κληρονομίας και να τη γνωστοποιήσει στον κληρονόμο, τους δανειστές του, εφόσον ζήτησαν την εκκαθάριση, και τους δανειστές της κληρονομίας που αναγγέλθηκαν. Καθένας που έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ασκήσει αντιρρήσεις κατά της έκθεσης απογραφής μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από τη γνωστοποίηση σε αυτόν της έκθεσης απογραφής.

Binnen sechs (6) Monaten nach der letzten Veröffentlichung nach Artikel 1897 hat derjenige, der eine Forderung gegen den Nachlass zu haben glaubt, diese beim Abwickler anzumelden und die Belege einzureichen. Die Anmeldung enthält die Beschreibung der Forderung und wird von einem Rechtsanwalt unterschrieben, der als Zustellungsbevollmächtigter des Gläubigers gilt.

Der Abwickler hat, nachdem er die angemeldeten Forderungen der Gläubiger geprüft hat, binnen vier (4) Monaten nach Ablauf der Anmeldefrist das Nachlassinventar fertigzustellen und einen Bericht zu erstellen. Das Nachlassgericht kann diese Frist aus wichtigem Grund verlängern.

Der Abwickler hat den Inventarbericht beim Nachlassgericht einzureichen und ihn dem Erben, dessen Gläubigern, soweit sie die Abwicklung beantragt haben, und den angemeldeten Nachlassgläubigern mitzuteilen. Jeder rechtlich Interessierte kann binnen zehn (10) Werktagen nach der ihm gegenüber erfolgten Mitteilung des Inventarberichts gegen diesen Einwendungen erheben.

Άρθρο 1899 — Έργο του εκκαθαριστή

Artikel 1899 — Aufgabe des Abwicklers

Ο εκκαθαριστής διοικεί την ομάδα της κληρονομίας και εισπράττει τις απαιτήσεις του κληρονομούμενου.

Εφόσον είναι αναγκαίο για την ικανοποίηση των δανειστών της κληρονομίας, ο εκκαθαριστής εκποιεί ορισμένα ή όλα τα αντικείμενα της κληρονομίας. Για την εκποίηση ακινήτων ή επιχείρησης ή δημόσιων χρεογράφων ή μετοχών ή ομολογιών ανώνυμων εταιρειών απαιτείται άδεια του δικαστηρίου της κληρονομίας. Τα ακίνητα εκποιούνται με πλειστηριασμό, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει διαφορετικά. Ακίνητο που λειτουργεί ως οικογενειακή στέγη καθώς και η επιχείρηση που περιλαμβάνεται στην κληρονομία εκποιούνται ύστερα από την εκποίηση των λοιπών αντικειμένων της κληρονομίας, εκτός αν πιθανολογείται κατά τη συνήθη πορεία των πραγμάτων ή τις ειδικές περιστάσεις ότι η αξία αυτών δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των δανειστών της κληρονομίας.

Κάθε χρηματικό ποσό που εισπράττεται κατατίθεται εντόκως σε ασφαλή τράπεζα.

Ο εκκαθαριστής ευθύνεται για κάθε αμέλεια.

Der Abwickler verwaltet die Nachlassmasse und zieht die Forderungen des Erblassers ein.

Soweit es zur Befriedigung der Nachlassgläubiger erforderlich ist, veräußert der Abwickler einzelne oder alle Nachlassgegenstände. Für die Veräußerung von Grundstücken, eines Unternehmens, von Staatsschuldverschreibungen, Aktien oder Schuldverschreibungen von Aktiengesellschaften ist die Genehmigung des Nachlassgerichts erforderlich. Grundstücke werden im Wege der Versteigerung veräußert, sofern das Gericht nichts anderes anordnet. Ein als Familienwohnung dienendes Grundstück sowie ein zum Nachlass gehö-

rendes Unternehmen werden erst nach der Veräußerung der übrigen Nachlassgegenstände veräußert, es sei denn, es ist nach dem gewöhnlichen Lauf der Dinge oder nach den besonderen Umständen wahrscheinlich, dass deren Wert zur Befriedigung der Nachlassgläubiger nicht ausreicht.

Jeder eingezogene Geldbetrag wird verzinslich bei einer sicheren Bank hinterlegt.

Der Abwickler haftet für jede Fahrlässigkeit.

Άρθρο 1900 — Αμοιβή εκκαθαριστή

Artikel 1900 — Vergütung des Abwicklers

Ο εκκαθαριστής έχει δικαίωμα να λάβει από την κληρονομία ανάλογη αμοιβή, η οποία ορίζεται από το δικαστήριο της κληρονομίας. Κάθε δαπάνη, η οποία είναι αναγκαία για την επιχείρηση συγκεκριμένης πράξης εκκαθάρισης, προκαταβάλλεται στον εκκαθαριστή από αυτόν που ζήτησε την εκκαθάριση. Αν η κληρονομία δεν επαρκεί, οι κληρονόμοι ευθύνονται και με την ατομική τους περιουσία για την καταβολή της αμοιβής και των δαπανών στον εκκαθαριστή. Το δικαστήριο ακούει προηγουμένως τους κληρονόμους, αν αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο.

Der Abwickler ist berechtigt, aus dem Nachlass eine angemessene Vergütung zu erhalten, die vom Nachlassgericht festgesetzt wird. Jede Aufwendung, die zur Vornahme einer bestimmten Abwicklungshandlung erforderlich ist, wird dem Abwickler von demjenigen vorgeschossen, der die Abwicklung beantragt hat. Reicht der Nachlass nicht aus, so haften die Erben auch mit ihrem Eigenvermögen für die Zahlung der Vergütung und der Aufwendungen an den Abwickler. Das Gericht hört zuvor die Erben an, sofern dies nicht unmöglich oder besonders schwierig ist.

Άρθρο 1901 — Επάρκεια του προϊόντος εκκαθάρισης

Artikel 1901 — Ausreichen des Abwicklungserlöses

Ο εκκαθαριστής διανέμει το προϊόν της εκκαθάρισης, αν αυτό επαρκεί για την ικανοποίηση των απαιτήσεων των δανειστών που αναγγέθηκαν, αφού προηγουμένως αφαιρέσει τα έξοδα της εκκαθάρισης, περιλαμβανομένης της αμοιβής του.

Der Abwickler verteilt den Abwicklungserlös, wenn dieser zur Befriedigung der Forderungen der angemeldeten Gläubiger ausreicht, nachdem er zuvor die Kosten der Abwicklung einschließlich seiner Vergütung abgezogen hat.

Άρθρο 1902 — Ανεπάρκεια του προϊόντος εκκαθάρισης

Artikel 1902 — Unzulänglichkeit des Abwicklungserlöses

Αν το προϊόν της εκκαθάρισης δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των δανειστών που αναγγέθηκαν, ο εκκαθαριστής έχει υποχρέωση, πριν εξοφλήσει οποιονδήποτε από αυτούς, να συντάξει πίνακα κατάταξης σύμφωνα με τον νόμο. Περισσότεροι δανειστές της ίδιας κατηγορίας κατατάσσονται σύμμετρα, χωρίς να θίγονται τα προνόμια που αποκτήθηκαν κατά τον νόμο ή οι υποθήκες που είχαν εγγραφεί και τα ενέχυρα που είχαν συσταθεί πριν από την απόφαση που διέταξε την εκκαθάριση της κληρονομίας. Απαιτήσεις υπό αίρεση ή αμφίβολες κατατάσσονται τυχαία.

Ο εκκαθαριστής καταθέτει τον πίνακα στη γραμματεία του δικαστηρίου της κληρονομίας και τον γνωστοποιεί, μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την κατάθεση, με κάθε πρόσφορο μέσο στον κληρονόμο και τους δανειστές που αναγγέθηκαν. Μέσα σε δέκα (10) εργάσιμες ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας, κάθε δανειστής, ο οποίος είχε αναγγείλει τις απαιτήσεις του, μπορεί να ανακόψει τον πίνακα ενώπιον του ίδιου δικαστηρίου.

Αν δεν ασκήθηκε ανακοπή κατά του πίνακα κατάταξης, ο εκκαθαριστής διανέμει αμέσως το προϊόν της εκκαθάρισης. Σε αντίθετη περίπτωση, ο εκκαθαριστής δεν μπορεί να ικανοποιήσει τους δανειστές των οποίων η κατάταξη προσβάλλεται με την ανακοπή.

Reicht der Abwicklungserlös zur Befriedigung der angemeldeten Gläubiger nicht aus, so hat der Abwickler, bevor er einen von ihnen befriedigt, einen Rangordnungsplan nach Maßgabe des Gesetzes zu erstellen. Mehrere Gläubiger derselben Klasse werden anteilig eingeordnet, ohne dass die gesetzlich erworbenen Vorrechte oder die vor der die Abwicklung des Nachlasses anordnenden Entscheidung eingetragenen Hypotheken und bestellten Pfandrechte beeinträchtigt werden. Bedingte oder zweifelhafte Forderungen werden vorläufig eingeordnet.

Der Abwickler reicht den Plan bei der Geschäftsstelle des Nachlassgerichts ein und teilt ihn binnen fünf (5) Werktagen nach der Einreichung mit jedem geeigneten Mittel dem Erben und den angemeldeten Gläubigern

mit. Binnen zehn (10) Werktagen nach Ablauf der Frist kann jeder Gläubiger, der seine Forderungen angemeldet hatte, gegen den Plan bei demselben Gericht Widerspruch erheben.

Wurde gegen den Rangordnungsplan kein Widerspruch erhoben, so verteilt der Abwickler den Abwicklungserlös unverzüglich. Andernfalls darf der Abwickler diejenigen Gläubiger nicht befriedigen, deren Einordnung mit dem Widerspruch angefochten wird.

Άρθρο 1903 — Πέρασ εκκαθάρισης

Artikel 1903 — Abschluss der Abwicklung

Μέσα σε έναν (1) μήνα από την πληρωμή των δανειστών που αναγγέλθηκαν, ο εκκαθαριστής οφείλει να δηλώσει στο δικαστήριο της κληρονομίας το πέρας της εκκαθάρισης και, εφόσον έχει απομείνει κληρονομική περιουσία, την αποδίδει στους κληρονόμους ανάλογα με τις κληρονομικές τους μερίδες. Ο εκκαθαριστής έχει δικαίωμα επίσχεσης μέχρι την καταβολή της αμοιβής του και των δαπανών.

Μετά το πέρας της εκκαθάρισης ο κληρονόμος και κάθε δανειστής της κληρονομίας που είχε αναγγελθεί δικαιούνται να ζητήσουν από τον εκκαθαριστή λογοδοσία. Η αξίωση παραγράφεται μέσα σε έξι (6) μήνες από το πέρας της εκκαθάρισης.

Δανειστές που δεν αναγγέλθηκαν ικανοποιούνται, μετά το πέρας της εκκαθάρισης, μόνο στις περιπτώσεις που ο κληρονόμος ευθύνεται και με την ατομική του περιουσία.

Binnen eines (1) Monats nach der Befriedigung der angemeldeten Gläubiger hat der Abwickler dem Nachlassgericht den Abschluss der Abwicklung anzuzeigen und ein etwa verbliebenes Nachlassvermögen den Erben entsprechend ihren Erbteilen herauszugeben. Der Abwickler hat ein Zurückbehaltungsrecht bis zur Zahlung seiner Vergütung und der Aufwendungen.

Nach Abschluss der Abwicklung sind der Erbe und jeder angemeldete Nachlassgläubiger berechtigt, vom Abwickler Rechnungslegung zu verlangen. Der Anspruch verjährt binnen sechs (6) Monaten nach Abschluss der Abwicklung.

Nicht angemeldete Gläubiger werden nach Abschluss der Abwicklung nur in den Fällen befriedigt, in denen der Erbe auch mit seinem Eigenvermögen haftet.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ — ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟ ΚΑΤΑΠΙΣΤΕΥΜΑ

FÜNFZEHNTES KAPITEL — ERBRECHTLICHE NACHERBSCHAFT (KATAPISTEVMA)

Άρθρο 1904 — Έννοια

Artikel 1904 — Begriff

Ο διαθέτης μπορεί να υποχρεώσει τον κληρονόμο να παραδώσει έπειτα από ορισμένο γεγονός ή χρονικό σημείο την κληρονομία που απέκτησε ή ποσοστό της σε άλλον (καταπιστευματοδόχο).

Τέτοια υποχρέωση δεν μπορεί να επιβληθεί στον καταπιστευματοδόχο.

Der Erblasser kann den Erben verpflichten, den erworbenen Nachlass oder eine Quote davon nach einem bestimmten Ereignis oder Zeitpunkt an einen anderen (Nacherben) herauszugeben.

Eine solche Verpflichtung kann dem Nacherben nicht auferlegt werden.

Άρθρο 1905 — Εγκατάσταση προσώπου που δεν είχε ακόμη συλληφθεί

Artikel 1905 — Einsetzung einer noch nicht gezeugten Person

Με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 1711, αν ο διαθέτης εγκατέστησε κληρονόμο πρόσωπο που δεν είχε ακόμη συλληφθεί κατά τον θάνατό του, ο εγκατάστατος θεωρείται καταπιστευματοδόχος.

Το ίδιο ισχύει και αν εγκαταστάθηκε κληρονόμος νομικό πρόσωπο που δεν είχε ακόμη συσταθεί κατά τον θάνατο του διαθέτη.

Vorbehaltlich des Artikels 1711 Satz 2 gilt der Eingesetzte als Nacherbe, wenn der Erblasser eine Person zum Erben eingesetzt hat, die bei seinem Tod noch nicht gezeugt war.

Dasselbe gilt, wenn eine juristische Person zum Erben eingesetzt wurde, die zur Zeit des Todes des Erblassers noch nicht gegründet war.

Άρθρο 1906 — Εγκατάσταση με αναβλητική αίρεση ή προθεσμία

Artikel 1906 — Einsetzung unter aufschiebender Bedingung oder Befristung

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κάποιον κληρονόμο με αναβλητική αίρεση ή προθεσμία που δεν είχε πληρωθεί κατά τον θάνατο του διαθέτη, ο εγκαταστάτος θεωρείται καταπιστευματοδόχος.

Το ίδιο ισχύει και αν ο προσδιορισμός του εγκαταστάτου εξαρτάται από γεγονός που επέρχεται μετά τον θάνατο του διαθέτη.

Hat der Erblasser jemanden unter einer aufschiebenden Bedingung oder Befristung zum Erben eingesetzt, die zur Zeit des Todes des Erblassers noch nicht eingetreten war, so gilt der Eingesetzte als Nacherbe.

Dasselbe gilt, wenn die Bestimmung des Eingesetzten von einem Ereignis abhängt, das nach dem Tod des Erblassers eintritt.

Άρθρο 1907 — Εγκατάσταση με διαλυτική αίρεση ή προθεσμία

Artikel 1907 — Einsetzung unter auflösender Bedingung oder Befristung

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κάποιον κληρονόμο με διαλυτική αίρεση ή προθεσμία, χωρίς να ορίσει τον καταπιστευματοδόχο, θεωρείται καταπιστευματοδόχος το πρόσωπο που θα κληρονομούσε τον διαθέτη εξ αδιαθέτου, αν ο διαθέτης απεβίωνε κατά την πλήρωση της αίρεσης ή προθεσμίας.

Hat der Erblasser jemanden unter einer auflösenden Bedingung oder Befristung zum Erben eingesetzt, ohne den Nacherben zu bestimmen, so gilt als Nacherbe diejenige Person, die den Erblasser gesetzlich beerben würde, wenn der Erblasser bei Eintritt der Bedingung oder der Frist verstorben wäre.

Άρθρο 1908 — Απαγόρευση εκποίησης ή διάθεσης

Artikel 1908 — Verbot der Veräußerung oder Verfügung

Αν ο διαθέτης απαγόρευσε στον κληρονόμο την εκποίηση της κληρονομίας ή τη διάθεσή της με διάταξη τελευταίας βούλησης, σε περίπτωση αμφιβολίας οι εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του κληρονόμου θεωρούνται καταπιστευματοδόχοι.

Hat der Erblasser dem Erben die Veräußerung des Nachlasses oder die Verfügung über ihn durch Verfügung von Todes wegen untersagt, so gelten im Zweifel die gesetzlichen Erben des Erben als Nacherben.

Άρθρο 1909 — Απαγόρευση εκποίησης ή διάθεσης με ορισμό του ωφελούμενου προσώπου

Artikel 1909 — Veräußerungs- oder Verfügungsverbot mit Bestimmung der begünstigten Person

Αν ο διαθέτης απαγόρευσε στον κληρονόμο την εκποίηση της κληρονομίας ή τη διάθεσή της με διάταξη τελευταίας βούλησης και συγχρόνως προσδιόρισε το πρόσωπο για χάρη του οποίου έταξε την απαγόρευση, σε περίπτωση αμφιβολίας το πρόσωπο που προσδιορίσθηκε με αυτόν τον τρόπο θεωρείται καταπιστευματοδόχος.

Hat der Erblasser dem Erben die Veräußerung des Nachlasses oder die Verfügung über ihn durch Verfügung von Todes wegen untersagt und zugleich die Person bestimmt, zu deren Gunsten er das Verbot angeordnet hat, so gilt im Zweifel die auf diese Weise bestimmte Person als Nacherbe.

Άρθρο 1910 — Οικογενειακό καταπίστευμα

Artikel 1910 — Familien-Nacherbschaft

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κληρονόμο και όρισε η κληρονομία ή ποσοστό της να διατηρηθεί στην οικογένειά του, με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 1906 θεωρούνται σε περίπτωση αμφιβολίας καταπιστευματοδόχοι μετά τον θάνατο του εγκαταστάτου όλα τα πρόσωπα που θα κληρονομούσαν εξ αδιαθέτου τον διαθέτη, αν απεβίωνε κατά τον θάνατο του εγκαταστάτου.

Για άλλους απώτερους συγγενείς του διαθέτη δεν ισχύει το οικογενειακό καταπίστευμα.

Hat der Erblasser einen Erben eingesetzt und angeordnet, dass der Nachlass oder eine Quote davon in seiner Familie erhalten bleiben soll, so gelten – vorbehaltlich des Artikels 1906 Absatz 2 – im Zweifel als Nacherben nach dem Tod des Eingesetzten alle Personen, die den Erblasser gesetzlich beerben würden, wenn er zur Zeit des Todes des Eingesetzten verstorben wäre.

Für andere entferntere Verwandte des Erblassers gilt die Familien-Nacherbschaft nicht.

Άρθρο 1911 — Όρος διατήρησης της κληρονομίας στην οικογένεια του κληρονόμου

Artikel 1911 — Anordnung der Erhaltung des Nachlasses in der Familie des Erben

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε κληρονόμο και όρισε η κληρονομία ή ποσοστό της να διατηρηθεί στην οικογένεια του κληρονόμου, με την επιφύλαξη της παρ. 2 του άρθρου 1904 θεωρούνται σε περίπτωση αμφιβολίας καταπιστευματοδόχοι μετά τον θάνατο του εγκαταστάτου όλα τα πρόσωπα που θα τον κληρονομούσαν εξ αδιαθέτου.

Για άλλους απώτερους συγγενείς του κληρονόμου δεν ισχύει το οικογενειακό καταπίστευμα.

Hat der Erblasser einen Erben eingesetzt und angeordnet, dass der Nachlass oder eine Quote davon in der Familie des Erben erhalten bleiben soll, so gelten – vorbehaltlich des Artikels 1904 Absatz 2 – im Zweifel als Nacherben nach dem Tod des Eingesetzten alle Personen, die diesen gesetzlich beerben würden.

Für andere entferntere Verwandte des Erben gilt die Familien-Nacherbschaft nicht.

Άρθρο 1912 — Ειδική περίπτωση βεβαρημένου

Artikel 1912 — Sonderfall des Beschwerten

Στις περιπτώσεις των άρθρων 1905 και 1919, ωστόσο γίνει η επαγωγή της κληρονομίας στον καταπιστευματοδόχο, χωρεί ως προς τη μερίδα του η εξ αδιαθέτου διαδοχή.

In den Fällen der Artikel 1905 und 1919 tritt bis zum Anfall der Erbschaft an den Nacherben hinsichtlich seines Erbteils die gesetzliche Erbfolge ein.

Άρθρο 1913 — Σιωπηρή υποκατάσταση

Artikel 1913 — Stillschweigende Ersatzerbeinsetzung

Όποιος εγκαταστάθηκε ως καταπιστευματοδόχος, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι έχει ορισθεί και ως υποκατάστατος του κληρονόμου.

Wer als Nacherbe eingesetzt ist, gilt im Zweifel auch als Ersatzerbe des Erben bestimmt.

Άρθρο 1914 — Άτεκνος κατιών

Artikel 1914 — Kinderloser Abkömmling

Αν ο διαθέτης εγκατέστησε καταπιστευματοδόχο για την περίπτωση θανάτου του κατιόντος του, ο οποίος κατά τη σύνταξη της διαθήκης ήταν άτεκνος, ο καταπιστευματοδόχος θεωρείται ότι εγκαταστάθηκε για την περίπτωση που ο κατιών θα απεβίωνε άτεκνος.

Hat der Erblasser einen Nacherben für den Fall des Todes seines Abkömmlings eingesetzt, der zur Zeit der Testamentserrichtung kinderlos war, so gilt der Nacherbe als für den Fall eingesetzt, dass der Abkömmling kinderlos versterben würde.

Άρθρο 1915 — Έκταση καταπιστεύματος

Artikel 1915 — Umfang der Nacherbschaft

Το δικαίωμα του καταπιστευματοδόχου σε περίπτωση αμφιβολίας εκτείνεται και στη μερίδα που απέκτησε ο κληρονόμος από την έκπτωση κάποιου συγκληρονόμου. Σε περίπτωση αμφιβολίας δεν περιλαμβάνει και το εξάιρετο που καταλείφθηκε στον κληρονόμο.

Das Recht des Nacherben erstreckt sich im Zweifel auch auf den Erbteil, den der Erbe durch den Wegfall eines Miterben erworben hat. Im Zweifel umfasst es nicht den dem Erben hinterlassenen Voraus.

Άρθρο 1916 — Χρόνος επαγωγής

Artikel 1916 — Zeitpunkt des Anfalls

Η επαγωγή της κληρονομίας στον καταπιστευματοδόχο επέρχεται μόλις αποβιώσει ο κληρονόμος, αν ο διαθέτης δεν έταξε κάποιο άλλο γεγονός ή χρονικό σημείο.

Στις περιπτώσεις του άρθρου 1905, η επαγωγή επέρχεται με τον τοκετό ή τη σύσταση του νομικού προσώπου.

Σε κάθε περίπτωση, η επαγωγή στον καταπιστευματοδόχο ματαιώνεται, αν παρέλθουν τριάντα (30) έτη από τον θάνατο του διαθέτη.

Der Anfall der Erbschaft an den Nacherben tritt mit dem Tod des Erben ein, sofern der Erblasser kein anderes Ereignis oder keinen anderen Zeitpunkt bestimmt hat.

In den Fällen des Artikels 1905 tritt der Anfall mit der Geburt oder der Gründung der juristischen Person ein.

In jedem Fall wird der Anfall an den Nacherben vereitelt, wenn seit dem Tod des Erblassers dreißig (30) Jahre verstrichen sind.

Άρθρο 1917 — Ύπαρξη του τιμώμενου προσώπου

Artikel 1917 — Vorhandensein der bedachten Person

Καταπιστευματοδόχος μπορεί να είναι μόνο όποιος ζει ή τουλάχιστον έχει συλληφθεί κατά τον χρόνο που επάγεται σε αυτόν η κληρονομία.

Αν ο καταπιστευματοδόχος δεν ζει ή δεν έχει συλληφθεί κατά τον χρόνο αυτό, εφόσον ο διαθέτης δεν όρισε διαφορετικά, η κληρονομία παραμένει στον κληρονόμο.

Nacherbe kann nur sein, wer im Zeitpunkt des Anfalls der Erbschaft an ihn lebt oder zumindest gezeugt ist.

Lebt der Nacherbe zu diesem Zeitpunkt nicht oder ist er nicht gezeugt, so verbleibt der Nachlass beim Erben, sofern der Erblasser nichts anderes bestimmt hat.

Άρθρο 1918 — Δικαιώματα βεβαρημένου

Artikel 1918 — Rechte des Beschwerden

Όσότου γίνει η επαγωγή στον καταπιστευματοδόχο, ο κληρονόμος ασκεί τις κληρονομικές αγωγές και διαχειρίζεται την κληρονομία· απέναντι στον καταπιστευματοδόχο ευθύνεται για όση επιμέλεια δείχνει στις δικές του υποθέσεις.

Διάθεση των αντικειμένων της κληρονομίας, αν ο διαθέτης δεν όρισε διαφορετικά, συγχωρείται μόνο όταν επιβάλλεται από τους κανόνες της τακτικής διαχείρισης ή έδωσε τη συναίνεσή του ο καταπιστευματοδόχος ή στην περίπτωση του άρθρου 1920. Κάθε άλλη διάθεση καθίσταται άκυρη μόλις επέλθει η επαγωγή στον καταπιστευματοδόχο.

Bis zum Anfall an den Nacherben macht der Erbe die erbrechtlichen Klagen geltend und verwaltet den Nachlass; dem Nacherben gegenüber haftet er für diejenige Sorgfalt, die er in eigenen Angelegenheiten anzuwenden pflegt.

Eine Verfügung über die Nachlassgegenstände ist, sofern der Erblasser nichts anderes bestimmt hat, nur zulässig, wenn sie nach den Regeln ordnungsgemäßer Verwaltung geboten ist oder der Nacherbe seine Zustimmung erteilt hat oder im Fall des Artikels 1920. Jede andere Verfügung wird mit dem Anfall an den Nacherben unwirksam.

Άρθρο 1919 — Δαπάνες

Artikel 1919 — Verwendungen

Όσότου γίνει η επαγωγή στον καταπιστευματοδόχο, ο κληρονόμος βαρύνεται μόνο με τις αναγκαίες δαπάνες και με τις δαπάνες για την παραγωγή καρπών, καθώς και με τα τακτικά βάρη των κληρονομιών αντικειμένων. Κάθε άλλη δαπάνη κρίνεται κατά τις διατάξεις για τη διοίκηση αλλοτρίων.

Bis zum Anfall an den Nacherben trägt der Erbe nur die notwendigen Verwendungen und die Verwendungen zur Gewinnung von Früchten sowie die gewöhnlichen Lasten der Nachlassgegenstände. Jede andere Verwendung beurteilt sich nach den Vorschriften über die Geschäftsführung ohne Auftrag.

Άρθρο 1920 — Αποκατάσταση του υπολοίπου

Artikel 1920 — Herausgabe des Überrests

Αν ο καταπιστευματοδόχος εγκαταστάθηκε σε ό,τι βρεθεί στην κληρονομία κατά τον χρόνο της επαγωγής σε αυτόν, ή αν ο διαθέτης επέτρεψε ελεύθερη διαχείριση στον κληρονόμο, αυτός έχει δικαίωμα να διαθέτει τα

κληρονομιάς αντικείμενα.

Ist der Nacherbe auf dasjenige eingesetzt, was sich im Zeitpunkt des Anfalls an ihn im Nachlass vorfindet, oder hat der Erblasser dem Erben die freie Verwaltung gestattet, so ist dieser berechtigt, über die Nachlassgegenstände zu verfügen.

Άρθρο 1921 — Αποδοχή ή αποποίηση του καταπιστεύματος

Artikel 1921 — Annahme oder Ausschlagung der Nacherbschaft

Μόλις γίνει η επαγωγή της κληρονομιάς στον καταπιστευματοδόχο, αυτός δικαιούται να αποδεχθεί ή να αποποιηθεί την κληρονομία κατά τις διατάξεις για την αποδοχή ή την αποποίησή της.

Sobald die Erbschaft dem Nacherben anfällt, ist dieser berechtigt, sie nach den Vorschriften über die Annahme oder Ausschlagung der Erbschaft anzunehmen oder auszuschlagen.

Άρθρο 1922 — Αποκατάσταση και αποτέλεσμα

Artikel 1922 — Herausgabe und Wirkung

Μόλις επέλθει η επαγωγή της κληρονομιάς στον καταπιστευματοδόχο, ο κληρονόμος παύει να είναι κληρονόμος και έχει υποχρέωση να παραδώσει την κληρονομία στην κατάσταση που θα βρισκόταν ύστερα από τακτική διαχείριση, εκτός από τους καρπούς που έχουν παραχθεί έως την επαγωγή. Ο καταπιστευματοδόχος έχει δικαίωμα να ζητήσει λογοδοσία.

Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που αποσβέσθηκαν με σύγχυση αναβιώνουν αυτοδικαίως.

Sobald der Anfall der Erbschaft an den Nacherben eintritt, hört der Erbe auf, Erbe zu sein, und ist verpflichtet, den Nachlass in dem Zustand herauszugeben, in dem er sich bei ordnungsgemäßer Verwaltung befinden würde, mit Ausnahme der bis zum Anfall gezogenen Früchte. Der Nacherbe ist berechtigt, Rechnungslegung zu verlangen.

Die durch Konfusion erloschenen Rechte und Verbindlichkeiten leben von Rechts wegen wieder auf.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ — ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΤΗΡΙΟ

SECHZEHNTES KAPITEL — ERBSCHHEIN

Άρθρο 1923 — Έννοια

Artikel 1923 — Begriff

Το δικαστήριο της κληρονομιάς, ύστερα από αίτηση του κληρονόμου, του καταπιστευματοδόχου, του κληροδόχου, ή του εκτελεστή διαθήκης, δυνάμει απόφασης ή πράξης του, παρέχει πιστοποιητικό για το κληρονομικό του δικαίωμα και για τη μερίδα που του αναλογεί (κληρονομητήριο).

Das Nachlassgericht erteilt auf Antrag des Erben, des Nacherben, des Vermächtnisnehmers oder des Testamentsvollstreckers durch Entscheidung oder Verfügung eine Bescheinigung über dessen Erbrecht und über den ihm zustehenden Erbteil (Erbschein).

Άρθρο 1924 — Περιεχόμενο της αίτησης

Artikel 1924 — Inhalt des Antrags

Εκείνος που ζητεί κληρονομητήριο οφείλει να αναφέρει στην αίτηση: 1. τη χρονολογία του θανάτου του κληρονομούμενου· 2. τη διάταξη τελευταίας βούλησης και το περιεχόμενό της ή τη συγγενική σχέση, στην οποία στηρίζει το κληρονομικό του δικαίωμα· 3. ότι δεν υπάρχουν άλλα πρόσωπα, που να αποκλείουν ή να περιορίζουν το κληρονομικό του δικαίωμα ή ότι εκείνα που υπήρχαν εξέπεσαν, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο εξέπεσαν· 4. αν υπάρχουν άλλες διατάξεις τελευταίας βούλησης και το περιεχόμενό τους· 5. αν εκκρεμεί δίκη για το κληρονομικό δικαίωμα.

Wer einen Erbschein beantragt, hat im Antrag anzugeben: 1. das Datum des Todes des Erblassers; 2. die Verfügung von Todes wegen und deren Inhalt oder das Verwandtschaftsverhältnis, auf das er sein Erbrecht stützt; 3. dass keine anderen Personen vorhanden sind, die sein Erbrecht ausschließen oder beschränken,

oder dass die vorhandenen weggefallen sind, sowie die Art ihres Wegfalls; 4. ob andere Verfügungen von Todes wegen vorhanden sind und deren Inhalt; 5. ob ein Rechtsstreit über das Erbrecht anhängig ist.

Άρθρο 1925 — Απόδειξη

Artikel 1925 — Nachweis

Εκείνος που υποβάλλει την αίτηση αποδεικνύει με δημόσια έγγραφα την ακρίβεια όσων αναφέρονται στο άρθρο 1924. Αν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο να προσκομισθεί δημόσιο έγγραφο, ο αρμόδιος να εκδώσει το κληρονομητήριο μπορεί να αξιολογήσει και κάθε άλλο προσκομισθέν έγγραφο. Όταν το κληρονομητήριο εκδίδεται με βάση απόφαση, ο δικαστής μπορεί στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου να υποχρεώσει συγχρόνως αυτόν που υπέβαλε την αίτηση να βεβαιώσει ενόρκως ότι δεν γνωρίζει κανένα γεγονός αντίθετο με τις δηλώσεις του, ενώ κατά τα λοιπά εφαρμόζεται και το άρθρο 744 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Der Antragsteller weist die Richtigkeit der in Artikel 1924 genannten Angaben durch öffentliche Urkunden nach. Ist die Vorlage einer öffentlichen Urkunde unmöglich oder besonders schwierig, so kann die für die Erteilung des Erbscheins zuständige Stelle auch jede andere vorgelegte Urkunde würdigen. Wird der Erbschein aufgrund einer Entscheidung erteilt, so kann der Richter im Fall des Satzes 2 den Antragsteller zugleich verpflichten, eidlich zu versichern, dass ihm keine seinen Angaben widersprechende Tatsache bekannt ist; im Übrigen findet auch Artikel 744 der Zivilprozessordnung Anwendung.

Άρθρο 1926 — Αυτεπάγγελτη έρευνα

Artikel 1926 — Ermittlung von Amts wegen

Ο αρμόδιος να εκδώσει το κληρονομητήριο έχει δικαίωμα να ερευνήσει με κάθε τρόπο, προκειμένου να εξακριβώσει τις δηλώσεις του αιτούντος το κληρονομητήριο, και ιδίως να διατάξει τη δημοσίευση της αίτησης καθορίζοντας και τον τρόπο δημοσίευσής της. Έχει επίσης δικαίωμα να καλέσει για να ακουσθούν πρόσωπα που είναι πιθανό να αξιώνουν κληρονομικά δικαιώματα και ιδίως πρόσωπα τα οποία θα ήταν κληρονόμοι, αν τυχόν ήταν άκυρη η διάταξη της τελευταίας βούλησης ή πρόσωπα τα οποία εμπλέκονται σε δίκη που εκκρεμεί για το ίδιο κληρονομικό δικαίωμα.

Όταν ζητείται κοινό κληρονομητήριο ή κληρονομητήριο από τον μοναδικό κληρονόμο και στη διάταξη τελευταίας βούλησης διαπιστώνονται επουσιώδεις ασάφειες ή πρόδηλα σφάλματα, που δεν αλλοιώνουν τη βούληση του κληρονομουμένου, εφόσον κανείς τιμώμενος δεν προβάλλει αντιρρήσεις, ο αρμόδιος να εκδώσει κληρονομητήριο μπορεί να το εκδώσει.

Die für die Erteilung des Erbscheins zuständige Stelle ist berechtigt, in jeder Weise zu ermitteln, um die Angaben des Erbscheinsantragstellers zu überprüfen, und insbesondere die Veröffentlichung des Antrags anzuordnen und dabei auch die Art der Veröffentlichung zu bestimmen. Sie ist ferner berechtigt, Personen zur Anhörung zu laden, die voraussichtlich Erbrechte geltend machen, insbesondere Personen, die Erben wären, wenn die Verfügung von Todes wegen nichtig sein sollte, oder Personen, die in einen anhängigen Rechtsstreit über dasselbe Erbrecht verwickelt sind.

Wird ein gemeinschaftlicher Erbschein oder ein Erbschein durch den Alleinerben beantragt und werden in der Verfügung von Todes wegen unwesentliche Unklarheiten oder offensichtliche Fehler festgestellt, die den Willen des Erblassers nicht verfälschen, so kann die für die Erteilung des Erbscheins zuständige Stelle diesen erteilen, sofern kein Bedachter Einwendungen erhebt.

Άρθρο 1927 — Περισσότεροι κληρονόμοι

Artikel 1927 — Mehrere Erben

Αν υπάρχουν περισσότεροι κληρονόμοι, με αίτηση οποιουδήποτε από αυτούς παρέχεται κοινό κληρονομητήριο. Στην περίπτωση αυτή, εκείνος που το ζητεί πρέπει να αναφέρει τα ονόματα και τις μερίδες όλων των κληρονόμων, καθώς και ότι αυτοί αποδέχθηκαν την κληρονομία και ακόμη να αποδείξει τις δηλώσεις του αυτές.

Επιτρέπεται η έκδοση ενιαίου κληρονομητηρίου για διαδοχικές κληρονομικές διαδοχές (πολλαπλό κληρονομητήριο).

Sind mehrere Erben vorhanden, so wird auf Antrag eines jeden von ihnen ein gemeinschaftlicher Erbschein erteilt. In diesem Fall hat der Antragsteller die Namen und die Erbteile aller Erben anzugeben sowie den Umstand, dass diese die Erbschaft angenommen haben, und diese Angaben ferner nachzuweisen.

Die Erteilung eines einheitlichen Erbscheins für aufeinanderfolgende Erbfolgen ist zulässig (mehrfacher Erbschein).

Άρθρο 1928 — Περιεχόμενο του κληρονομητηρίου

Artikel 1928 — Inhalt des Erbscheins

Το κληρονομητήριο παρέχεται μόνο αν κριθεί ότι έχουν αποδειχθεί όσα αναφέρονται στην αίτηση. Με την επιφύλαξη του τρίτου και τέταρτου εδαφίου του άρθρου 1763, για την έκδοση κληρονομητηρίου αρκεί η δημοσίευση της ιδιόγραφης διαθήκης.

Το κληρονομητήριο αναγράφει τον κληρονόμο και, αν υπάρχουν περισσότεροι, την κληρονομική μερίδα καθενός, τον καταπιστευματοδόχο, τον εκτελεστή της διαθήκης και τους όρους με τους οποίους αυτός διορίζεται, καθώς και τις κληροδοσίες και τους τρόπους.

Der Erbschein wird nur erteilt, wenn die im Antrag gemachten Angaben als bewiesen erachtet werden. Vorbehaltlich der Sätze 3 und 4 des Artikels 1763 genügt für die Erteilung des Erbscheins die Veröffentlichung des eigenhändigen Testaments.

Der Erbschein weist den Erben aus und, wenn mehrere vorhanden sind, den Erbteil eines jeden, den Nacherben, den Testamentsvollstrecker und die Bedingungen seiner Ernennung sowie die Vermächtnisse und die Auflagen.

Άρθρο 1929 — Τεκμήριο κληρονομικής ιδιότητας

Artikel 1929 — Vermutung der Erbenstellung

Αυτός που στο κληρονομητήριο κατονομάζεται κληρονόμος, καταπιστευματοδόχος, κληροδόχος ή εκτελεστής διαθήκης τεκμαίρεται ότι έχει το κληρονομικό δικαίωμα που αναφέρεται σε αυτό και ότι δεν περιορίζεται από άλλες διατάξεις, εκτός από εκείνες που αναγράφονται στο κληρονομητήριο.

Wer im Erbschein als Erbe, Nacherbe, Vermächtnisnehmer oder Testamentsvollstrecker bezeichnet ist, für den wird vermutet, dass ihm das darin angegebene Erbrecht zusteht und dass er nicht durch andere als die im Erbschein angegebenen Anordnungen beschränkt ist.

Άρθρο 1930 — Ισχύς των δικαιπραξιών

Artikel 1930 — Wirksamkeit der Rechtsgeschäfte

Κάθε δικαιοπραξία αυτού που αναγράφεται στο κληρονομητήριο ως κληρονόμος, καταπιστευματοδόχος, κληροδόχος ή εκτελεστής διαθήκης με τρίτον ή του τρίτου έναντι των προσώπων αυτών ισχύει υπέρ του τρίτου, σε όση έκταση υπάρχει το τεκμήριο του άρθρου 1929, εκτός αν ο τρίτος γνώριζε την ανακρίβεια του κληρονομητηρίου, ή την υποβολή αίτησης για αφαίρεση ή κήρυξη ανισχύρου του πιστοποιητικού, ή τη δικαστική του ανάκληση ή τροποποίηση.

Jedes Rechtsgeschäft desjenigen, der im Erbschein als Erbe, Nacherbe, Vermächtnisnehmer oder Testamentsvollstrecker ausgewiesen ist, mit einem Dritten oder des Dritten gegenüber diesen Personen ist zugunsten des Dritten wirksam, soweit die Vermutung des Artikels 1929 reicht, es sei denn, der Dritte kannte die Unrichtigkeit des Erbscheins oder die Stellung eines Antrags auf Einziehung oder Kraftloserklärung der Bescheinigung oder deren gerichtliche Zurücknahme oder Änderung.

Άρθρο 1931 — Ανακριβές κληρονομητήριο

Artikel 1931 — Unrichtiger Erbschein

Ο πραγματικός κληρονόμος ή ο εκτελεστής της διαθήκης μπορεί να απαιτήσει από εκείνον που κατέχει ανακριβές κληρονομητήριο, να το παραδώσει στο δικαστήριο της κληρονομίας.

Όποιος κατέχει ανακριβές κληρονομητήριο οφείλει να παράσχει στον πραγματικό κληρονόμο πληροφορίες για την κατάσταση της κληρονομίας και την τύχη των αντικειμένων της.

Der wirkliche Erbe oder der Testamentsvollstrecker kann von demjenigen, der einen unrichtigen Erbschein besitzt, dessen Herausgabe an das Nachlassgericht verlangen.

Wer einen unrichtigen Erbschein besitzt, ist verpflichtet, dem wirklichen Erben Auskunft über den Bestand des Nachlasses und den Verbleib der Nachlassgegenstände zu erteilen.

Άρθρο 1932 — Αφαίρεση ή ακύρωση του κληρονομητηρίου

Artikel 1932 — Einziehung oder Kraftloserklärung des Erbscheins

Αν το κληρονομητήριο που χορηγήθηκε είναι ανακριβές, το δικαστήριο της κληρονομιάς διατάσσει την αφαίρεσή του με αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον. Με την αφαίρεση το κληρονομητήριο παύει να ισχύει.

Αν η αφαίρεση του κληρονομητηρίου δεν είναι αμέσως δυνατή, το δικαστήριο το κηρύσσει με απόφασή του ανίσχυρο. Περίληψη της απόφασης δημοσιεύεται στον τύπο σύμφωνα με όσα καθορίζονται στην απόφαση. Η περίληψη καταχωρίζεται σε κάθε περίπτωση σε εφημερίδα της τελευταίας κατοικίας ή διαμονής του κληρονομούμενου. Όταν περάσει ένας (1) μήνας από την τελευταία καταχώριση, η απόφαση που κηρύσσει το κληρονομητήριο ανίσχυρο ισχύει για όλους.

Ist der erteilte Erbschein unrichtig, so ordnet das Nachlassgericht auf Antrag jedes rechtlich Interessierten dessen Einziehung an. Mit der Einziehung verliert der Erbschein seine Wirkung.

Ist die Einziehung des Erbscheins nicht sofort möglich, so erklärt ihn das Gericht durch Entscheidung für kraftlos. Ein Auszug der Entscheidung wird nach Maßgabe der in der Entscheidung getroffenen Bestimmungen in der Presse veröffentlicht. Der Auszug wird in jedem Fall in einer Zeitung des letzten Wohnsitzes oder Aufenthalts des Erblassers abgedruckt. Nach Ablauf eines (1) Monats seit der letzten Veröffentlichung wirkt die den Erbschein für kraftlos erklärende Entscheidung gegenüber jedermann.

Άρθρο 1933 — Ανάκληση ή τροποποίηση ανακριβούς κληρονομητηρίου

Artikel 1933 — Zurücknahme oder Änderung eines unrichtigen Erbscheins

Το δικαστήριο της κληρονομιάς ερευνά αυτεπαγγέλτως, αν είναι ανακριβές το κληρονομητήριο που χορηγήθηκε, και το ανακαλεί ή το τροποποιεί.

Das Nachlassgericht prüft von Amts wegen, ob der erteilte Erbschein unrichtig ist, und nimmt ihn zurück oder ändert ihn.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΒΔΟΜΟ — ΚΛΗΡΟΔΟΣΙΕΣ

SIEBZEHNTES KAPITEL — VERMÄCHTNISSE

Άρθρο 1934 — Ποιος βαρύνεται

Artikel 1934 — Wer beschwert ist

Βεβαρημένος με κληροδοσία μπορεί να είναι ο κληρονόμος, ο καταπιστευματοδόχος και ο κληροδόχος.

Εφόσον ο διαθέτης δεν όρισε διαφορετικά, βεβαρημένος είναι ο κληρονόμος.

Mit einem Vermächtnis beschwert sein können der Erbe, der Nacherbe und der Vermächtnisnehmer.

Sofern der Erblasser nichts anderes bestimmt hat, ist der Erbe beschwert.

Άρθρο 1935 — Περισσότεροι βεβαρημένοι

Artikel 1935 — Mehrere Beschwerte

Αν βαρύνονται περισσότεροι κληρονόμοι ή κληροδόχοι, σε περίπτωση αμφιβολίας ο κάθε κληρονόμος λογίζεται ότι βαρύνεται ανάλογα με τη μερίδα του και ο κάθε κληροδόχος ανάλογα με την αξία του αντικειμένου που του κληροδοτήθηκε.

Το ίδιο ισχύει και αν περισσότεροι βαρύνονται διαζευκτικά με μια κληροδοσία.

Sind mehrere Erben oder Vermächtnisnehmer beschwert, so gilt im Zweifel jeder Erbe im Verhältnis seines Erbteils und jeder Vermächtnisnehmer im Verhältnis des Wertes des ihm zugewendeten Gegenstands als beschwert.

Dasselbe gilt, wenn mehrere alternativ mit einem Vermächtnis beschwert sind.

Άρθρο 1936 — Εξαίρετο

Artikel 1936 — Voraus

Η κληροδοσία που αφέθηκε στον κληρονόμο (εξαίρετο) θεωρείται κληροδοσία και ως προς το μέρος της με το οποίο βαρύνεται με αυτήν ο ίδιος.

Das dem Erben hinterlassene Vermächtnis (Voraus) gilt auch insoweit als Vermächtnis, als er selbst damit beschwert ist.

Άρθρο 1937 — Σιωπηρό κληροδότημα

Artikel 1937 — Stillschweigendes Vermächtnis

Αν ο διαθέτης διέταξε να μην περιέλθει στον εγκατάστατο με τη διαθήκη αντικείμενο της κληρονομίας, το αντικείμενο αυτό θεωρείται ότι κληροδοτήθηκε στον εξ αδιαθέτου κληρονόμο.

Hat der Erblasser angeordnet, dass ein Nachlassgegenstand dem durch Testament Eingesetzten nicht zu-fallen soll, so gilt dieser Gegenstand als dem gesetzlichen Erben vermacht.

Άρθρο 1938 — Προσδιορισμός από τον βεβαρημένο ή από τρίτο

Artikel 1938 — Bestimmung durch den Beschwerten oder durch einen Dritten

Αν κληροδόχος ορίσθηκε πρόσωπο από ορισμένο κύκλο, κατ' επιλογήν του βεβαρημένου ή τρίτου, ο καθο-ρισμός του προσώπου γίνεται από τον βεβαρημένο με δήλωσή του προς το πρόσωπο αυτό και από τον τρίτο με δήλωσή του προς τον βεβαρημένο. Σε περίπτωση αμφιβολίας, λογίζεται ότι ο καθορισμός έχει ανα-τεθεί στον βεβαρημένο.

Αν ο βεβαρημένος ή ο τρίτος δεν μπορεί να προβεί στον καθορισμό ή αν η δικαστική προθεσμία που τά-χθηκε για τον σκοπό αυτόν πέρασε άπρακτη, όλα τα πρόσωπα θεωρούνται δανειστές εις ολόκληρον και δεν χωρεί αναγωγή εναντίον εκείνου που έλαβε το κληροδότημα.

Ist als Vermächtnisnehmer eine Person aus einem bestimmten Kreis nach Wahl des Beschwerten oder ei-nes Dritten bestimmt, so erfolgt die Bestimmung der Person durch den Beschwerten mittels Erklärung ge-genüber dieser Person und durch den Dritten mittels Erklärung gegenüber dem Beschwerten. Im Zweifel gilt die Bestimmung als dem Beschwerten übertragen.

Kann der Beschwerte oder der Dritte die Bestimmung nicht vornehmen oder ist die hierfür gesetzte gerichtli-che Frist fruchtlos verstrichen, so gelten alle Personen als Gesamtgläubiger, und ein Rückgriff gegen denjen-igen, der das Vermächtnis erhalten hat, findet nicht statt.

Άρθρο 1939 — Κληροδοσία σε περισσότερους

Artikel 1939 — Vermächtnis an mehrere

Αν ο διαθέτης άφησε κληροδοσία σε περισσότερους και ανέθεσε στον βεβαρημένο ή σε τρίτον να καθορίσει τι θα πάρει ο καθένας από το αντικείμενο που κληροδοτήθηκε, ο καθορισμός γίνεται με τον τρόπο που ορίζει το άρθρο 1938.

Αν ο βεβαρημένος ή ο τρίτος δεν μπορεί να προβεί στον καθορισμό ή αν πέρασε άπρακτη η δικαστική προ-θεσμία που τάχθηκε για τον σκοπό αυτόν, όλοι οι τιμώμενοι έχουν δικαίωμα σε ίσα μέρη της κληροδοσίας.

Hat der Erblasser ein Vermächtnis an mehrere hinterlassen und dem Beschwerten oder einem Dritten die Bestimmung übertragen, was jeder von dem vermachten Gegenstand erhalten soll, so erfolgt die Bestim-mung in der in Artikel 1938 bezeichneten Weise.

Kann der Beschwerte oder der Dritte die Bestimmung nicht vornehmen oder ist die hierfür gesetzte gerichtli-che Frist fruchtlos verstrichen, so sind alle Bedachten zu gleichen Teilen am Vermächtnis berechtigt.

Άρθρο 1940 — Επιλογή από τρίτον

Artikel 1940 — Wahl durch einen Dritten

Αν ο διαθέτης όρισε να πάρει ο τιμώμενος ένα από περισσότερα αντικείμενα και η επιλογή έχει ανατεθεί σε τρίτον, αυτή γίνεται με δήλωση προς τον βεβαρημένο. Αν ο τρίτος δεν μπορεί να κάνει την επιλογή ή αν πέ-ρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για τον σκοπό αυτό, το δικαίωμα της επιλογής περιέρχε-ται στον βεβαρημένο.

Hat der Erblasser bestimmt, dass der Bedachte einen von mehreren Gegenständen erhalten soll, und ist die Wahl einem Dritten übertragen, so erfolgt sie durch Erklärung gegenüber dem Beschwerten. Kann der Dritte die Wahl nicht treffen oder ist die hierfür gesetzte gerichtliche Frist fruchtlos verstrichen, so geht das Wahl-recht auf den Beschwerten über.

Άρθρο 1941 — Προσδιορισμός κατά δίκαιη κρίση

Artikel 1941 — Bestimmung nach billigem Ermessen

Ο διαθέτης μπορεί να αναθέσει στη δίκαιη κρίση του βεβαρημένου ή τρίτου τον καθορισμό του αντικειμένου της κληροδοσίας, εφόσον όρισε τον σκοπό της κληροδοσίας. Σε τέτοια κληροδοσία εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις που ισχύουν στις συμβάσεις για παροχή, η οποία πρέπει να προσδιορισθεί από τον έναν συμβαλλόμενο ή από τρίτον.

Der Erblasser kann die Bestimmung des Vermächtnisgegenstands dem billigen Ermessen des Beschwerten oder eines Dritten überlassen, sofern er den Zweck des Vermächtnisses bestimmt hat. Auf ein solches Vermächtnis finden die für Verträge über eine von einem Vertragsteil oder einem Dritten zu bestimmende Leistung geltenden Vorschriften entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1942 — Κατάλειψη αντικειμένου σε περισσότερους

Artikel 1942 — Zuwendung eines Gegenstands an mehrere

Αν κληροδοτήθηκε σε περισσότερους το ίδιο αντικείμενο, εφαρμόζονται τα άρθρα 1787 έως 1791.

Ist derselbe Gegenstand mehreren vermacht worden, so finden die Artikel 1787 bis 1791 Anwendung.

Άρθρο 1943 — Προσαύξηση σε περίπτωση κληροδοσίας

Artikel 1943 — Anwachsung beim Vermächtnis

Αν το ίδιο αντικείμενο κληροδοτήθηκε σε περισσότερους και ο ένας εξέπεσε πριν ή μετά την επαγωγή, το μέρος του προσαυξάνει τις μερίδες των άλλων ανάλογα με το ποσοστό τους. Το ίδιο ισχύει και αν ο διαθέτης προσδιόρισε τις μερίδες τους. Αν μερικοί από τους κληροδόχους γράφηκαν στην ίδια μερίδα, η προσαύξηση χωρεί κατά προτίμηση μεταξύ τους.

Ist derselbe Gegenstand mehreren vermacht worden und ist einer von ihnen vor oder nach dem Anfall weggefallen, so wächst sein Anteil den Anteilen der übrigen im Verhältnis ihrer Quoten an. Dasselbe gilt, wenn der Erblasser ihre Anteile bestimmt hat. Sind einige der Vermächtnisnehmer auf denselben Anteil eingesetzt, so erfolgt die Anwachsung vorrangig unter ihnen.

Άρθρο 1944 — Μερίδα κληροδόχου από προσαύξηση

Artikel 1944 — Anteil des Vermächtnisnehmers aus Anwachsung

Η μερίδα που ο κληροδόχος αποκτά από προσαύξηση θεωρείται ιδιαίτερη κληροδοσία ως προς τις κληροδοσίες ή τον τρόπο, με τις οποίες βαρύνεται αυτός ή εκείνος που εξέπεσε.

Der Anteil, den der Vermächtnisnehmer durch Anwachsung erwirbt, gilt als besonderes Vermächtnis hinsichtlich der Vermächtnisse oder der Auflage, mit denen er oder der Weggefallene beschwert ist.

Άρθρο 1945 — Προαποβίωση του κληροδόχου

Artikel 1945 — Vorversterben des Vermächtnisnehmers

Η κληροδοσία καθίσταται άκυρη, αν ο κληροδόχος δεν ζει πια κατά τον θάνατο του διαθέτη.

Das Vermächtnis wird nichtig, wenn der Vermächtnisnehmer zur Zeit des Todes des Erblassers nicht mehr lebt.

Άρθρο 1946 — Έκπτωση βεβαρημένου

Artikel 1946 — Wegfall des Beschwerten

Αν ο βεβαρημένος δεν γίνει κληρονόμος ή κληροδόχος, η κληροδοσία σε περίπτωση αμφιβολίας εξακολουθεί να ισχύει, και βαρύνει εκείνον που ωφελείται από την έκπτωση του αρχικά βεβαρημένου.

Wird der Beschwerte nicht Erbe oder Vermächtnisnehmer, so bleibt das Vermächtnis im Zweifel wirksam und belastet denjenigen, der aus dem Wegfall des ursprünglich Beschwerten einen Vorteil zieht.

Άρθρο 1947 — Αδύνατη κληροδοσία

Artikel 1947 — Unmögliches Vermächtnis

Είναι άκυρη η κληροδοσία, της οποίας η παροχή κατά τον θάνατο του διαθέτη είναι αδύνατη ή αντιβαίνει στον νόμο.

Nichtig ist das Vermächtnis, dessen Leistung zur Zeit des Todes des Erblassers unmöglich ist oder gegen das Gesetz verstößt.

Άρθρο 1948 — Ματαίωση της κληροδοσίας

Artikel 1948 — Vereitelung des Vermächtnisses

Κληροδοσία που είναι άκυρη ή που ματαιώνεται ωφελεί τον βεβαρημένο, αν δεν υπάρχει περίπτωση υποκατάστασης ή προσαύξησης.

Ein Vermächtnis, das nichtig ist oder vereitelt wird, kommt dem Beschwerden zugute, wenn kein Fall der Ersatzberufung oder der Anwachsung vorliegt.

Άρθρο 1949 — Παραρτήματα του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε

Artikel 1949 — Zubehör des vermachten Gegenstands

Σε περίπτωση αμφιβολίας, η κληροδοσία ενός πράγματος περιλαμβάνει και τα παραρτήματά του, που υπάρχουν κατά τον θάνατο του διαθέτη.

Αν ο διαθέτης έχει απαίτηση αποζημίωσης εξαιτίας βλάβης του πράγματος που προκλήθηκε μετά τη διάταξη της κληροδοσίας, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε και η απαίτηση αυτή.

Im Zweifel umfasst das Vermächtnis einer Sache auch deren Zubehör, das zur Zeit des Todes des Erblassers vorhanden ist.

Steht dem Erblasser wegen einer nach der Anordnung des Vermächtnisses eingetretenen Beschädigung der Sache ein Schadensersatzanspruch zu, so gilt im Zweifel auch dieser Anspruch als vermacht.

Άρθρο 1950 — Βάρη του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε

Artikel 1950 — Lasten des vermachten Gegenstands

Αν κληροδοτήθηκε αντικείμενο που ανήκει στην κληρονομία, σε περίπτωση αμφιβολίας ο βεβαρημένος δεν έχει υποχρέωση να το απαλλάξει από τα βάρη του.

Αν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει τέτοια απαλλαγή, σε περίπτωση αμφιβολίας η κληροδοσία περιλαμβάνει και την απαίτηση αυτή.

Ist ein zum Nachlass gehörender Gegenstand vermacht worden, so ist der Beschwerte im Zweifel nicht verpflichtet, ihn von den auf ihm ruhenden Lasten zu befreien.

Hat der Erblasser einen Anspruch auf eine solche Befreiung, so umfasst das Vermächtnis im Zweifel auch diesen Anspruch.

Άρθρο 1951 — Κληροδοσία ξένου πράγματος

Artikel 1951 — Vermächtnis einer fremden Sache

Η κληροδοσία ορισμένου αντικειμένου που δεν ανήκει στην κληρονομία κατά τον θάνατο του διαθέτη είναι άκυρη, εκτός αν συνάγεται ότι γίνεται και για την περίπτωση που το αντικείμενο αυτό δεν ανήκει στην κληρονομία. Θεωρείται ότι δεν ανήκει στην κληρονομία και εκείνο το αντικείμενο, το οποίο ο διαθέτης έχει υποχρέωση να μεταβιβάσει σε άλλον.

Αν ο διαθέτης κατά τον θάνατό του είχε μόνο τη νομή του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε, σε περίπτωση αμφιβολίας η κληροδοσία περιλαμβάνει τη νομή.

Αν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει από τρίτον το αντικείμενο που κληροδοτήθηκε, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε η απαίτηση αυτή. Το ίδιο ισχύει και όταν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να απαιτήσει αποζημίωση για την απώλεια ή την αφαίρεση που επήλθε μετά τη διάταξη της κληροδοσίας.

Das Vermächtnis eines bestimmten Gegenstands, der zur Zeit des Todes des Erblassers nicht zum Nachlass gehört, ist nichtig, es sei denn, es ist anzunehmen, dass es auch für den Fall angeordnet ist, dass die-

ser Gegenstand nicht zum Nachlass gehört. Als nicht zum Nachlass gehörend gilt auch derjenige Gegenstand, den der Erblasser einem anderen zu übertragen verpflichtet ist.

Hatte der Erblasser zur Zeit seines Todes nur den Besitz des vermachten Gegenstands, so umfasst das Vermächtnis im Zweifel den Besitz.

Hat der Erblasser einen Anspruch gegen einen Dritten auf den vermachten Gegenstand, so gilt im Zweifel dieser Anspruch als vermacht. Dasselbe gilt, wenn dem Erblasser ein Anspruch auf Schadensersatz wegen eines nach der Anordnung des Vermächtnisses eingetretenen Verlusts oder einer Entziehung zusteht.

Άρθρο 1952 — Κληροδοσία προμηθευτέου αντικειμένου

Artikel 1952 — Vermächtnis eines zu beschaffenden Gegenstands

Εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 1951 είναι ισχυρή η κληροδοσία αντικειμένου, που δεν ανήκε στην κληρονομία κατά τον θάνατο του διαθέτη, ο βεβαρημένος έχει υποχρέωση να το προμηθεύσει στον κληροδόχο.

Αν ο βεβαρημένος αδυνατεί να το προμηθεύσει ή αν χρειάζεται για αυτό δυσανάλογη δαπάνη, οφείλεται η αξία του.

Ist nach Artikel 1951 das Vermächtnis eines Gegenstands wirksam, der zur Zeit des Todes des Erblassers nicht zum Nachlass gehörte, so ist der Beschwerte verpflichtet, ihn dem Vermächtnisnehmer zu verschaffen.

Ist der Beschwerte außerstande, ihn zu verschaffen, oder ist hierfür ein unverhältnismäßiger Aufwand erforderlich, so wird dessen Wert geschuldet.

Άρθρο 1953 — Ένωση ή ανάμειξη του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε

Artikel 1953 — Verbindung oder Vermischung des vermachten Gegenstands

Αν ο διαθέτης μετά τη διάταξη της κληροδοσίας ένωσε ή ανέμειξε το πράγμα που κληροδοτήθηκε με άλλο, έτσι ώστε η κυριότητα πάνω στο άλλο να επεκτείνεται και σε αυτό ή να δημιουργείται συγκυριότητα, και η κατάσταση αυτή υπάρχει κατά τον θάνατο του διαθέτη, η κληροδοσία είναι άκυρη.

Αν η ένωση ή η ανάμειξη έγινε από άλλον και όχι από τον διαθέτη και ο διαθέτης απέκτησε συγκυριότητα, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι κληροδοτήθηκε η συγκυριότητα.

Αν ο διαθέτης έχει δικαίωμα να αφαιρέσει το πράγμα που ενώθηκε, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε το δικαίωμα αυτό.

Hat der Erblasser nach Anordnung des Vermächtnisses die vermachte Sache mit einer anderen so verbunden oder vermischt, dass sich das Eigentum an der anderen auch auf sie erstreckt oder Miteigentum entsteht, und besteht dieser Zustand zur Zeit des Todes des Erblassers, so ist das Vermächtnis nichtig.

Ist die Verbindung oder Vermischung nicht durch den Erblasser, sondern durch einen anderen erfolgt und hat der Erblasser Miteigentum erworben, so gilt im Zweifel das Miteigentum als vermacht.

Steht dem Erblasser ein Recht auf Abtrennung der verbundenen Sache zu, so gilt im Zweifel dieses Recht als vermacht.

Άρθρο 1954 — Επεξεργασία ή μετάπλαση

Artikel 1954 — Verarbeitung oder Umbildung

Αν ο διαθέτης μετά τη διάταξη της κληροδοσίας παρήγαγε νέο πράγμα με επεξεργασία ή μετάπλαση εκείνου που κληροδοτήθηκε, έτσι ώστε σύμφωνα με τον νόμο ο κατασκευαστής να γίνεται κύριός του, η κληροδοσία είναι άκυρη.

Αν η μεταποίηση αυτή έγινε από άλλον και όχι από τον διαθέτη, εφαρμόζεται η παρ. 3 του άρθρου 1951.

Hat der Erblasser nach Anordnung des Vermächtnisses durch Verarbeitung oder Umbildung der vermachten Sache eine neue Sache hergestellt, sodass nach dem Gesetz der Hersteller deren Eigentümer wird, so ist das Vermächtnis nichtig.

Ist diese Umgestaltung nicht durch den Erblasser, sondern durch einen anderen erfolgt, so findet Artikel 1951 Absatz 3 Anwendung.

Άρθρο 1955 — Κληροδοσία απαίτησης που έχει εισπραχθεί

Artikel 1955 — Vermächtnis einer eingezogenen Forderung

Αν ο διαθέτης κληροδότησε απαίτησή του που εκπληρώθηκε πριν αποβιώσει και το αντικείμενό της υπάρχει ακόμα στην κληρονομία, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε το αντικείμενο αυτό. Αν η απαίτηση ήταν χρηματική, σε περίπτωση αμφιβολίας λογίζεται ότι κληροδοτήθηκε ίσο χρηματικό ποσό.

Hat der Erblasser eine Forderung vermacht, die vor seinem Tod erfüllt wurde, und ist ihr Gegenstand noch im Nachlass vorhanden, so gilt im Zweifel dieser Gegenstand als vermacht. War die Forderung auf Geld gerichtet, so gilt im Zweifel ein gleich hoher Geldbetrag als vermacht.

Άρθρο 1956 — Πράγμα κατά γένος ορισμένο

Artikel 1956 — Nur der Gattung nach bestimmte Sache

Αν ο διαθέτης κληροδότησε πράγμα κατά γένος μόνο ορισμένο, ο κληροδόχος έχει δικαίωμα να λάβει πράγμα που να ανταποκρίνεται στις συνθήκες στις οποίες αυτός βρίσκεται.

Hat der Erblasser eine nur der Gattung nach bestimmte Sache vermacht, so hat der Vermächtnisnehmer Anspruch auf eine Sache, die den Verhältnissen entspricht, in denen er sich befindet.

Άρθρο 1957 — Καθορισμός πράγματος κατά γένος ορισμένου

Artikel 1957 — Bestimmung einer nur der Gattung nach bestimmten Sache

Αν κληροδοτήθηκε πράγμα κατά γένος μόνο ορισμένο και ο καθορισμός του ανατέθηκε στον κληροδόχο ή σε τρίτον, ο καθορισμός γίνεται με δήλωσή τους στον βεβαρημένο. Αν αυτοί δεν μπορούν ή αν πέρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για τον σκοπό αυτόν ή αν ο καθορισμός που έγινε δεν είναι σύμφωνος με το άρθρο 1956, ο καθορισμός γίνεται από το δικαστήριο της κληρονομίας.

Ist eine nur der Gattung nach bestimmte Sache vermacht und die Bestimmung dem Vermächtnisnehmer oder einem Dritten übertragen worden, so erfolgt die Bestimmung durch deren Erklärung gegenüber dem Beschwerten. Können diese die Bestimmung nicht vornehmen oder ist die hierfür gesetzte gerichtliche Frist fruchtlos verstrichen oder entspricht die getroffene Bestimmung nicht dem Artikel 1956, so erfolgt die Bestimmung durch das Nachlassgericht.

Άρθρο 1958 — Υποχρεώσεις βεβαρημένου σε πράγμα κατά γένος ορισμένο

Artikel 1958 — Pflichten des Beschwerten bei einer nur der Gattung nach bestimmten Sache

Αν κληροδοτήθηκε πράγμα κατά γένος μόνο ορισμένο, ως προς τις υποχρεώσεις του βεβαρημένου εξαιτίας νομικών ή πραγματικών ελαττωμάτων εφαρμόζονται αναλόγως οι σχετικές διατάξεις για τις υποχρεώσεις του πωλητή. Το ίδιο ισχύει, σε περίπτωση αμφιβολίας, και σε κληροδοσία ορισμένου αντικειμένου που δεν ανήκει στην κληρονομία, με την επιφύλαξη του περιορισμού της παρ. 2 του άρθρου 1952.

Αν το αντικείμενο της κληροδοσίας είναι ακίνητο, σε περίπτωση αμφιβολίας ο βεβαρημένος δεν ευθύνεται για δουλείες ή άλλα εμπράγματα βάρη του ακινήτου.

Ist eine nur der Gattung nach bestimmte Sache vermacht, so finden auf die Pflichten des Beschwerten wegen Rechts- oder Sachmängeln die einschlägigen Vorschriften über die Pflichten des Verkäufers entsprechende Anwendung. Dasselbe gilt im Zweifel auch beim Vermächtnis eines bestimmten Gegenstands, der nicht zum Nachlass gehört, vorbehaltlich der Beschränkung des Artikels 1952 Absatz 2.

Ist Gegenstand des Vermächtnisses ein Grundstück, so haftet der Beschwerte im Zweifel nicht für Dienstbarkeiten oder andere dingliche Lasten des Grundstücks.

Άρθρο 1959 — Κληροδοσία όλων των απαιτήσεων

Artikel 1959 — Vermächtnis aller Forderungen

Αν ο διαθέτης κληροδοτήσει όλες τις απαιτήσεις του, σε περίπτωση αμφιβολίας περιλαμβάνονται μόνο οι χρηματικές και όχι άλλες απαιτήσεις ή ανώνυμοι τίτλοι ή καταθέσεις σε τράπεζες και ταμειυτήρια.

Vermacht der Erblasser alle seine Forderungen, so sind im Zweifel nur die Geldforderungen erfasst, nicht aber andere Forderungen oder Inhaberpapiere oder Einlagen bei Banken und Sparkassen.

Άρθρο 1960 — Κληροδοσία οφειλής

Artikel 1960 — Vermächtnis einer Schuld

Αν ο διαθέτης κληροδότησε ό,τι οφείλει στον κληροδόχο, σε περίπτωση αμφιβολίας ο βεβαρημένος έχει υποχρέωση να καταβάλει το χρέος, χωρίς να έχει το δικαίωμα να αντιτάξει αίρεση ή προθεσμία ή ένσταση.

Vermacht der Erblasser das, was er dem Vermächtnisnehmer schuldet, so ist der Beschwerte im Zweifel verpflichtet, die Schuld zu erfüllen, ohne dass er eine Bedingung, eine Befristung oder eine Einrede entgegenhalten kann.

Άρθρο 1961 — Κληροδοσία χρηματικού ποσού σε δανειστή

Artikel 1961 — Vermächtnis eines Geldbetrags an einen Gläubiger

Αν ο διαθέτης κληροδοτήσει χρηματικό ποσό στον δανειστή του, αποσιωπώντας την οφειλή, σε περίπτωση αμφιβολίας η κληροδοσία δεν θεωρείται ότι έγινε για να εξοφληθεί η οφειλή.

Vermacht der Erblasser seinem Gläubiger einen Geldbetrag, ohne die Schuld zu erwähnen, so gilt das Vermächtnis im Zweifel nicht als zur Tilgung der Schuld angeordnet.

Άρθρο 1962 — Δικαίωμα από την κληροδοσία

Artikel 1962 — Recht aus dem Vermächtnis

Ο κληροδόχος αποκτά με την κληροδοσία το ενοχικό δικαίωμα να απαιτήσει από τον βεβαρημένο την παροχή του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε. Η αξίωση παραγράφεται μετά την πάροδο διετίας, η οποία αρχίζει μόλις λήξει το έτος εντός του οποίου ο κληροδόχος πληροφορήθηκε την ύπαρξη της αξίωσης. Σε κάθε περίπτωση, η αξίωση παραγράφεται μετά την πάροδο πέντε (5) ετών από τη δημοσίευση της διαθήκης. Αν ο διαθέτης συνιστά υπέρ του κληροδόχου δικαίωμα δουλείας σε ορισμένο πράγμα που του ανήκε κατά τον χρόνο του θανάτου του, ο κληροδόχος το αποκτά άμεσα και αυτοδικαίως με την επιφύλαξη του άρθρου 1198.

Der Vermächtnisnehmer erwirbt durch das Vermächtnis das schuldrechtliche Recht, vom Beschwerten die Leistung des vermachten Gegenstands zu verlangen. Der Anspruch verjährt nach Ablauf von zwei Jahren; die Frist beginnt mit dem Ablauf des Jahres, in dem der Vermächtnisnehmer vom Bestehen des Anspruchs Kenntnis erlangt hat. In jedem Fall verjährt der Anspruch nach Ablauf von fünf (5) Jahren seit der Veröffentlichung des Testaments. Bestellt der Erblasser zugunsten des Vermächtnisnehmers ein Dienstbarkeitsrecht an einer bestimmten Sache, die ihm zur Zeit seines Todes gehörte, so erwirbt der Vermächtnisnehmer es unmittelbar und von Rechts wegen, vorbehaltlich des Artikels 1198.

Άρθρο 1963 — Απαλλαγή κληροδόχου

Artikel 1963 — Befreiung des Vermächtnisnehmers

Αν η κληροδοσία συνίσταται σε απαλλαγή από εμπράγματο βάρος ή από υποχρέωση προς τον διαθέτη, ο κληροδόχος απαλλάσσεται αμέσως και αυτοδικαίως.

Besteht das Vermächtnis in der Befreiung von einer dinglichen Last oder von einer Verbindlichkeit gegenüber dem Erblasser, so wird der Vermächtnisnehmer unmittelbar und von Rechts wegen befreit.

Άρθρο 1964 — Επαγωγή της κληροδοσίας

Artikel 1964 — Anfall des Vermächtnisses

Το δικαίωμα από την κληροδοσία αποκτάται μόλις αποβιώσει ο διαθέτης (επαγωγή της κληροδοσίας). Ο κληροδόχος έχει δικαίωμα να αποποιηθεί την κληροδοσία.

Das Recht aus dem Vermächtnis wird mit dem Tod des Erblassers erworben (Anfall des Vermächtnisses). Der Vermächtnisnehmer ist berechtigt, das Vermächtnis auszuschlagen.

Άρθρο 1965 — Επαγωγή σε περίπτωση αίρεσης ή προθεσμίας

Artikel 1965 — Anfall bei Bedingung oder Befristung

Σε περίπτωση κληροδοσίας με αναβλητική αίρεση ή προθεσμία, η πλήρωση της οποίας επέρχεται μετά τον θάνατο του διαθέτη, η επαγωγή της γίνεται μόλις πληρωθεί η αίρεση ή η προθεσμία.

Bei einem Vermächtnis unter einer aufschiebenden Bedingung oder Befristung, deren Eintritt nach dem Tod des Erblassers erfolgt, tritt der Anfall mit dem Eintritt der Bedingung oder der Frist ein.

Άρθρο 1966 — Κληροδόχος που δεν έχει ακόμη συλληφθεί

Artikel 1966 — Noch nicht gezeugter Vermächtnisnehmer

Αν ο κληροδόχος δεν έχει ακόμη συλληφθεί όταν αποβιώσει ο διαθέτης ή αν το πρόσωπό του προσδιορίζεται από γεγονός που επέρχεται μετά τον θάνατο του διαθέτη, η επαγωγή γίνεται κατά τον χρόνο του τοκετού ή μόλις επέλθει το γεγονός.

Ist der Vermächtnisnehmer zur Zeit des Todes des Erblassers noch nicht gezeugt oder bestimmt sich seine Person nach einem Ereignis, das nach dem Tod des Erblassers eintritt, so tritt der Anfall im Zeitpunkt der Geburt oder mit dem Eintritt des Ereignisses ein.

Άρθρο 1967 — Εφαρμογή των διατάξεων για αναβλητική αίρεση

Artikel 1967 — Anwendung der Vorschriften über die aufschiebende Bedingung

Στις περιπτώσεις των άρθρων 1965 και 1966, κατά το χρονικό διάστημα από τον θάνατο του διαθέτη έως την επαγωγή της κληροδοσίας εφαρμόζονται οι διατάξεις για την αναβλητική αίρεση.

In den Fällen der Artikel 1965 und 1966 finden für den Zeitraum vom Tod des Erblassers bis zum Anfall des Vermächtnisses die Vorschriften über die aufschiebende Bedingung Anwendung.

Άρθρο 1968 — Αποποίηση της κληροδοσίας

Artikel 1968 — Ausschlagung des Vermächtnisses

Ο κληροδόχος δεν μπορεί να αποποιηθεί την κληροδοσία μετά την αποδοχή της.

Η αποδοχή και η αποποίηση γίνονται με δήλωση προς τον βεβαρημένο. Η δήλωση γίνεται μόνο μετά την επαγωγή της κληροδοσίας και είναι άκυρη, αν γίνει με αίρεση ή προθεσμία ή μερικώς.

Το άρθρο 1852, η παρ. 2 του άρθρου 1853 και το άρθρο 1854 για την αποδοχή ή την αποποίηση της κληρονομίας εφαρμόζονται αναλόγως και για την κληροδοσία.

Der Vermächtnisnehmer kann das Vermächtnis nach dessen Annahme nicht mehr ausschlagen.

Die Annahme und die Ausschlagung erfolgen durch Erklärung gegenüber dem Beschwerten. Die Erklärung kann erst nach dem Anfall des Vermächtnisses abgegeben werden und ist nichtig, wenn sie unter einer Bedingung oder Befristung oder nur teilweise erfolgt.

Artikel 1852, Artikel 1853 Absatz 2 und Artikel 1854 über die Annahme oder Ausschlagung der Erbschaft finden auf das Vermächtnis entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1969 — Απαιτητό κληροδοσίας

Artikel 1969 — Fälligkeit des Vermächtnisses

Αν ο χρόνος για την εκπλήρωση της κληροδοσίας έχει αφεθεί στη διάκριση του βεβαρημένου, σε περίπτωση αμφιβολίας η παροχή γίνεται απαιτητή μόλις αυτός αποβιώσει.

Ist der Zeitpunkt der Erfüllung des Vermächtnisses dem Ermessen des Beschwerten überlassen, so wird die Leistung im Zweifel mit dessen Tod fällig.

Άρθρο 1970 — Καρποί του αντικειμένου που κληροδοτήθηκε

Artikel 1970 — Früchte des vermachten Gegenstands

Αν κληροδοτήθηκε ορισμένο αντικείμενο που ανήκει στην κληρονομία, ο βεβαρημένος έχει υποχρέωση να αποδώσει στον κληροδόχο και τους καρπούς που συλλέχθηκαν από την επαγωγή της κληροδοσίας, καθώς και οτιδήποτε περιήλθε σε αυτόν με άλλο τρόπο εξαιτίας του δικαιώματος που κληροδοτήθηκε. Ο βεβαρημένος δεν έχει υποχρέωση σε αποζημίωση για ωφελήματα που δεν είναι καρποί.

Ist ein bestimmter zum Nachlass gehörender Gegenstand vermacht, so ist der Beschwerte verpflichtet, dem Vermächtnisnehmer auch die seit dem Anfall des Vermächtnisses gezogenen Früchte sowie alles herauszugeben, was ihm auf andere Weise aufgrund des vermachten Rechts zugeflossen ist. Für Nutzungen, die keine Früchte sind, schuldet der Beschwerte keinen Ersatz.

Άρθρο 1971 — Δαπάνες

Artikel 1971 — Verwendungen

Αν κληροδοτήθηκε ορισμένο πράγμα που ανήκει στην κληρονομία, ο βεβαρημένος μπορεί, κατά τις διατάξεις που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ κυρίου και νομέα, να απαιτήσει αποκατάσταση των δαπανών που έγιναν στο πράγμα μετά τον θάνατο του διαθέτη, καθώς και για όσα καταβλήθηκαν μετά τον θάνατο του διαθέτη για να απαλλαγεί το πράγμα από βάρη.

Ist eine bestimmte zum Nachlass gehörende Sache vermacht, so kann der Beschwerter nach den Vorschriften, die das Verhältnis zwischen Eigentümer und Besitzer regeln, den Ersatz der nach dem Tod des Erblassers auf die Sache gemachten Verwendungen sowie desjenigen verlangen, was nach dem Tod des Erblassers zur Befreiung der Sache von Lasten aufgewendet wurde.

Άρθρο 1972 — Βεβαρημένος κληροδόχος

Artikel 1972 — Beschwerter Vermächtnisnehmer

Κληροδόχος που είναι βεβαρημένος με κληροδοσία ή τρόπο, έχει υποχρέωση να εκπληρώσει μόνο αφότου έχει και αυτός δικαίωμα να απαιτήσει ό,τι του έχει καταλειφθεί.

Ein Vermächtnisnehmer, der mit einem Vermächtnis oder einer Auflage beschwert ist, ist erst zur Erfüllung verpflichtet, sobald auch er das ihm Zugewendete verlangen kann.

Άρθρο 1973 — Άρνηση κληροδόχου

Artikel 1973 — Verweigerung durch den Vermächtnisnehmer

Κληροδόχος βεβαρημένος με κληροδοσία ή τρόπο μπορεί, και μετά την αποδοχή της κληροδοσίας που καταλείφθηκε σε αυτόν, να αρνηθεί να εκπληρώσει, αν αυτό που παίρνει από την κληροδοσία ο ίδιος δεν επαρκεί για την εκπλήρωση.

Αν σύμφωνα με το άρθρο 1946 στη θέση του βεβαρημένου υπεισέλθει άλλος, αυτός δεν ευθύνεται περισσότερο από τον κληροδόχο.

Ein mit einem Vermächtnis oder einer Auflage beschwerter Vermächtnisnehmer kann auch nach Annahme des ihm hinterlassenen Vermächtnisses die Erfüllung verweigern, wenn das, was er selbst aus dem Vermächtnis erhält, zur Erfüllung nicht ausreicht.

Tritt nach Artikel 1946 ein anderer an die Stelle des Beschwerter, so haftet dieser nicht weiter als der Vermächtnisnehmer.

Άρθρο 1974 — Ελάττωση της κληροδοσίας

Artikel 1974 — Kürzung des Vermächtnisses

Αν η παροχή από την κληροδοσία μειωθεί κατά τις διατάξεις για τη νόμιμη μοίρα ή σύμφωνα με το άρθρο 1973, σε περίπτωση αμφιβολίας ο κληροδόχος έχει το δικαίωμα να μειώσει και αυτός ανάλογα τα βάρη που του έχουν επιβληθεί.

Wird die Leistung aus dem Vermächtnis nach den Vorschriften über den Pflichtteil oder nach Artikel 1973 gekürzt, so ist der Vermächtnisnehmer im Zweifel berechtigt, auch die ihm auferlegten Beschwerden entsprechend zu kürzen.

Άρθρο 1975 — Υποκατάσταση

Artikel 1975 — Ersatzberufung

Αν ο διαθέτης, για την περίπτωση που ο πρώτος τιμώμενος δεν αποκτήσει την κληροδοσία, αφήνει το αντικείμενό της σε άλλον, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 1795 έως 1797 για την υποκατάσταση κληρονόμου.

Hinterlässt der Erblasser den Gegenstand des Vermächtnisses für den Fall, dass der zuerst Bedachte das Vermächtnis nicht erwirbt, einem anderen, so finden die Artikel 1795 bis 1797 über die Ersatzerbeinsetzung entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1976 — Μετακληροδοσία

Artikel 1976 — Nachvermächtnis

Ο διαθέτης μπορεί, με διάταξή του, να ορίσει ότι, από ορισμένο χρονικό σημείο ή γεγονός που επέρχεται μετά την απόκτηση της κληροδοσίας, αυτό που κληροδοτήθηκε περιέρχεται σε άλλον (μετακληροδοσία). Τέτοια υποχρέωση δεν μπορεί να επιβληθεί στον μετακληροδόχο.

Der Erblasser kann durch Verfügung bestimmen, dass das Vermächte von einem bestimmten Zeitpunkt oder Ereignis an, das nach dem Erwerb des Vermächtnisses eintritt, einem anderen zufällt (Nachvermächtnis). Eine solche Verpflichtung kann dem Nachvermächtnisnehmer nicht auferlegt werden.

Άρθρο 1977 — Οικογενειακό κληροδότημα

Artikel 1977 — Familienvermächtnis

Αν κατά τη βούληση του διαθέτη το αντικείμενο που κληροδοτήθηκε πρέπει να μείνει για πάντα στη δική του οικογένεια, θεωρούνται ότι έχουν τιμηθεί με κληροδοσία κατά υποκατάσταση εκείνοι που θα κληρονομούσαν εξ αδιαθέτου τον διαθέτη κατά τον χρόνο του θανάτου του βεβαρημένου αρχικού κληροδόχου.

Soll nach dem Willen des Erblassers der vermachte Gegenstand für immer in seiner eigenen Familie bleiben, so gelten diejenigen als im Wege der Ersatzberufung mit einem Vermächtnis bedacht, die den Erblasser zur Zeit des Todes des beschwerten ursprünglichen Vermächtnisnehmers gesetzlich beerben würden.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΟΓΔΩΟ — ΤΡΟΠΟΣ

ACHTZEHNTES KAPITEL — AUFLAGE

Άρθρο 1978 — Σύσταση τρόπου

Artikel 1978 — Anordnung einer Auflage

Αν ο κληρονομούμενος με διάταξη τελευταίας βούλησης υποχρεώνει τον τιμώμενο στην τήρηση ορισμένης συμπεριφοράς, σε περίπτωση αμφιβολίας θεωρείται ότι έχει συσταθεί τρόπος.

Αν η τελευταία διάταξη περιέχει τρόπο, εφαρμόζονται αναλόγως τα άρθρα 1774, 1934, 1935, 1940, 1941, 1946, 1947, 1956 και 1969.

Verpflichtet der Erblasser den Bedachten durch Verfügung von Todes wegen zu einem bestimmten Verhalten, so gilt im Zweifel eine Auflage als angeordnet.

Enthält die Verfügung von Todes wegen eine Auflage, so finden die Artikel 1774, 1934, 1935, 1940, 1941, 1946, 1947, 1956 und 1969 entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1979 — Πρόσωπο στο οποίο γίνεται η παροχή

Artikel 1979 — Person, an die die Leistung erfolgt

Ο διαθέτης μπορεί να τάξει τρόπο για ορισμένο σκοπό και να επιτρέψει στον βεβαρημένο ή σε τρίτον τον προσδιορισμό του προσώπου στο οποίο θα γίνει η παροχή.

Der Erblasser kann eine Auflage zu einem bestimmten Zweck anordnen und dem Beschwerten oder einem Dritten die Bestimmung der Person überlassen, an die die Leistung zu erfolgen hat.

Άρθρο 1980 — Καθορισμός από βεβαρημένο ή από τρίτον

Artikel 1980 — Bestimmung durch den Beschwerten oder durch einen Dritten

Αν στην περίπτωση του άρθρου 1979 ο καθορισμός του προσώπου ανατέθηκε στον βεβαρημένο και πέρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για τον σκοπό αυτόν, ο καθορισμός γίνεται από αυτόν που άσκησε την αγωγή.

Αν ο καθορισμός του προσώπου ανατέθηκε σε τρίτον, γίνεται με δήλωση προς τον βεβαρημένο. Αν ο τρίτος δεν μπορεί να κάνει τον καθορισμό ή αν πέρασε άπρακτη η δικαστική προθεσμία που τάχθηκε για τον σκοπό αυτόν, ο καθορισμός γίνεται από τον βεβαρημένο. Η δικαστική προθεσμία τάσσεται ύστερα από αίτηση και του βεβαρημένου.

Ist im Fall des Artikels 1979 die Bestimmung der Person dem Beschwerten übertragen und ist die hierfür gesetzte gerichtliche Frist fruchtlos verstrichen, so erfolgt die Bestimmung durch denjenigen, der die Klage erhoben hat.

Ist die Bestimmung der Person einem Dritten übertragen, so erfolgt sie durch Erklärung gegenüber dem Beschwerten. Kann der Dritte die Bestimmung nicht vornehmen oder ist die hierfür gesetzte gerichtliche Frist fruchtlos verstrichen, so erfolgt die Bestimmung durch den Beschwerten. Die gerichtliche Frist wird auch auf Antrag des Beschwerten gesetzt.

Άρθρο 1981 — Ποιος απαιτεί την εκπλήρωση

Artikel 1981 — Wer die Erfüllung verlangen kann

Την εκτέλεση του τρόπου έχουν δικαίωμα να απαιτήσουν ο εκτελεστής της διαθήκης, ο κληρονόμος, ο συγγληρονόμος και αυτός που ωφελείται άμεσα από την έκπτωση εκείνου που είναι αρχικά βεβαρημένος με τον τρόπο.

Αν η εκτέλεση του τρόπου αφορά το δημόσιο συμφέρον, μπορεί να την απαιτήσει και η δημόσια αρχή.

Die Vollziehung der Auflage können der Testamentsvollstrecker, der Erbe, der Miterbe und derjenige verlangen, der aus dem Wegfall des ursprünglich mit der Auflage Beschwerten unmittelbar einen Vorteil zieht.

Betrifft die Vollziehung der Auflage das öffentliche Interesse, so kann sie auch die zuständige Behörde verlangen.

Άρθρο 1982 — Ακυρότητα του τρόπου

Artikel 1982 — Nichtigkeit der Auflage

Αν ο τρόπος είναι άκυρος, τότε μόνο είναι άκυρη και η διάταξη υπέρ του βεβαρημένου, όταν αυτό προκύπτει ως βούληση του διαθέτη.

Ist die Auflage nichtig, so ist die Verfügung zugunsten des Beschwerten nur dann ebenfalls nichtig, wenn sich dies als Wille des Erblassers ergibt.

Άρθρο 1983 — Τρόπος αδύνατος

Artikel 1983 — Unmögliche Auflage

Αν η εκτέλεση του τρόπου γίνει αδύνατη από υπαιτιότητα του βεβαρημένου, εκείνος που θα είχε ωφέλεια από την έκπτωσή του μπορεί να απαιτήσει, κατά τις διατάξεις για τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, να του αποδοθεί ό,τι έχει καταλειφθεί κατά το μέρος που έπρεπε να δαπανηθεί για την εκτέλεση του τρόπου.

Wird die Vollziehung der Auflage durch ein Verschulden des Beschwerten unmöglich, so kann derjenige, der aus dessen Wegfall einen Vorteil hätte, nach den Vorschriften über die ungerechtfertigte Bereicherung die Herausgabe des Zugewendeten insoweit verlangen, als es für die Vollziehung der Auflage hätte aufgewendet werden müssen.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΝΑΤΟ — ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

NEUNZEHNTES KAPITEL — TESTAMENTSFULLSTRECKER

Άρθρο 1984 — Διορισμός

Artikel 1984 — Ernennung

Ο διαθέτης μπορεί να ορίσει στη διαθήκη εκτελεστές ένα (1) ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα. Μπορεί ακόμη να αναθέσει στον εκτελεστή να ορίσει συνεκτελεστές ή διαδόχους του. Εκτελεστής μπορεί να ορισθεί και με κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Der Erblasser kann im Testament eine (1) oder mehrere natürliche oder juristische Personen zu Vollstreckern ernennen. Er kann ferner dem Vollstrecker übertragen, Mitvollstrecker oder Nachfolger zu bestimmen. Ein Vollstrecker kann auch durch Erbvertrag von Todes wegen ernannt werden. In diesem Fall finden die Vorschriften dieses Kapitels entsprechende Anwendung.

Άρθρο 1985 — Ικανότητα

Artikel 1985 — Fähigkeit

Ο διορισμός εκτελεστή είναι άκυρος, αν αυτός κατά την αποδοχή του λειτουργήματος είναι ανίκανος ή έχει περιορισμένη ικανότητα για δικαιοπραξία.

Die Ernennung des Vollstreckers ist nichtig, wenn dieser bei Annahme des Amtes geschäftsunfähig oder in der Geschäftsfähigkeit beschränkt ist.

Άρθρο 1986 — Έναρξη, αποδοχή, αποποίηση

Artikel 1986 — Beginn, Annahme, Ablehnung

Το λειτούργημα του εκτελεστή αρχίζει από την αποδοχή του.

Η αποδοχή και η αποποίηση γίνονται με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας, ο οποίος συντάσσει σχετική έκθεση. Η δήλωση είναι άκυρη, αν γίνει πριν από την επαγωγή της κληρονομίας ή με αίρεση ή με προθεσμία.

Ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει συμφέρον, ο πρόεδρος του δικαστηρίου της κληρονομίας ορίζει προθεσμία για να προβεί ο εκτελεστής στη δήλωση· αν η προθεσμία περάσει άπρακτη, ο εκτελεστής θεωρείται ότι αποποιήθηκε το λειτούργημα.

Das Amt des Vollstreckers beginnt mit dessen Annahme.

Die Annahme und die Ablehnung erfolgen durch Erklärung gegenüber dem Urkundsbeamten des Nachlassgerichts, der hierüber ein Protokoll errichtet. Die Erklärung ist nichtig, wenn sie vor dem Anfall der Erbschaft oder unter einer Bedingung oder Befristung abgegeben wird.

Auf Antrag jedes Interessierten setzt der Vorsitzende des Nachlassgerichts eine Frist, innerhalb derer der Vollstrecker die Erklärung abzugeben hat; verstreicht die Frist fruchtlos, so gilt das Amt als abgelehnt.

Άρθρο 1987 — Εξουσία του εκτελεστή

Artikel 1987 — Befugnisse des Vollstreckers

Έργο του εκτελεστή είναι η εκτέλεση των διατάξεων της διαθήκης.

Ο εκτελεστής έχει δικαίωμα να επιχειρήσει κάθε πράξη την οποία ρητά επέτρεψε ο διαθέτης ή είναι απαραίτητη για την εκτέλεση των διατάξεών του. Ο εκτελεστής διαθήκης έχει δικαίωμα να διαχειρίζεται ολόκληρη την κληρονομία ή μέρος αυτής, αν τούτο είναι απαραίτητο για την εκτέλεση των διατάξεων της διαθήκης ή και ανεξάρτητα από αυτό, αν τούτο όρισε ο διαθέτης. Εκτελεστής που έχει ορισθεί με κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου έχει μόνο τις εξουσίες που ορίζονται σε αυτή.

Aufgabe des Vollstreckers ist die Vollziehung der Verfügungen des Testaments.

Der Vollstrecker ist berechtigt, jede Handlung vorzunehmen, die der Erblasser ausdrücklich gestattet hat oder die zur Vollziehung seiner Verfügungen erforderlich ist. Der Testamentsvollstrecker ist berechtigt, den gesamten Nachlass oder einen Teil davon zu verwalten, wenn dies zur Vollziehung der Verfügungen des Testaments erforderlich ist oder, auch unabhängig davon, wenn der Erblasser dies bestimmt hat. Ein durch Erbvertrag von Todes wegen ernannter Vollstrecker hat nur die darin bestimmten Befugnisse.

Άρθρο 1988 — Πράξεις με άδεια του δικαστηρίου

Artikel 1988 — Handlungen mit Genehmigung des Gerichts

Αν στις περιπτώσεις του άρθρου 1987 χρειάζεται να εκποιηθούν ακίνητα της κληρονομίας ή κινητά σημαντικής αξίας σε σχέση με την κληρονομία ή δημόσια χρεόγραφα ή μετοχές ή ομολογίες ανώνυμων εταιρειών ή να συνομολογηθεί δάνειο ή συμβιβασμός ή να γίνει δαπάνη που υπερβαίνει την αξία του αντικειμένου μικροδιαφοράς κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, ο εκτελεστής διαθήκης ενημερώνει προηγουμένως τον κληρονόμο και του τάσσει προθεσμία δύο (2) μηνών για να δηλώσει αν συναινεί. Εφόσον ο κληρονόμος συναινεί, μετά την επιχείρηση της πράξης ευθύνεται και με την ατομική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας.

Αν ο κληρονόμος δεν συναινεί ή παρέλθει άπρακτη η προθεσμία που του τάχθηκε, ο εκτελεστής διαθήκης μπορεί να επιχειρήσει την πράξη ύστερα από άδεια του δικαστηρίου της κληρονομίας. Το δικαστήριο ακούει προηγουμένως τον κληρονόμο, εφόσον αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο. Στην περίπτωση αυτή ο κληρονόμος ευθύνεται και με την ατομική του περιουσία για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας.

Αν ο εκτελεστής διαθήκης επιχειρήσει τις πράξεις της παρ. 1 χωρίς να ειδοποιήσει προηγουμένως τον κληρονόμο ή χωρίς τη συναίνεσή του ή χωρίς την άδεια του δικαστηρίου, ευθύνεται ο ίδιος για τις υποχρεώσεις

της κληρονομιάς εις ολόκληρον με τον κληρονόμο. Δικαίωμα αναγωγής του εκτελεστή κατά του κληρονόμου αποκλείεται.

Ist in den Fällen des Artikels 1987 die Veräußerung von Nachlassgrundstücken oder von im Verhältnis zum Nachlass wertvollen beweglichen Sachen oder von Staatsschuldverschreibungen, Aktien oder Schuldverschreibungen von Aktiengesellschaften erforderlich oder der Abschluss eines Darlehens oder eines Vergleichs oder eine Aufwendung, die den Streitwert der Bagatellsachen nach der Zivilprozessordnung übersteigt, so unterrichtet der Testamentsvollstrecker zuvor den Erben und setzt ihm eine Frist von zwei (2) Monaten zur Erklärung, ob er zustimmt. Stimmt der Erbe zu, so haftet er nach Vornahme der Handlung auch mit seinem Eigenvermögen für die Nachlassverbindlichkeiten.

Stimmt der Erbe nicht zu oder verstreicht die ihm gesetzte Frist fruchtlos, so kann der Testamentsvollstrecker die Handlung nach Genehmigung des Nachlassgerichts vornehmen. Das Gericht hört zuvor den Erben an, sofern dies nicht unmöglich oder besonders schwierig ist. In diesem Fall haftet der Erbe auch mit seinem Eigenvermögen für die Nachlassverbindlichkeiten.

Nimmt der Testamentsvollstrecker die Handlungen des Absatzes 1 vor, ohne den Erben zuvor zu benachrichtigen oder ohne dessen Zustimmung oder ohne Genehmigung des Gerichts, so haftet er selbst für die Nachlassverbindlichkeiten gesamtschuldnerisch mit dem Erben. Ein Rückgriffsrecht des Vollstreckers gegen den Erben ist ausgeschlossen.

Άρθρο 1989 — Περιουσία περιερχόμενη σε επιτροπευόμενο ή σε συμπαραστατούμενο

Artikel 1989 — Vermögen, das einem Mündel oder einem Betreuten zufällt

Αν η περιουσία για την οποία έχει ορισθεί εκτελεστής διαθήκης περιέρχεται σε ανήλικο που τελεί υπό επιτροπεία ή σε ενήλικο που τελεί υπό δικαστική συμπαράσταση, αυτή υπόκειται στη διαχείριση του επιτρόπου ή του δικαστικού συμπαραστάτη, εκτός αν ο κληρονομούμενος όρισε με τη διαθήκη του ρητά ότι η περιουσία υπόκειται στη διαχείριση του εκτελεστή διαθήκης. Στην περίπτωση αυτή ο εκτελεστής διαθήκης υπάγεται στις διατυπώσεις και δεσμεύσεις της επιτροπείας ή της δικαστικής συμπαράστασης. Αντίθετη διάταξη της διαθήκης είναι άκυρη.

Fällt das Vermögen, für das ein Testamentsvollstrecker ernannt wurde, einem unter Vormundschaft stehenden Minderjährigen oder einem unter gerichtlicher Betreuung stehenden Volljährigen zu, so unterliegt es der Verwaltung des Vormunds oder des gerichtlichen Betreuers, es sei denn, der Erblasser hat in seinem Testament ausdrücklich bestimmt, dass das Vermögen der Verwaltung des Testamentsvollstreckers unterliegt. In diesem Fall unterliegt der Testamentsvollstrecker den Förmlichkeiten und Bindungen der Vormundschaft oder der gerichtlichen Betreuung. Eine entgegenstehende Verfügung des Testaments ist nichtig.

Άρθρο 1990 — Ευθύνη του εκτελεστή

Artikel 1990 — Haftung des Vollstreckers

Κατά την εκπλήρωση των υποχρεώσεών του ο εκτελεστής ευθύνεται απέναντι στον κληρονόμο κατά τους κανόνες της εντολής για κάθε ζημία της κληρονομιάς από πταίσμα του. Σε περίπτωση διαχείρισης έχει υποχρέωση και να λογοδοτήσει.

Περισσότεροι εκτελεστές ευθύνονται για κοινό πταίσμα τους εις ολόκληρον.

Bei der Erfüllung seiner Pflichten haftet der Vollstrecker dem Erben gegenüber nach den Regeln des Auftrags für jeden durch sein Verschulden verursachten Schaden des Nachlasses. Im Fall der Verwaltung ist er auch zur Rechnungslegung verpflichtet.

Mehrere Vollstrecker haften für gemeinsames Verschulden als Gesamtschuldner.

Άρθρο 1991 — Περισσότεροι εκτελεστές

Artikel 1991 — Mehrere Vollstrecker

Περισσότεροι εκτελεστές ενεργούν όλοι μαζί αν λείπει ένας από αυτούς, ενεργούν οι άλλοι μόνοι τους. Σε περίπτωση διαφωνίας αποφασίζει η πλειοψηφία και σε ισοψηφία κρίνει ελεύθερα το δικαστήριο. Ο διαθέτης μπορεί να ορίσει διαφορετικά.

Καθένας από τους περισσότερους εκτελεστές μπορεί να παίρνει και μόνοι του συντηρητικά μέτρα.

Mehrere Vollstrecker handeln alle gemeinschaftlich; fällt einer von ihnen weg, so handeln die übrigen allein. Bei Meinungsverschiedenheiten entscheidet die Mehrheit, bei Stimmengleichheit entscheidet das Gericht nach freiem Ermessen. Der Erblasser kann etwas anderes bestimmen.

Jeder der mehreren Vollstrecker kann auch allein sichernde Maßnahmen treffen.

Άρθρο 1992 — Αγωγές της κληρονομίας

Artikel 1992 — Klagen des Nachlasses

Ο κληρονόμος ασκεί τις αξιώσεις της κληρονομίας.

Ο εκτελεστής της διαθήκης ασκεί τις αξιώσεις της κληρονομίας και ενάγεται για τις υποχρεώσεις της, εφόσον έχει τη διαχείριση της κληρονομίας ή των σχετικών αξιώσεων.

Der Erbe macht die Ansprüche des Nachlasses geltend.

Der Testamentsvollstrecker macht die Ansprüche des Nachlasses geltend und wird für dessen Verbindlichkeiten verklagt, soweit ihm die Verwaltung des Nachlasses oder der betreffenden Ansprüche zusteht.

Άρθρο 1993 — Αξιώσεις κατά της κληρονομίας

Artikel 1993 — Ansprüche gegen den Nachlass

Οι αξιώσεις κατά της κληρονομίας ασκούνται κατά του κληρονόμου.

Ο εκτελεστής έχει δικαίωμα να παρέμβει στη δίκη.

Die Ansprüche gegen den Nachlass werden gegen den Erben geltend gemacht.

Der Vollstrecker ist berechtigt, dem Rechtsstreit beizutreten.

Άρθρο 1994 — Αμοιβή

Artikel 1994 — Vergütung

Ο εκτελεστής μπορεί, εφόσον ο διαθέτης δεν διέταξε διαφορετικά, να ζητήσει να του ορίσει το δικαστήριο της κληρονομίας ανάλογη αμοιβή.

Το δικαστήριο ακούει προηγουμένως τον κληρονόμο, εφόσον αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο.

Der Vollstrecker kann, sofern der Erblasser nichts anderes angeordnet hat, beim Nachlassgericht die Festsetzung einer angemessenen Vergütung beantragen.

Das Gericht hört zuvor den Erben an, sofern dies nicht unmöglich oder besonders schwierig ist.

Άρθρο 1995 — Παραίτηση του εκτελεστή διαθήκης

Artikel 1995 — Amtsniederlegung des Testamentsvollstreckers

Ο εκτελεστής διαθήκης μπορεί να παραιτηθεί οποτεδήποτε με δήλωση στον γραμματέα του δικαστηρίου της κληρονομίας, ο οποίος συντάσσει σχετική έκθεση. Η παραίτηση γίνεται χωρίς αίρεση ή προθεσμία και γνωστοποιείται στον κληρονόμο.

Der Testamentsvollstrecker kann sein Amt jederzeit durch Erklärung gegenüber dem Urkundsbeamten des Nachlassgerichts niederlegen, der hierüber ein Protokoll errichtet. Die Niederlegung erfolgt ohne Bedingung oder Befristung und wird dem Erben mitgeteilt.

Άρθρο 1996 — Παύση του εκτελεστή διαθήκης

Artikel 1996 — Entlassung des Testamentsvollstreckers

Για σπουδαίους λόγους και ιδίως για βαριά παράβαση των καθηκόντων του ή ανικανότητα για διαχείριση το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον, να παύσει τον εκτελεστή, αφού προηγουμένως τον ακούσει, αν αυτό δεν είναι αδύνατο ή ιδιαίτερα δύσκολο.

Το λειτούργημα του εκτελεστή παύει αν ο κληρονόμος παρέχει επαρκή εγγύηση, κατά την κρίση του δικαστηρίου, ότι θα εκτελέσει τις διατάξεις της διαθήκης, για τις οποίες ορίσθηκε ο εκτελεστής.

Aus wichtigen Gründen, insbesondere wegen einer schweren Pflichtverletzung oder der Unfähigkeit zur Verwaltung, kann das Gericht auf Antrag jedes rechtlich Interessierten den Vollstrecker entlassen, nachdem es ihn zuvor angehört hat, sofern dies nicht unmöglich oder besonders schwierig ist.

Das Amt des Vollstreckers endet, wenn der Erbe nach Beurteilung des Gerichts hinreichende Sicherheit dafür leistet, dass er die Verfügungen des Testaments vollziehen wird, für die der Vollstrecker ernannt wurde.

Άρθρο 1997 — Παύση του λειτουργήματος του εκτελεστή

Artikel 1997 — Beendigung des Amtes des Vollstreckers

Το λειτουργήμα του εκτελεστή παύει με τον θάνατο ή την επερχόμενη πλήρη ή περιορισμένη ανικανότητά του για δικαιοπραξία. Το λειτουργήμα του εκτελεστή παύει επίσης με την εκτέλεση των διατάξεων της διαθήκης, με την παρέλευση του προβλεπόμενου στη διαθήκη χρόνου και, σε κάθε περίπτωση, μετά την παρέλευση τριάντα (30) ετών από τον θάνατο του διαθέτη.

Das Amt des Vollstreckers endet mit seinem Tod oder mit dem nachträglichen Eintritt seiner vollständigen oder beschränkten Geschäftsunfähigkeit. Das Amt des Vollstreckers endet ferner mit der Vollziehung der Verfügungen des Testaments, mit dem Ablauf der im Testament vorgesehenen Zeit und in jedem Fall nach Ablauf von dreißig (30) Jahren seit dem Tod des Erblassers.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΚΟΣΤΟ — ΔΩΡΕΑ ΑΙΤΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ

ZWANZIGSTES KAPITEL — SCHENKUNG VON TODES WEGEN

Άρθρο 1998 — Έννοια

Artikel 1998 — Begriff

Αν δωρεά συμφωνηθεί με την αναβλητική αίρεση της προαποβίωσης του δωρητή ή της συναποβίωσης και των δύο συμβαλλομένων, χωρίς να έχει στο μεταξύ ο δωρεοδόχος την απόλαυση των αντικειμένων της δωρεάς (δωρεά αιτία θανάτου), εφαρμόζονται οι διατάξεις για τις δωρεές, εφόσον ο νόμος δεν ορίζει διαφορετικά.

Wird eine Schenkung unter der aufschiebenden Bedingung des Vorversterbens des Schenkers oder des gleichzeitigen Versterbens beider Vertragsschließenden vereinbart, ohne dass der Beschenkte in der Zwischenszeit den Genuss der Schenkungsgegenstände hat (Schenkung von Todes wegen), so finden die Vorschriften über Schenkungen Anwendung, sofern das Gesetz nichts anderes bestimmt.

Άρθρο 1999 — Ανάκληση

Artikel 1999 — Widerruf

Ο δωρητής ανακαλεί ελεύθερα τη δωρεά αιτία θανάτου.

Η δήλωση για την ανάκληση γίνεται με συμβολαιογραφικό έγγραφο και γνωστοποιείται στον δωρεοδόχο· εφόσον αφορά δωρεά ακινήτου, απαιτείται και μεταγραφή.

Με την ανάκληση η δωρεά αναιρείται αυτοδικαίως.

Der Schenker widerruft die Schenkung von Todes wegen frei.

Die Widerrufserklärung erfolgt durch notarielle Urkunde und wird dem Beschenkten mitgeteilt; betrifft sie die Schenkung eines Grundstücks, so ist auch die Umschreibung erforderlich.

Mit dem Widerruf wird die Schenkung von Rechts wegen aufgehoben.

Άρθρο 2000 — Συμφωνία για το αμετάκλητο

Artikel 2000 — Vereinbarung der Unwiderruflichkeit

Αν η δωρεά αιτία θανάτου συμφωνήθηκε αμετάκλητη, ανακαλείται μόνο στις περιπτώσεις και με τον τρόπο που ανακαλείται κάθε άλλη δωρεά.»

Ist die Schenkung von Todes wegen als unwiderruflich vereinbart worden, so wird sie nur in den Fällen und in der Weise widerrufen, in denen jede andere Schenkung widerrufen wird."

ΜΕΡΟΣ Β΄ — ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΛΟΙΠΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΩΝ

TEIL B — ÄNDERUNGEN DER ÜBRIGEN VORSCHRIFTEN DES ZIVILGESETZBUCHES · ÄNDERUNG DES EINFÜHRUNGSGESETZES ZUM ZIVILGESETZBUCH · ÄNDERUNG DER ZIVILPROZESSORDNUNG UND BESONDERER GESETZE

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ — ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ KAPITEL A — ÄNDERUNGEN DES ZIVILGESETZBUCHES

Άρθρο 4 — Διεύρυνση της προστασίας της προσωπικότητας μετά θάνατον μέσω αναγνώρισης δικαιώματος σε κληρονόμους από κάθε διάταξη τελευταίας βούλησης - Τροποποίηση άρθρου 57 Αστικού Κώδικα

Artikel 4 — Erweiterung des postmortalen Persönlichkeitsschutzes durch Anerkennung eines Rechts für Erben aus jeder Verfügung von Todes wegen · Änderung des Artikels 57 des Zivilgesetzbuches

Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 57 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α΄ 164), περί δικαιώματος στην προσωπικότητα, η λέξη «διαθήκη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «διάταξη τελευταίας βούλησης» και το άρθρο 57 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 57 — Δικαίωμα στην προσωπικότητα

Όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον. Αν η προσβολή αναφέρεται στην προσωπικότητα προσώπου που έχει πεθάνει, το δικαίωμα αυτό έχουν ο σύζυγος, οι κατιόντες, οι ανιόντες, οι αδελφοί και οι κληρονόμοι του από διάταξη τελευταίας βούλησης.

Αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται.»

In Artikel 57 Absatz 1 Satz 2 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A΄ 164) über das Persönlichkeitsrecht wird das Wort „Testament“ durch die Worte „Verfügung von Todes wegen“ ersetzt; Artikel 57 lautet damit wie folgt:

„Artikel 57 — Persönlichkeitsrecht

Wer widerrechtlich in seiner Persönlichkeit verletzt wird, hat das Recht, die Beseitigung der Verletzung und deren Unterlassung für die Zukunft zu verlangen. Betrifft die Verletzung die Persönlichkeit einer verstorbenen Person, so steht dieses Recht dem Ehegatten, den Abkömmlingen, den Vorfahren, den Geschwistern und den Erben aus einer Verfügung von Todes wegen zu.

Ein Schadensersatzanspruch nach den Vorschriften über unerlaubte Handlungen ist nicht ausgeschlossen.“

Άρθρο 5 — Ακυρότητα σύμβασης για την κληρονομία ζώντος τρίτου - Αντικατάσταση άρθρου 368 Αστικού Κώδικα

Artikel 5 — Nichtigkeit eines Vertrags über den Nachlass eines lebenden Dritten · Ersetzung des Artikels 368 des Zivilgesetzbuches

Το άρθρο 368 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α΄ 164), περί ακυρότητας σύμβασης για την κληρονομία ζώντος τρίτου, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 368 — Σύμβαση για την κληρονομία ζώντος τρίτου

Σύμβαση, είτε για ολόκληρη την κληρονομία ζώντος τρίτου προσώπου είτε για ποσοστό της, είναι άκυρη.»

Artikel 368 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A΄ 164) über die Nichtigkeit eines Vertrags über den Nachlass eines lebenden Dritten wird wie folgt ersetzt:

„Artikel 368 — Vertrag über den Nachlass eines lebenden Dritten

Ein Vertrag über den gesamten Nachlass einer lebenden dritten Person oder über eine Quote davon ist nichtig."

Άρθρο 6 — Διεύρυνση της προστασίας της οικογενειακής στέγης σε περίπτωση θανάτου του μισθωτή - Τροποποίηση άρθρου 612 Αστικού Κώδικα

Artikel 6 — Erweiterung des Schutzes der Familienwohnung im Fall des Todes des Mieters · Änderung des Artikels 612 des Zivilgesetzbuches

Στο άρθρο 612 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί θανάτου του μισθωτή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 2 μετά τις λέξεις «ο σύζυγός του» προστίθενται οι λέξεις «ή ο σύντροφος με σύμφωνο συμβίωσης» και β) προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 612, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 612 — Θάνατος του μισθωτή

Όταν αποβιώσει ο μισθωτής, οι κληρονόμοι του έχουν δικαίωμα να καταγγείλουν τη μίσθωση. Η καταγγελία γίνεται τουλάχιστον πριν από τρεις (3) μήνες και ισχύει για το τέλος του ημερολογιακού μήνα.

Στην περίπτωση που το μίσθιο χρησίμευε, ενόσω ζούσε ο μισθωτής, ως οικογενειακή στέγη με την έννοια του άρθρου 1393 και ζει κατά τον χρόνο του θανάτου του ο σύζυγος του ή ο σύντροφος με σύμφωνο συμβίωσης, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις από τη μίσθωση περιέρχονται αποκλειστικά σε αυτόν, ο οποίος δικαιούται τηρώντας την προθεσμία της παρ. 1, να καταγγείλει οποτεδήποτε τη μίσθωση.

Η παρ. 2 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση που το μίσθιο χρησίμευε, ενόσω ζούσε ο μισθωτής, ως ο κύριος τόπος διαμονής του ιδίου και του προσώπου με το οποίο εκείνος συζούσε μόνιμα σε ελεύθερη ένωση, εφόσον συναινέσει ο εκμισθωτής. Αν ο κληρονομούμενος και ο σύντροφος σε ελεύθερη ένωση είχαν αποκτήσει κοινά τέκνα, συναίνεση του εκμισθωτή δεν απαιτείται.»

In Artikel 612 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über den Tod des Mieters werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Absatz 2 werden nach den Worten „sein Ehegatte" die Worte „oder der Partner aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag" eingefügt und b) es wird ein Absatz 3 angefügt; Artikel 612 lautet nach gesetzestechnischen Verbesserungen wie folgt:

„Artikel 612 — Tod des Mieters

Stirbt der Mieter, so sind seine Erben berechtigt, das Mietverhältnis zu kündigen. Die Kündigung erfolgt mindestens drei (3) Monate im Voraus und wirkt zum Ende des Kalendermonats.

Diente die Mietsache zu Lebzeiten des Mieters als Familienwohnung im Sinne des Artikels 1393 und lebt im Zeitpunkt seines Todes sein Ehegatte oder der Partner aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag, so gehen die Rechte und Pflichten aus dem Mietverhältnis ausschließlich auf diesen über, der berechtigt ist, das Mietverhältnis unter Einhaltung der Frist des Absatzes 1 jederzeit zu kündigen.

Absatz 2 findet entsprechende Anwendung, wenn die Mietsache zu Lebzeiten des Mieters als hauptsächlicher Wohnort seiner selbst und derjenigen Person diente, mit der er dauerhaft in freier Lebensgemeinschaft zusammenlebte, sofern der Vermieter zustimmt. Hatten der Erblasser und der Partner der freien Lebensgemeinschaft gemeinsame Kinder, so ist eine Zustimmung des Vermieters nicht erforderlich."

Άρθρο 7 — Επέκταση της προστασίας της οικογενειακής στέγης στον σύντροφο με σύμφωνο συμβίωσης - Τροποποίηση άρθρου 612Α Αστικού Κώδικα

Artikel 7 — Erstreckung des Schutzes der Familienwohnung auf den Partner aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag · Änderung des Artikels 612A des Zivilgesetzbuches

Στο άρθρο 612Α του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί οικογενειακής στέγης, μετά τη λέξη «σύζυγο» προστίθενται οι λέξεις «ή σύντροφο με σύμφωνο συμβίωσης» και το άρθρο 612Α, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 612Α — Οικογενειακή στέγη

Στην περίπτωση που το μίσθιο χρησιμεύει ως οικογενειακή στέγη και η χρήση αυτή έχει γνωστοποιηθεί στον εκμισθωτή, η καταγγελία της μίσθωσης, στην οποία αυτός προβαίνει, είναι άκυρη, εφόσον δεν την κοινοποιεί και στον σύζυγο ή σύντροφο με σύμφωνο συμβίωσης του μισθωτή, τηρώντας την ίδια προθεσμία που τυχόν απαιτείται για την καταγγελία.»

In Artikel 612A des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über die Familienwohnung werden nach dem Wort „Ehegatten" die Worte „oder Partner aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag" eingefügt; Artikel 612A lautet nach gesetzestechnischen Verbesserungen wie folgt:

Dient die Mietsache als Familienwohnung und wurde diese Nutzung dem Vermieter angezeigt, so ist die von ihm erklärte Kündigung des Mietverhältnisses nichtig, wenn er sie nicht auch dem Ehegatten oder dem Partner aus einem Lebenspartnerschaftsvertrag des Mieters unter Einhaltung derselben für die Kündigung etwa erforderlichen Frist zustellt."

Άρθρο 8 — Επέκταση του τίτλου από τον νόμο υπέρ των νόμιμων μεριδούχων - Τροποποίηση άρθρου 1262 Αστικού Κώδικα

Artikel 8 — Erstreckung des gesetzlichen Titels auf die Pflichtteilsberechtigten · Änderung des Artikels 1262 des Zivilgesetzbuches

Στην περ. 6 του άρθρου 1262 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί τίτλου από τον νόμο για απόκτηση υποθήκης, μετά τις λέξεις «που τους έλαχαν» προστίθενται οι λέξεις «, καθώς επίσης και οι νόμιμοι μεριδούχοι, στα ακίνητα της κληρονομίας, για την αξίωση στη νόμιμη μοίρα» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 1262 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1262 — Τίτλος από τον νόμο

Τίτλο από τον νόμο για την απόκτηση υποθήκης έχουν:

1. το δημόσιο, στα ακίνητα των οφειλετών του, για απαιτήσεις από καθυστερούμενους φόρους· 2. το δημόσιο, οι δήμοι, οι κοινότητες, τα θρησκευτικά ή τα κοινής ωφέλειας ιδρύματα και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, στα ακίνητα των διαχειριστών ή των εγγυητών τους, για τις απαιτήσεις που πηγάζουν από τη διαχείριση· 3. εκείνοι που τελούν υπό γονική μέριμνα ή επιτροπεία, στα ακίνητα των γονέων ή του επιτρόπου, για την περιουσία τους που αυτοί διαχειρίζονται και για τις απαιτήσεις τους από αυτή τη διαχείριση· 4. ο κάθε σύζυγος για την απαίτησή του από την επαύξηση της περιουσίας του άλλου συζύγου κατά το άρθρο 1400· 5. οι κληροδόχοι στα ακίνητα της κληρονομίας, για τις απαιτήσεις τους· 6. οι κληρονόμοι, στα ακίνητα της κληρονομίας, για τις απαιτήσεις προς εξίσωση των μερίδων τους ή λόγω νομικών ελαττωμάτων των αντικειμένων της κληρονομίας που τους έλαχαν, καθώς επίσης και οι νόμιμοι μεριδούχοι, στα ακίνητα της κληρονομίας, για την αξίωση στη νόμιμη μοίρα· 7. ο ενυπόθηκος δανειστής, στο ενυπόθηκο ακίνητο, για τους καθυστερούμενους τόκους της απαίτησης και για τη δαπάνη της εγγραφής της υποθήκης ή τη δικαστική δαπάνη, εφόσον το ενυπόθηκο ακίνητο δεν μεταβιβάστηκε σε άλλον.»

In Artikel 1262 Nummer 6 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über den gesetzlichen Titel zum Erwerb einer Hypothek werden nach den Worten „die ihnen zugefallen sind" die Worte „sowie die Pflichtteilsberechtigten an den Nachlassgrundstücken für den Pflichtteilsanspruch" eingefügt; Artikel 1262 lautet nach gesetzestechnischen Verbesserungen wie folgt:

„Artikel 1262 — Gesetzlicher Titel

Einen gesetzlichen Titel zum Erwerb einer Hypothek haben:

1. der Staat an den Grundstücken seiner Schuldner für Forderungen aus rückständigen Steuern; 2. der Staat, die Gemeinden, die Ortsgemeinden, die religiösen oder gemeinnützigen Stiftungen und die juristischen Personen des öffentlichen Rechts an den Grundstücken ihrer Verwalter oder deren Bürgen für die aus der Verwaltung herrührenden Forderungen; 3. diejenigen, die unter elterlicher Sorge oder Vormundschaft stehen, an den Grundstücken der Eltern oder des Vormunds für ihr von diesen verwaltetes Vermögen und für ihre Forderungen aus dieser Verwaltung; 4. jeder Ehegatte für seinen Anspruch aus der Vermögensmehrung des anderen Ehegatten nach Artikel 1400; 5. die Vermächtnisnehmer an den Nachlassgrundstücken für ihre Forderungen; 6. die Erben an den Nachlassgrundstücken für die Ansprüche auf Ausgleichung ihrer Erbteile oder wegen Rechtsmängeln der ihnen zugefallenen Nachlassgegenstände sowie die Pflichtteilsberechtigten an den Nachlassgrundstücken für den Pflichtteilsanspruch; 7. der Hypothekengläubiger an dem mit der Hypothek belasteten Grundstück für die rückständigen Zinsen der Forderung und für die Kosten der Hypothekeneintragung oder die Gerichtskosten, sofern das belastete Grundstück nicht an einen anderen übertragen wurde."

Άρθρο 9 — Ελαττωμένη διατροφή - Τροποποίηση άρθρου 1495 Αστικού Κώδικα

Artikel 9 — Verminderter Unterhalt · Änderung des Artikels 1495 des Zivilgesetzbuches

Στο άρθρο 1495 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί ελαττωμένης διατροφής οι λέξεις «που δικαιολογεί την αποκλήρωσή τους» αντικαθίστανται από τις λέξεις «που δικαιολογεί τη στέρηση της νόμιμης μοίρας» και το άρθρο 1495 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1495 — Ελαττωμένη διατροφή

Οι κατιόντες και οι ανιόντες δικαιούνται μόνο τη στοιχειώδη διατροφή, που περιλαμβάνει τα απολύτως αναγκαία για τη συντήρηση, αν υπέπεσαν απέναντι στον υπόχρεο διατροφής σε παράπτωμα που δικαιολογεί τη στέρηση της νόμιμης μοίρας.»

In Artikel 1495 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über den verminderten Unterhalt werden die Worte „die ihre Enterbung rechtfertigt“ durch die Worte „die die Entziehung des Pflichtteils rechtfertigt“ ersetzt; Artikel 1495 lautet damit wie folgt:

„Artikel 1495 — Verminderter Unterhalt

Die Abkömmlinge und die Vorfahren haben nur Anspruch auf den notdürftigen Unterhalt, der das zum Lebensunterhalt unbedingt Erforderliche umfasst, wenn sie sich gegenüber dem Unterhaltspflichtigen eine Verfehlung haben zuschulden kommen lassen, die die Entziehung des Pflichtteils rechtfertigt.“

Άρθρο 10 — Αποσαφήνιση της βούλησης του κληρονομούμενου ως προς τη διοίκηση περιουσίας ανηλίκου - Τροποποίηση άρθρου 1521 Αστικού Κώδικα

Artikel 10 — Klarstellung des Willens des Erblassers hinsichtlich der Verwaltung des Vermögens eines Minderjährigen · Änderung des Artikels 1521 des Zivilgesetzbuches

Στο άρθρο 1521 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί περιουσίας του τέκνου από διάταξη τελευταίας βούλησης ή δωρεά, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στον τίτλο, η λέξη «διαθήκη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «διάταξη τελευταίας βούλησης», β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 η λέξη «διαθέτης» αντικαθίσταται από τη λέξη «κληρονομούμενος» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 1521 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1521 — Περιουσία του τέκνου από διάταξη τελευταίας βούλησης ή δωρεά

Η διοίκηση των γονέων δεν εκτείνεται και στα περιουσιακά στοιχεία που περιέρχονται στο τέκνο από διάταξη τελευταίας βούλησης ή από δωρεά, με τον όρο να μην έχουν τη διοίκησή τους οι γονείς. Αν ο κληρονομούμενος ή ο δωρητής δεν ορίσει το πρόσωπο που θα έχει τη διοίκηση αυτών των περιουσιακών στοιχείων, το δικαστήριο διορίζει ειδικό επίτροπο.

Αν στη διάταξη της τελευταίας βούλησης ή στη δωρεά ορίζεται να μην έχει τη διοίκηση ο ένας από τους γονείς, η διοίκηση ανήκει, σε περίπτωση αμφιβολίας, στον άλλο γονέα, ο οποίος και αντιπροσωπεύει το τέκνο μόνος του στις σχετικές δίκες ή δικαιοπραξίες.»

In Artikel 1521 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über das Vermögen des Kindes aus einer Verfügung von Todes wegen oder einer Schenkung werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in der Überschrift wird das Wort „Testament“ durch die Worte „Verfügung von Todes wegen“ ersetzt, b) in Absatz 1 Satz 2 wird das Wort „Erblasser (Testierender)“ durch das Wort „Erblasser“ ersetzt; Artikel 1521 lautet nach gesetzestechnischen Verbesserungen wie folgt:

„Artikel 1521 — Vermögen des Kindes aus einer Verfügung von Todes wegen oder einer Schenkung

Die Verwaltung der Eltern erstreckt sich nicht auf die Vermögensgegenstände, die dem Kind aus einer Verfügung von Todes wegen oder aus einer Schenkung mit der Bestimmung zufallen, dass die Eltern deren Verwaltung nicht haben sollen. Bestimmt der Erblasser oder der Schenker nicht die Person, die die Verwaltung dieser Vermögensgegenstände haben soll, so bestellt das Gericht einen besonderen Pfleger.

Ist in der Verfügung von Todes wegen oder in der Schenkung bestimmt, dass einer der Elternteile die Verwaltung nicht haben soll, so steht die Verwaltung im Zweifel dem anderen Elternteil zu, der das Kind in den betreffenden Rechtsstreitigkeiten oder Rechtsgeschäften allein vertritt.“

Άρθρο 11 — Διοίκηση περιουσίας ανηλίκου από διάταξη τελευταίας βούλησης ή δωρεά - Τροποποίηση άρθρου 1522 Αστικού Κώδικα

Artikel 11 — Verwaltung des Vermögens eines Minderjährigen aus einer Verfügung von Todes wegen oder einer Schenkung · Änderung des Artikels 1522 des Zivilgesetzbuches

Στο άρθρο 1522 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί ορισμού τρόπου διοίκησης περιουσίας του τέκνου από κληρονομούμενο ή δωρητή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, αα) η λέξη «διαθέτης» αντικαθίσταται από τη λέξη «κληρονομούμενος», αβ) οι λέξεις «μπορούν να ορίσουν» αντικαθίστανται από τις λέξεις «μπορεί να ορίσει», αγ) οι λέξεις «άφησαν ή έδωσαν» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αφέθηκαν ή δόθηκαν», β) στο δεύτερο εδάφιο η λέξη «αυτήν» αντικαθίσταται από τη λέξη «αυτή» και το άρθρο 1522 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1522

Ο κληρονομούμενος ή ο δωρητής μπορεί να ορίσει τον τρόπο, με τον οποίο θα διοικηθούν τα περιουσιακά στοιχεία που αφέθηκαν ή δόθηκαν στο τέκνο. Παρέκκλιση επιτρέπεται στην περίπτωση της δωρεάς, εφόσον ο δωρητής συναινεί σε αυτή. Αν ο δωρητής δεν ζει ή αρνείται να συναινέσει ή η συναίνεσή του δεν είναι εφικτή, καθώς και στις περιπτώσεις των επιδόσεων με διάταξη τελευταίας βούλησης, η παρέκκλιση επιτρέπεται μόνο με άδεια του δικαστηρίου και εφόσον επιβάλλεται από το συμφέρον του τέκνου.»

In Artikel 1522 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A´ 164) über die Bestimmung der Art der Verwaltung des Vermögens des Kindes durch den Erblasser oder den Schenker werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Satz 1 wird aa) das Wort „Testierender“ durch das Wort „Erblasser“ ersetzt, ab) die Worte „können bestimmen“ durch die Worte „kann bestimmen“ ersetzt, ac) die Worte „hinterlassen oder gegeben haben“ durch die Worte „hinterlassen oder gegeben wurden“ ersetzt, b) in Satz 2 wird das Wort „dieselbe“ durch das Wort „diese“ ersetzt; Artikel 1522 lautet damit wie folgt:

„Artikel 1522

Der Erblasser oder der Schenker kann die Art bestimmen, in der die dem Kind hinterlassenen oder gegebenen Vermögensgegenstände verwaltet werden. Eine Abweichung ist im Fall der Schenkung zulässig, sofern der Schenker ihr zustimmt. Lebt der Schenker nicht mehr oder verweigert er die Zustimmung oder ist seine Zustimmung nicht erreichbar, sowie in den Fällen der Zuwendungen durch Verfügung von Todes wegen, ist die Abweichung nur mit Genehmigung des Gerichts und nur dann zulässig, wenn sie das Interesse des Kindes gebietet."

Άρθρο 12 — Ευθύνη γονέων και προστασία ανηλίκου σε περίπτωση επαγωγής κληρονομιάς - Αντικατάσταση άρθρου 1527 Αστικού Κώδικα

Artikel 12 — Haftung der Eltern und Schutz des Minderjährigen im Fall des Erbanfalls · Ersetzung des Artikels 1527 des Zivilgesetzbuches

Το άρθρο 1527 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α´ 164), περί κληρονομιάς που επάγεται σε ανήλικο τέκνο και ευθύνης των γονέων, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1527

Για την κληρονομία που επάγεται σε ανήλικο τέκνο οι γονείς του μπορούν να υποβάλουν τη δήλωση της παρ. 1 του άρθρου 1892 μόνο μετά από άδεια δικαστηρίου. Η άδεια χορηγείται εφόσον: 1. οι γονείς δηλώσουν ότι θα ευθύνονται για τις υποχρεώσεις της κληρονομιάς εις ολόκληρον με το τέκνο και 2. η αξία της περιουσίας τους ισούται ή υπερβαίνει την αξία της ατομικής περιουσίας του τέκνου κατά τον χρόνο κατάθεσης της αίτησης. Η υποβολή της δήλωσης δεν επιφέρει επίταση της ευθύνης του τέκνου έναντι των δανειστών της κληρονομιάς και με την ατομική του περιουσία. Δικαίωμα αναγωγής των γονέων κατά του τέκνου αποκλείεται.

Αν οι γονείς παραλείψουν να υποβάλουν τη δήλωση ή δεν τους χορηγήθηκε η σχετική άδεια του δικαστηρίου, οι γονείς ευθύνονται με την περιουσία τους έναντι των δανειστών της κληρονομιάς για την περίπτωση που διέθεσαν αντικείμενά της. Το ίδιο ισχύει και αν η αξία της κληρονομιάς μειώθηκε από την πλημμελή διαχείριση των γονέων, η οποία οφείλεται σε δόλο ή βαριά τους αμέλεια.»

Artikel 1527 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A´ 164) über die einem minderjährigen Kind anfallende Erbschaft und die Haftung der Eltern wird wie folgt ersetzt:

„Artikel 1527

Für eine Erbschaft, die einem minderjährigen Kind anfällt, können dessen Eltern die Erklärung nach Artikel 1892 Absatz 1 nur nach Genehmigung des Gerichts abgeben. Die Genehmigung wird erteilt, sofern: 1. die Eltern erklären, dass sie für die Nachlassverbindlichkeiten gesamtschuldnerisch mit dem Kind haften werden, und 2. der Wert ihres Vermögens dem Wert des Eigenvermögens des Kindes im Zeitpunkt der Antragstellung gleichkommt oder ihn übersteigt. Die Abgabe der Erklärung bewirkt keine Verschärfung der Haftung des Kindes gegenüber den Nachlassgläubigern auch mit seinem Eigenvermögen. Ein Rückgriffsrecht der Eltern gegen das Kind ist ausgeschlossen.

Geben die Eltern die Erklärung nicht ab oder wurde ihnen die entsprechende gerichtliche Genehmigung nicht erteilt, so haften die Eltern mit ihrem Vermögen gegenüber den Nachlassgläubigern für den Fall, dass sie über Nachlassgegenstände verfügt haben. Dasselbe gilt, wenn der Wert des Nachlasses durch eine auf Vorsatz oder grober Fahrlässigkeit der Eltern beruhende mangelhafte Verwaltung gemindert wurde."

Άρθρο 13 — Λύση με δικαστική απόφαση - Τροποποίηση άρθρου 1571 Αστικού Κώδικα

Artikel 13 — Aufhebung durch gerichtliche Entscheidung · Änderung des Artikels 1571 des Zivilgesetzbuches

Στο άρθρο 1571 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί λύσης με δικαστική απόφαση, οι λέξεις «λόγος αποκλήρωσης του θετού τέκνου για μια από τις περιπτώσεις 1,2 και 3 του άρθρου 1840,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «λόγος στέρησης της νόμιμης μοίρας του θετού τέκνου για μια από τις περιπτώσεις 1 και 2 του άρθρου 1833,» και το άρθρο 1571 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1571 — Λύση με δικαστική απόφαση

Αν ο θετός γονέας εκπέσει από τη γονική μέριμνα ή αν του αφαιρεθεί η άσκησή της για έναν από τους λόγους του άρθρου 1532, καθώς και αν συντρέχει λόγος στέρησης της νόμιμης μοίρας του θετού τέκνου για μια από τις περιπτώσεις 1 και 2 του άρθρου 1833, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον οι συνέπειες αυτές κρίνονται ανεπαρκείς, να διατάσσει λόγω της βαρύτητας της περίπτωσης ακόμη και τη λύση της υιοθεσίας.»

In Artikel 1571 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über die Aufhebung durch gerichtliche Entscheidung werden die Worte „ein Grund zur Enterbung des Adoptivkindes nach einer der Nummern 1, 2 und 3 des Artikels 1840,“ durch die Worte „ein Grund zur Entziehung des Pflichtteils des Adoptivkindes nach einer der Nummern 1 und 2 des Artikels 1833,“ ersetzt; Artikel 1571 lautet damit wie folgt:

„Artikel 1571 — Aufhebung durch gerichtliche Entscheidung

Verliert der Adoptivelternteil die elterliche Sorge oder wird ihm deren Ausübung aus einem der Gründe des Artikels 1532 entzogen, sowie wenn ein Grund zur Entziehung des Pflichtteils des Adoptivkindes nach einer der Nummern 1 und 2 des Artikels 1833 vorliegt, kann das Gericht, sofern diese Folgen als unzureichend erachtet werden, wegen der Schwere des Falles sogar die Aufhebung der Adoption anordnen.“

Άρθρο 14 — Διοίκηση περιουσίας ανηλίκου από διάταξη τελευταίας βούλησης ή δωρεά - Τροποποίηση άρθρου 1616 Αστικού Κώδικα

Artikel 14 — Verwaltung des Vermögens eines Minderjährigen aus einer Verfügung von Todes wegen oder einer Schenkung · Änderung des Artikels 1616 des Zivilgesetzbuches

Στο άρθρο 1616 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί διοίκησης περιουσίας που παραχωρήθηκε με διαχειριστικούς όρους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1, αα) η λέξη «διαθήκη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «διάταξη τελευταίας βούλησης», αβ) η λέξη «διαθέτης» αντικαθίσταται από τη λέξη «κληρονομούμενος» και β) στην παρ. 2 η λέξη «δωρητής» αντικαθίσταται από τη λέξη «κληρονομούμενος» και το άρθρο 1616 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1616 — Διοίκηση της περιουσίας που παραχωρήθηκε με διαχειριστικούς όρους

Ο επίτροπος οφείλει να διοικεί την περιουσία που παραχωρήθηκε στον ανήλικο με χαριστική πράξη εν ζωή ή που περιήλθε σε αυτόν με διάταξη τελευταίας βούλησης, σύμφωνα με τους όρους που έθεσε ο δωρητής ή ο κληρονομούμενος. Το δικαστήριο μπορεί να επιτρέψει παρέκκλιση από αυτούς τους όρους, αν το επιβάλλει το συμφέρον του ανηλίκου.

Αν ο δωρητής ή ο κληρονομούμενος ορίσουν να μην έχει τη διοίκηση της περιουσίας που παραχώρησαν ο επίτροπος και δεν όρισαν το πρόσωπο που θα έχει τη διοίκηση αυτής της περιουσίας, το δικαστήριο διορίζει ειδικό επίτροπο.»

In Artikel 1616 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über die Verwaltung des unter Verwaltungsbestimmungen überlassenen Vermögens werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Absatz 1 Satz 1 wird aa) das Wort „Testament“ durch die Worte „Verfügung von Todes wegen“ ersetzt, ab) das Wort „Testierender“ durch das Wort „Erblasser“ ersetzt, und b) in Absatz 2 wird das Wort „Schenker“ durch das Wort „Erblasser“ ersetzt; Artikel 1616 lautet damit wie folgt:

„Artikel 1616 — Verwaltung des unter Verwaltungsbestimmungen überlassenen Vermögens

Der Vormund hat das Vermögen, das dem Minderjährigen durch unentgeltliches Rechtsgeschäft unter Lebenden überlassen wurde oder ihm durch Verfügung von Todes wegen zugefallen ist, nach den vom Schenker oder vom Erblasser gesetzten Bestimmungen zu verwalten. Das Gericht kann eine Abweichung von diesen Bestimmungen gestatten, wenn das Interesse des Minderjährigen dies gebietet.

Bestimmen der Schenker oder der Erblasser, dass der Vormund die Verwaltung des von ihnen überlassenen Vermögens nicht haben soll, und haben sie die Person nicht bestimmt, die die Verwaltung dieses Vermögens haben soll, so bestellt das Gericht einen besonderen Vormund.“

Άρθρο 15 — Κληρονομία ή κληροδοσία που επάγεται στον ανήλικο - Τροποποίηση άρθρου 1625 Αστικού Κώδικα

Artikel 15 — Dem Minderjährigen anfallende Erbschaft oder anfallendes Vermächtnis · Änderung des Artikels 1625 des Zivilgesetzbuches

Η παρ. 2 του άρθρου 1625 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164), περί κληρονομίας ή κληροδοσίας που επάγεται στον ανήλικο, αντικαθίσταται και το άρθρο 1625 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 1625 — Κληρονομία ή κληροδοσία που επάγεται στον ανήλικο

Ο επίτροπος, χωρίς τη γνωμοδότηση του εποπτικού συμβουλίου και την άδεια του δικαστηρίου, δεν έχει το δικαίωμα στο όνομα του ανήλικου: 1. να αποποιείται κληρονομία ή να παραιτείται από τη νόμιμη μοίρα κληρονομίας που επάγεται στον ανήλικο, 2. να αποδέχεται κληροδοσία ή δωρεά που συνεπάγεται βάρη, 3. να αποποιείται κληροδοσία που περιέρχεται στον ανήλικο.

Η διάταξη του άρθρου 1527 εφαρμόζεται αναλόγως.»

Artikel 1625 Absatz 2 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A' 164) über die dem Minderjährigen anfallende Erbschaft oder das ihm anfallende Vermächtnis wird ersetzt; Artikel 1625 lautet damit wie folgt:

„Artikel 1625 — Dem Minderjährigen anfallende Erbschaft oder anfallendes Vermächtnis

Der Vormund ist ohne Stellungnahme des Aufsichtsrats und ohne Genehmigung des Gerichts nicht berechtigt, im Namen des Minderjährigen: 1. eine Erbschaft auszuschlagen oder auf den Pflichtteil an einer dem Minderjährigen anfallenden Erbschaft zu verzichten, 2. ein Vermächtnis oder eine Schenkung anzunehmen, die mit Lasten verbunden ist, 3. ein dem Minderjährigen zufallendes Vermächtnis auszuschlagen.

Artikel 1527 findet entsprechende Anwendung."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' — ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ **KAPITEL B — ÄNDERUNGEN DES EINFÜHRUNGSGESETZES ZUM ZIVILGESETZBUCH**

Άρθρο 16 — Περιορισμός της ευθύνης του Δημοσίου για υποχρεώσεις κληρονομίας - Αντικατάσταση άρθρου 118 Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα

Artikel 16 — Beschränkung der Haftung des Staates für Nachlassverbindlichkeiten · Ersetzung des Artikels 118 des Einführungsgesetzes zum Zivilgesetzbuch

1. Το άρθρο 118 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (α.ν. 2783/1941, Α' 29), περί ευθύνης του Δημοσίου για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 118

Το Δημόσιο ευθύνεται για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας μόνο με την κληρονομία και μέχρι το ύψος του ενεργητικού της. Καμία σύγχυση δεν επέρχεται ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του Δημοσίου έναντι της κληρονομίας.

Η βεβαίωση του άρθρου 1865 του Αστικού Κώδικα εκδίδεται όπως ο νόμος ορίζει.»

2. Η παρ. 1 του άρθρου 118 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα, περί του κληρονομικού δικαιώματος του δημοσίου, εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση που νομικό πρόσωπο κληρονομεί εκ του νόμου με το ευεργέτημα της απογραφής.

1. Artikel 118 des Einführungsgesetzes zum Zivilgesetzbuch (Notverordnungsgesetz 2783/1941, A' 29) über die Haftung des Staates für die Nachlassverbindlichkeiten wird wie folgt ersetzt:

„Artikel 118

Der Staat haftet für die Nachlassverbindlichkeiten nur mit dem Nachlass und bis zur Höhe von dessen Aktivvermögen. Eine Konfusion tritt hinsichtlich der Rechte und Verbindlichkeiten des Staates gegenüber dem Nachlass nicht ein.

Die Feststellung nach Artikel 1865 des Zivilgesetzbuches wird nach Maßgabe des Gesetzes erteilt."

2. Artikel 118 Absatz 1 des Einführungsgesetzes zum Zivilgesetzbuch über das Erbrecht des Staates findet in jedem Fall Anwendung, in dem eine juristische Person kraft Gesetzes unter dem Vorbehalt der Inventarerrichtung erbt.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' — ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ **KAPITEL C — ÄNDERUNGEN DER ZIVILPROZESSORDNUNG**

Άρθρο 17 — Διεύρυνση της επιδίκασης επιχείρησης και θέσπιση ρύθμισης αναβολής καταβολής - Τροποποίηση άρθρου 483 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 17 — Erweiterung der Zuweisung eines Unternehmens und Einführung einer Regelung über den Zahlungsaufschub · Änderung des Artikels 483 der Zivilprozessordnung

Στο άρθρο 483 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί επιδίκασης επιχείρησης ως οικονομικού συνόλου κατά τη διανομή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, μετά τις λέξεις «οικονομικό σύνολο,» προστίθενται οι λέξεις «ακόμη και αν αυτή βρίσκεται στο στάδιο πριν από την έναρξη λειτουργίας ή προσωρινής αναστολής λειτουργίας ή εκκαθάρισης,» β) προστίθενται παρ. 1Α και 1Β, και το άρθρο 483 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 483

1. Αν στην κοινωνία υπάρχει εμπορική, βιομηχανική, βιοτεχνική, μεταλλευτική, γεωργική, κτηνοτροφική ή άλλη επιχείρηση που αποτελεί οικονομικό σύνολο, ακόμη και αν αυτή βρίσκεται στο στάδιο πριν από την έναρξη λειτουργίας ή προσωρινής αναστολής λειτουργίας ή εκκαθάρισης, το δικαστήριο μπορεί με αίτηση κάποιου από τους κοινωνούς να επιδικάσει ολόκληρη την επιχείρηση που πρέπει να διανεμηθεί σε εκείνον που το ζητεί έναντι καταβολής χρηματικού ποσού ίσου προς την αγοραία αξία της επιχείρησης. Για να καθορισθεί η αξία εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 482. Αν περισσότεροι κοινωνοί ζητήσουν να επιδικασθεί σε αυτούς η επιχείρηση, το δικαστήριο την επιδικάζει σε εκείνον που κατά την κρίση του είναι πιο ικανός να τη συνεχίσει κατά τρόπο επωφελή.

1Α. Αν ζητείται η διανομή όλων των αντικειμένων κληρονομίας, στην οποία περιλαμβάνεται και επιχείρηση, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει ολόκληρη την επιχείρηση σε εκείνον που το ζητεί έναντι αυτούσιας απόδοσης ποσοστού ή περιουσιακού στοιχείου της κληρονομίας στους λοιπούς κληρονόμους.

1Β. Ο κοινωνός που ζητεί να επιδικασθεί η επιχείρηση σε αυτόν μπορεί να αιτηθεί την αναβολή ικανοποίησης, εν όλω ή εν μέρει, της αξίωσης των λοιπών κοινωνών, αν η άμεση ικανοποίηση θα του προκαλούσε σοβαρά προβλήματα ρευστότητας. Εφόσον γίνει δεκτό το αίτημα του κοινωνού, το δικαστήριο μπορεί, ανάλογα με τις περιστάσεις: α) να προσδιορίσει τον χρόνο της αναβολής, ο οποίος δεν μπορεί να υπερβαίνει την πενταετία από την επίδοση της αγωγής των λοιπών κοινωνών, καθώς και την τοκοφορία της αξίωσης των λοιπών κοινωνών, δυνάμενο να διατάξει και την παροχή ασφάλειας από τον κοινωνό που ζητεί να επιδικασθεί η επιχείρηση σε αυτόν, β) να αναστείλει την πρόοδο της δίκης και να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης μετά από την παρέλευση ορισμένου χρονικού διαστήματος, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει την τριετία από την επίδοση της αγωγής των λοιπών κοινωνών, δυνάμενο και πάλι να προσδιορίσει την τοκοφορία της αξίωσης των λοιπών κοινωνών, καθώς και να διατάξει την παροχή ασφάλειας από τον κοινωνό που ζητεί να επιδικασθεί η επιχείρηση σε αυτόν ή γ) να διατάξει την καταβολή της χρηματικής αξίας της επιχείρησης σε δόσεις εντός χρονικού διαστήματος που δεν μπορεί να υπερβαίνει την πενταετία από την επίδοση της αγωγής.

2. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται μέχρι τη συζήτηση στο ακροατήριο.

3. Η αίτηση ενός ή περισσότερων κοινωνών για επιδίκαση ολόκληρης της επιχείρησης ως οικονομικού συνόλου, είτε η επιχείρηση αποτελεί το μοναδικό περιουσιακό στοιχείο της κοινωνίας είτε ένα από τα στοιχεία που την αποτελούν, μπορεί, αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι για τους οποίους δικαιολογείται να μη γίνει η διανομή της, να υποβληθεί στο δικαστήριο της διανομής και πριν από κάθε εκκαθάριση ή άσκηση της αγωγής για διανομή της κοινής περιουσίας και να δικασθεί από το ίδιο δικαστήριο αυτοτελώς. Το άρθρο 220 εφαρμόζεται και εδώ.»

In Artikel 483 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, Α' 182) über die Zuweisung eines Unternehmens als wirtschaftlicher Einheit bei der Auseinandersetzung werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Absatz 1 werden nach den Worten „wirtschaftliche Einheit bildet,“ die Worte „auch wenn es sich im Stadium vor Aufnahme des Betriebs, in vorübergehender Betriebseinstellung oder in Liquidation befindet,“ eingefügt, b) es werden die Absätze 1A und 1B eingefügt; Artikel 483 lautet damit wie folgt:

„Artikel 483

1. Gehört zur Gemeinschaft ein Handels-, Industrie-, Handwerks-, Bergbau-, Landwirtschafts-, Viehzucht- oder sonstiges Unternehmen, das eine wirtschaftliche Einheit bildet, auch wenn es sich im Stadium vor Aufnahme des Betriebs, in vorübergehender Betriebseinstellung oder in Liquidation befindet, so kann das Gericht auf Antrag eines der Teilhaber das gesamte auseinanderzusetzende Unternehmen demjenigen zusprechen, der es beantragt, gegen Zahlung eines Geldbetrags in Höhe des Verkehrswerts des Unternehmens. Für die Wertermittlung finden die Vorschriften des Artikels 482 Absatz 2 Anwendung. Beantragen mehrere Teilhaber die Zuweisung des Unternehmens an sich, so spricht es das Gericht demjenigen zu, der nach seiner Beurteilung am ehesten in der Lage ist, es nutzbringend fortzuführen.

1Α. Wird die Auseinandersetzung aller Nachlassgegenstände beantragt, zu denen auch ein Unternehmen gehört, so kann das Gericht das gesamte Unternehmen demjenigen zusprechen, der es beantragt, gegen Herausgabe einer Quote oder eines Nachlassgegenstands in Natur an die übrigen Erben.

1B. Der Teilhaber, der die Zuweisung des Unternehmens an sich beantragt, kann den Aufschub der ganzen oder teilweisen Befriedigung des Anspruchs der übrigen Teilhaber beantragen, wenn ihm die sofortige Befriedigung ernsthafte Liquiditätsprobleme bereiten würde. Wird dem Antrag des Teilhabers stattgegeben, so kann das Gericht je nach den Umständen: a) die Dauer des Aufschubs bestimmen, die fünf Jahre ab Zustellung der Klage der übrigen Teilhaber nicht überschreiten darf, sowie die Verzinsung des Anspruchs der übrigen Teilhaber festlegen, wobei es auch die Leistung einer Sicherheit durch den Teilhaber anordnen kann, der die Zuweisung des Unternehmens an sich beantragt; b) den Fortgang des Verfahrens aussetzen und die Wiederaufnahme der Verhandlung nach Ablauf eines bestimmten Zeitraums anordnen, der drei Jahre ab Zustellung der Klage der übrigen Teilhaber nicht überschreiten darf, wobei es wiederum die Verzinsung des Anspruchs der übrigen Teilhaber bestimmen sowie die Leistung einer Sicherheit durch den Teilhaber anordnen kann, der die Zuweisung des Unternehmens an sich beantragt; oder c) die Zahlung des Geldwerts des Unternehmens in Raten innerhalb eines Zeitraums anordnen, der fünf Jahre ab Zustellung der Klage nicht überschreiten darf.

2. Der Antrag ist bis zur Verhandlung im Termin zu stellen.

3. Der Antrag eines oder mehrerer Teilhaber auf Zuweisung des gesamten Unternehmens als wirtschaftlicher Einheit kann, gleichviel ob das Unternehmen den einzigen Vermögensgegenstand der Gemeinschaft oder einen der sie bildenden Gegenstände darstellt, wenn schwerwiegende Gründe vorliegen, die es rechtfertigen, dass seine Auseinandersetzung unterbleibt, beim Auseinandersetzungsgesicht auch vor jeder Abwicklung oder vor Erhebung der Klage auf Auseinandersetzung des gemeinschaftlichen Vermögens gestellt und von demselben Gericht selbständig entschieden werden. Artikel 220 findet auch hier Anwendung."

Άρθρο 18 — Αρμοδιότητα για την κήρυξη ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας - Αντικατάσταση άρθρου 808Α Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 18 — Zuständigkeit für die Rechtsbeständigkeitserklärung eines eigenhändigen Testaments · Ersetzung des Artikels 808A der Zivilprozessordnung

Το άρθρο 808Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί κήρυξης ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 808Α

1. Η κήρυξη δημοσιευθείσας ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας γίνεται με πράξη πιστοποιημένου συμβολαιογράφου από κατάλογο που καταρτίζεται ανά έτος από τον οικείο Συμβολαιογραφικό Σύλλογο και αν δεν υπάρχει από οποιονδήποτε πιστοποιημένο συμβολαιογράφο, εφόσον πιθανολογηθεί η γνησιότητα της γραφής και της υπογραφής του διαθέτη μετά από ένορκη εξέταση δύο (2) μαρτύρων. Στην περίπτωση αυτή, ο αιτών παρίσταται μετά πληρεξουσίου δικηγόρου.

2. Στις περιπτώσεις του τρίτου και τέταρτου εδαφίου του άρθρου 1763 του Αστικού Κώδικα, για την κήρυξη ως κυρίας δημοσιευθείσας ιδιόγραφης διαθήκης διατάσσεται από τον συμβολαιογράφο γραφολογική πραγματογνωμοσύνη από πραγματογνώμονα που περιλαμβάνεται στον κατάλογο πραγματογνωμόνων, που τηρείται στο οικείο πρωτοδικείο και, εφόσον τιμώμενος με τη διαθήκη είναι αποκλειστικά εξωτικός, καλείται υποχρεωτικά με επιμέλεια του συμβολαιογράφου τριάντα (30) ημέρες τουλάχιστον πριν από τη συνεδρίαση το Δημόσιο.

3. Ο ορισθείς συμβολαιογράφος έχει δικαίωμα να ερευνήσει με κάθε τρόπο, προκειμένου να εξακριβώσει τη γνησιότητα της ιδιόγραφης διαθήκης. Επίσης, έχει δικαίωμα να καλέσει για να ακουσθούν πρόσωπα που είναι πιθανό να αξιώνουν κληρονομικά δικαιώματα και ιδίως πρόσωπα τα οποία θα ήταν κληρονόμοι, αν τυχόν ήταν άκυρη η διαθήκη, ή πρόσωπα τα οποία εμπλέκονται σε δίκη που εκκρεμεί για το ίδιο κληρονομικό δικαίωμα. Στην περίπτωση του τρίτου εδαφίου του άρθρου 1763 του Αστικού Κώδικα, ο συμβολαιογράφος έχει υποχρέωση να καλέσει τους κατιόντες και τον σύζυγο που παραλείφθηκαν από τη διαθήκη, εφόσον αυτό δεν είναι αδύνατον ή ιδιαίτερα δύσκολο. Σε κάθε περίπτωση, η πράξη του συμβολαιογράφου για την κήρυξη της ιδιόγραφης διαθήκης ως κυρίας πρέπει να περιέχει συνοπτική αιτιολογία και να αναφέρει τους μάρτυρες που εξετάστηκαν και τη γραφολογική πραγματογνωμοσύνη που τυχόν διατάχθηκε, καθώς και την άποψη των προσώπων που κλήθηκαν από τον συμβολαιογράφο ή τον λόγο της παράλειψης της κλήτευσής τους.

4. Με την επιφύλαξη της παρ. 2 όταν η ιδιόγραφη διαθήκη δημοσιεύθηκε από προξενική αρχή κατά το άρθρο 1761 του Αστικού Κώδικα, αρμόδιος να την κηρύξει κυρία είναι συμβολαιογράφος που ορίζεται μέσω του Μητρώου Διαθηκών από σχετικό κατάλογο συμβολαιογράφων του Συμβολαιογραφικού Συλλόγου Εφετείων Αθηνών, Πειραιώς, Αιγαίου και Δωδεκανήσου.»

Artikel 808A der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A' 182) über die Rechtsbeständigkeitserklärung eines eigenhändigen Testaments wird wie folgt ersetzt:

„Artikel 808A

1. Die Erklärung eines veröffentlichten eigenhändigen Testaments für rechtsbeständig erfolgt durch Verfügung eines zertifizierten Notars aus einer Liste, die jährlich von der zuständigen Notarkammer erstellt wird, und, falls eine solche nicht besteht, durch einen beliebigen zertifizierten Notar, sofern die Echtheit der Schrift und der Unterschrift des Erblassers nach eidlicher Vernehmung von zwei (2) Zeugen glaubhaft gemacht wird. In diesem Fall tritt der Antragsteller mit einem bevollmächtigten Rechtsanwalt auf.

2. In den Fällen der Sätze 3 und 4 des Artikels 1763 des Zivilgesetzbuches ordnet der Notar für die Rechtsbeständigkeitserklärung eines veröffentlichten eigenhändigen Testaments ein Schriftsachverständigengutachten durch einen Sachverständigen an, der in der beim zuständigen Landgericht geführten Sachverständigenliste aufgeführt ist; ist ausschließlich eine familienfremde Person durch das Testament bedacht, so wird der Staat zwingend durch den Notar mindestens dreißig (30) Tage vor dem Termin geladen.

3. Der bestellte Notar ist berechtigt, in jeder Weise zu ermitteln, um die Echtheit des eigenhändigen Testaments festzustellen. Er ist ferner berechtigt, Personen zur Anhörung zu laden, die voraussichtlich Erbrechte geltend machen, insbesondere Personen, die Erben wären, wenn das Testament nichtig sein sollte, oder Personen, die in einen anhängigen Rechtsstreit über dasselbe Erbrecht verwickelt sind. Im Fall des Artikels 1763 Satz 3 des Zivilgesetzbuches ist der Notar verpflichtet, die im Testament übergangenen Abkömmlinge und den übergangenen Ehegatten zu laden, sofern dies nicht unmöglich oder besonders schwierig ist. In jedem Fall muss die Verfügung des Notars über die Rechtsbeständigkeitserklärung des eigenhändigen Testaments eine knappe Begründung enthalten und die vernommenen Zeugen sowie das etwa angeordnete Schriftsachverständigengutachten angeben, ferner die Auffassung der vom Notar geladenen Personen oder den Grund für das Unterbleiben ihrer Ladung.

4. Vorbehaltlich des Absatzes 2 ist, wenn das eigenhändige Testament von einer Konsularbehörde nach Artikel 1761 des Zivilgesetzbuches veröffentlicht wurde, für dessen Rechtsbeständigkeitserklärung ein Notar zuständig, der über das Testamentsregister aus einer entsprechenden Notarliste der Notarkammer der Oberlandesgerichtsbezirke Athen, Piräus, Ägäis und Dodekanes bestimmt wird."

Άρθρο 19 — Διαδικασία δημοσίευσης κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου - Προσθήκη άρθρου 808B στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 19 — Verfahren der Veröffentlichung eines Erbvertrags von Todes wegen · Einfügung des Artikels 808B in die Zivilprozessordnung

Στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), προστίθεται άρθρο 808B ως εξής:

«Άρθρο 808B — Διαδικασία δημοσίευσης κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου

1. Η δημοσίευση κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου γίνεται με καταχώρισή της στο πρακτικό που συντάσσεται και υπογράφεται από τον συμβολαιογράφο, το οποίο καταχωρίζεται στο Μητρώο Διαθηκών. Αν με την ίδια κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου διαθέτουν την περιουσία τους περισσότεροι, απαλείφονται από τη δημοσίευση οι διατάξεις τελευταίας βούλησης του επιζώντος συμβαλλομένου, στο μέτρο που μπορούν να διαχωριστούν από εκείνες του αποβιώσαντος. Μετά τον θάνατο και του τελευταίου συμβαλλομένου η κληρονομική σύμβαση δημοσιεύεται εκ νέου στο σύνολό της.

2. Η δημοσίευση κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου από προξενική αρχή γίνεται από τον πρόξενο, ο οποίος συντάσσει πρακτικό που υπογράφεται από αυτόν, και αντίγραφο του πρακτικού δημοσίευσης καταχωρίζεται στο Μητρώο Διαθηκών.

3. Το πρακτικό δημοσίευσης ή άρνησης δημοσίευσης κληρονομικής σύμβασης αιτία θανάτου του συμβολαιογράφου ή της προξενικής αρχής, προσβάλλεται με ανακοπή από οποιονδήποτε έχει έννομο συμφέρον ενώπιον του δικαστηρίου της κληρονομίας.»

In die Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, Α' 182) wird folgender Artikel 808B eingefügt:

„Artikel 808B — Verfahren der Veröffentlichung eines Erbvertrags von Todes wegen

1. Die Veröffentlichung eines Erbvertrags von Todes wegen erfolgt durch dessen Aufnahme in das Protokoll, das vom Notar errichtet und unterschrieben und in das Testamentsregister eingetragen wird. Verfügungen in demselben Erbvertrag von Todes wegen mehrere Personen über ihr Vermögen, so werden die Verfügungen von Todes wegen des überlebenden Vertragsschließenden von der Veröffentlichung ausgenommen, soweit sie sich von denen des Verstorbenen trennen lassen. Nach dem Tod auch des letzten Vertragsschließenden wird der Erbvertrag insgesamt erneut veröffentlicht.

2. Die Veröffentlichung eines Erbvertrags von Todes wegen durch eine Konsularbehörde erfolgt durch den Konsul, der ein von ihm unterschriebenes Protokoll errichtet; eine Abschrift des Veröffentlichungsprotokolls wird in das Testamentsregister eingetragen.

3. Gegen das Protokoll des Notars oder der Konsularbehörde über die Veröffentlichung oder die Verweigerung der Veröffentlichung eines Erbvertrags von Todes wegen kann jeder rechtlich Interessierte beim Nach-

Άρθρο 20 — Διαδικασία δήλωσης αποποίησης ή αποδοχής κληρονομιάς - Τροποποίηση άρθρου 812 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 20 — Verfahren der Erklärung der Ausschlagung oder Annahme einer Erbschaft · Änderung des Artikels 812 der Zivilprozessordnung

Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 812 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί διαδικασίας δήλωσης αποποίησης ή αποδοχής κληρονομιάς, διαγράφονται οι λέξεις «και αποδοχής του διορισμού κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομιάς ή παραίτησης από αυτόν» και το άρθρο 812 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 812 — Διαδικασία δήλωσης αποποίησης ή αποδοχής κληρονομιάς

Η δήλωση αποποίησης κληρονομιάς ή αποδοχής κληρονομιάς με το ευεργέτημα της απογραφής, αποδοχής ή αποποίησης του λειτουργήματος του εκτελεστή ή παραίτησης από αυτό γίνεται στη γραμματεία του δικαστηρίου της κληρονομιάς. Με τη διαδικασία του πρώτου εδαφίου δύναται να υποβληθεί και δήλωση αποδοχής κληρονομιάς από τον κληρονόμο. Στην περίπτωση αυτή, ο δηλών έχει υποχρέωση να παρίσταται μετά ή διά πληρεξουσίου δικηγόρου.»

In Artikel 812 Satz 1 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A' 182) über das Verfahren der Erklärung der Ausschlagung oder Annahme einer Erbschaft werden die Worte „und der Annahme der Bestellung zum Pfleger eines ruhenden Nachlasses oder der Niederlegung dieses Amtes" gestrichen; Artikel 812 lautet damit wie folgt:

„Artikel 812 — Verfahren der Erklärung der Ausschlagung oder Annahme einer Erbschaft

Die Erklärung der Ausschlagung einer Erbschaft oder der Annahme einer Erbschaft unter dem Vorbehalt der Inventarerrichtung, der Annahme oder Ablehnung des Amtes des Vollstreckers oder der Niederlegung dieses Amtes erfolgt bei der Geschäftsstelle des Nachlassgerichts. Im Verfahren nach Satz 1 kann auch die Erklärung der Annahme der Erbschaft durch den Erben abgegeben werden. In diesem Fall ist der Erklärende verpflichtet, mit oder durch einen bevollmächtigten Rechtsanwalt aufzutreten."

Άρθρο 21 — Διαδικασία βεβαίωσης κληρονομικού δικαιώματος συντρόφου σε ελεύθερη ένωση - Προσθήκη άρθρου 812Α στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 21 — Verfahren der Feststellung des Erbrechts des Partners einer freien Lebensgemeinschaft · Einfügung des Artikels 812A in die Zivilprozessordnung

Στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) προστίθεται άρθρο 812Α ως εξής:

«Άρθρο 812Α — Διαδικασία βεβαίωσης κληρονομικού δικαιώματος συντρόφου σε ελεύθερη ένωση

Το δικαστήριο της κληρονομιάς βεβαιώνει τις προϋποθέσεις κτήσης του κληρονομικού δικαιώματος του προσώπου που συζούσε μόνιμα σε ελεύθερη ένωση με τον κληρονομούμενο, κατόπιν αίτησης του προσώπου, κατά την παρ. 3 του άρθρου 1817 του Αστικού Κώδικα. Στην περίπτωση αυτή καλείται υποχρεωτικά το Δημόσιο τριάντα (30) ημέρες τουλάχιστον πριν από τη συνεδρίαση.»

In die Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A' 182) wird folgender Artikel 812A eingefügt:

„Artikel 812A — Verfahren der Feststellung des Erbrechts des Partners einer freien Lebensgemeinschaft

Das Nachlassgericht stellt auf Antrag der Person, die mit dem Erblasser dauerhaft in freier Lebensgemeinschaft zusammenlebte, nach Artikel 1817 Absatz 3 des Zivilgesetzbuches die Voraussetzungen des Erwerbs ihres Erbrechts fest. In diesem Fall wird der Staat zwingend mindestens dreißig (30) Tage vor dem Termin geladen."

Άρθρο 22 — Βεβαίωση ότι δεν υπάρχει άλλος κληρονόμος εκτός από το Δημόσιο - Τροποποίηση άρθρου 813 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 22 — Feststellung, dass außer dem Staat kein anderer Erbe vorhanden ist · Änderung des Artikels 813 der Zivilprozessordnung

Στο άρθρο 813 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί της ειδικής διάταξης εκουσίας δικαιοδοσίας για τον διορισμό κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομιάς, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο, β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 813 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 813

1. Όταν κατά τον νόμο το δικαστήριο μπορεί να διορίσει ειδικό κηδεμόνα για τη διεξαγωγή δίκης, ο διορισμός, η αντικατάσταση και η παύση του γίνεται από το δικαστήριο της κληρονομιάς.

2. Όταν ζητείται κατά τον νόμο να βεβαιωθεί ότι δεν υπάρχει άλλος κληρονόμος εκτός από το Δημόσιο, αρμόδιος είναι ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου της έδρας του δικαστηρίου της κληρονομιάς και, αν δεν υπάρχει κατοικία ή διαμονή του κληρονομούμενου στην Ελλάδα, αρμόδιος είναι ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου της πρωτεύουσας του κράτους.»

In Artikel 813 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A´ 182) über die besondere Vorschrift der freiwilligen Gerichtsbarkeit zur Bestellung eines Pflegers für einen ruhenden Nachlass werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) Satz 2 wird gestrichen, b) es wird ein Absatz 2 angefügt; Artikel 813 lautet damit wie folgt:

„Artikel 813

1. Kann das Gericht nach dem Gesetz einen besonderen Pfleger zur Führung eines Rechtsstreits bestellen, so erfolgen dessen Bestellung, Ersetzung und Entlassung durch das Nachlassgericht.

2. Wird nach dem Gesetz die Feststellung beantragt, dass außer dem Staat kein anderer Erbe vorhanden ist, so ist der Richter des Einzelrichter-Landgerichts am Sitz des Nachlassgerichts zuständig; hat der Erblasser weder Wohnsitz noch Aufenthalt in Griechenland, so ist der Richter des Einzelrichter-Landgerichts der Hauptstadt des Staates zuständig."

Άρθρο 23 — Αρμοδιότητα και διαδικασία δικαστικής εκκαθάρισης κληρονομιάς - Τροποποίηση άρθρου 814 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 23 — Zuständigkeit und Verfahren der gerichtlichen Nachlassabwicklung · Änderung des Artikels 814 der Zivilprozessordnung

Στο άρθρο 814 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α´ 182), περί δικαστικής εκκαθάρισης κληρονομιάς, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) η παρ. 1 αντικαθίσταται, β) προστίθεται παρ. 1Α, γ) στην παρ. 2 οι λέξεις «κατάσταση πτώχευσης» αντικαθίστανται από τη λέξη «πτώχευση» και το άρθρο 814 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 814

1. Το δικαστήριο της κληρονομιάς είναι αρμόδιο να διατάσσει τη δικαστική εκκαθάριση της κληρονομιάς, να διορίζει και να αντικαθιστά τον εκκαθαριστή, να παρατείνει την προθεσμία για τη σύνταξη της έκθεσης απογραφής, καθώς και να καθορίζει την αμοιβή του εκκαθαριστή.

1Α. Αν την αίτηση για δικαστική εκκαθάριση υποβάλλει δανειστής της κληρονομιάς ή δανειστής του κληρονόμου, το δικαστήριο καλεί τους κληρονόμους, εφόσον αυτοί είναι γνωστοί, ή τον κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομιάς. Το ίδιο ισχύει και όταν την αίτηση υποβάλλει ένας μόνο κληρονόμος.

2. Αν εκείνος που πέθανε έχει κηρυχθεί σε πτώχευση, δεν είναι δυνατό να διαταχθεί δικαστική εκκαθάριση της κληρονομιάς του και η εκκαθάριση παύει, αν κηρυχθεί σε κατάσταση πτώχευσης κατά τη διάρκειά της.»

In Artikel 814 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A´ 182) über die gerichtliche Nachlassabwicklung werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) Absatz 1 wird ersetzt, b) es wird ein Absatz 1A eingefügt, c) in Absatz 2 werden die Worte „Zustand des Konkurses" durch das Wort „Insolvenz" ersetzt; Artikel 814 lautet damit wie folgt:

„Artikel 814

1. Das Nachlassgericht ist zuständig, die gerichtliche Abwicklung des Nachlasses anzuordnen, den Abwickler zu bestellen und zu ersetzen, die Frist zur Erstellung des Inventarberichts zu verlängern sowie die Vergütung des Abwicklers festzusetzen.

1A. Wird der Antrag auf gerichtliche Abwicklung von einem Nachlassgläubiger oder einem Gläubiger des Erben gestellt, so lädt das Gericht die Erben, sofern sie bekannt sind, oder den Pfleger des ruhenden Nachlasses. Dasselbe gilt, wenn der Antrag von nur einem Erben gestellt wird.

2. Ist über das Vermögen des Verstorbenen die Insolvenz eröffnet worden, so kann eine gerichtliche Abwicklung seines Nachlasses nicht angeordnet werden; die Abwicklung endet, wenn während ihrer Dauer die Insolvenz eröffnet wird."

Άρθρο 24 — Αναμόρφωση της διαδικασίας ανακοπής κατά την εκκαθάριση κληρονομιάς - Αντικατάσταση άρθρου 817 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 24 — Neugestaltung des Widerspruchsverfahrens bei der Nachlassabwicklung · Ersetzung des Artikels 817 der Zivilprozessordnung

Το άρθρο 817 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί αντιρρήσεων κατά της έκθεσης απογραφής και του πίνακα κατάταξης στην εκκαθάριση κληρονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 817

1. Αντιρρήσεις κατά της έκθεσης απογραφής και κατά του πίνακα κατάταξης των δανειστών της κληρονομίας που συντάσσει ο εκκαθαριστής ασκούνται μόνο με ανακοπή που εισάγεται στο δικαστήριο της κληρονομίας και δικάζεται κατά την παρούσα διαδικασία.
2. Αντίγραφο της ανακοπής με την πράξη ορισμού δικασίμου επιδίδεται και στον εκκαθαριστή μέσα σε προθεσμία που ορίζεται από τον δικαστή.
3. Η ανακοπή κατά της έκθεσης απογραφής δεν αναστέλλει τη διαδικασία της εκκαθάρισης. Αν είχε ρευστοποιηθεί αντικείμενο της κληρονομίας από τον εκκαθαριστή και το δικαστήριο δεχθεί την ανακοπή, διατάσσει, αν το ζητήσει ο κληρονόμος ή οι δανειστές του που είχαν ζητήσει την εκκαθάριση, την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που βρισκόταν πριν από τη σύνταξη της έκθεσης απογραφής.
4. Κατά της απόφασης που δέχεται ή απορρίπτει την ανακοπή κατά της έκθεσης απογραφής ή κατά του πίνακα κατάταξης επιτρέπεται να ασκηθεί μόνο το ένδικο μέσο της έφεσης.»

Artikel 817 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A' 182) über Einwendungen gegen den Inventarbericht und den Rangordnungsplan bei der Nachlassabwicklung wird wie folgt ersetzt:

„Artikel 817

1. Einwendungen gegen den Inventarbericht und gegen den vom Abwickler erstellten Rangordnungsplan der Nachlassgläubiger werden nur im Wege des Widerspruchs erhoben, der beim Nachlassgericht anhängig gemacht und in diesem Verfahren entschieden wird.
2. Eine Abschrift des Widerspruchs mit der Terminsbestimmung wird auch dem Abwickler innerhalb einer vom Richter bestimmten Frist zugestellt.
3. Der Widerspruch gegen den Inventarbericht hemmt das Abwicklungsverfahren nicht. Wurde ein Nachlassgegenstand vom Abwickler verwertet und gibt das Gericht dem Widerspruch statt, so ordnet es auf Antrag des Erben oder seiner Gläubiger, die die Abwicklung beantragt hatten, die Wiederherstellung des Zustands an, der vor der Erstellung des Inventarberichts bestand.
4. Gegen die Entscheidung, die dem Widerspruch gegen den Inventarbericht oder gegen den Rangordnungsplan stattgibt oder ihn zurückweist, ist nur das Rechtsmittel der Berufung zulässig."

Άρθρο 25 — Αναδιάρθρωση γενικών προνομίων και καθιέρωση προνομίου υπέρ της νόμιμης μοίρας - Τροποποίηση άρθρου 975 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 25 — Neuordnung der allgemeinen Vorrechte und Einführung eines Vorrechts zugunsten des Pflichtteils · Änderung des Artikels 975 der Zivilprozessordnung

Στο άρθρο 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί γενικών προνομίων και κατάταξης δανειστών, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) προστίθεται τίτλος, β) στην περ. 3 προστίθεται έκτο εδάφιο, γ) η περ. 6 καταργείται και το άρθρο 975 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 975 — Γενικά προνόμια

Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα γίνεται με την εξής σειρά. Αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εκτέλεσης, που ορίζονται αιτιολογημένα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, κατατάσσονται:

- 1) Οι απαιτήσεις για την κηδεία ή τη νοσηλεία εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους δώδεκα (12) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις αποζημίωσης δανειστών, λόγω αναπηρίας ποσοστού ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, με εξαίρεση την ικανοποίηση για ηθική βλάβη, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.
- 2) Οι απαιτήσεις για την παροχή τροφίμων αναγκαίων για τη συντήρηση εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι (6) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.
- 3) Οι απαιτήσεις, που έχουν ως βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις των δικηγόρων, που αμείβονται με πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν μέσα στην τελευταία διετία πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώ-

χευσης. Οι αποζημιώσεις λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμισθης εντολής κατατάσσονται στην τάξη αυτή ανεξάρτητα από τον χρόνο που προέκυψαν.

Στην ίδια τάξη κατατάσσονται απαιτήσεις δικηγόρων από δικηγορικές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν κατά υπόθεση στον οφειλέτη, εφόσον προέκυψαν ένα έτος πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού. Οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρο προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας της γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς διατροφή, καθώς και οι απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω αναπηρίας ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.

Επίσης, στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις του μεριδούχου από την αξίωσή του στη νόμιμη μοίρα, ανεξάρτητα από τον χρόνο που προέκυψαν.

4) Οι απαιτήσεις αγροτών ή αγροτικών συνεταιρισμών από πώληση αγροτικών προϊόντων, αν προέκυψαν κατά τον τελευταίο χρόνο πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.

5) Οι απαιτήσεις του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης από κάθε αιτία, με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές.

6) [Καταργείται].»

In Artikel 975 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A´ 182) über die allgemeinen Vorrechte und die Einordnung der Gläubiger werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) es wird eine Überschrift eingefügt, b) in Nummer 3 wird ein Satz 6 angefügt, c) Nummer 6 wird aufgehoben; Artikel 975 lautet damit wie folgt:

„Artikel 975 — Allgemeine Vorrechte

Die Einordnung der Gläubiger in den Plan erfolgt in der nachstehenden Reihenfolge. Nach Abzug der Vollstreckungskosten, die vom Versteigerungsbeamten mit Begründung festgesetzt werden, werden eingeordnet:

1) Die Forderungen für die Bestattung oder die Krankenpflege desjenigen, gegen den sich die Vollstreckung gerichtet hatte, seines Ehegatten und seiner Kinder, wenn sie in den letzten zwölf (12) Monaten vor dem Tag der Versteigerung oder der Eröffnung der Insolvenz entstanden sind. Derselben Klasse unterfallen auch die Schadensersatzforderungen von Gläubigern wegen einer Behinderung von achtzig Prozent (80 %) und mehr, mit Ausnahme der Entschädigung für immateriellen Schaden, sofern sie bis zum Tag der Versteigerung oder der Eröffnung der Insolvenz entstanden sind.

2) Die Forderungen für die Lieferung von Nahrungsmitteln, die für den Unterhalt desjenigen, gegen den sich die Vollstreckung gerichtet hatte, seines Ehegatten und seiner Kinder erforderlich sind, wenn sie in den letzten sechs (6) Monaten vor dem Tag der Versteigerung oder der Eröffnung der Insolvenz entstanden sind.

3) Die Forderungen, die auf der Leistung abhängiger Arbeit beruhen, sowie die Forderungen aus Vergütungen, Auslagen und Entschädigungen der Rechtsanwälte, die mit einer festen periodischen Vergütung entlohnt werden, sofern sie innerhalb der letzten zwei Jahre vor dem Tag der Versteigerung oder der Eröffnung der Insolvenz entstanden sind. Die Entschädigungen wegen Kündigung des Arbeitsverhältnisses sowie die Forderungen der Rechtsanwälte auf Entschädigung wegen Auflösung des entgeltlichen Mandatsvertrags werden unabhängig vom Zeitpunkt ihrer Entstehung in diese Klasse eingeordnet.

In dieselbe Klasse werden Forderungen von Rechtsanwälten aus anwaltlichen Dienstleistungen eingeordnet, die dem Schuldner in einer Sache erbracht wurden, sofern sie ein Jahr vor dem Tag der Versteigerung entstanden sind. Die Forderungen des Staates aus der Mehrwertsteuer sowie aus einbehaltenen und abgewälzten Steuern samt Zuschlägen jeder Art und den diese Forderungen belastenden Zinsen. Derselben Klasse unterfallen auch die Forderungen der Sozialversicherungsträger im Zuständigkeitsbereich des Generalsekretariats für Sozialversicherung, die Entschädigungsforderungen im Fall des Todes des Unterhaltspflichtigen sowie die Schadensersatzforderungen wegen einer Behinderung von siebenundsechzig Prozent (67 %) und mehr, sofern sie bis zum Tag der Versteigerung oder der Eröffnung der Insolvenz entstanden sind.

Ferner unterfallen derselben Klasse auch die Forderungen des Pflichtteilsberechtigten aus seinem Pflichtteilsanspruch, unabhängig vom Zeitpunkt ihrer Entstehung.

4) Die Forderungen von Landwirten oder landwirtschaftlichen Genossenschaften aus dem Verkauf landwirtschaftlicher Erzeugnisse, wenn sie im letzten Jahr vor dem Tag der Versteigerung oder der Eröffnung der Insolvenz entstanden sind.

5) Die Forderungen des Staates und der Gebietskörperschaften aus jedem Rechtsgrund samt Zuschlägen jeder Art und den diese Forderungen belastenden Zinsen.

6) [aufgehoben]."

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ — ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΣΕ ΕΙΔΙΚΑ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΑ

KAPITEL D — ÄNDERUNGEN IN BESONDEREN GESETZEN

Άρθρο 26 — Ευθύνη του Δημοσίου για υποχρεώσεις κληρονομίας - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 3 Κώδικα κοινωφελών περιουσιών και σχολαζουσών κληρονομιών

Artikel 26 — Haftung des Staates für Nachlassverbindlichkeiten · Änderung des Artikels 3 Absatz 3 des Gesetzbuchs über gemeinnützige Vermögen und ruhende Nachlässe

Η παρ. 3 του άρθρου 3 του Κώδικα κοινωφελών περιουσιών και σχολαζουσών κληρονομιών (ν. 4182/2013, Α΄ 185), περί ευθύνης του Δημοσίου για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το δημόσιο ευθύνεται για τις υποχρεώσεις της κληρονομίας μόνο με την κληρονομία και μέχρι το ύψος του ενεργητικού της. Καμία σύγχυση δεν επέρχεται ως προς τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του Δημοσίου έναντι της κληρονομίας.»

Artikel 3 Absatz 3 des Gesetzbuchs über gemeinnützige Vermögen und ruhende Nachlässe (Gesetz 4182/2013, Α΄ 185) über die Haftung des Staates für die Nachlassverbindlichkeiten wird wie folgt ersetzt:

„3. Der Staat haftet für die Nachlassverbindlichkeiten nur mit dem Nachlass und bis zur Höhe von dessen Aktivvermögen. Eine Konfusion tritt hinsichtlich der Rechte und Verbindlichkeiten des Staates gegenüber dem Nachlass nicht ein.“

Άρθρο 27 — Διατήρηση Αριθμού Φορολογικού Μητρώου - Τροποποίηση άρθρων 10 και 83 Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας

Artikel 27 — Beibehaltung der Steuernummer · Änderung der Artikel 10 und 83 des Steuerverfahrensgesetzbuchs

1. Στην παρ. 10 του άρθρου 10 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν. 5104/2024, Α΄ 58), περί εγγραφής στο φορολογικό μητρώο και απόδοσης Αριθμού Φορολογικού Μητρώου, προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«10. Ο Α.Φ.Μ. φορολογούμενου φυσικού προσώπου που απεβίωσε, νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας που λύθηκε ή ολοκλήρωσε τις εργασίες της εκκαθάρισης ή διαγράφηκε από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο, κατά περίπτωση, χρησιμοποιείται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων των προσώπων αυτών στη Φορολογική Διοίκηση, κατά την κείμενη νομοθεσία, καθώς και για την επιβολή και βεβαίωση οποιουδήποτε φόρου, τέλους, εισφοράς ή κυρώσεων και για την είσπραξη αυτών. Σε περιπτώσεις εφαρμογής των άρθρων 1892 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α΄ 164), περί μη ευθύνης του κληρονόμου με την ατομική περιουσία του, 1894 του Αστικού Κώδικα, περί της κληρονομίας ως χωριστής ομάδας, και 1984 του Αστικού Κώδικα, περί διορισμού εκτελεστή διαθήκης, διατηρείται ο Α.Φ.Μ. του κληρονομούμενου ως Α.Φ.Μ. της κληρονομίας.»

2. Στην παρ. 7 του άρθρου 83 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, περί εξουσιοδοτικών διατάξεων, προστίθεται περ. δγα) ως εξής:

«δγα) καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη διατήρηση του Α.Φ.Μ του δεύτερου εδαφίου της παρ. 10 του άρθρου 10.»

1. In Artikel 10 Absatz 10 des Steuerverfahrensgesetzbuchs (Gesetz 5104/2024, Α΄ 58) über die Eintragung in das Steuerregister und die Zuteilung einer Steuernummer wird folgender Satz 2 angefügt:

„10. Die Steuernummer einer verstorbenen steuerpflichtigen natürlichen Person, einer aufgelösten juristischen Person oder Rechtseinheit, die ihre Liquidation abgeschlossen hat oder aus dem Allgemeinen Handelsregister gelöscht wurde, wird jeweils zur Erfüllung der Verpflichtungen dieser Personen gegenüber der Steuerverwaltung nach geltendem Recht sowie zur Festsetzung und Feststellung jeder Steuer, Gebühr, Abgabe oder Sanktion und zu deren Einziehung verwendet. In Fällen der Anwendung der Artikel 1892 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, Α΄ 164) über die Nichthaftung des Erben mit seinem Eigenvermögen, 1894 des Zivilgesetzbuches über den Nachlass als gesonderte Vermögensmasse und 1984 des Zi-

vilgesetzbuches über die Bestellung eines Testamentsvollstreckers wird die Steuernummer des Erblassers als Steuernummer des Nachlasses beibehalten."

2. In Artikel 83 Absatz 7 des Steuerverfahrensgesetzbuchs über die Ermächtigungsvorschriften wird folgender Buchstabe dca) angefügt:

„dca) werden die Voraussetzungen, das Verfahren und alle weiteren erforderlichen Einzelheiten für die Beibehaltung der Steuernummer nach Artikel 10 Absatz 10 Satz 2 festgelegt."

Άρθρο 28 — Σχολάζουσα κληρονομιά - Τροποποίηση άρθρου 92 ν. 5259/2025

Artikel 28 — Ruhender Nachlass · Änderung des Artikels 92 des Gesetzes 5259/2025

Στο άρθρο 92 του ν. 5259/2025 (Α' 228), περί σχολάζουσας κληρονομιάς, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «για θανάτους οι οποίοι επήλθαν έως και τη 15η Σεπτεμβρίου 2026,», β) στην παρ. 3 προστίθενται οι λέξεις «της παρ. 2» και οι παρ. 2 και 3 διαμορφώνονται ως εξής:

«2. Κατά παρέκκλιση της διαδικασίας των άρθρων 95 έως 97, για θανάτους οι οποίοι επήλθαν έως και την 15η Σεπτεμβρίου 2026, εφόσον, μετά τον θάνατο του κληρονομούμενου, διαπιστωθεί από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση της τελευταίας κατοικίας του ή από τη Διεύθυνση Κοινωνικών Περιουσιών της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών για τους κληρονομούμενους που η τελευταία κατοικία τους ήταν στο εξωτερικό, κατόπιν ελέγχου στα αρμόδια Ληξιαρχεία, στο Μητρώο Πολιτών, στο Μητρώο Διαθηκών και στα Πρωτοδικεία της χώρας και στους φορείς που διαθέτουν στοιχεία για το ενεργητικό και το παθητικό της κληρονομιάς, ότι: α) δεν υφίσταται δημοσιευμένη διαθήκη του κληρονομούμενου ή η διαδοχή από διαθήκη έχει ματαιωθεί ολικώς, και β) οι εξ αδιαθέτου κληρονόμοι του, μέχρι και την πέμπτη τάξη, έχουν αποποιηθεί την κληρονομιά, ή δεν υπάρχουν τέτοιοι κληρονόμοι, η ως άνω αρμόδια αρχή συντάσσει αιτιολογημένη εισήγηση, σχετικά με το κληρονομικό δικαίωμα του Δημοσίου, και την υποβάλλει στην Επιτροπή του άρθρου 93. Κατόπιν γνωμοδότησης της Επιτροπής επί της εισήγησης, εκδίδεται από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, πράξη διαπίστωσης του κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου. Η πράξη του προηγούμενου εδαφίου αναρτάται στην ψηφιακή πλατφόρμα «e-diadoxi» για χρονικό διάστημα ενός (1) μηνός.

Κατά της πράξης διαπίστωσης χωρεί αίτηση θεραπείας ενώπιον του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, η οποία ασκείται εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την εκπνοή του ανωτέρω χρονικού διαστήματος της ανάρτησης. Μετά την άπρακτη πάροδο της προθεσμίας για υποβολή αίτησης θεραπείας, τεκμαίρεται ότι μοναδικός εξ αδιαθέτου κληρονόμος έκτης τάξης είναι το Ελληνικό Δημόσιο.

3. Για την αντιμετώπιση επείγουσών αναγκών, και μέχρι την καταχώριση στο οικείο κτηματολογικό γραφείο της πράξης της παρ. 2, με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, κατόπιν εισήγησης της αρμόδιας αρχής του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, δύναται να ανατίθεται στον Φορέα η διενέργεια των αναγκαίων διαχειριστικών πράξεων επί σχολάζουσών κληρονομιών της παρ. 2.»

In Artikel 92 des Gesetzes 5259/2025 (A' 228) über den ruhenden Nachlass werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Absatz 2 Satz 1 werden die Worte „für Todesfälle, die bis einschließlich 15. September 2026 eingetreten sind," eingefügt, b) in Absatz 3 werden die Worte „des Absatzes 2" eingefügt; die Absätze 2 und 3 lauten damit wie folgt:

„2. Abweichend vom Verfahren der Artikel 95 bis 97 erstellt für Todesfälle, die bis einschließlich 15. September 2026 eingetreten sind, die dezentrale Verwaltung des letzten Wohnsitzes des Erblassers oder – für Erblasser, deren letzter Wohnsitz im Ausland lag – die Direktion für gemeinnützige Vermögen des Generalsekretariats für öffentliches Vermögen des Ministeriums für Nationale Wirtschaft und Finanzen, wenn nach dem Tod des Erblassers aufgrund einer Prüfung bei den zuständigen Standesämtern, im Bürgerregister, im Testamentsregister und bei den Landgerichten des Landes sowie bei den Stellen, die über Angaben zu den Aktiva und Passiva des Nachlasses verfügen, festgestellt wird, dass: a) kein veröffentlichtes Testament des Erblassers vorliegt oder die gewillkürte Erbfolge insgesamt vereitelt worden ist, und b) seine gesetzlichen Erben bis einschließlich zur fünften Ordnung die Erbschaft ausgeschlagen haben oder solche Erben nicht vorhanden sind, eine begründete Stellungnahme zum Erbrecht des Staates und legt sie dem Ausschuss nach Artikel 93 vor. Nach Stellungnahme des Ausschusses hierzu wird vom Minister für Nationale Wirtschaft und Finanzen eine Verfügung über die Feststellung des Erbrechts des Staates erlassen. Die Verfügung nach dem vorstehenden Satz wird für die Dauer eines (1) Monats auf der digitalen Plattform „e-diadoxi" veröffentlicht.

Gegen die Feststellungsverfügung ist ein Abhilfeantrag beim Minister für Nationale Wirtschaft und Finanzen statthaft, der innerhalb einer Frist von fünfzehn (15) Tagen nach Ablauf des genannten Veröffentlichungszeitraums zu stellen ist. Nach fruchtlosem Ablauf der Frist zur Stellung des Abhilfeantrags wird vermutet, dass alleiniger gesetzlicher Erbe der sechsten Ordnung der griechische Staat ist.

3. Zur Bewältigung dringender Erfordernisse kann bis zur Eintragung der Verfügung nach Absatz 2 im zuständigen Katasteramt durch Beschluss des Ministers für Nationale Wirtschaft und Finanzen auf Vorschlag der zuständigen Behörde nach Absatz 2 Satz 1 der Einrichtung die Vornahme der erforderlichen Verwaltungshandlungen bei ruhenden Nachlässen nach Absatz 2 übertragen werden."

Άρθρο 29 — Επιτροπή Σχολαζουσών Κληρονομιών - Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 93 ν. 5259/2025

Artikel 29 — Ausschuss für ruhende Nachlässe · Änderung des Artikels 93 Absatz 4 des Gesetzes 5259/2025

Στην παρ. 4 του άρθρου 93 του ν. 5259/2025 (Α' 228), περί της Επιτροπής Σχολαζουσών Κληρονομιών, διαγράφονται οι λέξεις «, καθώς και της παρ. 1 του άρθρου 97», και η παρ. 4 διαμορφώνεται ως εξής:

«4. Η Επιτροπή Σχολαζουσών Κληρονομιών γνωμοδοτεί, μετά από εισήγηση της αρμόδιας αρχής του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 92, ή του Φορέα, για το κληρονομικό ή μη δικαίωμα του Δημοσίου, πριν από την έκδοση της πράξης διαπίστωσης του κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου της παρ. 2 του άρθρου 92.»

In Artikel 93 Absatz 4 des Gesetzes 5259/2025 (A' 228) über den Ausschuss für ruhende Nachlässe werden die Worte „sowie des Artikels 97 Absatz 1" gestrichen; Absatz 4 lautet damit wie folgt:

„4. Der Ausschuss für ruhende Nachlässe gibt auf Vorschlag der zuständigen Behörde nach Artikel 92 Absatz 2 Satz 1 oder der Einrichtung eine Stellungnahme zum Bestehen oder Nichtbestehen des Erbrechts des Staates ab, bevor die Verfügung über die Feststellung des Erbrechts des Staates nach Artikel 92 Absatz 2 erlassen wird."

Άρθρο 30 — Αναγνώριση κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου από σχολάζουσα κληρονομία - Τροποποίηση άρθρου 97 ν. 5259/2025

Artikel 30 — Anerkennung des Erbrechts des Staates aus einem ruhenden Nachlass · Änderung des Artikels 97 des Gesetzes 5259/2025

Στο άρθρο 97 του ν. 5259/2025 (Α' 228), περί αναγνώρισης κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου από σχολάζουσα κληρονομία, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

α) στην παρ. 1, αα) στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «αιτιολογημένη εισήγηση στην Επιτροπή του άρθρου 93, περί του κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου, η οποία γνωμοδοτεί επ' αυτής» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 1865 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164) και την παρ. 2 του άρθρου 813 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) για τη βεβαίωση του κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου», αβ) το δεύτερο εδάφιο διαγράφεται,

β) η παρ. 2 καταργείται,

γ) στην παρ. 3, γα) προστίθενται οι λέξεις «διαταγή του δικαστή κατά την παρ. 2 του άρθρου 813 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας καθώς και η», γβ) διαγράφονται οι λέξεις «της παρ. 1, καθώς και η αντίστοιχη πράξη», γγ) διαγράφονται οι λέξεις «(π.δ. 456/1984, Α' 164)»,

δ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4 οι λέξεις «με το ευεργέτημα της απογραφής» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κατά την παρ. 1 του άρθρου 118 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (α.ν. 2783/1941, Α' 29) και τον παρόντα νόμο» και, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, το άρθρο 97 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 97 — Αναγνώριση κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου από σχολάζουσα κληρονομία

1. Εάν, μετά την πάροδο ενός (1) έτους από την ανάρτηση της πρόσκλησης της παρ. 2 του άρθρου 95, δεν έχει δηλωθεί νόμιμος κληρονόμος της σχολάζουσας κληρονομίας, δεν υπάρχει εκκρεμοδικία και δεν προκύπτει από τα διαθέσιμα στοιχεία ότι υπάρχει άλλος κληρονόμος εκτός από το Δημόσιο, ο Φορέας υποβάλλει αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 1865 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α' 164) και την παρ. 2 του άρθρου 813 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) για τη βεβαίωση του κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου.

2. [Καταργείται].

3. Η διαταγή του δικαστή κατά την παρ. 2 του άρθρου 813 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, καθώς και η πράξη του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών περί της διαπίστωσης του κληρονομικού δικαιώματος του δημοσίου της παρ. 2 του άρθρου 92 επέχουν θέση κληρονομητηρίου υπέρ του Δημοσίου, κατά τα άρθρα 1956, 1962 και 1963 του Αστικού Κώδικα.

4. Με τη διαπίστωση του κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου θεωρείται ότι η κληρονομία επάγεται σε αυτό κατά την παρ. 1 του άρθρου 118 του Εισαγωγικού Νόμου του Αστικού Κώδικα (α.ν. 2783/1941, Α' 29) και τον παρόντα νόμο χωρίς όρο και χωρίς περιορισμό σε προθεσμία για σύνταξη απογραφής. Για τη σύ-

νταξη της απογραφής και την εκκαθάριση της κληρονομιάς ακολουθείται, κατ' αναλογία, η διαδικασία των άρθρων 80 έως 86.

5. Μετά το πέρας της εκκαθάρισης, τα κληρονομιαία ακίνητα καθίστανται ιδιωτική περιουσία του Δημοσίου και καταχωρίζονται στο όνομά του στο αρμόδιο Κτηματολογικό Γραφείο με ευθύνη του Φορέα, ο οποίος στη συνέχεια αποστέλλει την πράξη καταχώρισης με τον οικείο φάκελο στην αρμόδια Κτηματική Υπηρεσία για την καταγραφή τους στα Βιβλία Δημοσίων Κτημάτων.»

In Artikel 97 des Gesetzes 5259/2025 (A´ 228) über die Anerkennung des Erbrechts des Staates aus einem ruhenden Nachlass werden die folgenden Änderungen vorgenommen:

a) in Absatz 1 werden aa) in Satz 1 die Worte „eine begründete Stellungnahme an den Ausschuss nach Artikel 93 über das Erbrecht des Staates, der hierzu Stellung nimmt" durch die Worte „einen Antrag nach Artikel 1865 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A´ 164) und Artikel 813 Absatz 2 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A´ 182) auf Feststellung des Erbrechts des Staates" ersetzt, ab) Satz 2 gestrichen,

b) Absatz 2 wird aufgehoben,

c) in Absatz 3 werden ca) die Worte „die Verfügung des Richters nach Artikel 813 Absatz 2 der Zivilprozessordnung sowie die" eingefügt, cb) die Worte „des Absatzes 1 sowie die entsprechende Verfügung" gestrichen, cc) die Worte „(Präsidialdekret 456/1984, A´ 164)" gestrichen,

d) in Absatz 4 Satz 1 werden die Worte „unter dem Vorbehalt der Inventarerrichtung" durch die Worte „nach Artikel 118 Absatz 1 des Einführungsgesetzes zum Zivilgesetzbuch (Notverordnungsgesetz 2783/1941, A´ 29) und diesem Gesetz" ersetzt; Artikel 97 lautet nach gesetzestechnischen Verbesserungen wie folgt:

„Artikel 97 — Anerkennung des Erbrechts des Staates aus einem ruhenden Nachlass

1. Ist nach Ablauf eines (1) Jahres seit der Veröffentlichung der Aufforderung nach Artikel 95 Absatz 2 kein rechtmäßiger Erbe des ruhenden Nachlasses angezeigt worden, ist kein Rechtsstreit anhängig und ergibt sich aus den verfügbaren Unterlagen nicht, dass außer dem Staat ein anderer Erbe vorhanden ist, so stellt die Einrichtung einen Antrag nach Artikel 1865 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, A´ 164) und Artikel 813 Absatz 2 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A´ 182) auf Feststellung des Erbrechts des Staates.

2. [aufgehoben].

3. Die Verfügung des Richters nach Artikel 813 Absatz 2 der Zivilprozessordnung sowie die Verfügung des Ministers für Nationale Wirtschaft und Finanzen über die Feststellung des Erbrechts des Staates nach Artikel 92 Absatz 2 stehen nach den Artikeln 1956, 1962 und 1963 des Zivilgesetzbuches einem Erbschein zugunsten des Staates gleich.

4. Mit der Feststellung des Erbrechts des Staates gilt die Erbschaft als diesem nach Artikel 118 Absatz 1 des Einführungsgesetzes zum Zivilgesetzbuch (Notverordnungsgesetz 2783/1941, A´ 29) und diesem Gesetz angefallen, und zwar ohne Bedingung und ohne Bindung an eine Frist zur Errichtung eines Inventars. Für die Errichtung des Inventars und die Abwicklung des Nachlasses wird entsprechend das Verfahren der Artikel 80 bis 86 angewandt.

5. Nach Abschluss der Abwicklung werden die Nachlassgrundstücke Privatvermögen des Staates und werden auf seinen Namen im zuständigen Katasteramt unter Verantwortung der Einrichtung eingetragen; diese übersendet sodann die Eintragungsurkunde mit der zugehörigen Akte an die zuständige Liegenschaftsbehörde zur Erfassung in den Büchern des Staatsvermögens."

Άρθρο 31 — Αμφισβήτηση του εξ αδιαθέτου κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 98 ν. 5259/2025

Artikel 31 — Bestreitung des gesetzlichen Erbrechts des Staates · Änderung des Artikels 98 Absatz 2 des Gesetzes 5259/2025

Στην παρ. 2 του άρθρου 98 του ν. 5259/2025 (A´ 228), περί αμφισβήτησης του εξ αδιαθέτου κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου: α) οι λέξεις «έκδοση των πράξεων διαπίστωσης» αντικαθίστανται από τη λέξη «διαπίστωση» και β) οι λέξεις «της παρ. 2 του άρθρου 92 και της παρ. 1 του άρθρου 97,» διαγράφονται και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Πριν από τη διαπίστωση του κληρονομικού δικαιώματος του Δημοσίου δεν μπορεί να ασκηθεί δικαίωμα από το Δημόσιο ή κατά του Δημοσίου ως εξ αδιαθέτου κληρονόμου.»

In Artikel 98 Absatz 2 des Gesetzes 5259/2025 (A´ 228) über die Bestreitung des gesetzlichen Erbrechts des Staates werden a) die Worte „Erlass der Feststellungsverfügungen" durch das Wort „Feststellung" er-

setzt und b) die Worte „nach Artikel 92 Absatz 2 und Artikel 97 Absatz 1,“ gestrichen; Absatz 2 lautet damit wie folgt:

„2. Vor der Feststellung des Erbrechts des Staates kann ein Recht vom Staat oder gegen den Staat als gesetzlichen Erben nicht geltend gemacht werden.“

ΜΕΡΟΣ Γ΄ — ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ - ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

TEIL C — ERMÄCHTIGUNGS-, ÜBERGANGS- UND AUFHEBUNGSVORSCHRIFTEN

Άρθρο 32 — Εξουσιοδοτική διάταξη

Artikel 32 — Ermächtigungsvorschrift

1. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζονται: α) οι προϋποθέσεις εγγραφής των δικηγόρων στον ειδικό κατάλογο του άρθρου 1896 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α΄ 164); β) το ύψος των γραμματίων προείσπραξης των δικηγόρων, ο τρόπος, ο χρόνος και οι λοιποί όροι καταβολής της, εφαρμοζομένης αναλόγως της παρ. 3 του άρθρου 108 του π.δ. 26/2012 (Α΄ 57) σχετικά με την αποζημίωση; γ) οι αναγκαίες εγγυήσεις για την αδιάβλητη επιλογή των δικηγόρων, την επιμόρφωσή τους και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος.

2. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζονται οι προϋποθέσεις εγγραφής των συμβολαιογράφων στους ειδικούς καταλόγους του άρθρου 808Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α΄ 182), καθώς και οι αναγκαίες εγγυήσεις για την αδιάβλητη επιλογή των συμβολαιογράφων, την επιμόρφωσή τους και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος.

1. Durch gemeinsamen Beschluss der Minister für Nationale Wirtschaft und Finanzen und für Justiz werden festgelegt: a) die Voraussetzungen für die Eintragung der Rechtsanwälte in die besondere Liste nach Artikel 1896 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, Α΄ 164); b) die Höhe der Vorauszahlungsscheine der Rechtsanwälte, die Art, der Zeitpunkt und die weiteren Bedingungen ihrer Entrichtung, wobei Artikel 108 Absatz 3 des Präsidialdekrets 26/2012 (Α΄ 57) über die Vergütung entsprechend Anwendung findet; c) die erforderlichen Sicherungen für eine einwandfreie Auswahl der Rechtsanwälte, deren Fortbildung und jede weitere Frage im Zusammenhang mit der Anwendung dieses Gesetzes.

2. Durch Beschluss des Ministers für Justiz werden die Voraussetzungen für die Eintragung der Notare in die besonderen Listen nach Artikel 808Α der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, Α΄ 182) sowie die erforderlichen Sicherungen für eine einwandfreie Auswahl der Notare, deren Fortbildung und jede weitere Frage im Zusammenhang mit der Anwendung dieses Gesetzes festgelegt.

Άρθρο 33 — Μεταβατικές διατάξεις

Artikel 33 — Übergangsvorschriften

1. Η σύνταξη ή η ανάκληση διαθήκης πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος διέπεται, ως προς τον τύπο και την ικανότητα του διαθέτη, από το έως τώρα δίκαιο, ακόμα και αν ο διαθέτης αποβιώσει μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Νέμηση ανιόντος που έχει συναφθεί πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος διέπεται από το έως τώρα δίκαιο, ακόμα και αν ο διαθέτης αποβιώσει μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

2. Το τρίτο και το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 1763 του Αστικού Κώδικα (π.δ. 456/1984, Α΄ 164), όπως αυτό διαμορφώνεται με το άρθρο 3 του παρόντος, εφαρμόζονται από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως σε όσες ιδιόγραφες διαθήκες δεν είχαν δημοσιευθεί κατά τον χρόνο δημοσίευσης του παρόντος.

3. Κληρονομική σύμβαση αιτία θανάτου και σύμβαση εκ των προτέρων παραίτησης από δικαιώματα στην κληρονομία καταρτίζονται από τη 16η Σεπτεμβρίου 2026.

4. Μετά τη 16η Σεπτεμβρίου 2026 η διανομή της κληρονομίας διέπεται από τον παρόντα νόμο, ακόμα και αν ο θάνατος επήλθε πριν από την ημερομηνία αυτή, εφόσον δεν έχει ασκηθεί αγωγή διανομής.

5. Κληρονομητήρια για κληρονομίες προσώπων που αποβίωσαν πριν από τη 16η Σεπτεμβρίου 2026 περιλαμβάνουν στο περιεχόμενό τους και τους νόμιμους μεριδούχους, οι οποίοι μπορούν και να ζητήσουν την έκδοση κληρονομητηρίου.

6. Αν ο θάνατος του κληρονομούμενου επήλθε πριν από τη 16η Σεπτεμβρίου 2026, οι εκτελεστές διαθήκης εξακολουθούν να ασκούν το λειτούργημά τους κατά το έως τώρα δίκαιο. Αν, όμως, πριν από την ανωτέρω

ημερομηνία τους είχε ανατεθεί η διαχείριση της κληρονομίας, εφαρμόζεται από τη 16η Σεπτεμβρίου 2026 το άρθρο 1989 του Αστικού Κώδικα, ακόμα και αν ο θάνατος του κληρονομούμενου επήλθε πριν από την ημερομηνία αυτή.

7. Για κληρονομίες προσώπων που απεβίωσαν πριν από τη 16η Σεπτεμβρίου 2026 εφαρμόζονται οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 92 του ν. 5259/2025 (Α' 228), εφόσον δεν έχει υποβληθεί μέχρι τη 16η Σεπτεμβρίου 2026 αίτηση σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 813 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182).

8. Κληρονόμος προσώπου, το οποίο έχει αποβιώσει μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, και δεν είχε δηλώσει εμπρόθεσμα κατά το άρθρο 1902 του Αστικού Κώδικα ότι αποδέχεται την κληρονομία με το ευεργέτημα της απογραφής, μπορεί, μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του παρόντος, να ζητήσει κατά το άρθρο 838 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τον διορισμό δικαστικού επιμελητή και πραγματογνωμόνων για τη διενέργεια απογραφής της κληρονομίας, εφόσον κατά τον χρόνο υποβολής της αίτησης δεν είχε επιχειρηθεί πράξη αναγκαστικής εκτέλεσης κατά της ατομικής περιουσίας του και δεν συνέτρεχε λόγος έκπτωσης από το ευεργέτημα. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα άρθρα 1903 έως 1911 του Αστικού Κώδικα.

1. Die Errichtung oder der Widerruf eines Testaments vor dem Inkrafttreten dieses Gesetzes richtet sich hinsichtlich der Form und der Testierfähigkeit des Erblassers nach dem bisherigen Recht, auch wenn der Erblasser nach dem Inkrafttreten dieses Gesetzes verstirbt. Eine vor dem Inkrafttreten dieses Gesetzes geschlossene Teilung durch einen Vorfahren richtet sich nach dem bisherigen Recht, auch wenn der Erblasser nach dem Inkrafttreten dieses Gesetzes verstirbt.

2. Die Sätze 3 und 4 des Artikels 1763 des Zivilgesetzbuches (Präsidialdekret 456/1984, Α' 164) in der durch Artikel 3 dieses Gesetzes gestalteten Fassung finden ab der Veröffentlichung dieses Gesetzes im Regierungsblatt auf diejenigen eigenhändigen Testamente Anwendung, die im Zeitpunkt der Veröffentlichung dieses Gesetzes noch nicht veröffentlicht waren.

3. Erbverträge von Todes wegen und Verträge über den vorherigen Verzicht auf Rechte am Nachlass können ab dem 16. September 2026 errichtet werden.

4. Nach dem 16. September 2026 richtet sich die Auseinandersetzung des Nachlasses nach diesem Gesetz, auch wenn der Tod vor diesem Zeitpunkt eingetreten ist, sofern keine Auseinandersetzungsklage erhoben worden ist.

5. Erbscheine für Nachlässe von Personen, die vor dem 16. September 2026 verstorben sind, führen in ihrem Inhalt auch die Pflichtteilsberechtigten auf, die auch die Erteilung eines Erbscheins beantragen können.

6. Ist der Tod des Erblassers vor dem 16. September 2026 eingetreten, so üben die Testamentsvollstrecker ihr Amt weiterhin nach dem bisherigen Recht aus. War ihnen jedoch vor dem genannten Zeitpunkt die Verwaltung des Nachlasses übertragen worden, so findet ab dem 16. September 2026 Artikel 1989 des Zivilgesetzbuches Anwendung, auch wenn der Tod des Erblassers vor diesem Zeitpunkt eingetreten ist.

7. Auf Nachlässe von Personen, die vor dem 16. September 2026 verstorben sind, finden die Absätze 2 und 3 des Artikels 92 des Gesetzes 5259/2025 (Α' 228) Anwendung, sofern bis zum 16. September 2026 kein Antrag nach Artikel 813 Satz 2 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, Α' 182) gestellt worden ist.

8. Der Erbe einer Person, die bis zur Veröffentlichung dieses Gesetzes verstorben ist und der nicht fristgerecht nach Artikel 1902 des Zivilgesetzbuches erklärt hatte, dass er die Erbschaft unter dem Vorbehalt der Inventarerrichtung annimmt, kann binnen sechs (6) Monaten nach der Veröffentlichung dieses Gesetzes nach Artikel 838 der Zivilprozessordnung die Bestellung eines Gerichtsvollziehers und von Sachverständigen zur Errichtung eines Nachlassinventars beantragen, sofern im Zeitpunkt der Antragstellung keine Zwangsvollstreckungsmaßnahme gegen sein Eigenvermögen vorgenommen worden war und kein Grund für den Verlust der Rechtswohlthat vorlag. Im Übrigen gelten die Artikel 1903 bis 1911 des Zivilgesetzbuches.

Άρθρο 34 — Καταργούμενες διατάξεις

Artikel 34 — Aufgehobene Vorschriften

Από τη 16η Σεπτεμβρίου 2026 καταργούνται:

- α) το άρθρο 35 του ν. 4786/2021 (Α' 43), περί ερμηνευτικής διάταξης για κληρονόμους που ενηλικιώνονται,
- β) το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 8 του ν. 4356/2015 (Α' 181), περί του κληρονομικού δικαιώματος των μερών συμφώνου συμβίωσης,
- γ) το άρθρο 1 του ν.δ. 472/1974 (Α' 174), περί συμβάσεων παραίτησης αλλοδαπού συζύγου από κληρονομικά δικαιώματα, και

δ) το άρθρο 7 του ν.δ. 1118/1972 (Α' 29), περί διαθηκών ατόμων που νοσηλεύονται ή φιλοξενούνται σε ιδιωτικές μονάδες περίθαλψης.

Mit Wirkung vom 16. September 2026 werden aufgehoben:

- a) Artikel 35 des Gesetzes 4786/2021 (Α' 43) über die Auslegungsvorschrift für volljährig werdende Erben,
- b) Artikel 8 Satz 2 des Gesetzes 4356/2015 (Α' 181) über das Erbrecht der Parteien eines Lebenspartnerschaftsvertrags,
- c) Artikel 1 des Gesetzesdekrets 472/1974 (Α' 174) über Verträge über den Verzicht eines ausländischen Ehegatten auf Erbrechte, und
- d) Artikel 7 des Gesetzesdekrets 1118/1972 (Α' 29) über Testamente von Personen, die in privaten Pflegeeinrichtungen behandelt oder untergebracht sind.

ΜΕΡΟΣ Δ' — ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

TEIL D — SONSTIGE REGELUNGEN

Άρθρο 35 — Ορισμός δικηγόρου για την έκδοση διαταγής πληρωμής και την κατάθεση της αίτησης - Τροποποίηση άρθρου 626 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 35 — Bestimmung eines Rechtsanwalts für den Erlass eines Zahlungsbefehls und die Einreichung des Antrags · Änderung des Artikels 626 der Zivilprozessordnung

1. Στο άρθρο 626 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί της έκδοσης διαταγής πληρωμής, των στοιχείων αίτησης και των προϋποθέσεων διορισμού δικηγόρων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 1, προστίθεται δεύτερο εδάφιο, β) στην παρ. 4, προστίθενται οι λέξεις «ο τρόπος λειτουργίας του καταλόγου» και το άρθρο 626 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 626 — Έκδοση διαταγής πληρωμής - Στοιχεία αίτησης - Προϋποθέσεις διορισμού δικηγόρων

1. Η διαταγή πληρωμής εκδίδεται ύστερα από αίτηση του δικαιούχου της απαίτησης. Η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου στο οποίο δωσιδικεί η διαφορά και συντάσσεται, κάτω από αυτήν, έκθεση.

2. Η αίτηση πρέπει να περιέχει: α) όσα ορίζουν τα άρθρα 117 ή 118 και η παρ. 1 του άρθρου 119, β) αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής και γ) την απαίτηση και το ακριβές ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων με τους τυχόν οφειλόμενους τόκους των οποίων ζητείται η καταβολή.

3. Στην αίτηση πρέπει να αναφέρονται και να επισυνάπτονται και όλα τα έγγραφα από τα οποία προκύπτει η απαίτηση και το ποσό της.

4. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζονται οι προϋποθέσεις διορισμού των δικηγόρων των άρθρων 625 και 638 τα ειδικά προσόντα τους, ο τρόπος λειτουργίας του καταλόγου, ο τρόπος κατάθεσης των αιτήσεων, το ύψος της αποζημίωσης των δικηγόρων στις ως άνω περιπτώσεις, ο τρόπος, ο χρόνος και οι λοιποί όροι καταβολής της, καθώς και οι αναγκαίες εγγυήσεις για την αδιάβλητη επιλογή των δικηγόρων και κάθε άλλο ζήτημα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος.»

1. In Artikel 626 der Zivilprozessordnung über den Erlass eines Zahlungsbefehls, die Bestandteile des Antrags und die Voraussetzungen der Bestellung von Rechtsanwälten werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Absatz 1 wird ein Satz 2 angefügt, b) in Absatz 4 werden die Worte „die Art der Führung der Liste“ eingefügt; Artikel 626 lautet damit wie folgt:

„Artikel 626 — Erlass eines Zahlungsbefehls · Bestandteile des Antrags · Voraussetzungen der Bestellung von Rechtsanwälten

1. Der Zahlungsbefehl wird auf Antrag des Forderungsinhabers erlassen. Der Antrag wird bei der Geschäftsstelle des Gerichts eingereicht, bei dem der Rechtsstreit anhängig zu machen ist; darunter wird ein Protokoll errichtet.

2. Der Antrag muss enthalten: a) die Angaben nach den Artikeln 117 oder 118 und Artikel 119 Absatz 1, b) den Antrag auf Erlass eines Zahlungsbefehls und c) die Forderung und den genauen Betrag der Geldsumme oder der Wertpapiere samt etwa geschuldeter Zinsen, deren Zahlung verlangt wird.

3. Im Antrag sind ferner alle Urkunden anzugeben und beizufügen, aus denen sich die Forderung und deren Höhe ergeben.

4. Durch Beschluss des Ministers für Justiz werden die Voraussetzungen der Bestellung der Rechtsanwälte nach den Artikeln 625 und 638, deren besondere Qualifikationen, die Art der Führung der Liste, die Art der Einreichung der Anträge, die Höhe der Vergütung der Rechtsanwälte in den genannten Fällen, die Art, der Zeitpunkt und die weiteren Bedingungen ihrer Zahlung sowie die erforderlichen Sicherungen für eine einwandfreie Auswahl der Rechtsanwälte und jede weitere Frage im Zusammenhang mit der Anwendung dieses Gesetzes festgelegt."

Άρθρο 36 — Υποβολή αίτησης για έκδοση διαταγής πληρωμής οφειλόμενου μισθού - Τροποποίηση άρθρου 636Α Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 36 — Einreichung des Antrags auf Erlass eines Zahlungsbefehls über geschuldeten Arbeitslohn · Änderung des Artikels 636A der Zivilprozessordnung

Στην παρ. 2 του άρθρου 636Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έκδοσης διαταγής πληρωμής για οφειλόμενους μισθούς και διαδικασίας άσκησης ανακοπής κατ' αυτής, οι λέξεις «στον κατά τόπο αρμόδιο δικαστή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στην γραμματεία του κατά τόπο αρμόδιου δικαστηρίου» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Η αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής υποβάλλεται και στην γραμματεία του κατά τόπον αρμόδιου δικαστηρίου της παρ. 1 του άρθρου 621.»

In Artikel 636A Absatz 2 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A' 182) über den Erlass eines Zahlungsbefehls über geschuldete Arbeitslöhne und das Verfahren des dagegen gerichteten Widerspruchs werden die Worte „bei dem örtlich zuständigen Richter" durch die Worte „bei der Geschäftsstelle des örtlich zuständigen Gerichts" ersetzt; Absatz 2 lautet damit wie folgt:

„2. Der Antrag auf Erlass eines Zahlungsbefehls wird auch bei der Geschäftsstelle des örtlich zuständigen Gerichts nach Artikel 621 Absatz 1 eingereicht."

Άρθρο 37 — Νομοτεχνικές βελτιώσεις στα άρθρα για τις διαταγές απόδοσης μισθίου - Τροποποίηση άρθρων 637, 640 και 641 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 37 — Gesetzestechnische Verbesserungen in den Artikeln über Räumungsbefehle · Änderung der Artikel 637, 640 und 641 der Zivilprozessordnung

1. Στο άρθρο 637 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί έκδοσης διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο, οι λέξεις «ή παρέλευσης του ορισμένου χρόνου διάρκειάς της» και οι λέξεις «ή η λήξη της» διαγράφονται, β) προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο, γ) στο νέο πέμπτο εδάφιο, γα) οι λέξεις «Όσον αφορά στην έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου λόγω παρέλευσης του χρόνου διάρκειας της μίσθωσης, προϋπόθεση αποτελεί» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, προϋπόθεση της έκδοσης της διαταγής αποτελεί και», γβ) προστίθενται οι λέξεις «ορισμένου χρόνου διάρκειάς της» και γγ) οι λέξεις «επίδοση της διαταγής απόδοσης» αντικαθίσταται από τις λέξεις «υποβολή της αίτησης για την έκδοση της διαταγής απόδοσης», δ) το νέο έκτο εδάφιο διαγράφεται, και το άρθρο 637, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 637 — Έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 638 έως 645, στις περιπτώσεις καθυστέρησης του μισθώματος από δυστροπία, αν η έναρξη της μίσθωσης, αποδεικνύεται εγγράφως, και εφόσον έχει επιδοθεί έγγραφη όχληση με δικαστικό επιμελητή δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση της αίτησης, μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου ακινήτου. Η καταβολή των μισθωμάτων εντός του δεκαπενθήμερου, αποδεικνυόμενη εγγράφως, αποκλείει την έκδοση διαταγής απόδοσης της χρήσης του μισθίου, εκτός αν υπάρχει επανειλημμένη καθυστέρηση από δυστροπία. Επίδοση έγγραφης όχλησης απαιτείται μόνο την πρώτη φορά. Διαταγή απόδοσης της χρήσης μισθίου μπορεί να ζητηθεί και σε περίπτωση παρέλευσης του ορισμένου χρόνου διάρκειάς της, καθώς και στην περίπτωση λήξης της διάρκειας μίσθωσης ορισμένου χρόνου που κατέστη αορίστου μετά τη λήξη της, αν αποδεικνύονται εγγράφως τόσο η έναρξη, όσο και η λήξη της μίσθωσης. Στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, προϋπόθεση της έκδοσης της διαταγής αποτελεί και η επίδοση από τον εκμισθωτή εξώδικης πρόσκλησης απόδοσης του μισθίου, τουλάχιστον τρεις (3) μήνες πριν από την παρέλευση του ορισμένου χρόνου διάρκειάς της ή επί μισθώσεως που έχει καταστεί αορίστου χρόνου μετά τη λήξη της, τουλάχιστον τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή της αίτησης για την έκδοση της διαταγής απόδοσης.»

2. Στις παρ. 2 και 3 του άρθρου 640 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί διαταγής απόδοσης μισθίου, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 2, αα) στην περ. ζ) προστίθενται οι λέξεις «ή δύο (2) μηνών στην περίπτωση του τετάρτου εδαφίου του άρθρου 637», αβ) στην παρ. η) η λέξη «δικαστή» αντικα-

θίσταται από τη λέξη «δικηγόρου», β) στην παρ. 3 προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο και οι παρ. 2 και 3, μετά από νομοτεχνικές βελτιώσεις, διαμορφώνονται ως εξής:

«2. Η διαταγή καταρτίζεται εγγράφως και περιέχει: α) το ονοματεπώνυμο του δικηγόρου που την εκδίδει, β) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου που ζήτησε την έκδοση της διαταγής και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του και τον αριθμό φορολογικού μητρώου γ) το ονοματεπώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία, τη διεύθυνση, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση και αν πρόκειται για νομικό πρόσωπο την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας του, καθώς και αν αυτό είναι εφικτό τον αριθμό φορολογικού μητρώου, δ) περιγραφή του μισθίου, ε) την αιτία της απόδοσης με έκθεση των αναγκαίων περιστατικών και μνεία της έκθεσης επίδοσης της όχλησης, στ) διαταγή απόδοσης της χρήσης του μισθίου, ζ) υπόμνηση στον καθ' ου ότι η διαταγή αποτελεί τίτλο εκτελεστό που μπορεί να εκτελεστεί μετά την πάροδο είκοσι (20) ημερών ή δύο (2) μηνών στην περίπτωση του τετάρτου εδαφίου του άρθρου 637 από την προς αυτόν επίδοση και ότι δικαιούται να ασκήσει κατ' αυτής ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από την επίδοση και η) υπογραφή του δικηγόρου που την εξέδωσε.

3. Η διαταγή αποτελεί τίτλο εκτελεστό. Η εκτέλεση μπορεί να πραγματοποιηθεί αφού παρέλθουν είκοσι (20) ημέρες από την επίδοση αντιγράφου εξ απογράφου με επιταγή προς εκτέλεση, χωρίς να απαιτείται προηγούμενη επίδοση αντιγράφου της. Επί έκδοσης διαταγής απόδοσης της χρήσης μισθίου κατά το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 637, η προθεσμία του δεύτερου εδαφίου της παρούσας είναι δύο (2) μήνες. Η διαταγή εκτελείται και κατά των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 616.»

3. Στην περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 641 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, περί απόρριψης της αίτησης, οι λέξεις «ή αν, μολονότι έχει κληθεί να βεβαιώσει ενόρκως τα κατά το άρθρο 639 περιστατικά, δεν προβαίνει στη βεβαίωση αυτή» διαγράφονται και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Ο ορισθείς δικηγόρος απορρίπτει την αίτηση: α) αν δεν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την έκδοσή της και β) αν ο αιτών δεν δίνει τις τυχόν ζητούμενες από αυτόν εξηγήσεις ή δεν προβαίνει στις υποδεικνυόμενες συμπληρώσεις ή διορθώσεις της αίτησης ή δεν παρέχει τις τυχόν ζητούμενες από αυτόν βεβαιώσεις της υπογραφής ιδιωτικών εγγράφων.»

1. In Artikel 637 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, A' 182) über den Erlass eines Befehls auf Herausgabe des Gebrauchs der Mietsache werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Satz 1 werden die Worte „oder des Ablaufs der bestimmten Vertragsdauer“ und die Worte „oder deren Ende“ gestrichen, b) es wird ein neuer Satz 4 eingefügt, c) im neuen Satz 5 werden ca) die Worte „Für den Erlass eines Räumungsbefehls wegen Ablaufs der Mietdauer ist Voraussetzung“ durch die Worte „Im Fall des vorstehenden Satzes ist weitere Voraussetzung für den Erlass des Befehls“ ersetzt, cb) die Worte „der bestimmten Vertragsdauer“ eingefügt und cc) die Worte „Zustellung des Räumungsbefehls“ durch die Worte „Einreichung des Antrags auf Erlass des Räumungsbefehls“ ersetzt, d) der neue Satz 6 wird gestrichen; Artikel 637 lautet nach gesetzestechnischen Verbesserungen wie folgt:

„Artikel 637 — Erlass eines Befehls auf Herausgabe des Gebrauchs der Mietsache

Nach den Vorschriften der Artikel 638 bis 645 kann in den Fällen des Mietzinsverzugs aus Zahlungsunwilligkeit, wenn der Beginn des Mietverhältnisses urkundlich nachgewiesen ist und wenn mindestens fünfzehn (15) Tage vor Einreichung des Antrags eine schriftliche Mahnung durch Gerichtsvollzieher zugestellt wurde, der Erlass eines Befehls auf Herausgabe des Gebrauchs der Mietsache (Grundstück) beantragt werden. Die urkundlich nachgewiesene Zahlung der Mietzinsen innerhalb der Fünfzehntagefrist schließt den Erlass des Räumungsbefehls aus, es sei denn, es liegt wiederholter Verzug aus Zahlungsunwilligkeit vor. Die Zustellung einer schriftlichen Mahnung ist nur beim ersten Mal erforderlich. Ein Räumungsbefehl kann auch im Fall des Ablaufs der bestimmten Vertragsdauer beantragt werden sowie im Fall der Beendigung eines befristeten Mietverhältnisses, das nach seinem Ablauf zu einem unbefristeten geworden ist, wenn sowohl der Beginn als auch das Ende des Mietverhältnisses urkundlich nachgewiesen sind. Im Fall des vorstehenden Satzes ist weitere Voraussetzung für den Erlass des Befehls die Zustellung einer außergerichtlichen Aufforderung des Vermieters zur Herausgabe der Mietsache, und zwar mindestens drei (3) Monate vor Ablauf der bestimmten Vertragsdauer oder – bei einem nach seinem Ablauf unbefristet gewordenen Mietverhältnis – mindestens drei (3) Monate vor Einreichung des Antrags auf Erlass des Räumungsbefehls.“

2. In Artikel 640 Absätze 2 und 3 der Zivilprozessordnung über den Räumungsbefehl werden die folgenden Änderungen vorgenommen: a) in Absatz 2 werden aa) in Buchstabe g) die Worte „oder von zwei (2) Monaten im Fall des Artikels 637 Satz 4“ eingefügt, ab) in Buchstabe h) das Wort „Richters“ durch das Wort „Rechtsanwalts“ ersetzt, b) in Absatz 3 wird ein neuer Satz 3 eingefügt; die Absätze 2 und 3 lauten nach gesetzestechnischen Verbesserungen wie folgt:

„2. Der Befehl wird schriftlich abgefasst und enthält: a) Vor- und Zunamen des ihn erlassenden Rechtsanwalts, b) Vor- und Zunamen, Vatersnamen, Wohnsitz, Anschrift sowie Steuernummer desjenigen, der den Erlass des Befehls beantragt hat, und bei einer juristischen Person deren Firma, die Anschrift ihres Sitzes

und die Steuernummer, c) Vor- und Zunamen, Vatersnamen, Wohnsitz, Anschrift sowie, soweit möglich, die Steuernummer desjenigen, gegen den sich der Antrag richtet, und bei einer juristischen Person deren Firma, die Anschrift ihres Sitzes sowie, soweit möglich, die Steuernummer, d) die Beschreibung der Mietsache, e) den Grund der Herausgabe unter Darstellung der erforderlichen Tatsachen und unter Angabe der Zustellungsurkunde der Mahnung, f) den Befehl zur Herausgabe des Gebrauchs der Mietsache, g) den Hinweis an den Antragsgegner, dass der Befehl einen Vollstreckungstitel darstellt, der nach Ablauf von zwanzig (20) Tagen oder von zwei (2) Monaten im Fall des Artikels 637 Satz 4 seit der Zustellung an ihn vollstreckt werden kann, und dass er berechtigt ist, dagegen binnen einer Frist von fünfzehn (15) Werktagen seit der Zustellung Widerspruch zu erheben, und h) die Unterschrift des Rechtsanwalts, der ihn erlassen hat.

3. Der Befehl stellt einen Vollstreckungstitel dar. Die Vollstreckung kann erfolgen, nachdem zwanzig (20) Tage seit der Zustellung einer Ausfertigungsabschrift mit Vollstreckungsaufforderung verstrichen sind, ohne dass eine vorherige Zustellung einer Abschrift erforderlich wäre. Bei Erlass eines Räumungsbefehls nach Artikel 637 Satz 4 beträgt die Frist nach Satz 2 dieses Absatzes zwei (2) Monate. Der Befehl wird auch gegen die in Artikel 616 genannten Personen vollstreckt."

3. In Artikel 641 Absatz 1 Buchstabe b) der Zivilprozessordnung über die Zurückweisung des Antrags werden die Worte „oder wenn er, obwohl er zur eidlichen Versicherung der Tatsachen nach Artikel 639 aufgefordert wurde, diese Versicherung nicht abgibt" gestrichen; Absatz 1 lautet damit wie folgt:

„1. Der bestimmte Rechtsanwalt weist den Antrag zurück: a) wenn die für dessen Erlass erforderlichen Voraussetzungen nicht vorliegen und b) wenn der Antragsteller die etwa von ihm verlangten Erläuterungen nicht gibt oder die angezeigten Ergänzungen oder Berichtigungen des Antrags nicht vornimmt oder die etwa von ihm verlangten Beglaubigungen der Unterschrift privatschriftlicher Urkunden nicht beibringt."

Άρθρο 38 — Συμπλήρωση εξουσιοδοτικής διάταξης για τη λειτουργία της ψηφιακής πλατφόρμας που διατηρεί η Ομοσπονδία Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδας (portal.odee.gr) - Τροποποίηση άρθρου 985 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

Artikel 38 — Ergänzung der Ermächtigungsvorschrift für den Betrieb der von der Föderation der Gerichtsvollzieher Griechenlands unterhaltenen digitalen Plattform (portal.odee.gr) · Änderung des Artikels 985 der Zivilprozessordnung

Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 985 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182), περί υποβολής της δήλωσης στην ψηφιακή πλατφόρμα της Ομοσπονδίας Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδας (portal.odee.gr), προστίθενται οι λέξεις «και τη διενέργεια της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου που γίνεται μέσω της πλατφόρμας της Ομοσπονδίας Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδας (portal.odee.gr), συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής των δικαστικών επιμελητών και των τελών χρήσης της πλατφόρμας» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Η δήλωση της παρ. 1 συντάσσεται, υπογράφεται και υποβάλλεται ηλεκτρονικά από πληρεξούσιο δικηγόρο ή συμβολαιογράφο στις κατασχέσεις εις χείρας τρίτου στις οποίες, στο πλαίσιο των καθηκόντων του, φέρει την ιδιότητα του τρίτου, στον δικαστικό επιμελητή που επέβαλε την κατάσχεση, με Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών μέσω της εγκεκριμένης ψηφιακής πλατφόρμας που διατηρεί η Ομοσπονδία Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδας (portal.odee.gr), με χρήση του Μοναδικού Κωδικού Δήλωσης που αναφέρεται στην περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 983. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης καθορίζεται κάθε τεχνική λεπτομέρεια σχετικά με την υποβολή της δήλωσης και τη διενέργεια της κατάσχεσης εις χείρας τρίτου που γίνεται μέσω της πλατφόρμας της Ομοσπονδίας Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδας (portal.odee.gr), συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής των δικαστικών επιμελητών και των τελών χρήσης της πλατφόρμας. Η καταφατική δήλωση του άρθρου 988 αποτελεί τίτλο εκτελεστό κατά του τρίτου. Τον εκτελεστήριο τύπο δίνει Πρωτοδίκης του κεντρικού Πρωτοδικείου της περιφέρειας όπου ο οφειλέτης έχει, κατά τον χρόνο διενέργειας της κατάσχεσης, την κατοικία, τη διαμονή ή την έδρα του.»

In Artikel 985 Absatz 2 Satz 2 der Zivilprozessordnung (Präsidialdekret 503/1985, Α' 182) über die Einreichung der Erklärung auf der digitalen Plattform der Föderation der Gerichtsvollzieher Griechenlands (portal.odee.gr) werden die Worte „und die Durchführung der Drittschuldnerpfändung, die über die Plattform der Föderation der Gerichtsvollzieher Griechenlands (portal.odee.gr) erfolgt, einschließlich der Vergütung der Gerichtsvollzieher und der Nutzungsgebühren der Plattform" eingefügt; Absatz 2 lautet damit wie folgt:

„2. Die Erklärung nach Absatz 1 wird von einem bevollmächtigten Rechtsanwalt oder Notar bei Drittschuldnerpfändungen, bei denen er im Rahmen seiner Aufgaben die Eigenschaft des Drittschuldners hat, elektronisch abgefasst, unterschrieben und gegenüber dem die Pfändung durchführenden Gerichtsvollzieher mit Informations- und Kommunikationstechnologien über die von der Föderation der Gerichtsvollzieher Griechenlands unterhaltene zugelassene digitale Plattform (portal.odee.gr) unter Verwendung des in Artikel 983 Absatz 1 Buchstabe e) genannten eindeutigen Erklärungs-codes eingereicht. Durch gemeinsamen Beschluss der Minister für Justiz und für Digitale Verwaltung wird jede technische Einzelheit hinsichtlich der Einreichung der Erklärung und der Durchführung der Drittschuldnerpfändung geregelt, die über die Plattform

der Föderation der Gerichtsvollzieher Griechenlands (portal.odee.gr) erfolgt, einschließlich der Vergütung der Gerichtsvollzieher und der Nutzungsgebühren der Plattform. Die bejahende Erklärung nach Artikel 988 stellt einen Vollstreckungstitel gegen den Drittschuldner dar. Die Vollstreckungsklausel erteilt ein Richter des zentralen Landgerichts des Bezirks, in dem der Schuldner im Zeitpunkt der Pfändung seinen Wohnsitz, Aufenthalt oder Sitz hat."

Άρθρο 39 — Ανεξάρτητος Μηχανισμός Παρακολούθησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ελέγχου διαλογής και της διαδικασίας ασύλου στα σύνορα

Artikel 39 — Unabhängiger Mechanismus zur Überwachung der Grundrechte beim Screening und im Asylverfahren an den Grenzen

1. Η Εθνική Αρχή Διαφάνειας (Ε.Α.Δ.), εφεξής η Αρχή, ορίζεται ως ο Ελληνικός Ανεξάρτητος Μηχανισμός Παρακολούθησης των θεμελιωδών δικαιωμάτων α) κατά τον έλεγχο διαλογής υπηκόων τρίτων χωρών, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Κανονισμού (ΕΕ) 2024/1356 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2024 και β) κατά τη διαδικασία ασύλου στα σύνορα σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 43 του Κανονισμού (ΕΕ) 2024/1348 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 14ης Μαΐου 2024.

2. Ο Ανεξάρτητος Μηχανισμός της παρ. 1 έχει ως κύριες αρμοδιότητες την παρακολούθηση και διασφάλιση της συμμόρφωσης με την εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή νομοθεσία, του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και της πρόληψης παραβιάσεων τους, καθώς και την αντιμετώπιση τεκμηριωμένων ισχυρισμών περί μη σεβασμού θεμελιωδών δικαιωμάτων κατά τη διάρκεια του ελέγχου διαλογής (screening) των υπηκόων τρίτων χωρών και τη διαδικασία παροχής διεθνούς προστασίας στα σύνορα, ιδίως σε ό,τι αφορά την πρόσβαση στη διαδικασία ασύλου, την αρχή της μη επαναπροώθησης, το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού και τους κανόνες για την κράτηση.

3. Για την άσκηση των αρμοδιοτήτων της παρ. 2 από την Αρχή δύναται να αποσπώνται υπάλληλοι σε θέσεις επιθεωρητών-ελεγκτών σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 96 του ν. 4622/2019 (Α' 133). Επιπλέον για την υποστήριξη του Ελληνικού Ανεξάρτητου Μηχανισμού Παρακολούθησης της παρ. 1, δύναται να αποσπώνται έως δέκα (10) υπάλληλοι, μόνιμοι ή με σχέση εργασίας Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου, που υπηρετούν σε φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται στην περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143). Η απόσπαση πραγματοποιείται με απόφαση του Διοικητή και ύστερα από προκήρυξη της Αρχής, κατ' εξαίρεση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης και κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων του Ενιαίου Συστήματος Κινητικότητας, μετά από σύμφωνη γνώμη του οργάνου διοίκησης του φορέα προέλευσης, με την ίδια σχέση εργασίας. Η απόσπαση δύναται να αφορά κατά μέγιστον έναν (1) υπάλληλο ανά φορέα προέλευσης. Η χρονική διάρκεια της απόσπασης ορίζεται στα τρία (3) έτη με δυνατότητα άπαξ ισόχρονης ανανέωσης, με την ίδια διαδικασία, για όσο διάστημα η Αρχή διατηρεί τον ρόλο της παρ. 1. Με μόνη αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητή της Αρχής είναι δυνατόν να διακοπεί η απόσπαση της παρούσας περίπτωσης, πριν από τη λήξη της, για σοβαρό λόγο αναγόμενο στην πλημμελή άσκηση των υπηρεσιακών καθηκόντων του υπαλλήλου ή μεταβολή των υπηρεσιακών αναγκών ή μετά από αίτηση του υπαλλήλου, αφού συνεκτιμηθούν οι υπηρεσιακές ανάγκες στη βάση των παρ. 1 και 2.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Μετανάστευσης και Ασύλου, Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και κάθε άλλου, κατά περίπτωση, συναρμόδιου Υπουργού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Διοικητή της Αρχής, δύναται να ρυθμίζονται και να εξειδικεύονται ζητήματα που εμπίπτουν στην αποστολή, τις αρμοδιότητες, και τη στελέχωση του Ανεξάρτητου Μηχανισμού της παρ. 1, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την ορθή και αποτελεσματική άσκηση των αρμοδιοτήτων της παρ. 2 από τον Ανεξάρτητο Μηχανισμό.

1. Die Nationale Transparenzbehörde (E.A.D.), im Folgenden die Behörde, wird als griechischer Unabhängiger Mechanismus zur Überwachung der Grundrechte bestimmt: a) beim Screening von Drittstaatsangehörigen nach Artikel 10 der Verordnung (EU) 2024/1356 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 14. Mai 2024 und b) im Asylverfahren an den Grenzen nach Artikel 43 Absatz 4 der Verordnung (EU) 2024/1348 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 14. Mai 2024.

2. Der Unabhängige Mechanismus nach Absatz 1 hat als Hauptaufgaben die Überwachung und Sicherstellung der Einhaltung des nationalen, europäischen und internationalen Rechts, der Achtung der Grundrechte und der Verhütung von deren Verletzung sowie die Bearbeitung belegter Behauptungen über die Nichtachtung von Grundrechten während des Screenings von Drittstaatsangehörigen und des Verfahrens zur Gewährung internationalen Schutzes an den Grenzen, insbesondere hinsichtlich des Zugangs zum Asylverfahren, des Grundsatzes der Nichtzurückweisung, des Kindeswohls und der Vorschriften über die Haft.

3. Zur Wahrnehmung der Aufgaben nach Absatz 2 können zur Behörde Bedienstete auf Stellen als Inspektoren-Prüfer nach Artikel 96 Absatz 8 des Gesetzes 4622/2019 (Α' 133) abgeordnet werden. Darüber hinaus können zur Unterstützung des griechischen Unabhängigen Überwachungsmechanismus nach Absatz 1 bis zu zehn (10) Bedienstete abgeordnet werden, die als Beamte oder in einem unbefristeten privatrechtlichen Arbeitsverhältnis bei Stellen des öffentlichen Sektors im Sinne des Artikels 14 Absatz 1 Buchstabe a) des

Gesetzes 4270/2014 (Α' 143) tätig sind. Die Abordnung erfolgt durch Beschluss des Leiters und nach Ausschreibung der Behörde, abweichend von jeder anderen allgemeinen oder besonderen Vorschrift und abweichend von den geltenden Vorschriften des Einheitlichen Mobilitätssystems, nach zustimmender Stellungnahme des Leitungsorgans der abgebenden Stelle und unter Beibehaltung desselben Arbeitsverhältnisses. Die Abordnung kann höchstens einen (1) Bediensteten je abgebender Stelle betreffen. Die Dauer der Abordnung wird auf drei (3) Jahre festgesetzt, mit der Möglichkeit einer einmaligen Verlängerung um denselben Zeitraum im selben Verfahren, solange die Behörde die Rolle nach Absatz 1 innehat. Allein durch begründeten Beschluss des Leiters der Behörde kann die Abordnung nach diesem Absatz vor ihrem Ablauf beendet werden, und zwar aus einem schwerwiegenden Grund, der in der mangelhaften Wahrnehmung der dienstlichen Aufgaben des Bediensteten liegt, oder wegen einer Änderung des dienstlichen Bedarfs oder auf Antrag des Bediensteten, nach Abwägung der dienstlichen Erfordernisse auf der Grundlage der Absätze 1 und 2.

4. Durch gemeinsamen Beschluss der Minister für Migration und Asyl, für Inneres, für Nationale Wirtschaft und Finanzen und jedes weiteren jeweils mitzuständigen Ministers, der nach Stellungnahme des Leiters der Behörde ergeht, können Fragen geregelt und konkretisiert werden, die den Auftrag, die Zuständigkeiten und die personelle Ausstattung des Unabhängigen Mechanismus nach Absatz 1 betreffen, sowie jede erforderliche Einzelheit für die ordnungsgemäße und wirksame Wahrnehmung der Aufgaben nach Absatz 2 durch den Unabhängigen Mechanismus.

Άρθρο 40 — Ανάκριση και εκδίκαση αξιόποινων πράξεων βουλευτών - Προσθήκη άρθρου 32Α στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Artikel 40 — Ermittlung und Aburteilung von Straftaten von Abgeordneten · Einfügung des Artikels 32A in die Strafprozessordnung

Στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96) προστίθεται άρθρο 32Α ως εξής:

«Άρθρο 32Α — Ανάκριση και εκδίκαση αξιόποινων πράξεων βουλευτών

1. Στις περιπτώσεις αξιόποινων πράξεων βουλευτών, για τη δίωξη των οποίων έχει χορηγηθεί η σχετική άδεια της Βουλής, καθώς και στα αυτόφωρα κακουργήματα αυτών:

α) για τα πλημμελήματα, η υπόθεση εισάγεται άμεσα προς εκδίκαση στο κατά τόπον αρμόδιο τριμελές πλημμελειοδικείο, με την επιφύλαξη της περ. δ) του άρθρου 110, προσδιορίζεται το αργότερο εντός τριών (3) μηνών από την εισαγωγή της και η ορισθείσα δικάσιμος σε περίπτωση διακοπής ή αναβολής της δίκης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δεκαπέντε (15) ημέρες και τους δύο (2) μήνες, αντίστοιχα,

β) για τα κακουργήματα, καθήκοντα ανακριτή εκπληρώνει εφέτης, που ορίζεται με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 28 και η ανάκριση διεξάγεται εντός του ημίσεος των προβλεπόμενων στην παρ. 5 του άρθρου 248 προθεσμιών. Για την περάτωση της ανάκρισης αποφαινεται το συμβούλιο εφετών σε πρώτο και τελευταίο βαθμό κατά την παρ. 2 του άρθρου 28, εκτός αν για το συγκεκριμένο αδίκημα προβλέπεται περάτωση της ανάκρισης με τη διαδικασία του άρθρου 309. Η εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο γίνεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα εντός τριών (3) μηνών από την παραπομπή και η ορισθείσα δικάσιμος σε περίπτωση διακοπής ή αναβολής της δίκης δεν μπορεί να υπερβαίνει τις δεκαπέντε (15) ημέρες και τους δύο (2) μήνες αντίστοιχα.

2. Τυχόν συμμέτοχοι συμπαραπέμπονται και δικάζονται σύμφωνα με την παρ. 1.»

In die Strafprozessordnung (Gesetz 4620/2019, Α' 96) wird folgender Artikel 32A eingefügt:

„Artikel 32Α — Ermittlung und Aburteilung von Straftaten von Abgeordneten

1. In den Fällen von Straftaten von Abgeordneten, für deren Verfolgung die entsprechende Genehmigung des Parlaments erteilt worden ist, sowie bei deren auf frischer Tat begangenen Verbrechen gilt:

a) bei Vergehen wird die Sache unmittelbar dem örtlich zuständigen Dreirichter-Vergehensgericht zur Aburteilung vorgelegt, vorbehaltlich des Artikels 110 Buchstabe d); der Termin wird spätestens innerhalb von drei (3) Monaten nach Vorlage bestimmt, und der bestimmte Verhandlungstermin darf im Fall einer Unterbrechung oder Vertagung des Verfahrens fünfzehn (15) Tage beziehungsweise zwei (2) Monate nicht überschreiten;

b) bei Verbrechen nimmt die Aufgaben des Untersuchungsrichters ein Oberlandesrichter wahr, der im Verfahren nach Artikel 28 Absatz 2 bestimmt wird; die Untersuchung wird innerhalb der Hälfte der in Artikel 248 Absatz 5 vorgesehenen Fristen durchgeführt. Über den Abschluss der Untersuchung entscheidet der Rat des Oberlandesgerichts in erster und letzter Instanz nach Artikel 28 Absatz 2, es sei denn, für die betreffende Straftat ist der Abschluss der Untersuchung im Verfahren nach Artikel 309 vorgesehen. Die Vorlage der Sache an das Gericht erfolgt mit absolutem Vorrang innerhalb von drei (3) Monaten nach der Verwei-

sung, und der bestimmte Verhandlungstermin darf im Fall einer Unterbrechung oder Vertagung des Verfahrens fünfzehn (15) Tage beziehungsweise zwei (2) Monate nicht überschreiten.

2. Etwaige Beteiligte werden mitverwiesen und nach Absatz 1 abgeurteilt."

ΜΕΡΟΣ Ε΄ — ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

TEIL E — INKRAFTTRETEN

Άρθρο 41 — Έναρξη ισχύος

Artikel 41 — Inkrafttreten

1. Τα μέρη Α΄, Β΄ και Γ΄ εφαρμόζονται στις κληρονομικές σχέσεις προσώπων, των οποίων ο θάνατος επέρχεται τη 16η Σεπτεμβρίου 2026 ή μεταγενέστερα.

2. Το μέρος Δ΄ ισχύει από τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

[ΒΛΕΠΕ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΕ ΣΥΝΗΜΜΕΝΟ ΓΡΑΦΗΜΑ]

1. Die Teile A, B und C finden auf die Erbverhältnisse von Personen Anwendung, deren Tod am 16. September 2026 oder später eintritt.

2. Teil D gilt ab der Veröffentlichung dieses Gesetzes im Regierungsblatt.

[SIEHE ANHANG IN DER BEIGEFÜGTEN GRAFIK]

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Anhang

[Το Παράρτημα δημοσιεύεται στο ΦΕΚ ως γράφημα/πίνακας και δεν περιλαμβάνεται στο κείμενο που παρελήφθη.]

[Der Anhang wird im Regierungsblatt als Grafik/Tabelle veröffentlicht und ist im übernommenen Text nicht enthalten.]

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ

Unterschriften

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 22 Μαΐου 2026

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΝ. ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Οι Υπουργοί: Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ· Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ· Εξωτερικών ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ· Εσωτερικών ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ· Δικαιοσύνης ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ· Μετανάστευσης και Ασύλου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ· Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας ΔΟΜΝΑ-ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ· Ψηφιακής Διακυβέρνησης ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΣΤΕΡΓΙΟΥ· Επικρατείας ΧΡΗΣΤΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΚΕΡΤΣΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους. Αθήνα, 22 Μαΐου 2026

Ο επί της Δικαιοσύνης Υπουργός: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

Wir ordnen die Veröffentlichung dieses Gesetzes im Regierungsblatt und seine Ausführung als Gesetz des Staates an.

Athen, 22. Mai 2026

Der Präsident der Republik: KONSTANTINOS AN. TASOULAS

Die Minister: für Nationale Wirtschaft und Finanzen KYRIAKOS PIERRAKAKIS; Stellvertretender Minister für Nationale Wirtschaft und Finanzen NIKOLAOS PAPATHANANIS; für Auswärtige Angelegenheiten GEORGIOS GERAPETRITIS; für Inneres THEODOROS LIVANIOS; für Justiz GEORGIOS FLORIDIS; für Migration und Asyl ATHANASIOS PLEVRIS; für sozialen Zusammenhalt und Familie DOMNA-MARIA MICHAILIDOU; für Digitale Verwaltung DIMITRIOS PAPASTERGIOU; Staatsminister CHRISTOS-GEORGIOS SKERTSOS

Geprüft und mit dem Großen Staatssiegel versehen. Athen, 22. Mai 2026

Der Minister für Justiz: GEORGIOS FLORIDIS